

ஸ்ரீ ஷௌந்தரராஜப் பெருமாள் - திருநாகை

Courtesy : RAMCO CEMENTS

2609

திருப்பாறை - 4/4

ஸ்வாபதே₃ஸ்வயாக்யாநம் — முப்பதாம்பாட்டு

அவ ;— முப்பதாம் பாட்டு. (வங்கக்கடல் இத்யாதி₃) இப்பாட்டில், இப்ர₃ப₃ந்த₃ம் கற்றூர்ச்சு₃ உண்டாம் ட₃லத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா :— (வங்கமித்யாதி₃) மரக்கலத்துக்கு ஒருசலநம் பிறவாதபடி பாற்கடலை மந்தரத்தை மத்தாக நாட்டி வாஸுகியாலே சுற்றித் தன்கையாலே கடைந்து பிராட்டியை லபி₃த்தாற்போலே, சேதநர் பரிக்₃ரஹித்த ஸரீரத்துக்கு ஒருவாட்டம் வாராமல் ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்₃ரத்தைத் தன் ஸங்கல்பமாகிற மந்த₃ரத்தை நாட்டி, க்ருபையாகிற கயிற்றூலே சுற்றி, கடாஷுமாகிற கைகளாலே கடைந்து, பிராட்டியிலும் ப்ரேமவிஷயமான ஆத்மவஸ்துவை லபி₃த்தவன். இத்தால் - இஸ் ஸரீரத்தோடேயிருக்கச்செய்தே 1. “ஸந்தமேநம் ததோவிது₃” என்னப் பண்ணின வனை என்கிறது. (கேசவனை) கேஸியை நிரஸித்தாற்போலே ஆத்மவஸ்துவை அநுப₃விக்கும்போது அவ்வநுப₃வவிரோதி₃யாய் இச்சேதநனுக்குப் பிறக்கும் பே₃ராக்த்ருத்வாதி₃களுக்கு நிவர்த்தகனானவனை.

(திங்கள் இத்யாதி₃) 2. “ப₃வதி புமாந் ஜக₃தோஸ்ய ஸௌம்யரூப:” என்கிற படியே சந்த₃ரனைப்போலே ஆஹ்லாத₃கரமான திருமுகமண்டலமுடையவர்களாய், ததே₃கவிஷயமான ஜ்ஞாந ப₃க்தி வைராக்யபூ₃ஷிதராய், அநந்யார்ஹரான ப₃ாக₃வதர்கள் ஆற்றாமையாலே அவனிருந்தவிடத்தே போய்ப் பூஜித்து, த்₃வாபர யுக₃த்திலே நாட்டார்க்கு “பறை” என்று வ்யாஜமாத்ரமாய்த் தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஸ்யமான கைங்கர்யத்தைப் பரிக்₃ரஹித்த ப்ரகாரத்தை, பூ₃மிக்கு ஆப₃ரண மான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற விஸ்த்ருதமாய்க் குளிர்ந்திருந் துள்ள தாமரைமணிகளாலே செய்யப்பட்ட மாலைகளையுடைய பெரியாழ்வாச் திருமகளாரான சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் அருளிச்செய்த ஸங்க₃ாநுப₃ாவ்ய மாய், கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிறதாய், தமிழாலே செய்யப்பட்டு மாலைபோலே பே₃ராக்யமாய், ஸிரஸாவாஹ்யமாய், ஸ்லாக்யமான இப்ர₃ப₃ந்த₃த்தை, ஒருபாட்டுக் குறையாதே பிற்பட்ட காலத்திலே இப்ர₃ப₃ந்த₃ரூபமான பாசுரத்தை அநுஸந் தி₃க்குமவர்கள், இப்பாசுரஸ்ரவணத்தாலே பனைத்து ப₃லிஷ்ட₃மான பெரிய மலை போலேயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடையனாய், வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்த திருக்கண்மலர்களையுடையனாய், விகஸிதமான திருமுகமண்டலத்தையுடையனாய், உப₃யவிபூ₃த்யைஸ்வர்ய ஸம்பந்நனான ஸ்ரிய:பதியாலே த்₃ருஷ்ட₃ாத்₃ருஷ்டங்க ளிரண்டிலும் பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சே₃த₃ம் வாராதபடி க்ருபையை ல₃பித்து ஆநந்த₃ நிர்ப்ப₃ரராயிருப்பார்கள்.

30.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான
வானமாமலை ஜீயர் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை ஸ்வாபதேஸம்

திருப்பாவை முதலிட்டு அஞ்சு பாட்டாலும் ப்ரபந்ந நிஷ்டாக்ரமங்
களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாமவைபவத்தையும் பேசுகிறது. மேல்
பத்துப்பாட்டாலும் ப்ரபத்தவ்யனுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநமே ப்ரபந்நனுக்குக்
காலஷேபமாகையாலே, அந்த ஸங்கீர்த்தனத்துக்கு அதிகாரிகளானவர்களா
னவர்களை எழுப்பிக் கூட்டிக்கொள்ளும்படி சொல்லுகிறது.

அது எங்ஙனையென்னில்;— இதில் முதற்பாட்டாலே, பரிஸுத்தராய்
வ்ருத்த்யாபாஸத்தையுடையவர்களுடைய ஸப்த ப்ரமாணத்தை முன்னிட்டு
ஸத்வகுணநிஷ்டரை ஸாத்விக ஸமாசார நிதர்ஸநபூர்வக பகவந்நாமஸங்
கீர்த்தனத்திலே ஸமாஹிதராக்கும்படி சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பாட்டில்;—
பகவத்பிமதக்ரியாகலாபங்களாலே பகவத்பேக்யமான வஸ்துவை விவே
கித்து தரிப்பார்படியைக்காட்டி, ஸத்வப்ரதானரை விரோதிநிரஸஸமர்த்த
னுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸமாஹிதராக்கும்படி சொல்லுகிறது.
மூன்றாம் பாட்டில்:— ஸங்கீர்த்தனத்துக்கு அடுத்த ஸத்வோத்தரகாலத்தை முன்
னிட்டு ஸத்துக்களாலே குதூஹலிக்கப்படும் விஷயரானவர்களை, ஸகலவிரோதி
நிவாரகனுடைய ஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸங்கதராக்கி ஸமாஹிதராக்கும்படி
சொல்லுகிறது. நாலாம் பாட்டில்:— ஜ்ஞாநதீபப்ரகாஸராய், அத்தாலே உத்துங்
கமான பதத்திலே இருக்கும்படியான ஸம்பந்தமுடையவர்களையும் அவனுடைய
ஸர்வநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸங்கதரானபடி ஸம்விதநம் பண்ணும்படி
சொல்லுகிறது. அஞ்சாம் பாட்டில்:— பகவத்குணவிததர் பாசரம் கேட்கையில்
அபேஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

ஆறாம் பாட்டில்:— அபிஜாதமும் ஆஹ்லாதகரமுமான திருநாமஸங்
கீர்த்தனத்திலே அந்வயிப்பிக்கும்படி சொல்லுகிறது. ஏழாம் பாட்டில்:— பகவத்
ப்ரத்யாஸந்நரோடு ஆஸத்தியுடையாரையும் மநோபிராமமான நாமஸங்கீர்த்த
னத்திலே ஸமர்த்தராய் ததுக்திபரராக்கும்படி சொல்லுகிறது, எட்டாம் பாட்டில்:—
பகவத்குண ஜ்ஞாநநிஷ்டரையும் இதிஹாஸோக்தமான குணநாமஸங்கீர்த்
தனத்திலே ப்ரவணராக்கும்படி சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம் பாட்டில்:— ஸௌ
கந்த்யஸாரஸ்யயுக்தர்விகாஸத்தையும், ஸத்வோத்ரிக்தர் ஸமாராதன ஸம்வி
தான தத்பரராகிறபடியையும் காட்டி, பரிபூர்ணஜ்ஞானரையும் புண்டரீகாக்ஷ
நாமஸங்கீர்த்தன தத்பரராக்கிச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லுகிறது.
பத்தாம் பாட்டில்:— வாக்புணிதியுடையாரையும், ஸமஸ்தப்ரதிபந்தக நிவர்த்
தகமான ஸர்வேஸ்வரநாம ஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸஹகாரிகளாக்கிக் கொண்ட
படியைச் சொல்லுகிறது.

ஏவம்வித₄ ஸங்கீர்த்தனத்தாலே அவனுக்கு அறுதியாகையும், அவனையும் எழுப்பி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பம் செய்து அடிமைசெய்யும்படியையும், அவன் அடிமை கொள்ளும்படியையும், அவனுக்கறிவித்துத் தலைக்கட்டுகிறது மற்றெல்லாம்.

திருப்பாவை அடியிட்டஞ்சு பாட்டாலும் — ப்ரபந்ந நிஷ்ட₄ாக்ரமமும், ப்ரபத்தவ்யன் அதிஸுலப₄னும்படிக்கடியான அவனுடைய அவதாரத்தின் அடிப்பாடும் சொல்லுகிறது. மேலிட்டுப்பத்துப்பாட்டும் ப்ரபத்திக்குப் பூர்வப₄ானியான வாக்யகு₃ருபரம்பரையினுடைய க்ரமம் சொல்லி, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் உத்₃யுக் தரானவர்களோடு போர அவக₃ாஹித்தாரோடுவாசியற, உத்₃தே₃ஸ்யரென்னு மிடம் சொல்லுகிறது.

அது எங்ஙனே? என்னில்:— “பிள்ளாய் எழுந்திராய்” (6) என்கையாலே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே அபி₄நவமாக மூட்டும் 1. “அஸ்மத்₃கு₃ருப்₄யோ நம:” என்னும்படி சொல்லுகிறது. அநந்தரம் “நாயகப்பெண்பிள்ளாய்” (7) என்கையாலே, ஸ்வாசார்யனுக்கும் கெ₃ளரவ்யனாகையாலே 2. “அஸ்மத்பரமகு₃ருப்₄யோ நம:” என்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. “கோதுகலமுடையபாவாய்” (8) என்று ஸர்வராலும் கொண்டாடும்படியிருக்கையாலே 3. “அஸ்மதஸர்வகு₃ருப்₄யோ நம:” என்கிற அர்த்த₃த்தைச் சொல்லுகிறது. “மாமான்மகளே” (9) என்கையாலே ஒளி புதுவை நகர்வாமும் பேர்கள் தாயான ஆண்டாளுக்கு அண்ணரான 4. “ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:” என்னும் அர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது. இதுவும் ஆழ்வான் அளவும் அநுஸந்தே₄யம். “நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்” (10) என்கையாலே, ஸித்₃தே₄பாயத்தாலே ப்ராப்ய வைலக்ஷணயஜ்ஞானத்தையுடையராய், அத்தாலே உடையவர்க்கும் கெ₃ளரவ்யராயிருக்கும் 5. “ஸ்ரீபராங்கு₃ஸத₃ாஸாய நம:” என்னுமர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது.

“கோவலர்தம்பொற்கொடி” (11) என்கையாலே, க்ருஷ்ண ப₄க்தியுத்தரான நாத₃வம்ஸயுத்தராயிருக்கிற 6. “ஸ்ரீமத்₃யாமுநமுநயே நம:” என்னும் அர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது. “நற்செல்வன் தங்காய்” (12) என்கையாலே, திருக்குமாரத்தியார் பருவம் நிரம்பினபின்பு சேற்றில் படியாய்க்கிடந்து அநுசரணம் பண்ணியும், “மனத்துகினியானைப்பாடவும்” (12) என்கையாலும், 7. “ஸ்ரீராம மிஸ்ராய நம:” என்னும் அர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது. “போதரிக்கண்ணினாய்” (13), “பங்கயக் கண்ணனைப்பாட” (14) என்கையாலே, 8. “ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாஷாய நம:” என்னும் அர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது. “நாவுடையாய்” (14) என்கையாலே தமிழ்மறையை இயலிசையாக்கின நாலீறுடைமையாலே, 9. “ஸ்ரீமந்நாத₃முநயே நம:” என்னு மர்த்த₃ம் சொல்லுகிறது. “எல்லே இளங்கினியே” (15) என்கையாலே, 10. “ஸு₃க முக₃ாத₃ருதத்₃ரவஸம்யுதம்” என்னும்படி A திருவருட்கமுகு ஒண் பழத்ததான

A திருவாய் 8.9-6.

ஆழ்வார் திருப்பவளத்தில் A “நின்கீர்த்திக்கனியென்னும் கவிகள் — B மொழி பட்டோடும் கவியமுத” மாய்த் திருவாய்மொழி ப்ரவஹிக்க, அத்தாலே C “அணி மழலைக் கீளிமொழியானை” அநுகரிக் கையாலே, 1. “ஸ்ரீமதே ஸட்கோபாய நம:” என்னும் அர்த்தம் சொல்லுகிறது.

“நாயகனாய்” (16) என்று தொடங்கி மேலஞ்சுபாட்டாலே, 2. “ஸ்ரீமதே விஷ்வக்வேநாய நம:” 3. “ஸ்ரீயை நம:” 4. “ஸ்ரீதராய நம:” என்னும் அர்த்தங்களையும் அச்சேர்த்தியிலே இவரும் புருஷகார பூர்வகமாக ஆஸ்ர ிக்ஷ்ச்செய்தே பெறும் ஏற்றங்களைச் சொல்லுகிறது.

D “எட்டெழுத்தின் இணைப்பொருளும் இரண்டுதனில் பொருளும் இயல் வலித்தேர் அருச்சுனர்க்கு இறைவர் தம்மைத் தொட்டுரைத்த முறையறுதிப் பொருளையெல்லாம் தோன்றும்வகை” இத்யாதிப்படியே, இப்ரப₃ந்தம் ரஹஸ் யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருக்கும். அதில் த்வயயோஜனையும் மேலே யோஜிக்கப்பட்டது.

அநந்தரம் பாட்டுக்கள் எல்லாவற்றிலும் ப்ரதிபாதிக்கிறபடியே விசேஷ கடாக்ஷலக்ஷயமாம்படியை அபேக்ஷிக்கிறபடியையும், E “வீற்றிருந்தேழுல” கிற்படியே த்வயஸிம்ஹாஸனத்திலே பேரோலக்கமாக இருக்கும்படியையும், “போற்றி” (24) என்று சேர்த்திக்கு மங்குளாஸாஸனம் பண்ணும்படியையும், தங்களர்த்தித்வத்தையும். கைங்கர்யோபகரணங்களை அர்த்திக்கும்படியையும், எல்லாரும் ஒருவனோடே கூடியிருந்து குளிரும்படியையும், ப₃லத்துக்கருகுண மாக ஸாத்ஸனங்கள் தங்கள் கையதன்றிக்கே அவன் கையதாயிருக்கும்படியையும், கைங்கர்யவேஷத்தையும், மாதர்களை எழுப்பும்படியையும், கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்ப₃ந்தியான ஸ்ரீய:பதி கடாக்ஷத்தாலே அந்தக் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று வாழும்படியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆகையாலே, குருபரம்பரா விவரணபூர்வகமாக த்வய விவரணமான இப்ரப₃ந்தமே ப்ரபந்நனுக்கு அநவரதாநுஸந்தேயமென்றதாயிற்று. F “ஜப் தவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்” என்னக்கடவதிறே. இதி குருபரம்பரா விவரணம்.

த்வயத்துக்கு ஸங்க்ரஹமான திருமந்தரயோஜனை காட்டப்படுகிறது — இப்ரப₃ந்தத்தாலே. G “நமோநாராயணயவென்பாரே” என்றிறே இவர்தாம் அருளிச்செய்தது. இப்ரப₃ந்தத்தில் “ஊழிமுதல்வன்” (4) “பற்பநாபன்” (4) என்று ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்ப₃ந்தியான ஶேஷித்வத்தையும், “உனக்கே” (29)

A திருவாய் 3-8-6, B திருவாய் 8-10-5, C திருவாய் 9-7-11, D
E திருவாய் 4-5-1, F ஸ்ரீ வசனபூஷணம், 274 G நாச்-திரு 5-11.

என்கையாலே, உகாரத்தில் அநந்யார்ஹஸேஷத்வத்தையும், “நாம்” (5) என்றும், “யாம்” (24) என்றும் — மகாரவாச்யனாய் ப்ரக்ருதே:பரனாய் ப,க₃வச்சே₃ஷ பூதனாயிருக்கிற ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகையாலே, ப்ரணவார்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. “தூயோமாய் வந்து நாம்” (8) “தூயோமாய்வந்தோம்” (16) “அபிமானபங்கமாய்” (22), “மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று” (29) என்கையாலே நமஸ்ஸிலர்த்தமும், “கதிர்மதியம்போல்முகத்தான் நாராயணன்” (1) என்றும், “நாராயணன்மூர்த்தி” (7), என்றும் “ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்” (3) என்றும் சொல்லுகையாலே நாராயண ஸப்₃தார்த்தமும்; A “உல்கை ஈரடியால் நடந்த நம்பி நாமம் சொல்லில் நமோநாராயணமே” என்னக்கடவதிறே. “உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்கஒழியாது” (28) என்கையாலே அதில் ஸர்வவித₃ ப₃ந்துத்வமும், “எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாமாட்செய்வோம்” (29) என்கையாலே சதுர்த்யார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. இதி திருமந்த்ரவிவரணம்.

“கறவைகள் பின்சென்று” (28) இத்யாதி₃களாலும், “செய்யாதனசெய்யோம்” (2), “உன்னை அருத்தித்துவந்தோம்” (25), “சிற்றம் சிறுகாலேவந்துன்னைச் சேவித்து” (29) என்றும், “நாராயணன்” (10) என்றும், “புண்ணியம் நாமுடையோம்” (28) என்றும், “மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை” (5) என்று தொடங்கி “தீயினில் தூசாகும்” (5) என்றும், “எங்கள்மேல்சார்பமிழிந்து” (22) என்றும், “வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து” (25) என்றும் சொல்லுகையாலே சரமஸ்லோகார்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. B “ஐந்து தீயோடு நின்று தவம் செய்யவேண்டா திருமார்பனைச் சிந்தையுள் வைத்துமென்பீர்”, C “ஐந்துநெரும்பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா”, D “நகரமருள்புரிந்தித்யாதி₃ - பெயரினையே புந்தியால் சிந்தியாது ஒதி உருவெண்ணும் அந்தியால் ஆம்பயன் அங்கு என்” என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

திருப்பாவையால் “நாராயணன்” (1) என்றும், “பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்” (2) என்றும், “ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்” (3) என்றும், 1. “ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: | நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மதுராம் புரீம் ||” என்கிறபடியே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு அடியான அடிப்பாட்டை அடைவேசொல்லி, ஏவம்வித₃னவன் “மாயனை மன்னு” (5) இத்யாதி₃ப்படியே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து, ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்திமகனாய் ஒளித்து (25) வளருகிறவிடத்தே, “பேய்முலைநஞ்சுண்டு, கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி” (6) என்று பூதஸூகடநிராகரணம் சொல்லி,

A பெரிய திரு 6-10-1. B பெரிய திரு 3-2-2. C மூன்-திருவ 76.

D முதல்-திருவ 33.

திருப்—70

அதுக்குமேலே “தாமோதரன்” (5) என்று வெண்ணெய் களவு காண்கையாலே கட்டவடிக்கவும் எளியனாயிருந்தபடி சொல்லி, மதுரையிலே மல்லரைமாட்டி (8) வல்லானை (15) கொன்றபடியைச் சொல்லி, அநந்தரம், தான் தீங்கு நினைந்த கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில் (25) நெருப்பாய், அவனைப் போக்கினவனவும் அருளிச்செய்தாரிறே. இதி சரமஸ்லோக விவரணம்.

(மார்கழித்திங்களித்யாதி) இதில் அத்யந்தபுத்தியுத்தரானவர்கள் புகுவத்ச விரஹபரிதாபஹரமாக ஸஹகாரிகளுடன் புகுவத்ச விஷய அவகாஹனம்பண்ண ஒருப்பட்டு, ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அத்தலையாலே பெற்று வாழும்படியையும் சொல்லுகிறது. தந்தாம் பரிதிவிஷயங்களைப் பிரிந்தார்களுக்கெல்லாம் இப்படியிறே ப்ரேமஸ்வபாவமிருப்பது.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாய், ஸர்வஸ்மாத்த்பரனாய் இருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரன், ஆஸ்ரிதரக்ஷணர்த்தமாக ஸ்வவிபூதியிலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் வந்து அவதரித்துப்போந்து, பிராட்டியைப் பிரிந்து A மெல்லியல் தோஸ்தோய்ந்து அநந்தரம் இப்படி அதிவிலக்ஷணையாய் அத்யந்தாபிமதையான தத்விஷயத்தை லோகரக்ஷணர்த்தமாக விஸ்வேஷித்து, B “உண்ணாது உறங்காது ஒலிகடலை ஊடறுத்து” என்னும்படி பரிதப்தனாய், “அந்த விரஹதாபம் மாற்றலாமோ?” என்கிற அலமாப்பாலே அர்ணவத்திலே அவகாஹிக்க நினைப்பதானாற்போலேயும், அவனைப் பின்தொடர்ந்துபோந்த பரிவரான தம்பி பரதனும் C தயரதன் பெற்ற மரகதமணித்தடத்தைப் பிரிந்து, 1. “கூடோக் நிரிவ் பாத்யம்” என்னும்படி பரிதபித்து ஸரயு ஆற்றிலே அவகாஹித்து, ஸர்ஸஸு முதலானவற்றிலே அவகாஹிக்கவும் ஒருப்பட்டிருந்தாற்போலவும், பின்னையும் மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் (9) D “வானிளவரசு வைகுந்தக் குட்டன் வாசுதேவன், மதுரைமன்னன், நந்தகோனிளவரசு, கோவலர்குட்டன்” E “சூட்டுநன்மாலை” தொடக்கமான அங்குத்தை பேராகத்தை அநாதரித்து, E அடலாயர்தம் கொம்பினுக்காக இங்கே போந்தாற்போலே.

ஆண்டாளும் அந்த F வைகுந்தவான்போகம் தன்னை இகழ்ந்து இங்கேற G வேயர் தங்கள்குலத்திலே H விட்டுசித்தன் வியன்கோதையாய் வந்தவதரித்து, ஆயர்சிவியர்(16) படியை அடைந்து, ஆயர்குலத்தினில் தோன்றினவனை(5) மனத்துக்கு இனியதாகப் (12) பாடிக் கூடியிருந்தபடியைச் செய்யவெண்ணப் போந்தவளாய், I அப்பால் முதலாய் நின்ற அளப்பரிய ஆரமுது தொடக்கமான விஷயங்களைப் பிரிந்த தளர்த்தியாலே J இனவேல் நெடுங்கண்கள் இமைபொருந்தாதே, அவனில் எண்மடங்கான K காமத்தீ உள் புகுந்து கதுவ, அந்த விரஹதாபமாகிற

A திருநெடும் 13, B நாச்-திரு 11-7, C திருவாய் 10-1-8, D பெரியாழ் திரு 3-6-3
E திருவிருத்தம் 21, F உபதேச 22, G பெரியாழ் திரு 5-4-11, H நாச்-திரு 13-10
I திருநெடும் 14, J நாச்-திரு 5-4, K நாச்-திரு 8-2.

பெரு நெருப்பை ஆற்றுகைக்கு A ஆதரம் பெருத்து, B பெரும்புறக்கடல் இப் புறத்திலே திருப்பாற்கடலாய்ப் பொங்கி எங்கும் பரந்து, வெள்ளக்கால்களாய்ப் பரந்து சுழித்துப் பெருநீராக O மதுர ஆரூய்ப்பெருகிற அம்ருதத்திலே குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராட (13) ஒருப்பட்டு, பெருக்காற்றிலே இழிவார் துறை தப்பாமே துறைஅறிந்தநிலவரோடேகூட இறங்க நினைக்குமாபோலே, இறங்க நினைக்கிறதாயிருக்கிறது இங்கும்.

அது எங்ஙனே? என்னில்: - ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட, நிகேதநாய், நித்யமுக்தாநுபாய்யாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரன், “நாராயணனே” (1) என்று அவன் B பெரும்புறக்கடலாயிருக்கிறபடியும், அநந்தரம் “பாற்கடலுள் பையத்துயின்றபரமன்” (2) என்று பாற்கடல்போலே யான வ்யூஹத்தையும், “ஓங்கி உலகு அளந்த உத்தமன்” (3) என்று அது கால்களாய்ப் புறப்பட்டுப்பரந்து “பற்பநாபன்” (4) என்று சுழித்து, “தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவன்” (5) என்று D பெருக்காறுபோலேயான விபுவத்தையும், “நாற்றத்துழாய் முடிநாராயணன்” (10) என்று உள்ளே ஊற்று ஜலம்போலே அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியையும், “புள்ளரையன் கோயில்” (6) என்று நித்யமான நீர்மையாலே D “அதிலே தேங்கிய மடுக்கள்” என்னலாம்படி E ருசிஜநகவிபுவலாவண்யத்தோடே எப்போதும் ஆஸ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கிற அர்ச்சாவதாரத்தையும், அத்யபிநிவேஸத்துடன் F இங்கே காண இப்பிறப்பே அநுபுவிக்கக்கோலி;

அவை அப்போதே அநுபுவிக்கப் பெருமையாலே, G “வைகுந்தனென்ப தோர் தோணிபெருது உழல்கின்றேன்” என்றும், H “பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளிகொள்வாண்ப் புணர்வீதோராசையினால் என் கொங்கை கிளர்ந்து குமைத் துக் குதுகலித்து ஆவியை ஆகுலம்செய்யும்” என்றும், I “விண்ணுறநீண்டு அடிதாவியமைந்தனை வேற்கண்மடந்தை விரும்பி” என்றும், J “பாஞ்சசன்னி யத்தைப் பற்பநாபனோடுவாய்ந்த பெருஞ்சுற்றமாக்கிய” என்றும், K “கொம்மை முலைகள் இடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல் இம்மைப்பிறவி செய்யாதே இனிப்போய்ச் செய்யும் தவந்தானென்?” என்றும், L “ஆவலன்புடையார் தம் மனத்தன்றி மேவலன்” என்றும், M “உலங்குண்ட விளங்கனிபோல் உள்மெலியப் புகுந்து என்னை நலங்கொண்டநாரணன்” என்றும், N “பெண்கொடியை வதை செய்தான்” என்றும், O “காமத்தீயுள்புகுந்துகதுவ” என்றும், P “தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கர் ஆமுகத்தை நோக்காரால்” என்றும் சொல்லு

A திருமாலை 16. B பெரிய திரு 7-10-1. C திருமாலை 36. D ஸ்ரீவசனபூஷணம் 39. E ஆசார்ய ஹ்ருதாயம் 162. F திருவாய் 8-5-11. G நாச்-திரு 5-4. H நாச்-திரு 5-7. I நாச்-திரு 5-11. J நாச்-திரு 7-10. K நாச்-திரு 12-9. L நாச்-திரு 4-8. M நாச்-திரு 8-6. N நாச்-திரு 8-9. O நாச்-திரு 8-2. P நாச்-திரு 11-1.

கிறபடியே, பரத்வாதி₃பஞ்சாவஸ்த₂ாவஸ்தி₂தனாய் ப₃ஹு₃கு₃ணனாய் தே₃ஸக₃டல விப்ரகர்ஷாக்யுபாதி₄பாலே ஆஸ்ரயிப்பார்க்கு அஸந்நிஹிதத்வாதி₃களாலும் ஆலோகாலாபாத்₃யநாநுப₄விகத்வத்தாலும் எம்பெருமான் அரியனாகிறபடியை த₃ர்ஸித்து;

முற்காலத்திலே ஸ்ரீகோபிமார் 1. “கோபீபரிவ்ருதோ ராத்ரிம்” என்று பூர்வ பக்ஷத்தில் பூர்வராத்ரியிலே, A அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள் குழகனான க்ருஷ்ணனோடே கழகமாகக்கூடியிருந்து, ஒருகார்யப்பாட்டிலே, பிரிந்துபோந்து, B அவனை விட்டு அகன்று உயிராற்றகில்லாதாப்போலே, யமுனையாற்றிலே “மார்கழி தீராட” (4) என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே க்ருஷ்ணனுப₄வ குதாஹலத்தையுடைய ராய், அபரராத்ரியிலே உணர்ந்து, முற்பட்டார் பிற்பட்டாரை எழுப்பி, எல்லா ரும் திரண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக க்ருஷ்ணனை எழுப்பி, ஸ்வலாப₄ங்களை அர்த்தி₃த்துப்பெற்று அநுப₄வித்தாற்போலவும்;

சீர்மல்குமாய்ப்பாடிக்கு (1) ஸத்₃ரு₃ஸமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்தான ப்ரஸு₃தையான ஆழ்வார் திருமகளாரான ஆண்டாள் க்ருஷ்ணனுப₄காரிகளான அவர்களை அநுகரித்து, C “வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து” என்கிறபடியே, D “வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல விஷ்ணுசித்தன் ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே, E வேதமனைத்துக்கும் வித்தான அர்த்த₃த்தைக்கொண்டு, ப₄க₃வத்₃ ருசியுடையாரைக்கொண்டு, பத்துப் பெண்களை எழுப்புகிறமுகே₃ந, ப்ரபந்நஜனகூடஸ்த₂ரான பதின்மரை முன்னிட்டு, வேதப்பொருளாய் “யமுனைத்துறைவன்” (5) என்று பேர்பெற்ற எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பற்றுமளவும் சொல்லுகிறார்கள். “‘புள்ளும்’ (6) தொடங்கி ‘எல்லே’ (15) அளவும் த₃ஸமாந்தமாயே” என்றாரிறே தே₃ஸிகரும். இவர்கள் க்ருஷ்ணனுப₄வத்துக்கு தே₃ஸிகராகையாலும் பத்துப்பெண்களை எழுப்புகிறது, நாச்சியாருக்கு தே₃ஸிகராகையாலும், பிராட்டிமாரோடே ஸாம்யகு₃ண ஷட்கத்தை யுடையராகையாலும், இவ்வநுப₄வத்துக்கு இவர்களைக் கூட்டிக்கொள்ளுகிறது.

இன்னமும், ப₄க₃வத்₃ விஷயத்தில் முற்பட்டார் பிற்பட்டாரையும் கூட்டிக் கொண்டு போகவேண்டும். பரஸம்ருத்₃தி₄யாலும் இவர்களை எழுப்புகிறார்கள். 2. “வ்புஷ்ய ராத்ரிம் து தத்ரைவ க₃ங்க₃ாகூலே ஸ ராக₄வ: | ப₄ரத: கால்யமுத்த₂ாய ஸத்ருக்₃நமித₃மப்₃ரவீத் || ஸத்ருக்₃நோத்திஷ்ட₃ கிம் ஸேஷே நிஷாத₃தி₄பதிம் குஹம் | ஸீக்₃ரமாநய ப₄த்₃ரந்தே தாரயிஷ்யதி வாஹிநீம் || ஜாக₃ர்மி நாஹம் ஸ்வபிமி தமேவா₃பம் விசிந்தயந் ||” என்னக்கடவதிறே. இங்கும் அப்படியேயாயிற்று. ப்ரத்யக்₃நுப₄வத்தாலல்லது த₄ரியாதார், கு₃ணனுப₄வத்தாலே த₄ரித்திருப்பாரை த்வரித்₃து₃ழுப்புகிறபடி.

A நாச்-தி₃ 4-10, B திருவாய் 9-9-11, C திருவாய் 4-6-8, D பெரியாழ் திரு 2-8-10 E திருட்டாவைப் பெருமை பற்றிய வெண்பா.

இதில் முதற்பாட்டில் “பிள்ளாய் எழுந்திராய்” (6) என்று “பிள்ளைப் பெண்” என்கிறது - பொய்கையாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்; A “அரவம் அடல்வேழம்” இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணநுபுவத்துக்கு தேய்சிகராகையாலும், இவள் சூடிக்கொடுத்த வடிவுக்கு, B “வையந்தகளி” இத்யாதி - B “சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மலை” என்றும், C “மாலுங்கருங்கடலே என் நோற்றாய்” இத்யாதியாலே அவனுடைய அங்குஸங்குத்தை ஆதரித்துப் பேசியும், D “மணமருவமால் விடையேழ்செற்று” என்று, நப்பின்னைப் பிராட்டியைப் பெறுகைக்கு எருதுகளின் மேலே வ்யாபரித்த படியைப் பேசுகையாலும், இதிலே “பேய் முலை நஞ்சுண்டு” (6) என்றதை - E “பேய்முலை நஞ்சுணுக உண்டான்” என்றும், “கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி” (6) என்று கன்னிப்போரான சிறுச் சேவகத்தை, F “ஓரடியும் சாடுதைத்த” என்றும், “வெள்ளத்தரவில்லுயி லமர்ந்தவித்தினை” (6) என்றத்தை, G “வெள்ளத்தினுள்ளானும்” இத்யாதி யாலே பேசியும், H “ஒன்றுமதனையுணரேன்நான்” என்று முந்துறமுன்னம் புகுவத், விஷயத்திலே இழிந்தவராகையாலும், “பிள்ளைப்பெண்” என்கிறது - பொய்கையாழ்வாரை என்கை. பிள்ளை - மெளக்யம்.

இரண்டாம்பாட்டில் “பேய்ப்பெண்” (7) என்கிறது - பேயாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்; I “திருக்கண்டேன்” இத்யாதியாலே நாயகனுடைய வைபுவத்தை தர்ஸிப்பிக்கையாலும், மற்றும் ஸ்திரீத்வாபத்தியாலே, J “வெற் பென்று வேங்கடம்” என்று தொடங்கி, J “நீண்டதோள்மால் கிடந்த நீள்கடல் நீராடுவான் பூண்டநாள் எல்லாம் புதும்” என்கையாலும், K “கோவலனாய் ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலாதி” என்று க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களைப் பேசுகையாலும், L “பின்னைக்கா ஏற்றுயிரை அட்டான்” என்று நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக அவன் எருதுகளின்மேலே வ்யாபரித்தபடியைப் பேசுகையாலும், “பேய்ப்பெண்ணே” (7) என்கிறது - பேயாழ்வாரை என்றபடி.

மூன்றாம்பாட்டில், “கோதுகலமுடையபாவாய்” (8) என்கிறது - பூதத்தாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்; -ஸ்திரீத்வாபத்திக்கு உடலாக M “அன்பேதகளி” இத்யாதி யாலே புக்தியைப் பேசி, N “பெருந்தமிழன்நல்லேன் பெரிது” என்ற அநந்தரம், O “பெருகுமதவேழம்” என்று அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையும், ஜாத்யுசிதகர்மத்தையும் பேசியும் P “ஏறின்பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் பெண்ணசையின் பின்போய் எருத்திறுத்த நல்லாயர் ஏறு” என்று நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்

A முதல் திருவ 54, B முதல் திருவ 1, C முதல் திருவ 19, D முதல் திருவ 62
E முதல் திருவ 11, F முதல் திருவ 100, G முதல் திருவ 99, H முதல் திருவ 2
I மூன்-திருவ 1, J மூன்-திருவ 69, K மூன்-திருவ 42, L மூன்-திருவ 85
M இர-திருவ 1, N இர-திருவ 74, O இர-திருவ 75, P இர-திருவ 62

பெறுகைக்கு எருதுகளின் மேலே அவன் வ்யாபரித்த வ்யாபாரத்தைப் பேசியும், இதில் A “தேவாதி தேவனெனப் படுவான் முன்னொருநாள் மாவாய் பிளந்த மகன்” என்றும், B “மாலே நெடியோனே கண்ணனே விண்ணவர்க்கு மேலா வியந்துழாய்க் கண்ணியனே மேலால் விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே எந்தன் அளவன்றால் யானுடைய அன்பு” என்றும் அருளிச்செய்கையாலும், “கோதுகலமுடையபாவாய்” (8) என்றது பூதத்தாழ்வாரை என்றபடி. C “மாதவன் பூதம்” என்கிறது கோதுகலமிறே; ஆகையாலும், D “மாதவன்பேர் சொல்லு வதே ஒத்தின் சுருக்கு” என்றவரிறே. ஆக மூவரும் ஜ்ஞாநதர்ஸநப்ராப்த்ய வஸ்ததைகளோடே கூடியாயிற்றிருப்பது.

நாலாம்பாட்டில், இவர்களுக்கு அநந்தரத்திலவரான திருமழிசையாழ்வாரை - “மாமான் மகன்” (9) என்கிறது. அதெங்ஙனே? என்னில்; 1. “தூத்ரா துலிதா லகுர்மஹி” என்றும், E “உலகுதன்னை வைத்தெடுத்த பக்கத்தும் மாநீர் மழிசையே வைத்தெடுத்த பக்கம்வலிது.” என்னும்படி மஹிஸாரக்ஷேத்ரமான திருமழிசையிலே, 2. “புர்க்குவோ தீர்க்குஸ்த்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம் | அபிபூஜ்ய யத்யாந்யாயம்” என்கிறபடியே ஸ்ரீஜகந்நாதனை உத்தேஸித்து யஜித் துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, புர்க்குவனுடைய பத்னி கர்ப்பிணியாய்த் திருமழிசைப்பிரானைத் திருவயிறு வாய்த்ததாலே, 3. “புர்க்குவி லோகஜநநீ” என்னும்படியான பிராட்டியோடே உடன்பிறந்த புர்க்குவபுத்ரர் ஆகையாலும் F “காட்டில் வேங்கடம்” இத்யாதி; F “கூட்டுமாகில் நீ கூடிக்கூடல்” என்கிற படியே, G “அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட” என்று ஸ்தீர்தவபாவநையாய்ப் பேசுகையாலும், “தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய” (9) என்கிற ஜ்ஞாநதீபப்ரகாஸத்தை, H “என் மதிக்கு விண்ணெல்லாம் உண்டோவிலை”, I “ஞானமாகி ஞாயிருகி” என்று பேசுகையாலும், J “ஆயன்துவரைக்கோளாய் நின்றமாயன்” என்றும், K “அடிச்சகடம் சாடி இத்யாதி - வடிப்பவளவாய்ப் பின்னை தோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து” என்றும், L “ஆயனாகி ஆயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்” என்றும், M “பின்னைகேள்வ! நின்னொடும் பூட்டிவைத்த வென்னை நின்னுள் நீக்கல்” என்றும், க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகார வைபவத்தையும் சொல்லி, இதிலே “மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன்” (9) என்றதை N “மாதவனை” என்றும், O “வைகுந்தச் செல்வனார்” என்றும் பேசுகையாலும், “மாமான்மகன்” (9) என்கிறது - திருமழிசைப்பிரானை என்றபடி.

A இர-திருவ 28. B இர-திருவ 100. C திருவாய் 5-2-2. D இர-திருவ 39.
E திருச்சந்த-தனியன். F நாச்-திரு 4-2. G நான்-திருவ 39. H நான்-திருவ 51.
I திருச்சந்த 114. J நான்-திருவ 71. K நான்-திருவ 33. L திருச்சந்த 41.
M திருச்சந்த 99. N நான்-திருவ 65. O நான்-திருவ 75.

புரர்க்குவனும் புரர்க்குவியும், ப்ருகுவுக்குக் க்யாதியினிடத்திலே ஸஹோ துரராக ஸம்புவிக்கையாலும், லோகமாதாவுடன் பிறந்தவன் லோகத்துக்கெல்லாம் மாமனாகத்தட்டிலையிறே. அந்த புரர்க்குவ புத்ரனாகையாலே இவரை "மாமான் மகள்" (9) என்னக்குறையில்லை. அன்றிக்கே, யசோதைப்பிராட்டிக்குப் பின்பிறந்த ஸ்ரீகும்புர் குமாரத்தியான நப்பின்னைப் பிராட்டிதரத்தையுடையார் ஒருவராகையாலே "மாமான் மகள்" (9) என்று சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

அஞ்சாம் பாட்டில், "அம்மனாய்" என்கிறது — குலசேகரப்பெருமானே. அது எங்ஙனே? என்னில் — குலசேகரனாகையாலும், A எல்லையிலடிமைத் திறத்தினில் என்று மேவுமனத்தனாகையாலும், B அல்லிமலர் திருமங்கை கேள்வன் தன்னை நயந்து இளஆய்ச்சிமார்கள் எல்லிப்பொழுதினில் ஏமத்தாடி என்கியுரைத்த வுரையதனை ஸ்தீரீதவபாவநயா பேசுகையாலும், C "ஏறு அடர்த்ததும்", D "ஆனேறேழ்வென்றான் அடிமைத் திறமல்லால்" என்று நப்பின்னைப் பிராட்டி விஷயமாக வ்யாபரித்த வ்யாபாரத்தில் தோற்று "அடிமையல்லது" என்கையாலும், E "ஆலைநீள் கரும்பன்னவன்" என்று தொடங்கி, F "மல்லைமா நகர்க்கிறையவன்தன்னை வான் செலுத்தி" என்னுமளவும் க்ருஷ்ணசேஷி தங்களைப் பேசி அநுபுவிக்கையாலும், இதிலே "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" (10) என்றதை G "வண்டு கிண்டு நறுந்துழாய் மாலையுற்றவரைப் பெருந்திருமார்வனை" என்றும், அந்நாரணனை H "நலந்திகழ் நாரணன்" என்றும் பேசுகையாலும், இவர்க்கு அசலுணர்த்தி அநுபுவம்போலே ரங்கயாத்ரையில் அநுபுவம் நடந்து செல்லுகையாலே ப்ரபந்த குலசேகரரான குலசேகரப்பெருமானே "நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றவம்மனாய்" (10) என்கிற தென்கை.

ஆறும் பாட்டில், "கோவலர்தம் பொற்கொடியே" (11) என்கிறது — பெரியாழ்வாரை. எங்ஙனே? என்னில் — I குடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியான இவனைப்போலே J கோவலப்பட்டம் கவிக்கும்படி கோப ஜந்மத்தை ஆஸ்தானம் பண்ணினவராகையாலும், K "கன்னியரோடெங்கள் நம்பி கரிய்பிரான்னினையாட்டை" என்னும்படி, L "கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்" என்று தொடங்கி, M "பண்டு அவன்செய்த கிரீடையெல்லாம்" என்னும்படி க்ருஷ்ண குண சேஷிதம் பேசி அநுபுவிக்கையாலும், N "நப்பினை தன்திறமா நல் விடையேழவிய நல்லதிறலுடைய நாதனுமானவனே" என்றும், O "ஐயபுழுதி" P "நல்லதோர் தாமரை" இவைகளில் திருத்தாயார் பேச்சாகப் பேசுகையாலும்

A பெ - திரு 2-10. B பெரு-திரு 6-10. C பெரு-திரு 2-3. D பெரு-திரு 4-1. E பெரு-திரு 7-1. F பெரு-திரு 7-11. G பெரு-திரு 2-8. H பெரு-திரு 10-11. I திருப்பாவைத் தனியன். J பெரியாழ்-திரு 3-8-7. K நாச்-திரு. 3-10. L பெரியாழ்-திரு 1-1-1. M பெரியாழ்-திரு 2-9-11. N பெரியாழ்-திரு 1-5-7. O பெரியாழ்-திரு 3-7. P பெரியாழ்-திரு 3-8.

A “தழைகளும்” இத்யாதியளவாய் B கன்னிமார்கள் காமுற்ற மாற்றத்தைப் பேசுகையாலும், இதிலே “முகில்வண்ணன்” (11) என்றத்தை — C “விட்டு சித்தன்மனத்தே கோயில் கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை” என்கையாலும், “கோவலர்தம் பொற்கொடியே” (11) என்கிறது பெரியாழ்வாரை என்கை.

ஏழாம்பாட்டில், “நற்செல்வன் தங்காய்” (12) என்கிறது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரை; அது எங்ஙனே? என்னில்: — ஸ்திரீத்வத்துக்கருகுணமாக, D “தன்பால் ஆதரம் பெருக வைத்த அழகன்” என்றும், E “உடலெனக்கு உருகுமாலோ” என்றும், F “கண்ணனைக் கண்ட கண்கள் பனியரும்புதிருமாலோ” என்றும் தம்முடைய புக்தியைப் பேசுகையாலும், G கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக்கீழ் உற்றதிருமலை பாடுகையாலும் H “மழைக்கன்றுவரை முன் ஏந்தும் மைந்தனே” என்று குன்றுகுடையாக எடுத்தபடியைப் பேசுகையாலும், I “கவளமால் யானைகொன்ற கண்ணனை” என்கையாலும், ஸ்ரீமாலா காரரைப்போலே J செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி என்பகர் பூவுங்கொணர்ந்துசாத்த, அத்தால் வந்த கைங்கர்யஸ்ரீயை உடைய பெரியாழ்வார்க்குப் பிற்பாடராய், அவர் கைங்கர்யஸ்ரீயை அநுவிதநம் பண்ணுகையாலே, “அவர்க்கு அநுஜர்” என்னும்படியாய், திருப்பள்ளியுணர்த்துகிறவதிலும் வந்தால் K “விஷ்ணுசித்ததுளஸீப்ருத்யர்” என்று ஸஹபடிதராகையாலும், “நற்செல்வன் தங்காய்” (12) என்கிறது ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரை என்கை. இவரும், இதிலே “சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற மனத்துக்கினியானை” (12) என்றத்தை — L “இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவர்ஏறே” என்றும், M “செருவிலே அரக்கர் கோனைச் செற்ற நம்சேவகனார்” என்றுமருளிச்செய்தாரிறே.

எட்டாம் பாட்டிலே, “போதரிக்கண்ணினாய்” (13) என்கிறது — திருப்பாணாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில்: — தொண்டரடிப்பொடியாரோபாதி, N “அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்தவிமலன்” என்றும், N “என் கண்ணினுள்ளன்” என்றும், O “கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய்” என்று தொடங்கி, O “என் அமுதினைக்கண்ட கண்கள்” என்கையாலே — “போதரிக்கண்ணினாய்” (13) என்கிறது — திருப்பாணாழ்வாரை. P “மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து” என்று ததீயஸேஷத்வபர்யந்தமான ஜ்ஞாநமிறே ஜ்ஞாநமாவது. ததீயர்க்கு உகப்பாகப்பண்ணும் புகுவதுநுபுவமிறே இவரது. ஸ்திரீத்வபாவனையாலுண்டான புக்தி, பத்தும் பத்தாக அடிதொடங்கி முடியளவுமாய் மேலாயிருக்கும். இப்பாட்டிலே “பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை” (13) என்றத்தை, இவரும், Q “சதுரமாமதிள்குழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து” உதிர ஓட்டியோர் வெங்கணையுய்த்தவன்” என்றாரிறே.

A பெரியாழ்-திரு 3-4-1, B பெரியாழ்-திரு 3-4-10, C பெரியாழ்-திரு 5-4-11
D திருமலை 16, E திருமலை 19, F திருமலை 18, G திருமலைத் தனியன்
H திருமலை 36, I திருமலை 45, J பெரியாழ் திரு 2-7-10, K ஆசார்ய ஹ்ருத்யம் 85
L திருப்பள்ளி 4 M திருமலை 11 N அமல 1 O அமல 10 P திருமலை 38 Q அமல 4

ஒன்பதாம்பாட்டில்: “எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய் பேசும் நங்காய்” (14) என்கிறது - நம்மாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில்; A “திருமாலுக்குரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்” என்னும்படியான ஸேஷத்வ பூர்த்தியையுடையராய், B “அவனடியார் நனிமாக்கலவி இன்பமே நாளும் வாய்க்க நங்கட்கே” என்னும்படி பாகுவத ஸம்ருத்தியைக் காண்கையிலே அபிவ்ருத்த மனோரத்தை உடையராய், அந்யாபதேசத்திலும், C “அடிச்சியோம்” என்கையாலும், D “பின்னைகொல்” என்கிற ஒப்பனையாலும், E “சூட்டுநன்மலைகள்” என்று தொடங்கி, F “அடலாயர்தம் கொம்பினுக்கே” என்று நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக அவன் விடையடர்த்த வ்யாபாரத்தைப் பேசியும், F “பின்னைநெடும் பனைத்தோள் மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர் முழுமுதலானே - என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை அகல்விக்கத்தானுக் கில்லான்” என்றும், G “வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணளை” இத்யாதியாலும், H “வாள்கெண்டை ஒண்கண் மடப்பின்னைதன் கேள்வன் தாள்கண்டு கொண்டென் தலைமேல் புனைந்தேன் — ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால் குறைவுடையம்” என்றும், I “எருது ஏழ்தழீஇ”, J “சறையினார்” இத்யாதியாலும் பலபடியாக அவள் புருஷகாரவைபுவத்தை ஆதரித்து, மற்றும், K “எத்திறம்” என்று, L பிறந்தவாற்றிலே க்ருஷ்ணசேஷிதங்களிலே ஈடுபட்டு, M குரணை ஆய்ச்சியரிலே நண்ணிவணங்கி அநுபவித்தும், N “எல்லாம் கண்ணன்” என்றும் “நீராடப்போதுவீர்” (1) என்றத்தை, O “கண்ணன் கழலினை நண்ணும் மனமுடையீர்” என்கையாலும், மந்தாதிகாரிகளை, P “என் நெஞ்சினால் நோக்கிக் காணீர்” என்று உணர்த்தியும், ஸகோதரிகளை உயிராகத் தேடி Q “இசையின்” என்று பேசிக்கையாலும், “நீராட” (1) என்றத்தை, R “காலேநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி”, S “அப்பன் திருவருள் முழ்கினள்” என்கையாலும், இதில் “நாணுதாய்” (14) என்றத்தை T “நெஞ்சும் நிறைவும் எனக்கிங்கில்லை” என்றும், “நாவுடையாய்” (14) என்றத்தை, U “என்நா” என்றும், V “வலக்கையாழி இடக்கைச் சங்கம் இவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்” என்றும், W “நாறியலால் இசைமலைகள்” என்றும் சொல்லுகையாலே, “எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும் நங்காய்” (14) என்கிறது - நம்மாழ்வாரை. இப்பாட்டில் “சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணனைப்பாட” (14)

A திருவாய் 6-9-11, B திருவாய் 8-10-7, C திருவாய் 10-3-6, D திருவாய் 6-5-10
E திருவிருத்தம் 21, F திருவாய் 1-7-8, G திருவாய் 3-9-8, H திருவாய் 10-4-3
I திருவாய் 4-2-5, J திருவாய் 4-8-4, K திருவாய் 1-3-1, L திருவாய் 5-10
M திருவாய் 6-4, N திருவாய் 6-7-1, O திருவாய் 10-5-1, P திருவாய் 5-5-2
Q திருவிருத்தம் 30, 31 R திருவிருத்தம் 93, S திருவாய் 8-9-5, T திருவாய் 7-3-9
U திருவாய் 3-9-1; 1-6-3, V திருவாய் 6-4-9, W திருவாய் 4-5-4.

என்றதை, A “பங்கயக்கண்ணையே”, B “பங்கயக் கண்ணென்கோ” என்றும், C “வீவில்சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான் தன்னை வீவில்காலம் இசைமலைகளேத்தி” என்றும் பேசினாரிதே.

பத்தாம் பாட்டில் “எல்லை இளங்கிளியே” (15) என்கிறது — திருமங்கை யாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில் D “அடிகளடியே நினையும் அடிய வர்கள் தம்மடியான்” என்று ஸேஷத்வத்தின் எல்லை நிலத்திலே நிற்கையாலும், ஸ்திரீத்வத்துக்கருகுணமாக, E “பேராளன் பேரோதும் பெண்ணை” என்றும், F “கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பான்” என்றும் லக்ஷ்மீ ஸாம்யத்தை ஆடையராயிருக்கும் இருப்பைப் பேசுகையாலும், G “பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை ஒருகாலும் பிரிகிலேனே” என்றும் H “வண்ணசேறை யெம்பெரு மான் அடியார் தம்மைக் கண்டேனுக்கு இதுகாணீர் என் நெஞ்சம் கண்ணினையும் களிக்குமாறே” என்றும் தத்யாநுபுவதத்பரராய், தத்ப்ரீதிஹேதுவாக I “ஆயர்பூங்கொடிக்கு இனவிடை பொருதவன்” என்றும், J “பின்னைபெறும் தண்கோலம் பெற்றார்” என்றும், K “பின்னை மணாள்திறத்தம்” என்றும், L “அன்றாயர் குலமகளுக்கரையன் தன்னை” என்றும், நப்பின்னைப் பிராட்டி யுருஷகாரத்தை அடியே தொடங்கி முடிய நடத்தியும், “நீராடப்போதுவீர்” (1) என்றத்தை M “பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனான்” என்றும், N “சந்த மலர்க்குழல்”, O “பூங்கோதை”, P “எங்கானும்”, Q “மானமுடைத்து” இத்யாதிக்களிலே க்ருஷ்ண குணசேஷ்டிதங்களை மண்டியநுபுவித்து, R “பண் டுவன் ஆயன்நங்காய்” என்று தொடங்கி R “அவன்பின்கெண்டைஒண்கண் னிரக்கிளிபோல் மிழற்றி நடந்து” என்றும், S “மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்” என்கையாலும், “இளங்கிளியே” (15) என்கிறது — திருமங்கையாழ்வாரை. “வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டே உன்வாய் அறிதும்” (15) என்னுமதுண்டு இவருக்கும். இப்பாட்டிலே “வல்லாளை கொன்றனை” (15) என்கிறவித்தை T “ஆவரிவை செய்தறிவார்” இத்யாதியாலும், U “கரிமுனிந்தகைத்தலமும்” என்றும் அருளிச்செய்தார்.

இப்படியாயிற்று இப்பத்துப்பாட்டுக்கும் ஞானஸாம்யத்தாலும், கௌரவ் யதையாலும் பத்துப்பெண்களை எழுப்புகிற முகூத்தாலே, ஆழ்வார்கள் பதின் மரையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வார் திருமகளார் அநுஸந்திக்கிறதாக அறுதி சிட்டார்கள். இப்படி புக்தராய் முக்தராயிருப்பார் ஆழ்வார்கள்.

A திருவாய் 3-4-2. B திருவாய் 3-4-3. C திருவாய் 4-5-3. D பெரிய திரு 2-6-10
E திருநெடு 20. F பெரிய திரு 3-7-9. G பெரிய திரு 7-4-4. H பெரிய திரு 7-4-6
I பெரிய திரு 3-1-5. J பெரிய திரு 5-2-2. K பெரிய திரு 11-2-5. L திருநெடு 29
M திருநெடு 19. N பெரிய திரு 10-4. O பெரிய திரு 10-5. P பெரிய திரு 10-6
Q பெரிய திரு 10-7. R பெரிய திரு 3-7-2. S திருநெடு 15. T பெரிய திரு 3-3-7
U திருநெடு 25.

இந்த யோஜனைகளெல்லாம் A “விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசுவருவிப்பரேல் அது காண்டுமே” என்று சொல்லுகிற ஆசார்யாபிமாந திஷ்டையான ஆழ்வார் திருமகளார் படிக்குச் சேருமிறே. B “பாலேய் தமிழர் இசைகாரர் பத்தர்” என்கிறவிடத்து குணஸாம்யத்தாலே யோஜித்தபடியாகக் கடவது இங்கு.

இனி, த்வய யோஜனையில் அர்த்த விஷயமாக மெய்ப் பொருளை யிறே விஸத்யமாக்கிற்று. †(இரண்டு அர்த்தத்தையும் C “புலன் ஐந்து மேயும்” என்று உபதேஸிக்கக் கேட்டவர்கள் அநுஷ்டாநமாக, திருப்பாவையிலும், D ‘தாயே தந்தை’யிலும், ஸ்தோத்ரகத்யங்களிலும்); த்வயத்தின் அடைவு காணும்படி எங்ஙனே? என்னில்: முதல்பாட்டில் “நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்” (1) என்ற ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டையும், “கறவைகள் பின் சென்.”(28)யிலும், “சிற்றஞ்சிறு கர்லை”(29)யிலும் க்ரமத்திலே வெளியிடுகிறது. தடுவடையவுண்டானவை இரண்டர்த்தத்துக்கும் உபபாதகங்களாயிருக்குமாகையாலே த்வயத்தின் அடைவு க்ரமமாகக் காணலாமென்றபடி.

“நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்” (1) என்று திருமந்த்ரத்தில் பத்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்தங்கள் மூன்றும் ஒவ்வொன்றே பத்துப்பாட்டாய்ப் பரவும்படியே, திருப்பாவை முப்பது பாட்டாகப் பாடியருளிற்று. திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்ய ப்ராபகங்களையிறே த்வயத்திலே விஸத்யமாக அநுஸந்திக்கிறது. அந்த க்ரமத்திலே யாயிற்று இங்கும் அநுஸந்திக்கிறது.

இனிமேல் குரூபரம்பராபூர்வமாக த்வயத்தின் அடைவு சொல்லுகிறது. “நப்பின்னை நங்காய், திருவே” (20) என்கையாலே, ஸ்ரீஸப்தார்த்தமும், “உன்மணளை” (19, 20) என்கையாலே, “ஸ்ரீங் — ஸேவாயாம்” என்கிற தாத்வார்த்தமும், “நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா” (19) என்றும், “நீ உன்மணளை எத்தனைபோதும் துயிலெழுவொட்டாய் காண், எத்தனையேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்” (19) என்கையாலே வாத்ஸல்யாதிய குணப்ரகாஸகமான நாராயணபத்யத்தில் அர்த்தமும், “பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற பரமனடி” (2) என்றும், “ஓங்கி உலகளந்த” (3), “அம்பரம் ஊடறுத்து ஓங்கி உலகளந்த” (17), “அன்றிவ்வுலகம் அளந்தாய்” (24) என்றும், லோகவிக்ரந்த சரணங்களாய், நாராயணன் திரிவிக்கிரமன் அடியான உலகளந்த மெல்லடியை “உன்பொற்றாடரையடி” (29) என்று சரணஸப்தார்த்தத்தையும், “கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்” (1) “ஊழ் முதல்வன் உருவம்போல்” (4), “முகில்வண்ணன்” (11), “சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணன்” (14) என்று, அதில் விக்ரஹ

A நாத்-திரு 10-10, B திருவாய் 1-5-11 C திருவாய் 2-8-4, D பெரிய திரு 1-9-1
† () அடைப்பிலுள்ளது அநந்விதம் என்பர்.

யோக₃த்தையும், A “முத்துத்திரைக்கடல்சேர்ப்பன்” என்னும்படி ஸம்ஸாரி திரிந்தவிடத்திலே வந்துகிடக்கிற “பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்” (2) என்கையாலே ஸ்வாமித்வமும், “ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்” (3) என்கையாலே எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்த ஸௌலப்யமும், “மாயனை” (5) என்று தொடங்கி — தாமோதரனளவும், கட்டவுமடிக்கவுமாம்படியான ஸௌ ஸீல்யமும், “குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா” (28) என்று கல்யாண குணவிஸிஷ்டவஸ்துவின் உபாயபூர்த்தியையும், “அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க் குலம்” (28) “அறியாதபிள்ளைகளோம்” (28) என்கையாலே அதிகாரிஸ்வ ரூபமான ஆகிஞ்சந்யமும், “தூயோமாய்வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயினுல்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப் போயபிழையும் புகுதருவான் நின்ற னவும் தீயினில் தூசாகும்” (5) என்றும், “வந்து தலைப்பெய்தோம்” (22) என்றும், “உன்னை அருத்தித்து வந்தோம்” (25) என்றும், அநிஷ்டநிவ்ருத் திக்குட் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தப்பாத உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும் உபாயவரணத் தையும், “ஆவாவென்று ஆராய்ந்தருள்” (8) “அங்கணிரண்டுங்கொண்டெங்கள் மேல் நோக்குதியேல்” (22) “இறைவா! நீ தாராய் பறை” (28) என்று அவனுடைய பரக₃தஸ்வீகாரத்தின் ஏற்றத்தையும்;

“குத்துவிளக்கு எரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்” (19) இத்யாதி₃யிலே பர்யங்கவித்யையிற்படியே இருவருமாய் எழுந்தருளியிருக்கிற சேர்த்தியான வேஷத்தை “நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்” (10) என்கையாலும், “தேவாதி தேவனை” (8) என்கையாலும், “உம்பர்கோமானே” (17) என்கையாலும், “இறைவாநீ” (28) என்கையாலும், உத்தரவாக்ய நாராயணபத்யத்தில் ப்ரதி பாதி₃க்கிற ஸேஷித்வமும், “தட்டொளியும் தந்து உன்மணளை (20) என்கையாலும், “இப்போதே எம்மை நீராட்டு” (20) என்கையாலும், B பூவளரும் திருமகளாலருள்பெற்று வரும்படியும், “போற்றி யாம்வந்தோம் புகழ்ந்து” (24) என்றும், “பள்ளிக்கட்டிற்கீழே” (22) என்றும், “சீரியசிங்காசனத்திருந்து” (23) என்றும், “அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடிபேற்றி” (24) என்றும், “வருத் தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து” (25) என்றும், “மாலே! ஆலினிலையாய் அருள்” (26) என்றும், “கூடியிருந்து குளிர்ந்து” (27) என்றும், “நீதாராய் பறை” (28) என்றும், “சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து” (29) என்று தொடங்கி “உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம், மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று” (29) என்கையாலே உத்தரசதுர்த்தியில் கைங்கர்ய உபகரண ஸஹிதமான ப₃லாநுப₃வ கைங்கர்ய பரம்பரைகளையும், கைங்கர்ய ப்ரார்த்த₃னையையும், அவற்றில் கனையறுப் பையும், “செல்வத்திருமாலால் எங்கும் திருவருள்பெற்று” (30) என்கையாலே C “த₃வ்யத்திலே பெரியபிராட்டியாராலே பேறு” என்னுமதும் சொல்லித் தலைக் கட்டிற்று.

Δ “மாதவன்” என்று த்₃வயமாக்கினாற்போலே, “மாதவன்” (9) என்றும், “மாதவனை” (30) என்றுமிறே இங்கு இரட்டித்திருப்பது. “செல்வத்திருமாலால்” (30) என்று, “பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன” (30) என்கையாலே “இவ்வர்த்தம் ஆசார்ய ருசிபரிச்₃நஹீதம்” என்னுமிடம் சொல்லிற்று.

இப்படி கு₃ருபரம்பராபூர்வகமான த்₃வயத்தில் பேரூக ப்ரதிபாதி₃க்கிறதாயிறே திருப்பாவைதானிருப்பது. ஆகவிறே இதுக்கு வர்த்த₄கரான உடையவரும் இத்தை நாள்தோறும் ஆ₃ரித்துக்கொண்டுபோந்தருளிற்று. ஆகையால் இது ஆண்டாளடியாரான அனைவர்க்கும் நித்யாநுஸந்தே₄மாக நடந்துபோருகிறது.

1. “கே₃பஸ்தீரீகுலமதி₄ சே₃த₃யோபதி₃ஷ்டம் க்ருஷ்ணாக்யம் ப்ரணவமிவா திகாரிஜ்யம்| தத் த்ரிமஸத்பரிமிதபத்₂மாக்₃சீர்ஷ ப்ராரப்₃தே₄த்ஸவஸமயோசிதம் ப்ரஸித்தம் ||”

B “எட்டெழுத்தின் இணைப்பொருளும் இரண்டதனிற் பொருளும் இயல்வலித்தேர் அருச்சுனனுக் கிறைவர்தம்மைத், தொட்டுரைத்த மறையறுதிப் பொருளை எல்லாம் தோன்றும்வகைப் †புகழ்வரை துடர்வளைந்துபாட, மட்டவிழும் பொழில்புடைசூழ் முடும்பைவேந்தன் மணவாளன் தணவாத மாயன் மாதர், கட்டுரையே புதுவையர்கோன் கோதைசொன்ன கவிபாடல் பொருள் தெரியக் காட்டினானே.”

திருப்பாவை முப்பது பாட்டுக்கும் முதற்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமாயிருக்கும்; எங்ஙனே? என்னில்; - ஸ்ரீப₄ஷ்யம் ஒன்பதினாயிர க்₃ரந்தத்துக்கும் முதல் ஸ்லோகம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், ஸ்ரீராமாயணம் இருபத்து நாலாயிரம் க்₃ரந்தத்துக்கும் முதல் ஸர்க்க₃ம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், ஸ்ரீமஹாப₄ரதம் நூருயிரத்து இருபத்தையாயிரம் க்₃ரந்தத்துக்கும் முதலத்யாயம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், திருவாய்மொழிக்கு முதல்திருவாய்மொழி ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், முதல்திருவாய்மொழிக்கு முதல்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், மந்த்ரஸேஷத்துக்கு ப்ரணவம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், முப்பது பாட்டுக்கும் முதற்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமாயிருக்கும்.

ஸங்க்₃ரஹமானபடி எங்ஙனே? என்னில்; “மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்” (1) என்கிறவிடத்தாலே முதலிட்டு அஞ்சுபாட்டுக்கும் ஸங்க்₃ரஹம் சொல்லிற்று. “நீராடப் போதுவீர் போதுமினே நேரிழையீர் சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்” (1) என்கிறவிடத்தாலே பத்துப் பெண்பிள்ளைகளை எழுப்புகிறவிடத்துக்கு ஸங்க்₃ரஹம் சொல்லிற்று. “கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன்” (1) என்கிறவிடத்தாலே “கோயில்காப்பானே” (16) என்கிறவிடத்துக்கு ஸங்க்₃ரஹமாகச் சொல்லுகிறது. “நந்தகோபன்” (1) என்கிறவிடத்தாலே

“நாயகனாய்நின்றநந்தகோபன்” (16) என்றும், “ஓடாததோள்வலியன் நந்தகோபாலன்” (18) என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம். “சூமரன்” (1) என்றத்தாலே “மாற்றூதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள் ஆற்றப் படைத்தான் மகனே” (21) என்கிறவிடத்துக்கு ஸங்க்ரஹம். “கார்மேனி” (1) என்கிறவிடத்தாலே “முகில்வண்ணன்” (11) “பூவைப்பூவண்ணை” (23) “மாலே மணிவண்ணை” (26) என்கிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம். “செங்கண்” (1) என்கிற விடத்தாலே “கிங்கிணிவாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல்விழியாவோ - அங்கண் இரண்டும் கொண்டு (22) என்றும், “பங்கயக் கண்ணன்” (14) என்றும், “செங்கண் திருமுகம்” (30) என்றும் சொல்லுகிற விடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம்.

“கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்” (1) என்கிறவிடத்தாலே “திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்” (22) என்றும், “உலகினில் தோற்றமாய் நின்றசுடரே” (21) என்றும் இதயாதிகளுக்கு ஸங்க்ரஹம். “நாராயணன்” (1) என்கிறவிடத்தாலே “நாராயணன்மூர்த்திகேசவன்” (7) என்றும், “நாற்றத் துழாய்முடிநாராயணன்” (10) என்றும், “ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்” (3) என்றும், “மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தன்” (9) என்றும், “முகில்வண்ணன்பேர் பாட” (11) என்றும், “சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே” (28) என்றும், “வங்கக்கடல்கடைந்தமாதவன்” (30) என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம்.

“நமக்கேபறைதருவான்” (1) என்கிறவிடத்தாலே - “பாடிப்பறை கொண்டு” (27) என்றும், “நம்மால்போற்றப்பறைதரும்” (10) என்றும், “இற் பறைப்பறைகொள்வான்” (29) என்றும், “அறைபறை” (16) என்றும், “சாலப் பெரும்பறை” (26) என்றும், “அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்” (25) என்றும், “இறைவா நீ தாராய் பறை” (28) என்றும், “அங்கு அப்பறை கொண்ட ஆற்றை” (30) என்றும் சொல்லுகிற இடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம். “பாரோர் புகழ்” (1) என்கிறவிடத்தாலே - “நாடுபுகழும்” (27) என்றும், “எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்” (30) என்றும் சொல்லுகிற இடங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம்.

“ஏலோரெம்பாவாய்” (1) என்கிற இடத்தாலே முப்பதுபாட்டிலே ஏலோ ரெம்பாவாய்க்கு ஸங்க்ரஹம். இப்பாட்டில், காலத்தைக் கொண்டாடாநின்று கொண்டு ப்ரபுந்ததாத்பர்யமான ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதிகாரி ஸ்வாபதேஸம். இனி இந்த ஸ்வாபதேஸத்தில் இப்ரபுந்தத் துக்கு அடியில் அஞ்சுபாட்டாலும் - ப்ரபந்ந நிஷ்டாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்தி வாசகமான திருநாமவைபுத்தையும் பேசுகிறது. அதில் முதல்பாட்டில், ப்ரபந்நாதிசாரிக்கு 1. “ஸ ஏஷ தேஸு: கால:” என்கிறபடியே தேஸுகாலம்

எல்லாம் அவனுடைய கடாஷுத்தாலே ப்ராப்யம் என்னுமத்தையும், கர்மாந்தர பரித்யாக்யத்தையும், ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் ருசிவிர்வ¹ஸங்களுடைய ப்ராத்யந்யத்தையும். “ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டும் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனே” என்றத்தையும், ஏவகாரத்தால் தே₃வதாந்தரராஹித்யத்தையும், ப்ரயோஜனாந்தர ராஹித்யத்தையும், அநந்யப்ரயோஜனத்வத்தையும், “த்ரிபாத்₃விபூ₄திநாயகனான ஸர்வேஸ்வரனே தங்களுக்கு அபேக்ஷிதஸம்வித்யானம் பண்ணுவன்” என்று நிர்ப்பரத்வாநுஸந்த்யானத்தையும், ஸர்வஜனஸஹ்ருத்த்வத்தையும், இப்படி நிஷ்ட₃ாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாமத்தையும் சொல்லுகையால் அதிகாரிஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாயிற்று.

“நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்” (1) என்கையாலே திருமந்திரத்தில் பத₃த்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதி₃க்கிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள் மூன்றும் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே இப்பாட்டு திருமந்திரத்துக்கு ஸங்க்ரஹம் என்று சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பாட்டில் பரத்வம் ஸூசிப்பிக்கிறது.

இரண்டாம் பாட்டில், நோன்புக்குப் பெண்கள் தாங்கள் செய்யக்கடவ க்ருத்யத்தை நியமிக்கிற முகத்தாலே, இவ்விஷயத்தில் இழிவாருடைய விரக்தியையும் ஸம்பூவிதஸ்வபூவத்தையும் சொல்லுகிறது என்றொரு ஸ்வாபதே₃ஸம்.

— இப்பாட்டில், இந்த ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு ஸம்பூவிதமான நிஷ்ட₃ாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாம வைபவத்தையும் சொல்லுகிறது. எங்ஙனே? என்னில்:— ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நிகேதனனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன், 1. “தே யே ஸதம் இத்யநுக்ரமாத்” என்று 2. “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ” என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதர்கள் வந்து ஒருவிண்ணப்பம் செய்வதற்கு அங்கு அவஸரமில்லாமையாலே, ஒரு பயணமெடுத்து, க்ஷீர ஸாக்ரத்தில் திருவனந்தாழ்வான் மேலே ஜக₃த்₃ரக்ஷணசிந்தையாலே சாய்ந்தருளி, “ஆஸ்ரிதர்களிலே ஆராலே யாருக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ?” என்று அந்தவுரைக்குச் செவிகொடுத்துக் கண்வளருகிறதாக நினைத்திருக்கையும், ஸகலசேதனோஜ்ஜீவனமான த்₃வயத்தைப் பெரியபிராட்டியாருக்கு உபதே₃ஸம் பண்ணுகிற க்ஷீராப்தி₄ நாதுனுடைய திருவடிகளை வாயாலே ஸங்கீர்த்தனம் ஸத்யாபண்ணுகையுமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கு த்₃வயாநுஸந்த்யானம் ஸத்யாபண்ணவேணுமென்று தாத்தப்ரியம். இந்த ரஸாநுபுவம் பண்ணுகிறவரைக்கும் இதர விஷயங்களில் 3. “தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே நிவேஸிதாத்மா கத₃மந்பதி₃ச்ச₂தி” என்கிறபடியே போக்யமான மது₄ ஸர்க்கர க்ஷீர த₃தி₄ க்₄ருதாதி₃களிலும் நைரபேக்ஷயத்தையும், 4. “த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணம்புஜ த்₃வ்யம் மத்யேயமூர்த்த₃நாமலங்கரிஷ்யதி” என்கிறபடியே அவன் திருவடிகளை ஸர்வாலங்காரமாகப் பற்றுகையும், அதொழிய ஸ்ரக் சந்த₃ன வஸ்த்ராத்யாபரணங்களை நிஷேதி₄த்தமையும், அவனுக்கு ஸேஷமாயிருக்கிற ஸகலவஸ்து விஷயங்களில் ஜாதிபே₄சுத்தாலே அபே₄க்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், பரம

பேராக்:யத்வத்தாலே ஸ்வீகரிக்கையும், யதாஸக்தி பாகவதர்க்கு நித்ய ததீயாராதனம் பண்ணி பாகவதநுபாவம் பண்ணுவித்து “ஒன்றும் செய்யப் பெற்றநிலை” என்றிருக்கையும், இப்படி அதிகாரி நிஷ்டாக்ரமம்சொல்லுகிறது. இரண்டாம்பாட்டில் வ்யூஹம் சொல்லுகிறது.

முன்றும்பாட்டில்:— நோன்பிலே இழியவே தத்தலமான ஸம்ருத்திக ளடைய உண்டாமென்கிருர்கள். இத்தால் பாகவதஸமாஸ்ரயணபலமான கைங் கர்யமொழிய, வேறே 1.. “ஆயுராஸாதே” என்கிறபடியே ஐஹிகபலங்களும் ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸித்திக்கும் என்கிறது.

நாலாம்பாட்டில்:—வர்ஷதேவதையைக்குறித்து வர்ஷிக்கும்படியை நியமிக் கிருர்கள். இத்தால் அநந்யப்ரயோஜனராய் பாகவத ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணு மவர்க்கு, இந்திராதிதேவதைகளும் நியாயராவர்கள் என்று இவ்வதிகாரியி னுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லுகிறது. 2. “ஸர்வேஸ்மை தேவா பாலிமாஹந்தி” என்னக்கடவதிறே.

அஞ்சாம்பாட்டில்: — 3. “ஸ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்கநாநி” என்கிறபடியே நோன்புக்கு விக்நங்கள் ஸம்பவியாதோவென்னில்; ‘மனோவாக்காயங்களாலே க்ருஷ்ணையே அநுஸந்திக்க அவைபோம்’ என்கிருர்கள். இத்தால், பாகவதக் குணனுபாவம் பண்ணுமவனுக்கு 4. “உத்தரபூர்வாகயோரஸ்லேஷவிநாஸௌ” என்கிறபடியே பாகவதநுபாவ மாஹாத்மயத்தாலே ஸகலதுரிதங்களும் போமென்கிறது.

ஆக, இவ்வைந்துபாட்டாலும், “நாராயணே” (1) என்றும், “பாற் கடலுள் பையத்துமின்ற பரமன்” (2) என்றும், “ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்” (3) என்றும், “மாயனை மன்னு வடமதுரைமைந்தனை” (5) என்றும் சொல்லு கையாலே, க்ருஷ்ணனுடைய அடிப்பாடு சொல்லிற்று. இதுக்குமேல் பத்துப் பாட்டும் முற்பட்டவர்கள் பிற்பட்டவர்களை எழுப்பிச்செல்லுகிறது. இத்தால், பாகவதவிஷயம் அபரிச்சிந்நமாய் தனி அநுபவிக்வொண்ணுமையாலே, பெருக் காற்றிலே இழிவார் துணைகொண்டு இழியுமாபோலேயும், 5. “ஈக: ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத” என்று தனி அநுபவிக்மமாட்டாத சாபலத்தாலும், பாகவதநுபாவம் பண்ணுவார்க்கு A “தொண்டர் எல்லீரும் வாரீர்” என்கிறபடியே துணை தேட்டையிருக்கும் என்னும் இவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

இதில் முதற்பாட்டில் (6) க்ருஷ்ணநுபுவத்தில் புதியளாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ப₄க₃வதே₃கபே₄க₃யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநந்யப்ரயோஜனராய் இவ்விஷயத்தில் தே₃ஸிகரன்றிக்கேயிருப்பாரை அவர்கள் பக்கல் பரிவாலே தே₃ஸிகராக்குகை தங்களுக்கு க்ருத்யம் என்றிருக்கை - ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வம் என்கிற ஸ்வபுவத்தைச் சொல்லிற்று.

இரண்டாம் பாட்டில் (7) க்ருஷ்ணநுபுவத்தை தே₃ஸிகையாய், இவ்வநுபுவத்தை ஸ்மரித்துக் கிடக்கிறொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் ஜ்ஞாதமான அர்த்தம் ஒருவனுக்கு விஸ்மருதமானால், தங்கள் பரிவாலே 1, “பே₃ாத₄யந்த: பரஸ்பரம்” என்கிறபடியே அறிவிக்கை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிறது.

மூன்றாம் பாட்டில் (8) க்ருஷ்ணனாலே கொண்டாடப்படும் ஏற்றமுடையவளை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் ப₄க₃வத₃நுபுவத்தில் ப்ரத்யாஸந்நராயிருப்பாரிடத்தில் ஸாபேக்ஷராயிருக்கையும், அவர்களை முன்னிட்டு ஈஸ்வரனைக் கிட்டுகையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது.

நாலாம்பாட்டில் (9) “க்ருஷ்ணன் வந்தபோது வருகிறான்” என்று நிர்ப்ப₄ரையாய்க்கொண்டு கிடக்குமவளை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், 2. “தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத்” என்று பூர்வார்த்த₄நிஷ்ட₄ராயிருப்பாரை, ப₄க₃வத்ப்ரேமாதியத்தாலே ததே₃கபே₄க₃ராயிருக்குமவர்கள் பே₄க₃ார்த்த₂மாக ப்ரேரிக்கை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிற அர்த்தம் சொல்லுகிறது.

அஞ்சாம்பாட்டில் (10) பெண்களெல்லாம் “க்ருஷ்ணன்” என்றால் படும் பாட்டை அவன்தான் பட்டு “தண்ணீர், தண்ணீர்” என்னும்படியாய் இருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் 3. “ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்” 4. “அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:” என்று அவன் பக்ஷத்திலிருப்பார்திறத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நித்யஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபமென்னும் இவ்வர்த்தம் சொல்லுகிறது.

ஆறாம் பாட்டில் (11) அபி₄ஜாதையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், “ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் விச்சே₃தி₃ய₄தே போந்த ஆசார்ய ஸந்தானப்ரஸூதர் நமக்கு உத்₃தே₃ஸ்யர், என்றும் அவர்களடியாக ப₄க₃வத்ஸமாஸ்யணம் பண்ணுகையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வபுவம்” என்கிறது.

எழாம்பாட்டில் (12) இனையபெருமானைப் போலே க்ருஷ்ணனைப் பிரியாதேயிருப்பாளொருத்தன் தங்கையை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ப₄க₃வத்₃விஸ்வேஷ்ட் அஸஹ்யமாம்படி அஸ₃ஹித்தவர் தாங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உத்₃தே₃ஸ்யராமளவன்றிக்கே, தத்ஸம்ப₃ந்த₄ஸம்ப₃ந்தி₄களும் உத்₃தே₃ஸ்யரென்றிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

எட்டாம் பாட்டில் (13) “நம் கண்ணழகு உண்டாகில் தானே வருகிறான்” என்று அவயவஸோபையை மதித்துக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் ப₄க₃வத்₃நுப₄வபரிகரமான ஜ்ஞாந வைராச்ய ப₄க்திகளால் பூர்ணராயிருக்குமவர் திறத்திலும், தத₃ர்த₂மாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

ஒன்பதாம் பாட்டில் (14) எல்லார்க்கும் தானே நிர்வாஹகையாய், எல்லாரையும் தானே எழுப்பக்கடவளாகச் சொல்லி விஸ்மரித்துக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் மூட்டுகையாலே அதிகரித்த நிர்வாஹகர் முன்னாக ப₄க₃வத்₃நுப₄வம் பண்ணுகை ஸ்வரூபமென்கிறது.

பத்தாம் பாட்டில் (15) எல்லாருடைய திரட்சியும் காண்வேண்டியிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமாஜ த₃ர்ஸனம் அபிமதமாயிருக்குமவர்களைக் கண்டால், அந்த ஸமுஹமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

ஆக, இப்பதினைந்து பாட்டாலும், எழுப்பப்பட்டவர்களெல்லாரும் கூடவந்து, மேல் பதினாரும் பாட்டில் ஸ்ரீநந்த₃கோபர் திருமாளிகையிலே சென்று கோயில் காப்பானையும் திருவாசற்காப்பானையும் எழுப்புகிறார்கள்.

பதினேழாம் பாட்டில்:— இவர்கள், திருக்காப்பு நீக்கி உள்ளே புகவிட ஸ்ரீநந்த₃கோபர் தொடக்கமான உள்ளுள்ளாரையடைய எழுப்புகிறார்கள். இவ்விரண்டு பாட்டிலும், ப₄க₃வத்₃விஷயத்தைக் கிட்டுவார் தத்ப்ரத்யாஸந்நரைபுருஷகாரமாகக்கொண்டு புகருகை ஸ்வரூபமென்கிறது.

பதினெட்டாம் பாட்டில்:— இப்படி எழுப்பினவிடத்திலும் எழுந்திராடையாலே, தங்களுக்குப் புருஷகாரமாக நப்பின்னையை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் ப₄க₃வத்₃விஷயீகாரம் பிராட்டி புருஷகாரஸாபேக்ஷமென்கிறது.

பத்தொன்பதாம் பாட்டில்:—இவள் திறக்கப்புக, “நம்முடையார்க்கு இவள் மூற்பட்டாளாகவொண்ணாது” என்று இவளைத் திறக்கவொட்டாதே கட்டிக் கொண்டுக்கிடக்கிற க்ருஷ்ணனை எழுப்பி, மறுமாற்றம் கொள்ளாமையாலே மீளவும் அவனையுணர்த்துகைக்காக அவனையெழுப்புகிறார்கள். இத்தால், பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக வரித்தால், அவனும் இவளும் இசலி இசலிப் பரியும் பரிவைச் சொல்லுகிறது.

இருபதாம் பாட்டில்:—“அவனுக்கும் எங்களுக்கும் அடியான நீ எங்களை நீராட்டுவீ” என்று க்ருஷ்ணனையும் நப்பின்னைப் பிராட்டியையும்கூட எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், அடிமைசெய்யுமிடத்தில் இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்வதே முறை என்கிறது.

இருபத்தோராம் பாட்டில், நப்பின்னைப்பிராட்டியும், “நானும் உங்களிலே ஒருத்தியன்றே? நாமெல்லாருங்கூட க்ருஷ்ணனை அர்த்தி₂க்கவாருங்கோள்” என்ன; அவன் கு₃ணங்களிலே தோற்றூர் தோற்றபடி சொல்லி எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ப்ரபு₃த்₃த₄னாய் தங்கள் காரியம் செய்கைக்கு, A “ஏத்தவேழுலகம்கொண்ட” என்கிறபடியே, ஆஸ்ரிதரானவர்களுக்கு நிர்மமராய்க்கொண்டு அவன் கு₃ணகீர்த்தனம் பண்ணுகை கர்த்தவ்யம் என்கிறது.

இருபத்திரண்டாம் பாட்டில்:—கீழ்ப்பாட்டிலே தங்கள் அபி₄மான ஸ₄ந்யதையைச் சொல்லி, இப்பாட்டில் அநந்யார்ஹஸேஷத்வம் சொல்லுகிறது. இத்தால், அவனுடைய விஸேஷகடாக்ஷத்துக்குத் தங்கள் அநந்யார்ஹஸேஷத்வம் அபுஸந்தே₄யமென்கிறது.

இருபத்துமூன்றாம் பாட்டில்:—1. “உபஸ்தே₂யைருபஸ்தி₂த:” என்று “ஸ்ரீத₃ண்ட₃ காரண்யத்தில் ரிஷிகளுடைய து₃:க்க₃ நிவ்ருத்திக்கு நாம் முற்பாடராகப்பெற்றிலோம்” என்று வெறுத்தாப்போலே, “இவர்கள் நோவுபடப்பார்த்திருந்தோமாகாதே” என்று இன்னொதாய், அவர்களை அழைத்து “செய்யவேண்டுவதென்?” என்ன; “இங்ஙனே சொல்லவொண்ணாது; பேரோலக்கமாக இருந்து கேட்டருளவேணும்” என்கிறார்கள். இத்தால், “கர்மபரதந்த்ரராயிருந்துள்ள ப்ரயோஜனத்தரபரரைக் காட்டிலும், அநந்யப்ரயோஜனராய் ஸாத₄னந்தர நிஷ்ட₂ராயிருக்குமவர்களிற்காட்டிலும், லித்₃த₄ஸாத₄னம்பண்ணினார்க்குத் தந்தாம் கையில் கைம் முதல் இல்லாமையாலே ஈஸ்வரனே ப்ரபு₃த்₃த₄னாய்க்கொண்டு அபேக்ஷிதஸம் வித₄ானம் பண்ணவேணும் என்று இவ்வதி₄காரத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இருபத்துநாலாம் பாட்டில்:—“அப்படியே செய்கிறோம்” என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினபடியைக்கண்டு, தாங்கள் வந்த காரியத்தை மறந்து, தத்காலீநமான அழகிலே ஈடுபட்டு மங்க₃ளாஸாஸனம் பண்ணுகிறார்கள். இத்தால், அர்த்தி₂களாய்ச் சென்றால் தந்தாமுடைய புருஷார்த்த₂த்தை விஸ்மரித்து மங்க₃ளாஸாஸனம் பண்ணவேண்டும்படியான விஷயவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது.

இருபத்தஞ்சாம் பாட்டில்:—ஏதேனும் இப்ரவ்ருத்திக்கொரு ப்ரதிப₃ந்த₄க முண்டேயாகிலும், நீயே போக்கி எங்கள் து₃:க்க₃மெல்லாங்கெட விஷயீகரிக்கவேணும் என்கிறார்கள். இத்தால், ஸ்வருபலாப₄ம் அத்தலைக்கே கூருனவோபாதி, து₃:க்க₃நிவ்ருத்தியும் அத்தலைக்கே ி₄ரம் என்னும் இவ்வர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது.

இருபத்தாரும்பாட்டில்:— “மற்றபேக்ஷிதமென்?” என்ன, நோன்புக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைத் தரவேணுமென்கிறார்கள். இத்தால், து₃:க்க₃நிவ்ருத்தியோபாதி, பே₄ரகே₃ரபகரண ஸித்₃தி₄யும் அவனாலே என்கிறது.

இருபத்தேழாம்பாட்டில்:— நோற்றால் பெறக்கடவ பேறு சொல்லுகிறது. இத்தால், 1. “புரஹ்மாலங்காரேணலங்குர்வந்தி” என்று அலங்காராதிகளும் ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃யத்தமென்கிறது.

இருபத்தெட்டாம்பாட்டில்:— “நாட்டாரிசைகைக்காக ‘நோன்பு’ என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுப் புகுந்தோமித்தனை. எங்களுக்கு உத்யதே₃ஸ்யம் அது வன்று; உந்திருவடிகளில் கைங்கர்யம்” என்று தங்களுக்கு உத்யதே₃ஸ்யமான புருஷார்த்த₃ஸித்தி₃க்குத் தங்களாகிஞ்சந்யத்தையும் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, “அவனே உபாயமாகவேணும்” என்று அபேக்ஷித்துக்ஷாமணம் பண்ணிக் கொண்டு ப்ராப்யப்ரார்த்த₃னம் பண்ணித்தலைக்கட்டுகிறது. இதுக்குக்கீழடங்க ஓரதி₃காரிக்கு ஸம்ப₄ஷிக்கும் ஸ்வப₄வங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பாட்டில் அதி₃காரிஸ்வரூபமான உபாய ஸ்வீகாரத்தை ஸப்ரகாரமாகச் சொல்லுகிறது.

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டில்:— “தங்களுக்கு உத்யதே₃ஸ்யமானது கைங்கர்யம்” என்று ப்ரப₃ந்த₄தாத்தப்ர்யம் சொல்லி முடிக்கிறார்கள். இத்தால், ஸ்வீக்ரூதோபாயத்துக்குப் ப₂லமான புருஷார்த்த₃ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

முப்பதாம் பாட்டில்:— “இப்ரப₃ந்த₄ம் கற்றார், நாய்ச்சியாராலும் ஈஸ்வர னாலும் ஸர்வகாலமுமுண்டான விசேஷகடாக்ஷத்தைப் பெற்று நித்யஸுகி₃களாகப் பெறுவர். இத்தால், உக்தமான அநுஷ்ட₄ானமில்லாதார்க்கும் அவர்களுடைய பாசுரமே அவர்கள் பெற்ற பேற்றைத் தரும்” என்று இப்பாசுரத்தின் ஏற்றத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக, திருப்பாவையால் சொல்லிற்றாயிற்று வேத₃ார்த்த₃ம். அதாவது, —அவ தாரமே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயமென்றும், அவதீர்ணானவனுடைய வடிவழகே ருசிஜநகமென்றும், ருசியுடையார் ப்ராப்யத்வரையாலே அவனை மேல்விழுந்து அபேக்ஷிக்கைப் ராப்தம் என்றும், இவ்விஷயத்தில் இழிவார்க்கு ருசியுடையாரடங்க :உத்யதே₃ஸ்யரென்றும், ப்ராப்யமாகிறது—அநு₄ப₄வஜநிதப்ரீ திகாரிதமாய் யாவத₃ாத்ம ப₄வியான கைங்கர்யம் என்றும், தத்ஸாத₄னமும் அவன் திருவருளே என்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

வானமாமலைஜீயர் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை ஸ்வாபதே₃ஸம் முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

“ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த₃ரபாத₃ரேக₂மயம் ஸத₃||

தத₃யத்தாத்மஸத்தாத₃ம் ராமாநுஜமுநிம் ப₄ஜே||”

திருப்பாவை வ்யாக்யான ப்ரமாணத்திரட்டு

அ

1. அகாலபுலிநோ வ்ருகா: 19-2; 288-8 [ரா-யு 127-18, 19]

அகாலபுலிநோ வ்ருகா: ஸர்வே சாபி மது,ஸ்ரவா: |

புலாந்யம்ருதகல்பாநி புஹூநி விவிதாநி ச ||

புவந்து மார்க்கே, புகுவந் அயோத்தியாம் ப்ரதி கச்சுத: ||

[புரத்வாஜமஹர்ஷியே! நான் அயோத்திக்குச் செல்லும்போது வழியிலுள்ள எல்லா மரங்களும் அகாலத்தில் பழமுடையவையாகவும், தேன் பெருகுபவையாகவும், அப்பழங்கள் பலவாகவும், பலவகைப்பட்டவையாகவும், அமுதம் போன்றவையாகவும் ஆகட்டும்.]

2. அக்ஷஜகந்மாதரம் 302-4; 344-3 [ஸரணாகுதி கத்த்யம்-1]

புகுவந் நாராயணாபிமதாநுரூப ஸ்வரூபரூப குணவிபுவைஸ்வர்ய ஸீலாத்யநவதிகாதிஸயாஸங்க்யேய கல்யாண குணகூணம், பத்மவநாலயாம், புகுவதீம், ஸ்ரியம் தேவீம், நித்யாநபாயிநீம், நிரவத்யாம், தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம், அக்ஷஜகந்மாதரம், அஸ்மந்மாதரம். அஸரண்யஸரண்யாம், அநந்யஸரண:, ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே ||

[புகுவான் நாராயணனுக்கு இனிதாகவும் தகுந்ததாகவுமுள்ள ஸ்வரூபம், ரூபம், குணம், விபூதி, ஐச்வர்யம், ஸீலம் முதலான எல்லையற்ற மேன்மையை உடையவையும் கணக்கற்றவையுமான கல்யாண குணகூணங்கள் ஆகியவற்றை உடையவளும், பத்மவனத்தை இருப்பிடமாக உடையவளும், பூஜிக்கத்தக்கவளும், எப்போதும் எம்பெருமானைவிட்டு அகலகில்லாதவளும், தேவாஷமற்றவளும், தேவதேவானு எனப்பெருமானுடைய திவ்யமஹிஷியும், எல்லா உலகிற்கும் தாயாயிருப்பவளும், கத்தியற்றவர்களுக்கு கத்தியாயிருப்பவளுமான ஸ்ரீதேவியை வேறு புகலற்ற அடியேன் தஞ்சமாக அடைகிறேன்.]

3. அக்ஷஜேய 370-11 [ஸரணாகுதி கத்த்யம்-5]

அக்ஷஜேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷண அநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப!

[எல்லாத் தாழ்வுகளுக்கும் எதிர்த்தட்டாயிருப்பவளாய், மங்களங்கள் அனைத்துக்கும் ஒரே கொள்கலமாயிருப்பவளாய், (அதனாலேயே) தன்னையொழிந்த எல்லாப் பெர்ருள்களைக் காட்டிலும் சிறப்புற்றவளாய், தேஸம், காலம், வஸ்து என்னும் முன்றலும் அளவுபடாதவளாய், தானே பிரகாசிக்கையாகிற ஞானம், ஸுகூநுபமாயிருக்கையாகிற ஆனந்தம் ஆகிய இரண்டையுமே வடிவாகக் கொண்டவளாயிருப்பவளே!]

.. அகத்தீம் ஸரணாகுதம் 397-1, 398-2, 405-3 [ஸ்தோ-ர. 48]

அபராத,ஸஹஸ்ரபாஜநம் பதிதம் பீமபுவார்ணவோதரே |

அகத்தீம் ஸரணாகுதம் ஹரே! க்ரூபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ||

[து₃க்க₃ங்கனையெல்லாம் போக்கும் எம்பிரானே! கணக்கற்ற குற்றங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், ப₄பங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள் விழுந்தவனாகவும், (உன்னையொழிய வேறு) கதியற்றவனாகவும், 'ஸரணாக₃தன்' என்று சொல்லிக் கொள்ளுமவனாகவும் (ருக்கிற அடியேனை (உன்) அருளிஞாலேயே உன்னுடையவனாகக் கொள்வாயாக]

5. அக₃ஸ்த்யப்₄ராதரம் [ரா-ஆ. 11-73]

ப்₄ராதரம் தமக₃ஸ்த்யஸ்ய ஹ்யாமந்த்ரயத ராக₄வ: |

[ராமன் அக₃ஸ்த்யரின் தம்பியை ஆராதித்து விடைபெற்றான்.]

6. அக்₃நிமுக₂ா வை தே₃வா: 350-1.

அக்₃நிமுக₂ா வை தே₃வா:

[தே₃வர்கள் தங்கள் உணவான ஹவிஸ்சைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் அக்₃நியையே முக₂மாகக் கொண்டவர்கள்.]

7. அக்₃நீஷோமீயம் 38—2 [யஜு-அஷ்டக 3—5]

அக்₃நீஷோமீயம் பஸுமாலபே₄த

[அக்₃நீஷோமயாக₃த்தில் அதற்குரிய நாலுகாற்பிராணியைக் கொல்ல வேண்டும்.]

8. அந்த₃ஸ்யக்₃ரேண 867-1; 411-1. [ரா—யு 18—23.]

பிஸாசாந் த₃ாநவாந் யக்ஷாந் ப்ருதி₃வ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்

அங்கு₃ஸ்யக்₃ரேண தாந் ஹந்யாமிச்ச₃ந் ஹரிக்₃ணேஸ்வர ||

[வாநரஸமுஹத்துக்கு அரசனே! பிசாசங்களையும், அஸுரர்களையும், யக்ஷர்களையும், உலகிலுள்ள ராக்ஷஸர்களையும், நான் விரும்பினானாகில் என் விரல் நுனியாலே கொல்லுவேன்.]

9. அச்யுதப₄ாநு 122—1; 128—1; 130—3; 372—5; 328—2; 439—1; 440—9; 513—2

[ஷ. ப. 5—8—1.]

ததோ₃கிலஜ₃த்பத்₃ம பே₃ாத₄யாச்யுதப₄ாநுநா |

தே₃வகீபூர்வஸந்த₄யாயாமாவி₄ர்பூ₄தம் மஹாத்மநா ||

[மஹாத்மாவாகிற அச்யுத சூரியன், அனைத்துலகுமாகிற தாமரை மலர்வதற்காக தேவகியாகிற கீழைத்திக்கில் தோன்றினான்.]

10. அச்யுதாஹம் [253—2.?]]

அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸார பே₄ஷஜம் |

[‘அச்யுதனே! நான் உன்னுடையவனாயிருக்கிறேன்’ என்று அநுஸந்திப்பதே ஸம்ஸார நோய்க்கு மருந்து.]

11. அ₃ஜா₃ஸி ஸந் 127—2; 130—4; 440—3; [கீ₃தை 4—6.]

அ₃ஜா₃ஸி ஸந்நவ்யயாத்மா பூ₄தாநாமீஸ்வரோ₃பி ஸந் |

ப்ரக்ருதீம் ஸ்வாமதி₄ஷ்ட₄ாய ஸம்ப₄வா₃யாத்மமாயயா ||

[பிறப்பற்றவனாகவும், அழிவற்றவனாகவும், பூதங்களுக்கு ஈஸ்வரனாகவுமிருந்த போதிலும், என்னுடைய ஸ்வபூவத்தைக்கொண்டு, என் ஸங்கல்பத்தாலே நான் பிறக்கிறேன்.]

12. அத்யந்தஸுக₂ 65-1; 72-4; 239-1; 248-1. [ரா-ஆ 16-30]

அத்யந்தஸுக₂ஸம்வ்ருத்த₄: ஸுகுமார: ஸுகோசித: |

கத₃ம் ந்வபரராத்த்ரேஷு ஸரயுமவக₃ஹதே ||

[மிகவும் ஸுகுத்திலே வளர்ந்தவனும், ஸுகுமாரனும், ஸுகுத்திற்கே தகுந்தவனுமான பரதன் எப்படித்தான் பின்னிரவு நேரங்களில் ஸரயுவில் குடைந்தாடுகிறானோ?]

13. அத்ர பரத்ர சாபி 6-3. [ஸ்தோ-ர 2.]

தஸ்மை நமோ மதுஜித₃ங்க்ரிஸரோஜதத்தவ-

ஜ்ஞாநாநுரா₃மஹிமாதிஸயாந்தஸீம்நே |

நாதாய நாத₂முநயே₅த்ர பரத்ர சாபி

நித்யம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதீயம் ||

[இவ்வுலகத்திலும், மேலுலகத்திலும், எப்போதும் எந்த ஸ்ரீமந்நாத₂முனி கருடைய திருவடிகள் எனக்குப் புகலிடமோ, மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப்பற்றின உண்மை அறிவினுடையவும், அன்பினுடையவும், பெருமேன்மையின் முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும், (எனக்கு) நாத₂ராயிருப்பவருமான அந்த நாத₂முனிகளுக்கு நமஸ்காரம்.]

14. அத்ரோபவிஸ்ய 66-1. [வி. பு. 5-18-35]

அத்ரோபவிஸ்ய ஸா நேந காபி புஷ்பைரலங்க்ருதா |

அந்யஜந்மநி ஸர்வாத்மா விஷ்ணுரப்,யர்ச்சிதோ யயா ||

[எவளொருத்தியாலே முற்பிறவியில் ஸர்வாத்மாயாமியான விஷ்ணு (பூக்களாலே) அர்ச்சிக்கப்பட்டானோ, அத்தகைய கோபிகை இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து அக்கண்ணால் பூக்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டாள்.]

15. அத்வப்ரிய 48-7; 382-1; 387-3; 388-4; 390-1. [ரா-அ. 3-29]

சந்த்ரகாந்தாநநம் ராமமதீஷ ப்ரியத₃ர்ஸநம்

[சந்த்ரன்போன்று அழகிய முகமுடையவனாய், மிகவும் இனிய காட்சியை உடையவனான ராமனை (த₃ஸரத₃ன் கண்டான்)]

16. அத்வ ராம: 332-1; 338-3; 346-1 [ரா-பு. 77-30]

தபா ஸ ராஜர்ஷிஸுதோ₅பிராமயா ஸமேயிவாநுத்தமராஜகந்யயா |

அத்வ ராம: ஸுஸுபே₅திகாமயா விபு: ஸ்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேஸ்வர: ||

[அழகியவளாய், உத்தம ராஜபுத்திரியான அந்த ஸீதையுடன் கூடிய ராஜரிஷிபுத்ரனான ராமபிரான், மிகவும் வீரும்பத்தக்க ஸ்ரீதே₃வியுடன் கூடிய அமரர்களதீபதியான விஷ்ணுப₃க₃வாளைப்போல் மிகவும் விளங்கினான்.]

17. அத்வா கிம் 228-5 [வி-பு. 5-24-15]

அத்வா கிம் ததாலாபை: க்ரியதாமபரா: கதா: |

யஸ்யாஸமாபி,ர் விநா தேந விநாஸமாகம் ப,விஷ்யதி ||

[அன்றிக்கே, அக்கண்ணனைப்பற்றி எதற்காகப் பேசவேண்டும்? வேறு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவோமே. நாமில்லாமல் அவன் வாழ்வதுபோலே, அவனில்லாமல் நாமும் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகிறோம்.]

18. அத் ஸோடப,யங்குத: 143-3 ; 147-3 ; 153-3 ; 819-3 [தை-ஆந. 6]

யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்,ருஸ்யேநாதம்யேநிருக்தேநிலயநேடப,யம் ப்ரதிஷ்ட,யாம் விந்த,தே | அத் ஸோடப,யங்குதோ ப,வதி |

[பார்க்கத்தகாதவனும், (ப்ராக்ருத) ஸரீரமற்றவனும், (தேவன், மனுஷ்யன் முதலிய) வார்த்தைகளால் சொல்லத்தகாதவனும், (தனக்கு ஒரு) ஆதாரமற்ற வனுமான இந்தப்பரமாத்மாவிடம் ஸம்ஸாரப,யமில்லாமெக்காக ப,க்தியோக,த்தை எப்போது அடைகிறோ, அப்போது அவன் (ஸம்ஸார) ப,யமற்றவனாக ஆகிறான்.]

19. அத்ய மே ஸப,லம் -8 ; 27-1 ; 41-8 ; 47-5 ; 50-11 [வி-பு 5-17-8]

அத்ய மே ஸப,லம் ஜந்ம ஸுப்ரப,ாதா ச மே நிஸா |

யது,ந்நித்,ராப்,ஜபத்,ராஶ்யம் விஷ்ணோர் த்,ரஶ்யாம்யஹம் முஶ்யம் ||

[இன்றே என் ஜன்மம் ஸப,லமாயிற்று; இன்றே என் இரவு நன்றாக விடிந்தது; மலர்ந்த தாமரையிதழ் போன்ற கண்ணையுடைய விஷ்ணுவின் முகத்தை நான் காணப்போகிறேனன்றோ.]

20. அத்யைவ தம் 220-2 [ரா-கி 8-21]

அத்யைவ தம் ஹநிஷ்யாமி தவ ப,ர்யாபஹாரிணம் |

[இன்றே உன் மனைவியை அபஹரித்த வாலியைக் கொல்வேன்.]

21. அதிருஹ்ய பதிஷ்யாமி 412-3. [வி-பு 5-7-10]

ததே,தம் நாதிதூ,ரஸ்த,ம் கத,ம்ப,முருஸாஶ்யநம் |

அதிருஹ்ய பதிஷ்யாமி ஹ்ரதே,ஸ்மிந் அநிலாஸிந: ||

[அருகிலுள்ளதாய், பெருங்கிளைகளுள்ளதான இந்தக் கடம்பமரத்தில் ஏறி, காற்றை உணவாகக்கொண்ட இக்காளிய நாகத்தின் மடுவில் குதிப்பேன்.]

22. அத்யஸப,யந்தீ 517-1 திருப்பாவைத் தனியன். பக்கம் 2ல் உள்ள "நீளாதுங்கு" என்று தொடங்கும் தனியனையும் அதன் பதவுரையையும் காண்க.

23. அநந்தபே,ாக, 283-8 [?]

அநந்தபே,ாக, பர்யங்கே நிஷண்ணம்

[அநந்தனின் உடலாகிற படுக்கையில் இருப்பவன்.]

24. அநந்யா 20 2; 177-1; 838-2; 342-2; 525-6 [ரா-ஸு 21-16; ரா-யு 121-15]

அநந்யா ஶாக,வேணஹம் ப,ாஸ்கரேண ப்ரப,ா யதா |

[சூரியனை விட்டுப் பிரியாத ஒளிபோலே நான் ஸ்ரீராமபிரானை விட்டுப் பிரியாமலிருப்பவள்.]

அநந்யா ஹி மயா ஸீதா ப்யாஸ்கரேண ப்ரப்யா யத்யா

[சூரியனை விட்டுப் பிரியாத ஒளிபோலே சீதை என்னை விட்டுப் பிரியாமலிருப்பவள்.]

25. அநஸநநநந்ய: 96-1; 493-2. [முண்ட₃ 3-1-1]

த்யவா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸக்யாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே |

த்யோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்யவத்தி அநஸநநநந்யோ அபிசாகஸீதி ||

[(ஞானமாகிற) அழகிய இறக்கையை உடையவையும், ஸமானமான குணங்களை உடையவையும், (எப்போதும்) கூடியிருப்பவையுமான இரு பக்ஷிகள் (ஜீவனும் ஈசுவரனும்) ஒரே மரத்தை (தேஹத்தை)ப் பற்றி நிற்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று (ஜீவன்) பழுத்த கனியை (பக்வமான கர்மபலத்தை)ப் புசிக்கிறது. மற்றொன்று (பரமாத்மா) அக்கனியை உண்ணாமலேயே பிரகாசிக்கிறது.]

26. அநஸலியவே 81-4 [கீதை 9-1]

இத்யம் து தே சூஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸலியவே |

ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷயஸேஸஸுப்யாத் ||

[எதை அறிந்து (என்னை அடைவதற்குத் தடையான) புண்யபாபங்களனைத்திலிருந்தும் விடுபடுவாயோ இந்த அதீரஹஸ்யமான உபாஸன ரூபமான அறிவை அவ்வுபாஸனத்தின் வகைகளைப்பற்றிய அறிவோடு கூட என் விஷயத்தில் பொருமையற்ற உனக்கு நன்கு கூறுகிறேன்.]

27. அநாதியமாயயா 9-1; 20-1. [கௌட₃-காரிகை 21]

அநாதியமாயயா ஸுப்தோ யத்யா ஜீவ: ப்ரபுத்த்யதே

[அநாதியமாயயாகிற ப்ரக்ருதியாலே (கட்டுண்டு) உறங்குகிற ஜீவன் எப்போது விழித்துக்கொள்கின்றானோ...]

28. அநாதியர் ப்யக்யவாந் 39-1; 49-2 [வி-பு 1-2-26]

அநாதியர் ப்யக்யவாந் காலோ நாந்தோஸ்ய த்யவிஜ வித்யதே |

[ப்ரஹ்மணரே! பெருமை பொருந்தியதான காலம் அநாதியானது. இதற்கு முடிவும் கிடையாது.]

29. அநித்யர் 3-4; 228-6; 299-1; 305-4 [ரா-ஸு 36-44]

அநித்யர் ஸததம் ராம: ஸுப்தோ஽பி ச நரோத்தம: |

ஸீதேதி மதுராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்த்யதே ||

[(ஸீதையைப் பிரிந்த) ராமன் எப்போதும் தூக்கமற்றவனாகவே இருக்கிறான்; நரஹ்மணரே! அவன் தூங்கினாலும் 'ஸீதே' என்னும் அழகிய சொல்லை உச்சரித்துக்கொண்டே விழித்தெழுகிறான்.]

30. அநுஸஞ்சரந் 259-1; 493-1 [தை-ப்₄கு₃ 10-5]
 ஏதமாநந்த₃மயமாத்தமாநமுபஸங்கர்ய |
 இமாந் லோகாந் காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந் |
 ஏதத் ஸாம க₃யந்நாஸ்தே | ஹா வுஹா வுஹா வு ||
 [ஆனந்த₃மயனான இந்தப் பரமாத்தமாஸை அணுகி, இஷ்டப்பட்ட அநுப₄வங்
 களையும், உருவங்களையும் உடையவனும், இந்த லோகங்களில்
 (பரமாத்தமாவைப்) பின் தொடர்ந்துகொண்டு இந்த ஸாமத்தைப் பாடிக்கொண்டி
 ருக்கிறான்: ஹா வுஹா வுஹா வு.]
31. அந்த₄ம் தம இவாஜ்ஞாநம் 513-1 [வி-பு 6-5-62]
 அந்த₄ம் தம இவாஜ்ஞாநம் தீ₃பவச்சேந்த்₃ரீயோத்₃ப₄வம் |
 யத₂ ஸூர்யஸ்தத₂ ஜ்ஞாநம் யத்₃விப்ரர்ஷே விவேகஜம் ||
 [முனிவரே! அறிவின்மை இருள்போன்றது; (காதாகிற) இந்திரியத்தாலுண்
 டாகும் ஆக₃மஜந்யஜ்ஞாநம் விளக்குப்போலே இருளைச் சிறிது போக்கக்கூடியது.
 விவேகமாகிற யோக₃த்தால் உண்டாகும் ஞானம் ஸூர்யன்போலே எல்லா இருளை
 யும் போக்கடிக்கவல்லது.]
32. அந்தரிக்ஷ₃த: 31-3; 48-4; 51-5; 281-4; 282-7. [ரா-யு 16-17]
 அப்₃ரவீச்ச தத₃ வாக்யம் ஜாதக்ரோதே₄ விபீ₄ஷண: |
 அந்தரிக்ஷ₃த: ஸ்ரீமாந் ப்₄ராதரம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ||
 [ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடைய விபீ₄ஷணன் அப்போது மிகவும் கோபங்
 கொண்டவனும், ஆகாயத்தில் கிளம்பி, ராக்ஷஸர்களுக்கு அதி₄பதியான தன்
 தமையனைக் குறித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொன்னான்.]
33. அந்த: ப்ரவிஷ்ட: 427-1; 489-3. [யஜு-ஆர 3-11-21]
 அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஸாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா
 [ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணன் ஜனங்களை உள் நுழைந்து நிய
 மிக்கிறான்.]
34. அந்ருதம் நோக்த 286-3; 293-3. [ரா-கி-7-22]
 அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷயே கத₃ாசந |
 ஏதத்தே ப்ரதிஜாநாமி ஸத்யேநைவ ஸபர்மி தே ||
 [நான் இதுவரை பொய் சொன்னதில்லை; இனியும் எப்போதும் பொய் பேச
 மாட்டேன். உனக்கு இதை ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். உண்மையின் பேரில்
 ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.]
35. அவரம் ப₄வதோ 71-3. [கீ₃தை 4-4]
 அவரம் ப₄வதோ ஜநம் பரம் ஜநம் விவஸ்வத: |
 கத₃மேதத்₃ விஜாநீயாம் த்வமாதே₃ள ப்ரோக்தவாநிதி ||

[உம்முடைய பிறப்பு (காலத்தால்) பிற்பட்டது; ஸூர்யனுடைய பிறப்பு (காலத்தால்) முற்பட்டது. (அப்படியிருக்க) நீயே மந்வந்தரத்தின் ஆதியில் (ஸூர்யனுக்கு) உபதேசித்தாய் என்னும் இந்த (பொருந்தாத) அர்த்தத்தை எப்படி (உண்மையென) அறிவேன்?]

36. அபராத₄ஸஹஸ்ர ப₄ஜநம் [ப்ரமாணம் 4'பாக்கவும்]

37. அபரிமித கு₃ண 370-12 [?]

அபரிமித கு₃ணக₃ணௌக₄மஹார்ணவ !

[அளவற்ற கு₃ணக₃ணங்களின் கூட்டங்கள் ஒன்றுசேரும் கடலாயிருப்பவனே!]

38. அபி சேத் ஸு₃து₃ராசார: 138-3; 211-2; 215-2; 219-10. [க₃தை 9-80]

அபி சேத் ஸு₃து₃ராசாரோ ப₄ஜதே மாமநந்யப₄க |

ஸாது₄ரேவ ஸ மந்தவ்யஸ் ஸம்யக்₃ வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: ||

[மிகவும் தாழ்ந்த ஒழுக்கத்தை உடையவனாயிருந்தாலும், என்னிடம் வேறுபயனை விரும்பாதவனாய், புக்தி செய்தானால் அவன் தலைசிறந்த ஜ்ஞானிகளோடு ஸமமானவனாவான்; கொண்டாடத் தக்கவனும் ஆவான். (ஏனெனில்) அவன் நன்கு (என்னிடத்தில்) உறுதியான ஈடுபாடு உடையவனன்றோ.]

39. அபி வ்ருக்ஷா: 19-1; 22-2; 50-4; 150-6; 288-9. [ரா-அ 59-4]

விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஸிதா: |

அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ||

[மஹாராஜரே! உம்முடைய தேசத்தில், புஷ்பம், மூளை, மொட்டு முதலியவற்றுடன் கூடிய மரங்களுக்கூட ராமனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் வாடிவிட்டன.]

40. அப்யஹம் 84-2; 91-4; 372-10 [ரா-ஆ 10-19]

அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷமஹம் |

ந து ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஸ்ருத்ய ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ விஸேஷத: ||

[ஸீதே! நான் உயிரையும், லக்ஷமணனோடுகூட உன்னையும் விடுவேனெயெழிய, செய்த பிரதிஜ்ஞையை - அதிலும் விசேஷமாக ப்₃ராஹ்மணர்களுக்குச் செய்த பிரதிஜ்ஞையை - விடமாட்டேன்.]

41. அப்ராப்ய. 98-1; 125-5; 312-1; 318-2; 327-3; 366-1; 372-1; 375-1; 376-2; 568-2, [தை-ஆந 9-1]

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே | அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ||

ஆநந்தம் ப்₃ராஹ்மணோ வித்₃வாந் | ந பி₃பே₃தி குதஸ்சநேதி ||

[எந்த ப்₃ராஹ்மத்தினிடமிருந்து, மனத்துடன் கூடிய லாக்குக்கள், (அதை) அளவிட்டறியாமல் திரும்புகின்றனவோ, அந்தப் பரமாத்மாவின் ஆநந்தத்தை அறிந்தவன் எதனிடமும் பயப்படமாட்டான்.]

42. அப்யம் ஸர்வ 144-2; 219-5; [ரா-யு 18-33].

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே |

அப்யம் ஸர்வபூதேப்யோ துத்ராம்யேதத் வ்ரதம் மம ||

[ஒரு தடவை ஸரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கு அடியேனாகிறேன்' என்று பிரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லா ப்ராணிகளிடத்தினின்றும் அப்யமளிக்கிறேன். இது எனக்கு விரதம்.]

43. அபித்வா ஸூர 219-2. [யஜு-கா - 2-4-45.]

அபித்வா ஸூர நோ நுமோதுக்ரூதா இவ தேநவ:

[எங்களுக்கு (இஷ்டப்ராப்தி அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளில்) சூரனே! பால் கறக்கப் பெருத பசுக்கள் (கன்றைக் கூவி அழைப்பது) போலே உன்னைத் துதித்து அழைக்கிறோம்]

44. அபித: பாவகோபமம் 397-3; 484-2; 406-4. [ரா-ஆ 99-26].

க்ருஷ்ணஜிநதரம் தம் து சீரவல்கலவாஸஸம் |

துத்ரஸ் ராமமாவீநம் அபித: பாவகோபமம் ||

[மான்தோலை தரிப்பவனாய், மரவுரியை உடுத்திருப்பவனாய், வீற்றிருப்பவனாய், நெருப்புப்போலே நாலுபுறத்திலும் நெருங்கவொண்ணாதவனாயிருக்கும் ராமனை (புரதன்) கண்டான்.]

45. அபியாதா 211-1; 215-1; 219-9. [ரா-அ 1-29.]

அபியாதா ப்ரஹர்த்தா ச ஸேநாநயவிஸாரத:

[எதிரிகளிருக்குமிடம் சென்று போர்புரிபவன் ராமன்; யுத்த நீதிகளில் வல்லவன்.]

46. அமர்யாத: 370-14; 405-4. [ஸ்தோ-ர 62.]

அமர்யாத: கூத்ரஸ் சலமதிரஸலியாப்ரஸவபூ:

க்ருதக்நோ துர்மாநீ ஸ்மரபரவஸோ வஞ்சநபர:

ந்ருஸம்ஸ: பாபிஷ்ட: கதமஹமிதோ துக்கஜலதே:

அபாராஹுத்தீர்ணஸ் தவ பரிசரேயம் சரணயோ: ||

[வேதவரம்பை மீறினவனும், நீச விஷயங்களில் மிகவும் சாபல்யமுள்ளவனும், நிலையற்ற நெஞ்சையுடையவனும், (பிறர் குணத்தையும் தோஷமாகப் பார்க்கும்) அஸூயைக்குப் பிறப்பிடமானவனும், நன்மை செய்தவர்களுக்குத் தீமை செய்பவனும், ஹேயமான கர்வத்தையுடையவனும், காம வசப்பட்டவனும், வஞ்சிப்பவனும், கொடுமையான காரியங்களைச் செய்பவனும், பாபத்திலேயே ஊன்றியிருப்பவனுமான நான் இந்தக் கரைகாணவொண்ணாத துன்பக் கடலிலிருந்து கரையேறியவனாய் உன்னுடைய திருவடிகளில் எப்படி அடிமை செய்யப்பெறுவேன்?]

47. அம்ஸாவதாரோ 429-1; 434-1; 441-1 [வி-பு 5-1-2]

அம்ஸாவதாரோ ப்ரஹ்மர்ஷே யோத்யம் யதுசுலோத்பவ: |
விஷ்ணோஸ்தம் விஸ்தரேணஹம் ஸ்ரோதுமிச்சாமி தத்த்வத: ||

[ப்ரஹ்மரிஷியே! ஸர்வவ்யாபியான நாராயணனின் அம்ஸாவதாரமாய், யதுசுலத்தில் பிறந்தவனான கண்ணனைப்பற்றி விரிவாக உள்ளபடி கேட்க விரும்புகிறேன்.]

48. அயோத்யாமடவீம் 69-2; 76-1 [ரா-அ 40-8]

ராமம் த்ஸுரதம் வித்ஸி, மாம் வித்ஸி, ஜநகாத்மஜாம் |
அபோத்யாமடவீம் வித்ஸி, க்ஸ்ச, தாத யதாஸுக்ம் ||

[குழந்தாய்! ஸ்ரீராமனை தசரதசக்ரவர்த்தியாக நினைத்திரு; சீதாபிராட்டியை நானாக நினைத்திரு; காட்டை அயோத்யாபட்டணமாக அறிவாயாக; ஸுகமாகச் செல்வாயாக.]

49. அரதிர்ஜந 385-1; கீதை 18-10.

மயி ஃநந்யயோகேந பக்திரவ்யபிசாரிணி |
விவிக்க்தேஸஸேவித்வம் அரதிர்ஜநஸம்ஸதி ||

[ஸர்வேஸ்வரனான என்னிடத்தில், வேறு எவரிடமும் ஈடுபடாமையாலே அசையாத நிலையுடனிருக்கும் பக்தி, ஜனஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் வாழ்தல், ஜனக் கூட்டத்தில் ஈடுபாடு இன்மை.]

50. அலப்யலாபேர யோக: 508-1 (?)

அலப்யலாபேர யோக: ஸ்யாத் கேஹம் தத்பிரக்ஷணம்

[கிடைக்காதது கிடைப்பது 'யோகம்' எனப்படும்; அதை நன்கு ரக்ஷிப்பது 'கேஹம்' எனப்படும்.]

51. அலமேஷா 114-9 [ரா-ஸு 27-46]

அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ ப்யாத்

[இந்த ஸீதை ராக்ஷஸிகளைப் பெரும்பயத்தினின்றும் காக்கவல்லவள்.]

52. அவஸ்யம் பிது: 324-3 [?]

அவஸ்யம் பிதுராசாரம்

[தந்தையின் ஒழுக்கம் பிள்ளையால் அவஸ்யம் கைக்கொள்ளத்தக்கது.]

53. அவஷ்டப்ய 106-1; 111-4; 115-5 [ரா-யு 100-12]

ஸ துதர்ஸ ததோ ராமம் திஷ்டந்தமபராஜிதம் |

ஆலிக்ந்தமிவாகாஸமவஷ்டப்ய மஹத்ஸு: ||

[ஐயிக்கப்படாதவனும், ஆகாயத்தை அளவிதிற்கும் பெருவில்லை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பவனுமான ராமனை அந்த ராவணன் பார்த்தான்.]

54. அவிஜ்ஞாதம் 125-6 & 7; 366-2; 372-2 [கேந 2-3]

யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம் மதம் யஸ்ய ந வேத₃ ஸ: |

அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் ||

[எவனுக்கு ப்ரஹ்மம் (அளவிட்டு) அறியப்படவில்லையோ, அவனுக்கு (அது) அறியப்பட்டதாகிறது. எவனுக்கு (ப்ரஹ்மம்) அறியப்பட்டதாகிறதோ, அவன் (அதை) அறியவில்லை. (அளவிட்டு) அறிந்தவர்களுக்கு அறியப்படாததாகவும், (அளவிட்டு) அறியாதவர்களுக்கு அறியப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது (ப்ரஹ்மம்).]

55. அவிஜ்ஞாதா 129-9; 134-4; 503-4 [விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்-488, 484]

அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸு:

[(அடியார்களின் தேர்ஷங்களைக் காண்பதில்) ஞானமற்றவனாயிருப்பவன்; (அடியார்களின் நன்மைகளைக்காண்பதில்) அளவற்ற ஞானமுடையவனாயிருப்பவன்.]

56. அஸந்நேவ 68-1; 74-3; 79-1; 862-1; 599-1 [தை-ஆ 6]

அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி | அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேத₃ சேத் |

அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்₃ வேத₃ | ஸந்தமேநம் ததோ விது₃: ||

[ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் இல்லையாகில், அவன் இல்லாதவனாகவே ஆகிறான். ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் உள்ளதாகில், அக்காரணத்தினாலேயே இவனை இருக்கிறவனாக அறிகிறார்கள்.]

57. அஸ்தேக்ஷண 3-3; 82-8; 45-3; 242-5; 244-6; 246-4; 385-1; 342-5; 345-4; 347-6; 474-6 [ரா-ஸு 66-10; ரா-ஸு 16-5]

ஃரம் ஜீவதி வைதேஹீ யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி |

ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணம் ||

[எதை ஒருமாதம் த₄ரித்திருப்பாளாகில், வெகுகாலம் பிழைத்திருந்தவளாகி ளள். கறுத்த கண்ணை உடைய அவளை விட்டு ஒரு க்ஷணநேரமும் நான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன்.]

துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணம் |

ராக₄வே₅ர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணம் ||

[ஒரேவித₄மான குணங்கள், வயது, நடத்தை இவைகளை உடையவளும், ஸமானமான குலத்தையும், லக்ஷணங்களையும் உடையவளான வைதேஹிக்கு ராகவனே தகுந்தவர்; கறுத்த கண்களை உடைய இவளும் அவருக்கே தகுந்தவள்.]

58. அஸூர்யமிவ 41-5 [புர-ஸபு 36-15]

அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா |

க்ருஷ்ணேந ஸமுபேதேந ஜஹ்ருஷே புரதம் புரம் ||

[ஸூர்யனற்றவிடத்தில் ஸூர்யன் உதி₃த்தாற்போலவும், காற்றில்லா இடத்தில் காற்றடித்தாற்போலவும், க்ருஷ்ணன் வந்ததும் புரதராஜதானி ஆனந்தி₃த்தது.]

59. அஸ்தமிதாந்ய 3-5 [?]

அஸ்தமிதாந்ய பூரவா:

[வேறு நினைவுகள் அற்றவர்கள்.]

60. அஸ்து தே 500-4 [ஸரணாகுதி க₃த்யம் 3,4 - பிராட்டி வாக்யம்]

அஸ்து தே | தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே ||

[உமக்கு அப்படியே உண்டாயிடுக. அப்படிப்பட்ட உபாயத்தாலேயே பரபுக்தி தொடக்கமாக, கைங்கர்யமீருக உள்ளதெல்லாமும், உம்மோடு பரம்பராஸம்பந்தம் உடையார்க்கு உஜ்ஜீவனமும் உண்டாகக்கடவது.]

61. அஸ்மத் பரம 551-2 [வாக்யகுருபரம்பரை]

அஸ்மத் பரமகுருப்யோ நம:

[நம்முடைய பரமகுருக்களுக்கு (ஆளவந்தாருக்கும், அவரது ஸப்ரஹ்மசாரிகளுக்கும்) நமஸ்காரம்.]

62. அஸ்மத் ஸர்வ 559-8 [வாக்யகுருபரம்பரை]

அஸ்மத் ஸர்வகுருப்யோ நம:

[நம்முடைய ஸர்வகுருக்களுக்கும் (மணக்கால்நம்பி முதலான எல்லா குருக்களுக்கும்) நமஸ்காரம்.]

63. அஸ்மத் குருப்யோ நம: 551-7 [வாக்யகுருபரம்பரை]

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

[நம் குருவான பெரியநம்பிக்கும், திருக்கச்சிநம்பிக்கும், பேரருளாளப் பெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.]

64. அஸ்மாந் ஹந்தாம் 441-3 [ரா-யு 17-5]

ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதஸ் சதுர்ப்பிஸஸஹ ராக்ஷஸை: |

ராக்ஷஸோத்யேதி பஸ்யத்வமஸ்மாந் ஹந்தாம் ந ஸம்ஸய: ||

[எல்லா ஆயுதங்களோடும் கூடின இந்த அரக்கனான விபீஷணன் நாலு ராக்ஷஸர்களோடுகூட நம்மைக்கொல்ல எதிர்நோக்கி வருகிறான்; ஸந்தேஹமில்லை; காணுங்கள்.]

65. அஸ்மாபிஸ்துல்யோ 50-9; 280-2; 287-5; 288-3; 290-7; 294-4 [ரா-யு 18-88]

தஸ்மாத் க்ஷிப்ரம் ஸஹாஸ்மாபிஸ்துல்யோ புவது ராக்ஷவ |

விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸகித்வஞ்சாப்யுபைது ந: ||

[ரகுலத்தோன்றலே! ஆகையால் பெரும் பேரறிவாளனான விபீஷணன்வான் விரைவிலேயே நம்மோடு கூட ஒத்தவனாக ஆகட்டும்; நமக்கு நண்பனாயிருக்கும் தலைமையும் அடையட்டும்.]

66. அஸ்மிந்மயா 828-1; 325-2; 328-8. [ரா-ஆ 68-12.]

அஸ்மிந் மயா ஸார்த்தமுதாரஸீலா
ஸிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா |

காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா

த்வாமாஹ லீதா பஹு வாச்யஜாதம் ||

[லக்ஷ்மணனே! இந்தப் பாறையின்மேல் என்னோடேகூட (உடம்புகொடுப்பதில்) உதாரத்தன்மையை உடையவளாய், இனிய புன்சிரிப்பை உடையவளான சீதா தேவி முன்னதாகவே நாலாபுறமும் (மாறிமாறி) உட்காருமவளாய், பெரிய சிரிப்பை உடையவளாகி உன்னை நோக்கிப் பலவிதமான வசனஸமுஹங்களைச் சொன்னாள்.]

67. அஸ்யேஸாநா 814-1; [யஜுஸ்ஸம் 4-4-12.]

அஸ்யேஸாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ.

[இவ்வுலகிற்கு ஈஸ்வரியாகவும், விஷ்ணுவுக்குப் பத்தினியாகவுமிருப்பவள்.]

68. அஹத்வா ராவணம் 886-2; 848-5; [ரா-யு 19-21]

அஹத்வா ராவணம் ஸங்க்யே ஸபுத்ரபுலபுநத்யவம் |

அயோத்யாம் ந ப்ரவேக்ஷயாமி த்ரிபிஸ்தைர் ப்ராத்ருபிஸு ஸபே ||

[பிள்ளைகளுடனும், ஸேனையுடனும், ப்ரந்தூக்களுடனும் கூடிய ராவணனைச் சண்டையில் கொல்லாமல் அயோத்தியில் ப்ரவேசிக்கமாட்டேன். மூன்று தம்பிகளின் மீதும் ஆணையிடுகிறேன்.]

69. அஹமந்ந 5-5; 468-1; 478-1; 572-2. [தை-ப்ருகு 10-8]

அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம் |

அஹமந்நாதேஹமந்நாதேஹமந்நாதஃ ||

அஹமந்நமந்நமதந்தமத்யமி |

[நான் (பரமாத்மாவுக்கு) அன்னம்போல் பேசுபவையாயிருப்பவன்; நான் (பரமாத்மாவுக்கு) அன்னம்; நான் அன்னம். நான் (பரமாத்மாவின் உகப்பாகிற) அன்னத்தை புஜிப்பவன்; நான் அன்னத்தை புஜிப்பவன். நான் அன்னத்தை புஜிப்பவன். (பரமனுக்கு) அன்னமாகிற நான் அன்னமாகிற என்னை அனுபவிக்கும் பரமனை அனுபவிக்கிறேன்.]

70. அஹமபி நமம 84-8; 96-8 [?]

அஹமபி நமம | புகுவத ஏவாஹமஸ்மீத்யேவம் அமமதாம்
யோஜயத்யதோ நம இதி ||

[‘நானும் எனக்குரியேனல்லேன்; புகுவானுக்கே உரியவனாகிறேன்’ என்று மமகாரம்மையை உண்டாக்குகிறதாகையால், நம: எனப்படுகிறது.]

71. அஹமஸ்மீயபராதாநாம் 480-1; 502-6. [அஹிர்யுத்தந்ய 37-80, 31]

அஹமஸ்மீயபராதாநாமாலயோஹிஞ்சநோஹி: |

த்வமேவோபாயபூதோ மே புவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: ||

ஸரணுகுதிரித்யுக்தா ஸா தேவேஹிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ||

["நான் குற்றங்களுக்கு ஓர் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன். (என்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ள) ஓர் உபாயமுமற்றவனாயிருக்கிறேன். உன்னையொழிய வேறுகதியில்லாத வனாயிருக்கிறேன். நீயே எனக்கு உபாயமாக ஆவாயாக" என்று பிரார்த்திக்கும் புத்தியே ஸரணாகதியெனப்படுகிறது. அது இந்த புகுவான் விஷயத்தில் செய்யப் படட்டும்.]

72. அஹம் த்வா 17-2; 138-4; 828-2; 825-3; 329-2, 334-5; 342-4; 444-2; 449-1; 454-1; 495-1; 500-5; 502-1; 504-1. [கீதை-18-66.]

ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |

அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸாச: ||

[(புலஸாதானமான) எல்லா தர்மங்களையும், வாஸனையுடன் விட்டு, என்னை ஒருவனையே உபாயமாக அடை; நான் உன்னை எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுவிக்கிறேன்; துக்கிக்காதே.]

73. அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி 340-2; 344-5; 346-9. [கௌஷீ 1-52, கை-நா 1-40]

தம் ப்ரஹ்மாஹ கோஸீதி

[பரப்ரஹ்மம் முக்தனை "நீ யாராக இருக்கிறாய்" என்று கேட்டது.]

அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி

[நான் ப்ரஹ்மத்தின் ப்ரகாரமானவன்.]

74. அஹம் ஸிஷ்யா 7-6; 68-8 [வராஹபுராணம்]

அஹம் ஸிஷ்யா ச த்ராஸீ ச புக்தா ச த்வயி மாதவ
மத்க்ருதே ஸர்வபூதாநாம் லக்ஷபாயம் வத ப்ரபேரா ||

[ப்ரபுவான ஸ்ரீமந்நாராயணே! (பூமியாகிய நான்) உன்னிடத்தில் ஸிஷ்யையாகவும், வேலைக்காரியாகவும், புக்தையாகவுமிருப்பவன்; எனக்காக எல்லா ஜீவர்களுக்கும் எளிய உய்வுபாயத்தைச் சொல்லுவாய்,]

75. அஹம் ஸ ச 199-3; 275-4; 570-4. [கீதை 7-17]

தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த: ஏகபுக்திர் விஸிஷ்யதே |

ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிதோத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ||

[அந்தால்வருக்குள், என்னோடு எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனாய், என்னொரு வனிடமே ஈடுபாட்டை உடையவனாயிருப்பவனான ஞானி சிறப்புறுகிறான். நான் ஞானிக்கு, சொல்லிவாண்ணாதவளவுக்கு இனியவன்; அவனும் எனக்குஇனியவன்]

76. அஹம் ஸர்வம் 448-2; 458-2; 528-5. [ரா-அ 31-25]

புவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே |

அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதம்ச தே ||

[நீர் வைதேஹியுடன் கூட மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன் நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் உமக்கு எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்.]

77. அஹோ ப₄ாக்யம் 498—5. (?)

அஹோ ப₄ாக்யமஹோ ப₄ாக்யம் நந்த₃கே₃ப வ்ரஜௌகஸாம் |
யந்மித்ரம் பரமாநந்த₃ம் பூர்ணம் ப்₃ரஹ்ம ஸநாதநம் ||

[நந்த₃கே₃பனுடைய திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளவர்களுடைய ப₄ாக்யம் எத்தகையது! எத்தகையது! பரமானந்த₃ஸ்வரூபியாய், பழையதாய், நிறைவுற்றதான ப்₃ரஹ்மமே அவர்களுக்கு நண்பனாய் அமைந்ததல்லவோ.]

78. அஹோவீர்யம் 229—4; [ரா-ஸு 49-17]

அஹோவீர்யம் அஹோரூபம் அஹோ ஸத்வம் அஹோ த்யுதி: |
அஹோ ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா ||

[ராக்ஷஸ ராஜாவான ராவணனின் வீர்யம் எத்தகையது! ரூபம். எத்தகையது! ப₃லம் எத்தகையது! தேஜஸ் எத்தகையது! எல்லா லக்ஷணங்களும் கூடியிருக்கையாகிற பெருமை எத்தகையது!]

ஆ

79. ஆக்₂யாதி 305-2; 307-5; [ரா-ப₄ 77-29]

தஸ்யாஸ்ச ப₄ர்த்தா த்₃விசு₃ணம் ஹ்ருத₃யே பரிவர்த்ததே |
அந்தர்க்க₃தமபி₄வ்யக்தமாக்யாதி-ஹ்ருத₃யம் ஹ்ருத₃ர: ||

[(ராமன் நெஞ்சில் சீதை உறைவதுபோலே) சீதையின் நெஞ்சிலும் கணவனான ஸ்ரீராமன் இரண்டுமடங்கு உறைகின்றான். ஒருவர் நெஞ்சிலிருப்பதை மற்றவர் நெஞ்சே தெளிவாகப் பேசிக்கொள்கிறது.]

80. ஆசாரஸ்சைவ 10-41. (?)

ஆசாரஸ்சைவ ஸாதூ₄நாம்

[நல்லோர்களின் ஆசாரமும் ப்ரமாணம்,]

81. ஆஜக்யாம 20-4 [ரா-யு 17-1]

இத்யுக்த்வா பருஷம் வாக்யம் ராவணம் ராவணாநுஜ: |

ஆஜக்யாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராம: ஸலக்ஷமண: ||

[ராவணனுக்குத் தம்பியான விபீஷணன் ராவணனைக் குறித்து இப்படியாகக் கடுமையாகச் சொல் தொடரைச் சொல்லி, எவ்விடத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் லக்ஷமணனோடு கூடியவராய் எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ அங்கே விரைவாக வந்தான்.]

82. ஆத்மத₃ாஸ்யம் 584-1 [விஷ்ணுதத்வம்]

ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்ச₃ா யதி₃ தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி₃ |

ஆத்மத₃ாஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம் ஸ்வப₄ாவஞ்ச ஸத₃ா ஸ்மர ||

[உன்னுடைய உஜ்ஜீவனத்தில் உனக்கு விருப்பமிருக்குமாகில், உன் இருப்பில் ஆசையிருக்குமாகில், ஆத்மாவினுடைய த₃ாஸ்யைருக்கும் தன்மையையும், ஹரியீ

னுடைய ஸ்வாமியாபிருக்கும் தன்மையையும் (இவைகளின்) இயல்வையும் எப்போதும் நினைப்பாயாக.]

33. ஆத்மாநம் பூஜயந் 177-4; 179-8 [ரா-யு 17-88]

அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே க்ஞ்சித் த்ரிஷு லோகேஷு ராகவ |

ஆத்மாநம் பூஜயந் ராம ப்ருச்சுஸ்யஸ்மாந் ஸுஹ்ருத்தயா ||

[ரகுலதிலக! உமக்கு முன்றுவகைச் சேதனர்கள் விஷயத்திலும் தெரியாதது சிறிதும் இல்லை. உம்மைப் பெருமைப்படுத்திக்கொண்டு நட்பினாலே எங்களைக் கேட்கிறீர்.]

34. ஆத்வாரம் 467-1 [ரா-அ 16-21]

பதிஸம்மாநிதா லீதா பர்த்தாரமலிதேகக்ஷு |

ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ மங்குளாந்யபித்யத்யுஷி ||

[கணவனான ராமனால் கௌரவிக்கப்பட்டவனும், கறுத்த கண்களை உடையவனான ஸீதை, மங்களாஸாஸனம் செய்துகொண்டு கணவனை வாயில்வரையில் பின்தொடர்ந்தாள்.]

35. ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணே — 41-வது ப்ரமாணம் காண்க.

36. ஆநந்த்யாதி 4.4; 194-2; 200-2. [தை-ஆந 7]

ஏஷ ஹ்யேவாநந்த்யாதி

[இப்பரமாத்மாவேயன்றே ஜீவனை ஆனந்திப்பிக்கிறான்.]

37. ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம 4-8. [தை-ப்ருகு 6.1]

ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்

[ப்ரஹ்மம் ஆனந்தமயமானது என்று அறிந்தான்.]

38. ஆநயநம் 202-2; 287-4; 290-4; 291-5; 294-1. [ரா-யு 18-84]

ஆநயநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட! த்ரத்தமஸ்யாபயம் மயா |

விபீஷணே வா ஸுக்ரீவ! யத்ரி வா ராவண: ஸ்வயம் ||

[வானரர்களுள் சிறந்தவனான ஸுக்ரீவனே! இவனை அழைத்துவா; விபீஷணனுயிருந்தாலும், ராவணன்தானேயாயிருந்தாலும், இவனுக்கு என்னால் அபயமளிக்கப்பட்டது.]

39. ஆந்ருஸம்ஸ்யம் 31-8; 173-8; 178-9; 180-14; 297-3. [ரா-ஸு 38-41]

த்வயா நாத்வதி நாத் ஹ்யநாதா இவ த்ருஸ்யதே |

ஆந்ருஸம்ஸ்யம் பரோ தர்மஸ் த்வத்த ஏவ மயா ஸ்ருத: ||

[நாதனே! உன்னை நாதனாக அடைந்தும் (இவ்வடியாள்) நாதனற்றவள்போல், காணப்படுகிறாள். 'இரக்கம் என்பதே மேலான குணம்' என்று உம்மிடமிருந்தே என்னால் கேட்கப்பட்டது.]

90. ஆபூர்யமானோ 26-1; 40-2; 47-4. (?)

ஆபூர்யமானோ பகேஷு புண்யே நகுகத்ரே

[சந்த்ரகலைகள் நிறையும் ஸுக்லபகூத்தில் குற்றமற்ற குணம்மிக்க நகூத்திரத்தில் (மங்குளகார்யம் செய்யத்தக்கது)]

91. ஆயுராஸாஸ்தே 81-1; 90-2; 546-1; 567-1. [யஜு-அஷ்டக 2-5]

ஆயுராஸாஸ்தே

[(யாக்யம்செய்பவன்) நீண்ட ஆயுளைப் பிரார்த்திக்கிறான்]

92. ஆர்த்தோ வா 334-4; 339-8; 342-8; 345-8; 346-7; 347-4. [ரா-யு 18-28]

ஆர்த்தோ வா யதி, வா த்ருப்த: பரேஷாம் ஸரணாகுத: |

அரி: பராணந் பரித்யஜ்ய ரகிதவ்ய: க்ருதாத்மநா ||

[எதிரிகளுள், ஸரணமடைந்த சத்துருவானவன், (வருத்தத்தாலே ஸரணமடைந்த) ஆர்த்தனாயினும், (அரைமனமாக சரணமடைந்த) த்ருப்தனாயினும், பண்டமனத்தையுடைய புருஷனாலே, தன் பராணனை விட்டு ரகிக்கத்தக்கவன்.]

93. ஆஷ்ட்யுதம். ப்ரமாணம் 9 காண்க.

94. ஆஸ்யா. 266-8. [ரா-அ 59-8]

குஹேந ஸார்த்தம் தத்ரவ ஸ்திதோஸ்யமி திவஸாந் பஹூந் |

ஆஸ்யா யதி, வா ராம: புந: ஸப்த்யாபயேதி ||

['ராமபிரான் மறுபடியும் கூப்பிடுவரோ' என்னும் ஆசையாலே குஹனுடன் கூட அங்கேயே பல தினங்கள் தங்கினேன்.]

95. ஆஷாடே, 406-2. (?)

ஆஷாடே, [ஆடிமாதத்தில்]

96. ஆஹாரநித்ரா. 478-1; 501-1; 502-2. [நரஸிம்ஹபுராணம் 16-18]

ஆஹாரநித்ரா ப்யுமைதுநாநி துல்யாநி கல்வத்ர ஸமஸ்தஜந்தோ: |

ஜ்ஞாநாத் விஸிஷ்டோ ஹி நர: பரேப்யோ ஜ்ஞானேந ஹீந: பஸுபி,ஸ் ஸமாந: ||

[ஆஹாரம், தூக்கம், பயம், ஸ்த்ரீபுருஷஸங்கமம் என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் ஸமானம். மற்றவைகளைக்காட்டிலும் மனிதன் அறிவினால் மேலானவனாயிருக்கிறான்; ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவன்.]

இ

97. இச்சாம: 125-1; 412-1; 424-1. [ரா-ஆ 2-22]

இச்சாமோ ஹி மஹாபாஹும் ரகுவீரம் மஹாபலம் |

கஜேந மஹதாயாந்தம் ராமம் சத்ராவ்ருதாநநம் ||

[நீண்ட திருக்கைகளை உடையராய், ரகுலச்ரேஷ்டராய், பெரும்பலக்-உடையவரான ராமபிரானை யானையின் மேல் எழுந்தருளுமவராயும்,

(வெயில் படாதபடி) மறைக்கப்பட்ட முகத்தை உடையவராயும் (காண) ஆசைப் படுகிறோமன்றோ.)

98. இத உபரி 225-5; 230-1; 234-1. [புட்டர் அருளிய ஸஹஸ்ரநாமபுஷ்யம் 'பரர்த்தி' என்றும் 891-வது திருநாம புஷ்ய அவதாரிகை.]

இத உபரி ம்ருதஸஞ்ஜீவநம் ராமவ்ருத்தாந்தம்

[செத்தவர்களையும் பிழைக்கவைக்கும் மருந்தான ராமனின் சரிதம் இதற்கு மேல் தொடங்கப்படுகிறது.]

99. இத்யஞ்ச ஸ்ருணு 870-8: [வி-பு-1-9-1]

இத்யஞ்ச ஸ்ருணு: மைத்ரேய! யத் ப்ருஷ்டோஹமிஹ த்வயா |
ஸ்ரீஸம்பந்தம் மயா஽ப்யேதத் ஸ்ருதமாவீந்மரிசித: ||

[(மைத்ரேயரே) ஸ்ரீதேவியைப்பற்றி நீர் என்னைக்கேட்டபடியால் இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; நானும் காஸ்யபரின் தந்தையான் மரிசியிடமிருந்து இதைக் கேட்டேன்.]

100. இதம் து தே — 26 வது ப்ரமானம் காண்க.

101. இத்யாநீம் கல்வஹம் 98-3 [ரா-பு 68-12]

இத்யாநீம் கல்வஹம் நாஸமி யஸ்ய மே த்யக்ஷிணே புஜ: |
பதிதோ யம் ஸமாஸாத்ய ந பிபேயமி ஸ்ராவஸுராத் ||

[எந்தக் கும்புகர்ணனைப் பெற்றதினால் தேவாஸுரர்கள் அனைவரையும் கண்டு நான் பயப்படுவதில்லையோ, எவன் என் வலதுகையாயிருந்தானோ அவன் வீழ்ந்து விட்டான்; இப்போது நான் (இருந்தும்) இல்லாதவனாயிருக்கிறேனன்றோ]

102. இஷீகதால 124-4; 129-8; 134-3. [ச்யாந் 5-24-8]

தத்ய யத்யா இஷீகதாலமக்ஷ்நௌ ப்ரோதம் ப்ரத்யாயேத |
ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வே பாபமாந: ப்ரத்யாயந்தே ||

[அக்னியில் இடப்பட்ட பஞ்ச எப்படிக் கொளுத்தப்படுகிறதோ, அப்படியே இவனுடைய எல்லாப் பாபங்களும் கொளுத்தப்படுகின்றன.]

FF

103. ஈஷதுந்நம்ய 358-3 [ரா-பு 5-13]

கத்யா நு சாருபிம்போஷ்ட்யம் தஸ்யா: பத்யமிவாநநம் |
ஈஷதுந்நம்ய பாஸ்யாமி ரஸாயநமிவோத்தமம் ||

[அழகிய கோவைப்பழம் போன்ற திருப்பவளங்களையுடைய அந்த ஸீதையின்னுடைய தாமரைபோன்ற முகத்தைச் சிறிது உயர்த்தி, உயர்ந்த மருந்துபோன்ற அவளது வாயமுதத்தை எப்போது பருகுவேன்?]

104. ஈஸ்வர: ஸர்வ 383-3 [தை-நா 44]

ஈஸாநஸ் ஸர்வவித்யாநாம் ஈஸ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம்

[எல்லா வித்யைகளுக்கும் ஈஸன் ; எல்லா பூதங்களுக்கும் ஈஸ்வரன்.]

105. ஈஸ்வரீம் ஸர்வ 343-8 [ஸ்ரீஸூக்தம் 9]

ஈஸ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஸ்ரியம்

[ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஈஸ்வரியாய் ஸ்ரீதேவியான உன்னை இங்கு வரும்படி அழைக்கிறேன்.]

106. ஈஸ்வரோ஽ஹம் 126-1; 131-6; 354-1; 388-4; 430-1 [கீதை 16-14]

ஈஸ்வரோ஽ஹமஹம் பேகாஃ ஸித்தேதே஽ஹம் பாலவாந் ஸுகே

[நானே ஈஸ்வரன். நானே போகத்தை அடைபவன். நான் இயற்கையாகவே எரித்த, னுயிருப்பவன்; (இயற்கையாகவே) பாலவானாகவும், ஸுகத்தை அனுபவிப்பவனாகவுமிருப்பவன் நானே.]

உ

107. உத்தரபூர்வாக 546-2; 569-4 [ப்ரஹ்மஸூத்ரம் 4-1-13]

தத்யுக்யம உத்தர பூர்வாக்யோ: அஸ்லேஷவிநாஸௌ

தத்யவ்யபதேஸாத்

[ப்ரஹ்மவித்யையை அடைந்தவனுக்கு உத்தராக்யங்கள் ஒட்டமாட்டா; பூர்வாக்யங்கள் நசித்துவிடும். அப்படியன்றோ வேதவாக்யங்கள் சொல்லுகின்றன.]

108. உத்தரம் தீர 170-1; 173-1; 175-1; 177-2; 179-1; 212-2; 216-1; 218-2 [ரா-யு 17-8]

தேஷாம் ஸம்பாஷாமாநாநாமந்யோந்யம் ஸ விபீஷண: |

உத்தரம் தீரமாஸாத்ய கஸ்த ௪வ வ்யதிஷ்டத ||

[அந்த விபீஷணன் — ஒருவர்க்கொருவர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே (கடலின்) வடகரையை அடைந்து, ஆகாயத்திலேயே நிலைநின்றான்.]

109. உத்திஷ்ட நர 71-6; 144-6 [ரா-பு 28-2]

கௌஸல்யா ஸப்ரஜா ராம பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே |

உத்திஷ்ட நரஸார்த்தால கர்த்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் ||

[ஆண்புலியே! கௌஸல்யாதேவிக்கு நல்லபிள்ளையான ராமனே! முதல் ஸந்த்யாகாலம் நடக்கிறது; எம்பெருமானாலே விதிக்கப்பட்ட நித்யநைமித்திக கர்மங்கள் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்]

110. உதர: ஸந்த்யர்ஸயந் 370-5 [ஸ்தோ-ர 4]

தத்த்வந யஸ்சித்யசித்யீஸ்வரதத்ஸ்வபாவ பேகாபவர்க்குதத்யபாயக்யீருதார: |

ஸந்த்யர்ஸயந் நிரமித புராணரத்தநம் தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஸராய ||

[உதாரரான எந்தப் பராஸரர் சித்து, அசித்து, ஈஸ்வரன் என்னும் தத்வத்ரயம், அவற்றின் ஸ்வபாவங்கள், (இவ்வுலகத்து) பேராகங்கள், மோக்ஷம், பேராகம், மோக்ஷஸாதனங்கள், ஜீவன் செல்லும் கதிர்கள் ஆகிய இவைகளை உள்ளபடி நன்கு விளக்கிக்கொண்டு, புராணங்களுள் மேலான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தை அருளிஞரோ, அப்படிப்பட்ட ரிஷிஸ்ரேஷ்டரான பராஸரருக்கு நமஸ்காரம்.]

111. உதாரா: 199-2; 275-3; 301-1; 302-1; 369-2; 375-5; 547-3; 570-3. [கீதை 7-18]

உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்

[இவர்கள் எல்லாரும் உதாரமானவர்களே; ஜ்ஞாந்யோ எனக்கே ஆத்மா (தாரகன்) என்று என் ஸித்தாரந்தம்.]

112. உத்யாயநாமம் 157-1; 161-1; 165-1; 255-6 [புராகவதம் 10-46-47]

உத்யாயநாமரவிந்தலோசநம்

வ்ரஜாங்கநாநாம் திவமஸ்ப்ருஸத் த்வநி: |

தூத்ருஸ்ச நிர்மந்தநஸப்ஸுமிஸ்ரிதோ

நிரஸ்யதே யேந திஸாமமங்கலாம் ||

[தாமரைக்கண்ணனை நினைத்துப் பாடுகிற கேரபஸ்தரீகளின் ஒலியானது, தயிர்கடையும் ஓசையுடன் கூடிக்கொண்டும் திசைகளின் அமங்களங்களைப் போக்கிக்கொண்டும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் எட்டியது.]

113. உபதாய புஜம் 339-5; 346-5; [ரா-ஸு 21-16]

உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம் |

கதம் நாமோபதாயஸ்யாமி புஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ||

[லோகநாதனான அவனுடைய அலங்கரிக்கப்பெற்ற தோளில் சாய்ந்திருந்த நான் வேறு ஒரு புல்லியனின் தோளில் சாய்வேனோ?] ---

114. உபவாஸக்ருஸாம் 180-10. [ரா-யு 15-19]

உபவாஸக்ருஸாம் திநாம் நி:ஸ்வஸந்தீம் புந: புந: |

தூத்ருஸு ஸுக்லபக்ஷாதேஸ சந்த்ரரேக்ஷாமிவாமலாம் ||

[பட்டினியால் மெலிந்தும், வருந்தத்தக்கவளாகவும், மறுபடியும் மறுபடியும் பெருமூச்சுவிடுபவளாகவுமிருக்கும் ஸீதா தேவியை சுக்லபக்ஷத்தின் தொடக்கத்தில் அழுக்கற்று விளங்கும் சந்த்ரகலையைப்போலே ஹனுமான் பார்த்தான்.]

115. உபஸம்ஹர 252-4; 255-5; 427-3; 428-1; 440-2. [வி-பு 5-8-1]

உபஸம்ஹர ஸர்வாத்மந்! ரூபமேதச்சதுர்புஜம் |

ஜாநாது மாஸ்வதாரம் தே கம்ஸோடியம் திதிஜந்மஜ: ||

[ஸர்வாத்மந்யாயே! நான்கு திருக்கைகளையுடைய இந்த ரூபத்தை மறைத்துக் கொள்வாயாக. அஸுரனான இந்தக் கம்ஸன் உன்னுடைய அவதாரத்தை அறியவேண்டாம்.]

6. உபஸ்தேயை: 123-2; 129-1; 130-6; 133-7; 173-1; 178-6; 180-4; 254-7; 892-4; 396-1; 571-1. [ரா-ஆ 10-9]

ப்ரஸ்தேயந்து பவந்தோ மே ஹீரேஷா ஹி மமாதுலா |
யத்யுத்யுருஸரஹம் விப்ரைருபஸ்தேயருபஸ்தித: ||

[(முனிவர்களே!) நீங்கள் உகந்தருளுவீர்களாக. வந்து அடையத்தகுந்த பெரியோர்களான உங்களால் (நான்) அடையப்பட்டபடியால், எனக்கு இப்போது இருக்கும் லஜ்ஜை மிக அதிகமாயிருக்கிறது.]

17. உபாயோபேயத்வே 53-4; 480-4; 508-8; [ர-ஸ்த 2-88.]

உபாத்யே ஸத்தா ஸ்திதி நியமநாத்யைஸ் சித்யிதௌ
ஸ்வமுத்யுத்யுஸ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத்யுதி வாஸௌபநிஷதீ |
உபாயோபேயத்வே தத்யுஹ தவ தத்த்வம் ந து ஞ்ணௌ
அதஸ்த்வாம் ஸ்ரீரங்கேஸ்ய! ஸரணமவ்யாஜமப்யஹம் ||

[ஹே ஸ்ரீரங்கநாதனே! 'ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, நியமனம் முதலிய காரியங்களால் சேதநாசேதநங்களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிறான்' என்று உபநிஷத்வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால், இவ்விஷயத்தில் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உனக்கு இயல்வானது; செயற்கையல்ல. ஆகையால் உன்னை நிர்வயாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

118. உபாய்யாம் 6-5.

வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந: |
உபாய்யாம் பூமிநீனாய்யாம் ஸேவித: பரமேஸ்வர: ||

[வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில் மேலான ஈஸ்வரான ஸ்ரீமந்நாராயணன், பூமிநீனான தேவியர் இருவரால் ஸேவிக்கப்படுகிறவனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.]

119. உவாச ச 124-2; 129-5; 184-2; 855-2; 456-3; 514-1 [ரா-யு 17-9.]

உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந் |
ஸுக்ரீவம் தாம்ஸ்ச ஸம்பரேக்ஷய க்ஸ்த் ஏவ விபீஷண: ||

[நல்ல புத்திமானாய், பெரியோனான விபீஷணன், ஆகாயத்தில் நின்றவனாகவே உரத்த குரலோடு ஸுக்ரீவனையும் அந்த வானரர்களையும் பார்த்து ஒருவார்த்தையும் சொன்னான்.]

உள

120. ஊர்த்வம் மாஸாந்ந 45-2 [ரா-ஸு 88-67]

ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் த்ராரத்யுத்மஜ! |
ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்ரஸீமி தே ||

[ஆர்யபுத்திரரே! நான் என்உயிரை ஒருபாதகாலம் தரித்து நிற்பேன்; ஒருமாதத்திற்குமேல் உயிர்வாழமாட்டேன் என்று ஆணையிட்டு உமக்குச் சொல்லுகிறேன்.]

ஈ (ரு)

21. குணம் ப்ரவ்ருத்த₃த₄ 77-2; 80-7; 124-1; 131-1; 184-1; 227-1; 304-2;
[ப₄ர-உத் 47-22]

கோவிந்தே₃தி யத₃ாக்ரந்த₃த் க்ருஷ்ண மாம் தூ₃ரவாலிநம் |
ருணம் ப்ரவ்ருத்த₃மிவ மே ஹ்ருத₃யாந்நாபஸர்ப்பதி ||

[த₃ரெளபதியானவள் வெகுதூரத்திலிருந்த என்னைக் குறித்து 'கோவிந்தா!' என்று கூக்குரலிட்டது, (வட்டியினால்) வ்ருத்த₃யடைந்த கடனைப்போல் என்னுடைய ஹ்ருத₃யத்திலிருந்து அகலுகிறதில்லை.]

ஏ

122. ஏகத₃ாது 412-2. [ஸீ. பு. 5-1-7.]

ஏகத₃ாது விநா ராமம் க்ருஷ்ணே ப்ருந்த₃ாவநம் யயௌ |
விசார வ்ருதோ கோபைர் வந்யபுஷ்பஸ்ரகுஜ்ஜ்வல: ||

[ஒருநாள் ப₃லராமனைப் பிரிந்து க்ருஷ்ணன் ப்ருந்த₃ாவனத்துக்குச் சென்றான். காட்டுப்பூமாலை அணிந்து இடையர்களால் சூழப்பெற்றவனாய் ஸஞ்சரித்தான் அவன்.]

123. ஏகத₃ாப₄வதி 91-2. [ச₃ந் 7-26-2]

ஸ ஏகத₃ாப₄வதி த்ரித₃ாப₄வதி பஞ்சத₃ா |
ஸப்தத₃ா நவத₃ா சைவ புநஸ் சைகாத₃ா: ஸம்ருத: |
ஸதஞ்ச த₃ா சைகஞ்ச ஸஹஸ்ராணி ச விம்ஸதி: ||

['முத்தாத்மா பல ஸரீரங்களை உடையவனாகிறான்' என்று தாத்தப்ர்யம்.]

124. ஏகம் 17-2; 188-4; 823-2; 825-3; 829-2; 384-5; 842-4; 444-2; 449-1; 454-1;
495-1; 502-1; 504-1. [க₃தை 18-66]

ஸர்வத₃ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேய்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸுச: ||

[(ப₃லஸாத₃னமான) எல்லா த₃ர்மங்களையும் வாஸனையுடன் விட்டு, என்னை யொருவனையே உபாயமாக உறுதிகொள். நான் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் உன்னை விடுவிக்கிறேன். வருந்தாதே.]

125. ஏக: ஸ்வாது₃ 47-5; 136-1; 144-4; 56?-5. [ப₄ர-உத் 82-58]

ஏக: ஸ்வாது₃ ந பு₄ந்ஜீத ஏகஸ்சார்த்த₃ம் ந சிந்தயேத் |
ஏகோ ந க₃ச்சே₃த₃வாநம் நைகஸ் ஸுப்தேஷு ஜாக்₃ருயாத் ||

[நல்ல பத₃ார்த்தத்தை ஒருவனாகப் புசிக்கலாகாது; நற்பொருளை ஒருவனாகச் சிந்திக்கலாகாது; வழிப்பாதையில் ஒருவனாகச் செல்லலாகாது; (பலர்) தூங்குகையில் ஒருவன் விழித்திருக்கக்கூடாது.]

126. ஏகாந்தீ வ்யப 283-6. [விஷ்வக்வேதஸம்ஹிதை]

ஏகாந்தீ வ்யபதே₃ஷ்டவ்ய: தைவ க்₃ராமகுலாத்₃பி: |

விஷ்ணுநா வ்யபதே₃ஷ்டவ்ய: தஸ்ய ஸர்வம் ஸ ஏவ ஹி ||

[பகவதேகபரனாயிருக்குமவன் ஊர் குலம் இவற்றையிட்டுச் சொல்லப்படுமவ னல்லன்; அவனுக்கு அந்த க்₃ராமகுலங்கள் முதலியவை எல்லாம் எம்பெரு வானேயன்றே.]

127. ஏகாம் த₄ரணி 70-4, 76-8. [ரா-யு 5-10]

ப₃ஹ்வேதத் காமயாநஸ்ய ஸக்யமேதேந ஜீவிதும் |

யத₃ஹம் ஸா ச ஶாமோருரேகாம் த₄ரணிமாஸ்ரிதௌ ||

[இவ்வண்ணம் மிகுதியாகக் காமத்தால் பீடிக்கப்பட்ட எனக்கு இவ்வணவே யிர்த்₄ரிக்கப் போதுமாயுள்ளது; (எது? எனில்:) நானும் எனக்கினிய அவளும் ஓரே பூமியில் வாழ்கிறோம் என்பதே அது.]

128. ஏகைகப₂ல 81-2; 297-1; 301-3; 306-1; 307-8 ?

பித்ரு மாத்ரு ஸு₂தப்₂ராத்ருத₃ார மித்ரா₃யோ₂பி வா |

ஏகைகப₂லலாப₄ாய ஸர்வலாப₄ாய கேஸவ: ||

[தந்தை, தாய், மகன், ஸஹோத₃ரன், மனைவி, நண்பன் முதலானார்; அவ்வொரு ப₂லனை அடைவதின் பொருட்டேயாவர்கள். கேஸவன் எல்லாப் ப₂லன்களையும் அடைவதற்காக ஏற்பட்டவன்.]

129. ஏதத்ஸம— 30- வது ப்ரமணம் காண்க.

130. ஏதத்ஸ்ரதம்— 42- வது ப்ரமணம் காண்க.

1. ஏபி₄ஸ்ச 176-8; 178-8; 180-12; 397-2; [ரா-அ 104-12]

ஏபி₄ஸ்ச ஸசுவை: ஸார்த்த₄ம் ஸீரஸா யாசிதோ மயா |

ப்₄ராது: ஶிஷ்யஸ்ய த₃ாஸஸ்ய ப்ரஸாத₃ம் கர்த்துமர்ஹஸி ||

[இந்த மந்திரிகளோடு கூட, என்னால் தேவரீர் தலையாலே யாசிக்கப்பட்டார்; மது தம்பியாய், சீடனாய், அடியவனான எனக்கு அருள்புரிவது தக்கது.]

2. ஏவமுக்தா ஹநுமதா 118-4; 114-6; 116-2 [ரா-யு 116-37]

ஏவமுக்தா ஹநுமதா மைத்₃லீ ஜநகாத்மஜா |

உவாச த₄ர்மஸஹிதம் ஹநுமந்தம் யஸஸ்விநீ ||

[மிதிலையரசகுமாரியாய், ஜனகனின் பெண்ணாய், புகழ் நிரம்பியவளான ஊதை னுமனால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்டு, அறத்தோடு கூடிய வார்த்தையை னுமனுக்குச் சொன்னாள்.]

ஏஷ நாராயண: 37-2; 49-1; 63-1; 153-4; 340-4; 558-1 [ஹரிவம்ஸம் 113-62]

ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்₃ரார்ணவநிகேதந: |

நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மதுராம் புரீம் ||

[பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவனான இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே பைந்நாகபாயை விட்டு மதுராபுரிக்கு வந்திருக்கிறான்.]

134 ஏஷ ப்ரஹ்ம 27-2; 42-1; 50-13; 56-2; 284-4; 359-3 [புர-மோக்ஷ 4-50]

ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோ஽ஸ்மி க்ரீஷ்மே ஸீ தமிவ ஹ்ரதம் |
ஸாம்யாமி பரிநிர்வாமி ஸுக்யம் மாமேதி கேவலம் ||

[கோடையில் குளிர்ந்த குளத்தில் குடைந்தாடுவதுபோல், இந்த ப்ரஹ்மத்தினுள் குடைந்தாடுகிறேன். அதனால் ஸாந்தனாகிறேன்; தரபம் ஆறினவனாகிறேன்; ஸுக்யத்தையே அடைகிறேன்.]

135. ஏஷ ஸர்வஸ்வ 50-7; 318-1; 324-2 [ரா-யு 1-14]

ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கேஹ ஹநாமத: |
மயா காலமிமம் ப்ராப்ய த்ரத்தஸ் தஸ்ய மஹாத்மந: ||

[(ராமன் வார்த்தை—) ஸர்வஸ்வ த்ரானம் போன்ற இந்த ஆலிங்க்யனம் மஹாத்மாவான ஹதுமானுக்கு என்னால் இப்போது உரியகாலத்தில் தரப்பட்டது.]

136. ஏஷ ஸுப்தேஷு 288-7; 294-9 [கட 2-5-8]

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாக்யர்த்தி காமம் காமம் புருஷோ நிர்மிமாண:

[இந்த ஜீவர்கள் உறங்குகையில் பரமபுருஷன் (இவர்களை ஸ்வப்நத்தில் அனுபவிப்பிப்பதற்காகப்) பத்யார்த்தங்களைத் தன் விருப்பப்படி ஸ்ருஷ்டித்துக் கொண்டு விழித்திருக்கிறான்.]

137. ஏஷ ஹ்யேவா — 86-வது ப்ரமாணம் காண்க.

138. ஏஷ பஸ்ய 178-7; 180-9; 358-1; 359-1; 360-2; 362-2; 431-1 [ரா-ஆ 6-16]

ஏஷ பஸ்ய ஸரீராணி முநீநாம் ப்ராவிதாத்மநாம் |
ஹதர்நாம் ராக்ஷஸர் கேஹாரர் ப்ரஹ்மநாம் ப்ரஹுதா வநே ||

[ராம! (இங்கு) வருவாயாக; பரமாத்மாவை தியானம் செய்பவர்களும், வனத்தில் கேஹாரமான ராக்ஷஸர்களால் பலவிதமாக ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவர்களான பல முனிவர்களுடைய ஸரீரங்களைப் பார்ப்பாயாக.]

ஓ

139. ஓக்யேக்யஸ்வந: 109-6 ?

ஓக்யேக்யஸ்வந: க்ருஷ்ண:

[பெருவள்ளம் போலவும், மேசும் போலவும் முழங்குபவன் கண்ணன்.]

க

140. க தீத் ப்ரஹ்மணே 245-7; 531-1 [ஹரிவம்சம் 131-48]

க தீதி ப்ரஹ்மணே நாம ஈசோ஽ஹம் ஸர்வதேஹிநாம் |
ஆவாம் தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஸவநாமவாந் ||

['க' என்பது பிரமனின் நாமம்; தேஹத்தில் பற்றுடைய அனைவர்க்கும் நான் ஈசன். நாங்களிருவரும் உன் அவயவத்தினின்றும் பிறந்தவர்கள். ஆகையால், நீ கேசவன் என்னும் பெயரையுடையவனாகியாய்.]

141. கச்சிந்ந 385-4; 389-4; [ரஃ-அ 85-7]

கச்சிந்ந துஷ்டோ வ்ரஜஸி ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: |

இயம் தே மஹதி ஸேநா ஸங்காம் ஜநயதிவ மே ||

[அருஞ்செயல்களையும், எளிதில் செய்யவல்ல இராமன் விஷயத்தில் தீய எண்ணத்தால் வருகின்றனவோ? உனது இந்தப் பெரியஸேனை எனக்கு ஐயத்தை விளைக்கிறது.]

142. கத்யாந்வஹம் 50-10; [ரஃ-ஆ 16-40]

கத்யாந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி பரதேந மஹாத்மநா |

ஸத்ருக்நேந ச வீரேண த்வயா ச ரகுநந்தாந ||

[ரகுலத்தை விளங்கவைக்கும் லக்ஷ்மண! மஹாத்மாவான பரதனோடும், வீரனான ஸத்ருக்னனோடும், உன்னோடும் நான் எப்போது சேரப்போகிறேன்?]

143. கலஸம் பூர்ண 489-1. [ரஃ-பு 2-21]

பரத்வாஜஸ் தத: ஸிஷ்யோ விநீத: ஸ்ருதவாந் குரோ: |

கலஸம் பூர்ணமாத்யாய ப்ருஷ்டதோ஽நுஜக்யாம ஹ ||

[ஆசாரியரான வால்மீகியிடமிருந்து அனைத்தையும் பயின்று அடக்கமுடைய சிஷ்யரான பரத்வாஜர் பூர்ணகும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு வால்மீகியைப் பின்தொடர்ந்தார்.]

144. க: ஸ்ரீ: ஸ்ரிய: 858-5; 482-2. [ஸ்தோ-ர 12]

கஸ்ஸ்ரீ: ஸ்ரிய: பரமஸத்த்வஸமாஸ்ரய: க: க: புண்டரீகநயந: புருஷோத்தம: க: |

கல்பாயுதாயுதஸதைககலாம்ஸகாம்ஸே விஸ்வம் விசித்ரசித்சித்ப்ர-

விபாக்யவ்ருத்தம் ||

[திருவுக்கும் திருவாகியவன் யார்? ஸுத்தஸத்வத்தை உடையவன் யார்? தாமரைக் கண்ணன் யார்? புருஷோத்தமன் யார்? எவனுடைய பல்லாயிரம் கோடி பாக்யங்களின் ஒருபகுதியில் இவ்வுலகெல்லாம் விசித்திரமான சேதன சேதனப் பிரிவுகளை உடையதாக இருக்கிறது?]

145. காந்தஸ்மிதா 358-1. 66-வது ப்ரமணம் கண்க.

146. கால: கலயதாமஹம் 841-1. [கீதை 10-80]

ப்ரஹ்மாத்யஸ்சாஸ்மி தைத்யாநாம் கால: கலயதாமஹம் |

ம்ருக்யானம் ச ம்ருகேந்த்ரோ஽ஹம் வைநதேயஸ்ச பக்ஷினம் ||

[அஸுரர்களுக்குள் ப்ரஹ்லாத₃னாகவும் ஆகிறேன்; (துன்பம் விளைக்க) எண்ணுகிறவர்களுக்குள் (மரணத்துன்பத்தை விளைக்கும்) காலனாகிறேன் நான்; விலங்குகளுக்குள், விலங்கரசனாகிற சிங்கமாகிறேன் நான்; பறவைகளுக்குள் க₃ருட₃னாகவும் ஆகிறேன் நான்.]

147. காலே ஸம்ஸதி 407—2. [ஸ்ரீகுண 19]

காலே ஸம்ஸதி யோக்யதாம் சித₃சிதோரந்யோந்யமாலிங்க₃தோ:
பூதாஹங்க்ருதி பு₃த்₃தி₃ பஞ்சகரணி ஸ்வாந்தப்ரவ்ருத்தீந்தீ₃நீ₃யை: |
அண்ட₃நாவரணைஸ் ஸஹஸ்ரமகரோத்தாந் பூ₃ர்பூ₃வஸ்ஸ்வர்வத:
ஸ்ரீரங்கே₃ஸ்வரதே₃வி தே விஹ்ருதயே ஸங்கல்பமாந: ப்ரிய: ||

[ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரே! சேதநாசேதனங்கள் ஒன்றோடொன்று பிணைந்துகிடக்கு மளவில், ஸ்ருஷ்டிக்குரிய பருவகாலம் வந்தவாறே, உம்முடைய விளையாட்டுக்குறுப் பாக, உமக்கினியவனான எம்பெருமான் ஸ்ருஷ்டிஸங்கல்பம் செய்பவனாய், ஐம்பெரும் பூதங்கள், அஹங்காரம், மஹான், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், மனம், கர்மேந்திரி யங்கள், ஏழு ஆவரணங்கள், பூ₃ர்பூ₃வஸ்ஸுவர்லோகங்கள் ஆகியவற்றோடு கூடிய கணக்கற்ற அண்டங்களைப் படைத்தான்.]

148. கிமத்ர சித்ரம் 372—11. [ரா—யு 18—36]

கிமத்ர சித்ரம் த₃ர்மஜ்ஞ லோகநாத₃ ஸுக₂ாவஹ |
யத் த்வமார்யம் ப்ரப₃நேத₃: ஸத்வளாந் ஸத்பதே₃ ஸ்தி₃த: ||

[அறமறிந்தவரே! உலகின் தலைவரே! இன்பமளிப்பவரே! நன்னெஞ்சை யுடையீராய் நல்வழியில் நடப்பவரான தேவரீர், நல்வார்த்தை பேசினது யா தொன்றுண்டோ (அது) தேவரீர் விஷயத்தில் ஆச்சர்யமோ?]

149. கிம்வ ஹி மது₃ராணம் 208—2. [ஸகுந்தலம் 1-17]

ஸரஸிஜமநுவித்₃த₃ம் ஸைவலேநாபி ரம்யம்
மலிநமபி ஹிமாம்ஸோர் லக்ஷம லக்ஷமீம் த₃நோதி |
இயமதி₃கமநோஜ்ஞா வஸ்கலேநாபி தந்வி
கிமிவ ஹி மது₃ராணம் மண்ட₃நம் நாக்ருதி₃நாம் ||

[தாமரை பாசியால் சூழப்பட்டிருந்தபோதிலும் அழகாயுள்ளது; சந்திரனின் நடுவிலுள்ள அடையாளம் இருண்டிருந்தபோதிலும் (சந்திரனுக்கு) அழகைத் தருகிறது; (அதுபோலே) இந்த அழகியான ஸகுந்தலை மரவுரியை உடுத்திருந்தபோதிலும் மனத்தை மிகவும் ஈர்க்கிறாள். இனிய பொருள்களுக்கு எது தான் அழகை அளிப்பதாயிராது?]

150. கேஸி ஸப்₃த₃—158-2 கேஸவ ஸப்₃த₃ நிஷ்பத்திப்ரக்ரியை

ப்ரம்சணத்திற்கு மூலத்தைக்காண்க. [கேஸவ ஸப்₃த₃த்திற்கு 'கேஸியைக் கேண் றவன்' அன்னும் பெயர்கள் கிடைக்கும் வழியை இலக்கண விதி₃களைக்கொண்டு காட்டு கிறது இவ்வாக்யம்.]

151. கோநு நாம 61-4 ?

கோநு நாம ஹரேர் விஷ்ணு: தேவதேவஸ்ய ஸார்ங்கீண: |
ஸ்ருண்வந் ஸ்மரந் வா கத்யந் த்ருப்திம் யாதி திவாநிஸம் ||

[பாபங்களை அழிப்பவனும், ஸர்வவ்யாபியும், தேவதேவனும், சார்ங்கபென்னும் வில்லை ஆள்பவனுமான எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தை இராப்பகலாகக் கேட்டாலும், நினைத்தாலும், சொன்னாலும் எவனுக்குத்தான் திருப்தி விளையும்?]

152. கோடலி-78—வது ப்ரமாணம் காண்க;

153. கௌஸல்யா லோகபுர்த்தாரம் 206-8; 230-2; 335-3; 348-1; 347-8 [ரா-ஸு 38.56]

கௌஸல்யா லோகபுர்த்தாரம் ஸுஷுவே யம் மநஸ்விநீ |
தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச, ஸிரஸா சாபிவாத்ய ||

[நல்ல மனமுடைய கௌஸல்யை உலகிற்கெல்லாம் நாதானாக எவரைப் பெற்றெடுத்தாளோ, அவரை என்பொருட்டு கேட்கத்தக்க விசாரிப்பாய்; தலையால் வணங்குவாய்.]

154. கௌஸல்யா ஸுஸுபே 122-2; 128-2; 130-5; 133-1. [ரா. பா-18-11]

கௌஸல்யா ஸுஸுபே தேந புத்ரேணமிததேஜஸா |
யத்யாவரேண தேவாநாமதித்ரீ வஜ்ரபாணிநா ||

[தேவர்களின் தலைவனாய் வஜ்ரத்தைக் கையில் ஏந்தியவனான இந்திரனாலே (அல்லது அந்த இந்திரனின் தம்பியாய் வஜ்ரசின்னத்தைக் கையிலுடைய வாடனாலே) அதிதி விளங்கியதைப்போலே, கௌஸல்யை அந்த அளவற்ற ஒளியுடைய ஸ்ரீராமனால் விளங்கினான்.]

155. கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா — 108—வது ப்ரமாணம் காண்க.

156. க்ருதக்ருத்யஸ்ச 200-5 [கீதை 15-20]

இதி குஹ்யதமம் ஸாஸ்த்ரம் இதமுக்ரதம் மயாநுக, |
ஏதத்புத்த்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ச பாரத ||

[குற்றமற்றவனே! பரதகுலத்திலுதித்தவனே! இவ்வண்ணமாக இந்தப் புருஷோத்தம வித்யையாகிற பரமரஹஸ்யமான ஸாஸ்த்ரம், என்னால் (உனக்கு) உபதேசிக்கப்பட்டது. இதை அறிந்து, என்னை அடைவதற்கு வேண்டிய அறிவனைத்தையும் பெற்றவனாகிருன்; அதற்குச் செய்யவேண்டியதனைத்தையும் செய்தவனாகிருன்.]

157. க்ருதக்ருத்யா: 200-6; 205-6 [இதிஹாஸஸமுச்சயம் 7-88]

ப்ராயஸ: பாபகாரித்வாந் ம்ருத்யோருத்விஜதே ஜந: |
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதித்யம் ||

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிருன். செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் துரியான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்.]

158. க்ருதாநுகார 478-2; 502-4 [கிராதார்ஜுந்யம் 4-18]

க்ருதாந் பஸூநாம் ஸஹஜந்மபுந்துதாம்
க்ருஹாஸ்யம் ப்ரேம வநேஷு பிபுரத: |
த்யூர்ஸ கோபாந் உபதேநு பாண்டவ:
க்ருதாநுகாராநிவ கோபிராரஜவே ||

[ப்ரந்ததுமுதல் பசுக்களுக்கு உறவினராயிருப்பவரும், வீட்டிலிருக்கும் அன்பைக் காட்டில் கொண்டவரும், இவர்களுடைய வெகுளித்தனத்துடன் கூடிய செயல்களைப்பார்த்துப் பசுக்களால் அனுகாரம் செய்து பரிஹஸிக்கப்பெற்றவர்களுமான இடையர்களை அர்ஜுனன் பசுக்களின் பின்னால் பார்த்தான்.]

159. க்ருபயா பர்ய 176-9; 180-5; 317-3 [ரா-ஸு 38-34, 35]

ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி: |
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஸரணம் க்ருத: ||
ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஸரண்ய: ஸரணாக்ருதம் |
வதாரஹமபி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்யபாலயத் ||

[அந்தக் காகாஸுரன், தந்தையினாலும், (தாயினாலும்,) மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தேவர்களாலும் கைவிடப்பட்டவனாய், மூன்று உலகங்களையும் சுற்றித் திரிந்து அந்த ராமனையே ஸரணமடைந்தான். ஸரணமடைந்தவனும், பூமியில் வீழுந்தவனுமான அவனை, கொல்லத்தகுந்தவனாயிருந்தபோதிலும், ஸரணமடையத்தகுந்தவனான ஸ்ரீராமபிரான் (தன்) அருளாலே காப்பாற்றினான்.]

160. க்ருபா காப்யுபஜாயதே 31-9 [அஹிர்யுத்ந்ய14—28]

ஏவம் ஸம்ஸருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமானே ஸ்வகர்மபி: |
ஜீவே து:க்காகுலே விஷ்ணௌ: க்ருபா காப்யுபஜாயதே ||

[இவ்வண்ணமாக ஸம்ஸாரமாகிற சக்கரத்தில் தன் கர்மங்களாலே சுழற்றப் படுபவனாய், ஜீவன் துன்புறுகையில், அவனைக்கண்டு விஷ்ணுவுக்கு (காரணம் இன்னது என்று சொல்லமுடியாத) நிர்ஹேதுக கிருபையொன்று உண்டாகிறது.]

161. க்ருஷிர் பூவாசக: 4-1; 68-2. ?

க்ருஷிர் பூவாசக: ஸப்ஸ்தோ ணஸ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: |
விஷ்ணுஸ் தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபித்யதே ||

['க்ருஷி' ஸப்ஸ்தம் (க்ருஷி விஷயமான) பூமியைச் சொல்லும் சொல். 'ண:' என்பது ஆனந்தத்தைக் குறிக்கும் சொல். ஆனந்தத்துக்கு வினைநிலமாயிருக்கும் அத்தன்மையை உடையவனாகையால் விஷ்ணுவானவர் 'க்ருஷ்ணன்' என்று சொல்லப்படுகிறார்.]

162. க்ருஷ்ண ஏவ 176-5. [பார—ஸபா 38-28]

க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: |
க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதமிதம் விஸ்வம் சராசரம் ||

[க்ருஷ்ணனேதான் உலகங்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயகாரணமாவான்; அசைவனவும், அசையாதனவுமான உலகு க்ருஷ்ணனுக்காகவே ஏற்பட்டது.]

163. க்ருஷ்ண நாம 176-1. [வி-பு. 5-13-52]

க்ருஷ்ண: ஸரச்சந்த்ரமஸம் கௌமுதீம் குமுதாசரம் |
ஐகௌ கோபீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாம புந: புந: ||

[ராஸகீடையின் போது) கண்ணன் ஸரத்கால சந்திரனையும், சந்திரனின் ஒளியையும், குமுதம் மலர்ந்த நீர்நிலைகளையும் பற்றிப் பாடினான். கோபிகளோ வெளில் கண்ணனின் நாமத்தையே மலுபடியும் மறுபடியும் பாடினார்கள்.]

164. க்ருஷ்ணபுலா: 855-5; 510-3; 528-2. [பு-பு-ந-நோண 188-24]

க்ருஷ்ணஸர்யா: க்ருஷ்ணபுலா: க்ருஷ்ணநாதஸ்ச பாண்டவா: |
க்ருஷ்ண: பராயணம் சைஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா: ||

[பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனை ஆதாரமாகவும், அவனையே உலமாகவும், அவனையே ஸ்வாமியாகவும் கொண்டவர்கள்; நகூத்திரங்களுக்குச் சந்திரன்போலே அவர்களுக்கு க்ருஷ்ணனே மேலான கதியாவான்.]

165. க்ருஷ்ணம் தர்மம். 47-1; 193-1; 202-4; 204-5; 205-8; 207-1; 480-8; 481-1; 498-4; 503-2 [பு-பு-வ-ந 71-123]

யே ச வேதவிதேஹி விப்ரா யே சாத்மபாத்மவிதேஹி ஜநா: |
தே வித்யந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம் ||

[வேதமறிந்த ப்ராஹ்மணர்களும், ஆத்மஸ்வரூபமறிந்த பெரியோர்களும் மஹாத்மாவான க்ருஷ்ணனையே பழமையான தர்மமாக அறிகிறார்கள்.]

166. க்ருஷ்ண ரமொள 191-1. [வி-பு 5-19-17, 21]

க்ருஷ்ணராமொள முதா யுக்தௌ மாலாகாரக்ருஹம் கருதௌ |...
ப்ரஸாத்ரபரமொள நாதௌ மம கோஹமுபாகருதௌ |
தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந: ||

[புலராம க்ருஷ்ணர்கள் மிக உகப்புடன் மாலாகாரர் மாளிகைக்குச் சென்றனர்;...“அன்பில் விஞ்சியவர்களாய், ஸ்வாமிகளாயுள்ள இவ்விருவரும் என் குடிசைக்கு எழுந்தருளினர்; தன்யான நான் அவர்களை அர்ச்சிக்கக்கடவேன்” என்று மாலையை விற்று வயிறு வளர்க்கும் மாலாகாரர் சொன்னார்.]

167. க்ருஷ்ணஸ்மரணம் 92-1 [வி-பு 2-6-89]

ப்ராயஸ்சித்தாந்யஸோஷாணி தப:கர்மாத்மகாநி வை |
பாநி தேஷாம் அஸோஷாணம் க்ருஷ்ணஸ்மரணம் பரம் ||

[தவம், கர்மம்] முதலிய எல்லாப் பிராயச்சித்தங்களைக் காட்டிலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்குத் தன்னை அடியவனாக நினைப்பது சிறந்தது.]

168 க்ருஷ்ணே நமே 72-3; 78-1; 279-2; 293-4. [புர-உத் 70-48]

த்யெள: பதேத் ப்ருத்வி ஸீர்யத் ஹிமவாந் ஸகலிபுவேத் |
ஸஷ்யேத் தோயநிதி: க்ருஷ்ணே! ந மோக்யம் வசோ புவேத் ||

[க்ருஷ்ணையே! ஆகாயம் கீழ்விழக்கூடும்; பூமி சுக்கலாகக்கூடும்; ஹிமாசல பர்வதம் தூளாகக்கூடும்; ஸமுத்ரம் வற்றக்கூடும்; என்னுடைய வார்த்தை வினாகாது.]

169. க்ரோதமாஹாரயத் 229-2 [ர-ஆ 24-34]

க்ரோதமாஹாரயத் தீவ்ரம் வதார்த்தம் ஸர்வரக்ஷஸாம் |
துஷ்ப்ரேக்ஷ: ஸோடபுவத் க்ருத்யே யுக்யாந்தாக்நிரிவ ஜ்வலந் ||

[(ராமபிரான்) எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் கொல்வதற்காகக் கடுங்கோபத்தை வரவழைத்துக்கொண்டார். (அப்படி) கோபங்கொண்ட அவர் ப்ரளயாக்ஷனிபோல் ஜ்வலிப்பவராய், காணவொண்ணாதவராயிருந்தார்.]

க₁

170. க₂ஸ்த₂ ஏவ 108 வது ப்ரமாணம் காண்க.

க₃

171. க₃ச்ச₃நுஜாநாமி 229-7; 239-5; 268-1; 373-4; 475-4; [ர-யு-59-144]

க₃ச்ச₃நுஜாநாமி ரணர்த்திதஸ் தவம் ப்ரவிஸ்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ! லங்காம் |
ஆஸ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரத்ரீ ச தந்வி தத₃ ப₃லம் த்ரக்ஷயஸி மே ரத₃ஸ்த₃: ||

[ராக்ஷஸராஜனே! நீ யுத்தத்தில் களைப்படைந்துவிட்டாய்; திரும்பிப்போ: நானே அனுமதிக்கிறேன்: லங்கையில் நுழைந்து, களைப்பாற்றிக்கொண்டு, ரத₃த் தையும் வில்லையும் கொண்டு திரும்பிவா. ரத₃த்திலிருந்துகொண்டு அப்போது என் ப₃லத்தைப் பார்ப்பாய்.]

172. க₃ஜம் வா 832-4; 846-2 [ர-ஆ 60-20]

க₃ஜம் வா வீக்ஷய லிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராநநா |
நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் ப₃ஹ₃ ராமஸ்ய ஸம்ஸரிதா ||

[ராமனுடைய தோள்நிழலை அண்டியிருக்கையாலே, யானையையோ, சிங்கத் தையோ, புலியையோ கண்டால் சீதாபிராட்டி மலர்ந்த முகத்தையுடையவளா னாள்; பயமடையவில்லை.]

173. க₃ஜஸிம்ஹ 405-2; 408-7 [ர-₃ 48-2,3]

க₃ஜஸிம்ஹ₃தி வீரௌ ஸார்தூ₃லவ்ருஷ்பே₃பமௌ |
புண்ட₃ரீக விஸாலாக்ஷௌ க₃ட்க₃தூணி₃நூர்த₃ரௌ ||

[(ராமலக்ஷ்மணர்கள் இருவரும்) யானைபோலும், சிங்கம் போலும், புலி போலும், ஏறுபோலும் நடப்பவர்கள். தாமரைத்தடங்கண்ணினர்; கத்தியும், அம்பு பருத்தூணியும், வில்லும் தரித்தவர்.]

174. க₃த: ஸ்வம் 158-5 [ப₄ர-மௌஸல 8-30]

க்ருத்வா ப₄ராவதரணம் ப்ருதி₃ன்யா: ப்ருது₂லாசந: |

மோஹயித்வா ஐக₃தஸர்வம் க₃த: ஸ்வம் ஸ்த₃நமுத்தமம் ||

[தாமரைத்தடங்கண்ணன் பூமியின்ப₄ரத்தைப்போக்கி, உலகனைத்தையுங் மயங்கச்செய்து தனது மேலான இருப்பிடத்திற்குச் சென்றான்.]

175. க₃த₃ந் பஸுநாம் 158-வது ப்ரமரணம் காண்க.

176. க₃ர்ப்ப₄பூ₄தா: 388-1 [ரா-ஆ 1-21]

ந்யஸ்தத₃ண்ட₃ா வயம் ராஜந்! ஜிதக்₃ராத₃ ஜிதேந்த₃ரியா: |

ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா ஸஸ்வத் க₃ர்ப்ப₄பூ₄தாஸ் தபோத₃நா: ||

[அரசரே! (ராஜாஸர்கள் விஷயத்தில் சபித்தல் முதலிய) தண்டனைகளை விட்டிருப்பவர்களாகவும், கோபத்தை வென்றிருப்பவர்களாகவும், இந்த₃ரியங்களை ஜயித்திருப்பவர்களாகவும், தவத்தையே தனமாகக்கொண்டவர்களாகவும், (உமக்கு) கர்ப்பம் போன்றவர்களாகவுமுள்ள நாங்கள் உம்மால் எப்போதும் காப்பாற்றத் தக்கவர்கள்.]

177. கு₃ணதுங்க₃தயா 500-1 [ர-ஸ்த 2-104]

கு₃ணதுங்க₃தயா தவ ரங்க₃பதே ப்ருஸநிம்நமிமம் ஜநமுந்நமய |

யத₃பேக்ஷயமபேக₃திருரஸ்ய ஹி தத்பரிபூரணமீஸிதுரீஸ்வரதா ||

[ஸ்ரீரங்க₃நாத₃ரே! மிகத்தாழ்ந்த இவ்வடியேனை தேவரீருடைய மிகவுயர்ந்த கு₃ணங்களாலே நிரவியருளவேணும். யாசகனான அடியேன் விரும்பியதை நிறைவேற்றுவதல்லவோ ஸ்வாமிக்கு ஸ்வாமித்வத்தை நிறம்பெறச்செய்யும்.]

178. கு₃ணவாந் 244-5; 245-5 [ரா-ப₃ 1-2]

கோந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே கு₃ணவாந் கஸ்ச வீர்யவாந் |

த₃ர்மஜ்ஞஸ்ச க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸத்யவாக்யோ த்₃ரு₄வ்ரத: ||

[வால்மீகி- “இப்போது இவ்வுலகில் எவன் ஸீலகு₃ணத்தை உடையவன்? எவன் வீர்யகு₃ணத்தை உடையவன்? எவன் (ஸரண₃க₃தி) த₃ர்மத்தை அறிந்தவன்? (அடியார்) செய்த சிறிதளவு நன்மையையும் பெரியதாகக் கொள்பவன் எவன்? உண்மையேரைப்பவன் எவன்? (தஞ்சமென்றடைந்தவர்களைக் காப்பதாகிற) உறுதியான விரதத்தைக் கொண்டவன் எவன்?]

179. கு₃ணநாமயுதைக 150-2; 870-3 [வராஹ 73-94]

சதுர்முக₃ாயுர் யதி₃ கோடிவக்த்ரோ ப₄வேந்நர: க்வாபி விஸு₃த₃சேதா: |

ஸ தே கு₃ணநாமயுதைகதே₃ஸம் வதே₃ந்ந வா தே₃வவர ப்ரஸீத₃ ||

[பலப்ரஹ்மாக்களின் ஆயுளை உடையவனாய், கோடிக்கணக்கான முகங்களை உடையவனாய், மிகவும் ஸுத்யமான மனத்தையுடையவனான ஒருமனிதன் இருப்பானே யாகில், அவன் உன்னுடைய குணங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒருபங்கைச் சொல்லுவானே மாட்டானே அறியோம். தேவர்களில் சிறந்தவனே! அருள்புரியவேண்டும்.]

380 குணநாமாகரோ 370-7 [ரா-கி 15-21]

தாதூநாமிவ ஸௌலேந்த்ரோ குணநாமாகரோ மஹாந் |

[ஒரு சிறந்த மலை சாதுக்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பதுபோல், ஸ்ரீராம பிரானும் குணங்களுக்கெல்லாம் பெரியதோர் இருப்பிடமாவர்.]

381. குணார்த்யூரதேயபம: 302-2; 307-4; 327-1; 369-1 [ரா-அ 1-9]

ஸஹி வீர்யோபநநஸ்ச ரூபவாநநஸூயக: |

பூமாவநூபம: ஸூநூர் குணார்த்யூரதேயபம: ||

[அந்த இராமபிரான் வீர்யமுடையவன்; வடிவழகுடையவன்; (பிறரிடம்) பொருமையற்றவன்; உலகில் ஒப்பற்ற பிள்ளை; குணங்களில் (தந்தையான) த்யூரதேயர ஒத்தவன்.]

382. குணார்த்யூஸ்ய 369.1; 372-1; 380-3; 388-1; 389-2 [ரா-கி 4-12]

அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணார்த்யூஸ்யமுபாக்யத: |

[நான் இவருடைய நினைவினால் (இவருக்குத்) தம்பி; (உண்மையில்) இவருடைய குணங்களால் அடிமைப்பட்டவன்.]

383. குரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி 146-3; 151-4 [வி-பு 5-18-22]

குருணாமக்ரதோ வக்தும் கிம் ப்ரஸீஷி ந ந: க்ஷமம் |

குரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி த்யூத்யாநாம் விரஹாக்ரநிநா ||

[பெரியவர்களுக்கு முன்னால் இவ்விஷயத்தை நம்மால் சொல்ல முடியாதென்ற சொல்லுகிறாய்? பிரிவாகிற நெருப்பால் வெந்துகிடக்கும் நம்மை நம் பெரியவர்கள் என்ன செய்து விடுவார்கள்?]

384. கூடேயாக்ரநிவ 554-1 [ரா-அ 85-17]

அந்தர்த்யூஹேந த்யூஹந: ஸந்தாபயதி ராக்யவம் |

வநத்யூஹாபிஸந்தப்தம் கூடேயாக்ரநிவ பாத்யபம் ||

[காட்டுத்தீயால் வெந்த மரத்தை உள்ளே மறைந்திருக்கும் நெருப்பு சுட்டிவிடப்பதுபோல், ராமவிரஹ நெருப்பு ரசுதலத்தோன்றலான ப்ராதனை உள்ளிடுகிற்று எரிக்கிறது.]

385. கோபஸ்தீ 566-1 ?

கோபஸ்தீ குலமதி கோத்யோபத்யூஷ்டம்

க்ருஷ்ணாக்யம் ப்ரணவமிவாதி காரிஜ்யம் |

தத் த்ரிம்ஸத்பரிமிதபத்ய - மார்க்க₃ஸீர்ஷ -
ப்ராரப்யதே₃தஸவஸமயோசிதம் ப்ரஸித்த₃ம் ||

[திருவாய்ப்பாடியில் ஆய்ச்சியரின் ப₄வனையில் ஆண்டாளால் உபதே₃ஸிக
கப்பெற்றதாய், கண்ணனின் பெயரைத் தன்னுள் கொண்டதாய், முப்பது பாடல்
கள் கொண்டதாகையாலே, மார்கழியில் தொடங்கப்படும் திருப்பள்ளியெழுச்சி
உத்ஸவத்திற்குப் பொருத்தமானதாய், பிரசித்தமானதான திருப்பாவை ப்ரண
வம்போலே ப்ரபந்நாதி₃சாரிகள் அனைவராலும் அநுஸந்தி₃க்கத்தக்கது.]

186. கோபாலோ 429-2; 434-2; 441-2 [வி-பு 52-49]

அயம் ஸ கத்யதே ப்ராலுஞை: புராணர்த்த₃விஸாரதை: |

கோபாலோ யாத்யவம் வம்ஸம் மக்₃நமப்யுத்த₃ரிஷ்யதி ||

[(பழைய) புராணச்செய்திகளை நன்கறிந்த அறிவாளிகளால், “(யயாதிசாபத்
தாலே) தாழ்ந்துபோன யது₃வம்ஸத்தை உயர்த்தப்போகிறவன் கோபாலனை
இவனே” என்று கூறப்படுகிறான்.]

187. கோபீபரிவ்ருதோ 19-3; 556-1 [வி-பு 5-13-2]

கோபீபரிவ்ருதோ ராத்ரிம் ஸரச்சந்த்₃ரமநோரமாம் |

மாநயாமாஸ கோவிந்தே₃ ராஸாரம்ப₃ரஸோதஸுக: ||

[ராஸகீடை (குரவைக்கூத்து) ரஸத்தை அநுப₃விக்க விரும்பியவனாய்,
கோபிகளால் சூழப்பெற்றவனை கோவிந்த₃ன் ஸரத்காலசந்திரனால் அழகிய
தாய் விளங்கும் இரவை மதிக்கலுற்றான்.]

188. கோபீஜந 335-2; 343-2; 345-5; 347-7?

கோபீஜநவல்லப:₃

[ஆய்ச்சிகளுக்கு இனியவன்]

189. கோவர்த்த₃நோ 21-2 [அதிமாநுஷ 49]

கோவர்த்த₃நோ க்ரிவரோ யமுநாநதீ₃ ஸா

ப்₃ருந்த₃ாவநம் ச மது₃ரா ச புரீ புராணீ |

அத்யாபி ஹந்த ஸுலப₃: க்ருதிநாம் ஜநாநாம்

ஏதே ப₃வச்சரணசாரஜுஷ: ப்ரதே₃ஸா: ||

[மலைகளில் சிறந்த கோவர்த்த₃னமலையும், நதிகளில் சிறப்புற்ற அந்த யமுநா
நதியும், (காடுகளில் சிறந்த) ப்₃ருந்த₃ாவனமும், பழம்பெருமைபெற்ற சிறந்த
நகரான வடமதுரை நகரும், (ஆகிய) தேவீருடைய திருவடிகள் நடையாடிய
இவ்விடங்கள் நற்பேறு பெற்றவர்களுக்கு இன்றும் அடைதற்கு எளிதாய்
உள்ளன,]

190. கோவிந்த₃த₃மோ 47-7; 161-2; 163-8; 166-1 [க்குஷ்ணகர்ணம்ருதம் 2-59]

விக்₃ர(ரீ)துகாமா கில கோபகந்யா முராரிபாதார்ப்பித சித்தவ்ருத்தி: |

த₃த்யாதி₃கம் மோஹவஸர்த₃வோசத் கோவிந்த₃ த₃மோத₃ர மாத₃வேதி ||

[மூராரியான கண்ணனின் திருவடிகளில் நெஞ்சுசெலுத்தியவளான ஓர் ஆய்ச்சி தமிழர் வெண்ணெய் நெய் முதலானவற்றைத் தெருவில் கூவி விற்கவிரும்பியவளாய், கண்ணனிடம் மயக்கத்தாலே அவற்றை 'கே₃விந்த₃ா, த₃ாமோத₃ரா, மாத₃வா' என்று அழைத்தாள்.]

191. கே₃ஷ்ட₃ாத்யகே₃டி 509-3 [அமர 3-8-91]

கே₃ஷ்ட₃ாத்யகே₃டி₃பி கே₃விந்த₃: |

[டாட்டுக்கொட்டிலின் தலைவனான இடையனையும் 'கே₃விந்த₃ன்' எனும் சொல் குறிக்கும்.]

192. க்₃ஷ்மே 184—வது ப்ரமாணம் காண்க.

க₄

193. க்₃ருதவத்ய 48-3 ?

க்₃ருதவத்ய க்₃ரவத்ய: ப₃பூ₃வு: புத்ரஜந்மத: |

யத₃ா ச க்₃ருஷ்ண உத்₃பூ₃தஸ் தத₃ாப்ரப்₃ருதி மே வ்ரஜே |

பாவத்₃துக்₃த₃ம் ஸமுத்₃பூ₃தம் தாவதே₃வ க்₃ருதம் ப₃வேத் ||

[என்னுடைய ஆய்ப்பாடியில் கண்ணன் பிள்ளையாகப் பிறந்ததிலிருந்து (பசுக்கன்) நெய்யும் பாலும் நிறைந்து விளங்கின. எவ்வளவு பால் கிடைத்ததோ அவ்வளவு நெய்யும் கிடைத்தது. (நாழிப்பாலிலிருந்து நாழிநெய் கிடைத்தது: என்றபடி.)]

ச

194. சசால சாபஞ்ச 229-5; 288-6; 460-2; 478-4 [ரா-யு 58-139]

போ வஜ்ர - பாதாஸநி - ஸந்நிபாதாத் ந சக்ஷு₃பே₃ நாபி சசாலராஜா |

ஸ ராமப₃ாணபி₃ஹதோ ப்₃ருஸார்த்த: சசால சாபஞ்ச முமோச வீர: ||

[எந்த ராவணன், வஜ்ரத்தின் அடியினாலும், இடி விழுவதாலும் கலங்காமலும், அசையாமலுமிருந்தானோ, அந்த வீரன் ராம ப₃ாணத்தால் அடிபட்டு, மிகவும் வருத்தித் தள்ளாடினான்; வில்லையும் கைவிட்டான்.]

195. சண்ட₃ப்ரசண்டெ₃ள 280-8 [பாஞ்சராத்தம்]

சண்ட₃ப்ரசண்டெ₃ள ப்ராக்₃த்₃வாரே யாம்யே ப₃த்₃ரஸு₃ப₃த்₃ரகௌ |

வாருண்யாம் ஜயவிஜயௌ ஸௌம்யே த₃ாத்ருவித₃ாத்ருகௌ ||

குமுத₃: குமுத₃ாக்ஷ₃ஸ்ச புண்ட₃ரீகோ₃டத₃ வாமந: |

ஸங்குகர்ண: ஸர்ப்பநேத்ரஸ் ஸு₃முக₃: ஸு₃ப்ரதிஷ்டி₃த: ||

[சண்டனும், ப்ரசண்டனும் கிழக்கு வாசலிலும், ப₃த்₃ரனும், ஸு₃ப₃த்₃ரனும் தெற்குவாசலிலும், ஜயவிஜயர்கள் மேற்குவாசலிலும், த₃ாதாவும், விதாதாவும் வடக்கு வாசலிலும் (எம்பெருமானுக்கு த₃வாரபாலகர்கள்). குமுத₃ன், குமுத₃ாக்ஷன், புண்ட₃ரீகள், வாமனன், ஸங்குகர்ணன், ஸர்ப்பநேத்ரன், ஸு₃முக₃ன், ஸு₃ப்ரதிஷ்டி₃தன் ஆகியவர்கள் (மற்ற ஆவரணங்களில்) த₃வாரபாலகர்கள்.]

196. சதுர்க்குதி: 395-2; 402-1; 405-1; 406-6 [ஷிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் 774]

சதுர்க்குதி:

[நாலுவகையான நடையை உடையவன்.]

197. சதுர்முகாயு:- 178-வது ப்ரமாணம் காண்க.

198. சந்த்ரகாந்தாநநம்-15 வது ப்ரமாணம் காண்க.

199. சந்த்ரபாஸ்கர 48-6 ?

சந்த்ரபாஸ்கர வர்ச்சஸம்

[வெய்யிலிலே நிலவை ஊட்டினாற்போலேயிருக்கும் ஒளியுடையவனான எம் பெருமானே]

200. சந்த்ரமா மநஸோ 387 - 2. [பு ஸ 1-14]

சந்த்ரமா மநஸோ ஜாத: சகோ: ஸரீர்யோ அஜாயத |

முகூதிநந்த்ரஸ்சாக்நிஸ்ச ப்ராணாத்வாயுரஜாயத ||

[(பரமபுருஷனுடைய) மனத்தினின்றும் சந்திரன் உண்டானான்; கண்ணிலிருந்து ஸரீர்யன் உண்டானான்; முகத்திலிருந்து இந்திரனும் அக்னியும் பிறந்தார்கள்; பிராணனிலிருந்து வாயு பிறந்தான்.]

201. சிராய மே 386-1; 389-5. [ஸ்தோ-ர 24.]

நிமஜ்ஜதோநந்த பவார்ணவாந்தஸ-

சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த: |

த்வயாபி லப்தம் பகுவந்நிதாநீ-

மநுத்தமம் பாத்ரமிதம் த்யாயா: ||

[(தேஸத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துவினாலும்) அளவற்றவனான எம் பிரானே! ஸம்ஸாரமாகிய கடலினுள்ளே நெடுநாள் அழுந்துகிற எனக்கு, கரைபோல் நீ கிடைத்தாய்; பகுவானே! உன்னாலும், இப்பொழுது, (உன்) அருளுக்கு உயர்ந்த பாத்திரமாகிய இந்த வஸ்து (அடியேன்) அடையப்பட்டது.]

202. சைத்ர: ஸ்ரீமாந் 25-1; 39-2; 47-2; 50-3. [ரா-அ 3-4]

சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ: புண்ய: புஷ்பிதகாநந: |

பௌவராஜ்யாய ராமஸ்ய ஸர்வமேவோபகல்ப்யதாம் ||

[(முதன்மைபெற்ற) இந்தச் சித்திரை மாதமானது மாதங்களில் சிறப்புற்றதாய், பரிசுத்தமானதாய் (பாவனமாய்), மலர்ந்தபுஷ்பங்கள் நிறைந்த காட்டை உடையதாய் (இனியதாய்) உள்ளது. (ஆகையால், இந்தக்காலத்தில்) ஸ்ரீராமனுடைய யுவராஜபட்டாபிஷேகத்திற்குரிய எல்லாக் காரியங்களும் செய்யப்பட்டும்.]

203. சோரேணாத்மா 248-4; 245-1; 217-1. [புார-உத் 42-35]

யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே |
கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா ||

[புசுவானுடைய உடைமையாயிருக்கும் ஆத்மாவை, எவனொருவன் தனக்குச் சொந்தமாக நினைக்கிறானே, ஆத்மாவை அபஹரிப்பவனான அந்தத் திருடனால் செய்யப்படாத பாபம் எது?]

சு

204. சிந்நம் பிந்நம் 19-4; 149-3. [ரா-யு 94-22]

சிந்நம் பிந்நம் ஸரேர் தக்ந்தம் ப்ரபக்ந்தம் ஸஸ்த்ர பிடிதம் |
புலம் ராமேண தத்ருஸூர் ந ராமம் சீக்ரகாரிணம் ||

[ராக்ஷஸஸேநையானது அம்புகளால் வெட்டப்பட்டும், பிளக்கப்பட்டும், எரிக்கப்பட்டும், நன்கு உடைக்கப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டும் கிடப்பதை அனைவரும் கண்டனர். மிகவேகமாகக் காரியம் செய்யும் ராமனைக் கண்டாரில்லை.]

ஐ

205. ஜகத் வ்யாபார 548-1; 545-1; [ப்ரஹ்மஸூ 4-4-17]

ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாத்ஸந்நிஹிதத்வாச்ச

[(முத்தனுடைய ஐஸ்வர்யம்) ஜகத்வ்யாபாரமில்லாததே (ப்ரஹ்மானுபுவ மாத்ரமே); ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்தே ஜகத்வ்யாபாரம் சொல்லப்படுவதால்; (ஜகத்வ்யாபாரத்தில் முத்தனுக்கு) ஸந்நிதானம் இல்லாததாலும்.)]

206. ஜகத் ஸஸைலம் 241-4; 358-2. [ரா-ஆ 64-7]

புரேவ மே சாருததீமநிந்திதாம்
திஸந்தி லீதாம் யதி நாத்ய மைதிஸீம் |
ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபந்நகம்
ஜகத் ஸஸைலம் பரிவர்த்தயாம்யஹம் ||

[மிதிஸீல ராஜகுமாரியாய், அழகிய பல்வரிசையை உடையவளாய், குற்றமற்றவளான ஸீதையை முன்போலவே எனக்கு இன்று காட்டிக்கொடுக்க வில்லையானால், தேவர், கந்தர்வர், மனிதர், பாம்புகள் ஆகியவைகளோடும் மலைகளோடும் கூடிய உலகைத் தலைகீழாக்கிவிடுவேன் நான்.]

207. ஜநகாநாம் 211-3, 215-4; 320-4 [ரா-பு 64-7]

ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா |
லீதா பர்த்தாரமாஸாத்ய ராமம் த்ஸரத்யாத்மஜம் ||

[என் பெண் லீதை த்ஸரத்யாபிள்ளை ராமனைக் கணவனாக அடைந்து ஜனககுலத்தின் புகழை விளங்கச் செய்யப் போகிறாள்.]

208. ஜநநப₄வந 302-6 [ஸ்ரீகு₃ண 56]

ஜநநப₄வநப்ரீத்யா து₃க்₃த₄ர்ணவம் ப₃ஹு₃மந்ய₃ஸ
ஜநநி! த₃யிதப்ரேம்₃னா புஷ்₃ணாவி தத் பரமம் பத₃ம் |
உத₃தி₄ பரமவ்யோம்நோர் விஸ்ம₃ருத்ய மாத்₃ரு₃ஸ₃ரக்ஷண
க்ஷமமிதி தி₄யா பூ₄ய: ஸ்ரீரங்க₃த₄ாமநி மோத₃ஸே ||

[தாயே! பிறந்தகமாயிருக்கும் பிரீதியாலே திருப்பாற்கடலை உகந்தருள்கின்றீர், கணவனிடம் உள்ள காதலாலே (புக்ககமான) பரமபத₃த்தை ஆதரிக்கின்றீர். (ஆயினும்) பிறந்தகமான திருப்பாற்கடலையும், புக்ககமான ஸ்ரீவைகுண்ட₃த்தையும் மறந்துவிட்டு எம்மைப்போன்ற ஸம்ஸாரி ஜீவர்களைக் காப்பதற்குப் பாங்கான இடம் என்னும் திருவுள்ளத்தாலே திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே மிகவும் ப்ரீதி கொள்கிறீர்.]

209. ஜநபத₃ஸரி 281-1; 568-1. [ர-ஸ்த 1-82]

ஜநபத₃ஸரித₃ந்தரீபபுஷ்யத் புரபரிபாலந் நித்யஜாக்₃ருகாந் |
ப்ரஹ்ரண₃ பரிவாரவாஹநாட்யாந் குமுத₃முக₃ந் க₃ணநாயகாந் நமாமி ||

[ஜனங்களுக்கு இருப்பிடமாய்க்கொண்டு காவேரியின் இடையிலுள்ள தீவில் வளர்கின்ற ஸ்ரீரங்க₃நகரத்தைக் காப்பதில் இடைவிடாது விழிப்புடையவர்களாகவும், ஆயுதங்களோடும், பரிவாரங்களோடும், வாஹனங்களோடும் கூடியவர்களாகவுமிருக்கும் குமுத₃ன், குமுத₃க்ஷ₃ன், புண்ட₃ரீகன், வா₃மனன், சங்குகர்ணன், ஸர்ப்பநேத்ரன், ஸ₃மு₃க₃ன், ஸ₃ப்ரதிஷ்டி₃தன் என்னும் க₃ணநாத₃ர்களை வணங்குகிறேன்.]

210. ஜந்மகர்ம 144-6; 150-8; 428-4; 440-5; 526-3 [கீ₃தை 4-9]

ஜந்ம கர்ம ச மே தி₃வ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: |
த்யக்த்வா தே₃ஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோசிர்ஜ₃ந! ||

[அர்ஜ₃னா! என்னுடைய அப்ராக்ருதமான பிறப்பையும், சேஷ்டிதங்களையும் எவன் இப்படி உண்மையாக அறிகிறானோ, அவன் தே₃ஹத்தை விட்டு மறுஜன்மம் அடையான்: என்னை அடைவான்,]

211. ஜராமரண 482-3 [கீ₃தை 7-29]

ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்ய யதந்தி யே |
தே ப்ரஹ்ம தத்₃விது₃: க்ருத்ஸநமத்யாத்மம் கர்ம சாக்₃ஸம் ||

[கிழத்தனம், மரணம் முதலான ஆறு ஊர்மிகளும் அடியோடு கழிந்து ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₃மற்ற ஆத்மாநுப₃வருபமோக்ஷம் கிடைப்பதற்காக என்னை அடைந்து, எவர்கள் யதனம் பண்ணுகிறார்களோ, அவர்கள் ப்ரஹ்மமெனப்படுவதையும், அத்யாத்மம் எனப்படுவது முழுவதையும், கர்மமெனப்படுவது அனைத்தையும் அறிய வேண்டும்.]

212. ஜாதேஸி தேவ 119-1; 172-2; 178-2; 180-2 [வி-பு 5-3-10]

ஜாதேஸி தேவதேவேஸ! ஸங்கசக்ரகதாதர |
திவ்யரூபமிதம் தேவ! ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர ||

[என்றும் ஒளிவிடும் தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கு ஆநந்தத்தை அளிப்பவளுகவும், ஈசனாகவுமிருப்பவளே! சங்கசக்ர கதைகளை தரிப்பவளே! தேவளே! நீயன்றே பிறந்திருக்கிறாய்! இந்த திவ்யரூபத்தை அருள் கூர்ந்து மறைத்துக்கொள்வாயாக]

213 ஜாநமாத்ரோதகோ 121-1; 121-3; 127-3; 132-6; 134-6 [வி-பு 5-8-18]

யமுநாம் சாதிகும்பீராம் நாநாவர்த்தஜ்ஷாகுலாம் |
வஸுதேவோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநமாத்ரோதகோ யயௌ ||

[வஸுதேவர் குழந்தையான கண்ணனைத் தூக்கிக்கொண்டு, மிகவும் ஆழ முள்ளதுப், பல சுழிகளும், பெரியமீன்களும் நிறைந்து கலங்கியிருப்பதுமான யமுநா நதியை முழங்காலளவு நீரே உடையதாய்க்கொண்டு கடந்தார்.]

214. ஜாம்பவந்தம் 447-2 [பாஞ்சராத்திர?—கரியாபாத 16]

ஜாம்பவந்தஞ்ச பித்தௌ து பேரிதாடநதத்பரம்

[(அண்டச்) சுவராகில் (திரிவிக்கிரமனின் வெற்றியை முழுக்கும்) பெரும் பறையை அடிக்கும் ஜாம்பவானை]

215. ஜிதந்தே 108-3; 255-4. 256-2; 258-2; 474-7 [ஜிதந்தே 1-1]

ஜிதந்தே புண்டூரீகாஷ! நமஸ்தே விஸ்வபாவந |
நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேஸ! மஹாபுருஷ! பூர்வஜ ||

[செந்தாமரைக்கண்ணு! உன்னால் (இவ்வாத்மவஸ்து) ஜயிக்கப்பட்டது; (இது) என்னுடையதல்லவே; உன்னுடையதாயிற்றே; உலகையெல்லாம் உண்டாக்கின வளே! இந்தரியங்களை நியமிப்பவளே! கொடுப்பதில் சிறந்தவளே! முற்பாடனாகப் பிறப்பவளே! (இவ்வாத்மவஸ்து) எனக்காகை தவிர்ந்து உனக்கே ஆகவேணும்.]

216. ஜ்ஞாநலவ 82-2 [நீதிசதகம் 1-2]

அஜ்ஞ: ஸுகுமாராத்ய: ஸுகுதரமாராத்யதே விஸேஷஜ்ஞ: |
ஜ்ஞாநலவதுர்விதக்யம் ப்ரஹ்மாபி நரம் ந ரஞ்ஜயதி ||

[அறிவற்றவனை எளிதில் இசையவைத்துவிடலாம்; மிக்க அறிவுள்ளவனை மிக எளிதில் இசையவைத்துவிடலாம்; அரைகுறை அறிவுடன் எல்லாமறிந்தவளுக நினைத்திருப்பவனைப் பிரமனாகக் கூட இசையவைக்கமுடியாது.]

217. ஜ்ஞாநஸக்தி கருணாஸ 244-4; 246-1 [அதிமாநுஷ 61]

பாப்யஸோஸி ஸரணாகுத ஸப்ஸுபாஜ:
நோபேக்ஷணம் மம தவோசிதமீஸ்வரஸ்ய |

த்வத்ஜ்ஞாநஸக்தி கருணாஸு ஸதீஷு நேஹ
பாபம் பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம் ||

[மிகவும் பாவமுடையவனாயிருந்தபோதிலும், ஸரணாகூதன் என்னும் பெயரைச்
சுமந்து கொண்டிருக்கும் அடியேனை உபேக்ஷிப்பது ஸர்வேஸ்வரனான உனக்குத்
தகாது. உன்னுடைய ஜ்ஞானம், ஸக்தி, கருணை ஆகிய சூணங்கள் இருக்கும்
போது இங்கு என்னுடைய பாபம் வீறுபெறமாட்டாது காண்!]

218. ஜ்ஞாந் த்வத்மவ 111-வது ப்ரமாணம் காண்க.

219. ஜ்ஞானேந ஹீந: — 96-வது ப்ரமாணம் காண்க.

220. ஜ்யாக்ஷிண 322-2; 346-4. [ஸ்தோ—ர 38]

சகாஸதம் ஜ்யாக்ஷிணகர்க்கஸைஸ்ஸுஸ்யஸ்
சதுர்ப்பிராஜாநுவிஸம்பிபிபிர் புஜை: |
ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷண -
ஸ்ததாலகாபுந்தவிமர்த்தஸம்ஸிபி: ||

[நாண்தமும்பேறிக் : கரடுமுரடாயிருப்பவையும், சுபுமானவையும், முழந்தாள்
கள் வரை தொங்குகின்றவையும், பிராட்டியின் திருச்செவிமலரான நீலோத்
பலபுஷ்பமென்ன, கர்ணபூஷணமென்ன, அலைந்த திருக்குழல்கற்றையென்ன
இவை அழுந்தியிருப்பதைத் தெரிவிப்பவையுமான நான்கு பூஜங்களாலும்,
ப்ரகாசிப்பவனாகவும்.]

221. ஜ்யோதிஷ்டோமேந 90-1; 445-2; 458-5. [யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 2-5-5]

ஸ்வர்க்குகாமோ ஜ்யோதிஷ்டோமந யஜேத

[ஸ்வர்க்குத்தில் விருப்பமுள்ளவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாசும் செய்யக்கடவன்.]

த

222. தச்சித்தவிமல 140-1. [ஶ. பு 5-12-20, 21, 22]

காசிதாவஸத்யஸ்யாந்தே ஸ்தித்வா த்ருஷ்ட்வா பஹிர்சுநம் |
தந்மயத்வேந கோவிந்தம் தத்யௌ மீலிதலோசநா ||
தச்சித்தவிமலாஹலாதகூக்ஷிணபுண்யசயா தத்யா |
தத்யப்ராப்திமஹாதுக்ஷவிலீநஸேஷபாதகா ||
சந்தயந்தி ஜகதஸுலிதம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபினம் |
நிருச்ச்வாஸதயா முக்திம் கதாந்யா கோபகந்யகா ||

[ஒரு கோபி (கண்ணனின் குழலோசையைக் கேட்டு) வீட்டுவாசலில் வீட்டுப்
பெரியவர்களைப் பார்த்து (மேலே செல்ல முடியாமல்) வாசலிலேயே நின்று
கண்ணை முடிக்கொண்டு கோவிந்தனையே தியானித்தாள். அவளை நினைத்ததால்
உண்டான துன்பங்கலக்காத ஆனந்தத்தால் புண்ணியமனைத்தும் அனுபவித்துக்

கழித்தாள். அவனை நேரில் சென்று அடைய முடியாத பெருந்துன்பத்தால் பாபமனைத்தும் அனுபவித்துக் கழித்தாள். ஜகத்காரணமாய், பரப்ரஹ்மமான அவனை இவ்வண்ணம் நினைப்பதாலேயே (ப்ராரப்ரதகர்மம் அனைத்தும் கழியப் பெறுகையாலே) மூச்சடங்கப்பெற்று அந்த கோபி மோக்ஷமடைந்தாள்.]

223. தச்சுரேஷ்டம் 281-4 [ஆப-ஸூ 1-1-6]

ஸ ஹி வித்யாதஸ் தம் ஜநயதி | தச்சுரேஷ்டம் ஜநம் ||

[ஆசாரியனன்றோ வித்யையினால் சிஷ்யனைப் பிறப்பிக்கிறான்; அது மேலான ஜன்மம்.]

224. ததஸ்ச த்வாதஸே 25-5. [ரா-பு 18-8,9,10]

ததஸ்ச த்வாதஸே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரேதிதேவத்யே ஸ்வோச்சஸம்ஸ்தேஷு பஞ்சஸு ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்ஷ்நே வாஃபதாவிந்துநாஸஹ |
ப்ரோத்யமாநே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோகநமஸ்க்ருதம் ||
கௌஸல்யாஜநயத்ராமம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ||

[(பாயஸ்ததைப் பருகிய பின்) பன்னிரண்டாவதுமாதமான சித்திரை மாதத்தில், நவமிதிதியில், அதிதியை தேவதையாகக் கொண்ட புநர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஐந்து கிரஹங்கள் உச்சநிலையிலிருக்கும் போது கடகலக்ஷணத்தில், பிருஹஸ்பதியும் சந்திரனும் உதிக்கும்போது, லோகஸ்வாமியாய், அனைத்துல கினராலும் வணங்கப்படுபவனாய், மஹாபுருஷலக்ஷணங்கள் அனைத்தோடும் கூடியவனான ஸ்ரீராமனைக் கௌஸல்யை பெற்றெடுத்தாள்.]

225. ததஸ்துவை 88-1 [ரா-கி 66-40; 67-1]

ததஸ்துவை ஜாம்பவதாபி,சோதி,த: ப்ரதீதவேக: பவநாத்மஜ: கபி: |
ப்ரஹர்ஷயம்ஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹிநீம் சகார ரூபம் மஹதாத்மநஸ்ததா ||
ஸம்ஸ்தூயமாநோ ஹநுமாந் வ்யவர்த்தத மஹாகபி: |
ஸமாவித்ய ச லாங்கூலம் ஹர்ஷாச்ச ப்ரலமேயிவாந் ||

[அதற்குப்பின் ஜாம்பவானால் தூண்டப்பெற்றவனாய், வேகத்தை வரவழைத்துக்கொண்டவனாய், வானரனாய், வாயுபுத்திரனான அனுமன் அந்த ஸுக்ரீவஸேனையை உகப்பித்துக்கொண்டு, தன் உருவத்தை மிகப்பெரிதாக்கிக் கொண்டான்; (வானரர்களால்) துதிக்கப்பட்ட மஹாகபியான அவன் வளரத் தொடங்கினான். ஆனந்தத்தாலே வாலை அடித்துக்கொண்டு ப்ரலத்தை அடைந்தான்.]

226. ததேர ராமே 106-2; 111-5; 113-2; 115-6; 205-1; 207-2; 225-1; 229-1.
[ர-யு 59-186]

ததோ ராமோ மஹாதேஜா ராவணேந க்ருதவ்ரணம் |
த்ருஷ்ட்வா ப்லவக்ஸுஸார்தூலம் கோபஸ்ய வஸமேயிவாந் ||

[பிறகு மஹாதேஜஸ்வியான ராமன், ராவணனாகாயப்படுத்தப்பட்டவனும், வானரர்களுள் சிறந்தவனுமான ஹநுமானைப் பார்த்தவுடன் கோபத்திற்கு வஸப்பட்டான்.]

227. ததோ மௌந 166-2. [ரா-யு 17-28]

ஏவமுக்த்வா து தம் ராமம் ஸம்ரப்யதே, ர வாஹிநீபதி: |
வாக்யஜ்ஞோ வாக்யகுஸலம் ததோ மௌநமுபாக்யமத் ||

[பிறகு, பரபரப்போடு கூடினவராய், வார்த்தை சொல்லவறிந்தவராய், வானரவரசரான சுக்கிரீவமஹாராஜர், வார்த்தை சொல்ல வல்லவரான ராம பிராணைக்குறித்து, இம்மாதிரி சொல்லி மௌனமானார்.]

228. ததஹம் த்வத்ருதே 506-6 [ஸ்தோ-ர 51]

ததஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந் மத்ருதே த்வம் த்யநீயவாந் ந ச |
விதிநிர்மிதமேததந்வயம் பகுவந்! பாலய மா ஸம் ஜ்ஹப: ||

[ஜ்ஞாநம் நிறைந்தவனான எம்பெருமானே!, ஆதலால், அடியேன் உன்னைத் தவிர (வேறு) நாதனற்றவன். நீயும் என்னைத்தவிர (வேறொருவனை) அருளுக்கு விஷயமாக உடையையல்லீ. உன் அருளாலே ஏற்பட்ட இந்த ஸப்யந்தத்தை ரக்ஷித்துக்கொள். கைவிட்டுவிட வேண்டாம்.]

229. தத்தஸ்ய 182-1; 185-1; 275-2; 368-4; 374-2; 507-5; 547-2; 570-2.
[ரா-ஸு 30-30]

ஸரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபுலார்த்தந: |
மாம் நயேத்யதி, காருத்ஸ்த: தத் தஸ்ய ஸத்ருஸம் புவேத் ||

[எதிரிகளின் புலத்தை அழிக்கவல்ல சக்ரவர்த்தித்திருமகன் இலங்கையை அம்புகனால் கலக்கி என்னை மீட்டுச் செல்வாரேயாகில் அது அவருக்கே தக்கதாகும்.]

230. தத்து கர்ம 80-1. [லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-90]

க்ரியமாணம் ந கஸ்மைசித்யதூர்த்தாய ப்ரகல்பதே |
அக்ரியாவதநூர்த்தாய தத்து கர்ம ஸமாசரேத் ||

[எத்தக்கர்மம் செய்யப்பட்டால் அதனால் ஒரு பயன் விளையாதோ, அதை செய்யாவிடில் தேரஷம் உண்டாகுமோ, அத்தகைய (காம்யமல்லாத நித்ய நைமித்திக) கர்மங்களையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.]

231. தத்ர கஷாயிணே 283-2; 284-6 [ரா-அ 16-3]

தத்ர கஷாயிணே வ்ருத்தூந் வேத்ரபாணிந் ஸ்வலங்க்ருதாந் |
ததூர்ஸ நிஷ்டிதாந் த்வாரி ஸ்தர்யத்யக்ஷாந் ஸுஸமாஹிதாந் ||

[அந்த ராமனுடைய அந்தப்புரவாயிலில் காஷாயவஸ்திரம் தரித்தவர்களும்—
பிராயம் முதிர்ந்தவர்களும், பிரம்பைக்கையில் ஏந்தியவர்களும், நன்கு அலங்கரிக்கப்
பெற்றவர்களும், வாயிலில் கவனத்துடன் நிற்பவர்களும், பல பெண்வேலைக்காரிகளுக்குத்
தலைவர்களும், புலனடக்கமுள்ளவர்களுமான துவாரபாலகர்களை (ஸுமத்திரன்) கண்டான்.]

232. தத்ர கோவிந்த₃ 36-1, 45-4; 53—2 [ப₄ர உத் 90—11]

தத்ர கோவிந்த₃மாலீநம் ப்ரஸந்நாதி₃த்யவர்ச்சஸம் |

உபாஸாஞ்சக்ரிரே ஸர்வே குரவோ ராஜபி₄: ஸஹ ||

[அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனாய், (அனுகூலர்க்குக்) குளிர்ந்தவனாய், (எதிரிகளுக்கு) ஸூர்யன்போலே கொளுத்துகிறவனாயிருக்கும் கோவிந்தனை குருவம்சத்து அரசர்களும், மற்றதேசத்து அரசர்களுமான அனைவரும் ஆராதித்தனர்.]

233. தமஸ: பரமோ 120—1 [ர₁—ய₁ 114—15]

தமஸ: பரமோ த₄தா ஸங்க₂சக்ர₃த₃த₄ர: |

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ: அஜய்ய: ஸாஸ்வதோ த₄ருவ: ||

[(இந்த ஸ்ரீராமபிரான்) மூலப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் மேலானவராய், ஆதாரராய், சங்கு சக்ரம் கதைகளை ஏந்தியவராய், ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவைமார்பில் உடையவராய், என்றும் அகலாத ஸ்ரீதேவியை உடையவராய், ஜயிக்கமுடியாதவராய், விகாரம்ற்றவராய், நிலைநிற்பவராயுள்ளவர்.]

234. தம் த₃ருஷ்ட்வா 158-8; 159-1; 162-2; 166-8; 167-1; 168-1; 339-2 [ர₁-ஆ 30-39]

தம் த₃ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுக₂வஹம் |

ப₃பூ₄வ ஹ்ருஷ்டா வைதே₃ஹீ ப₄ர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ||

[எதிரிகளை அழித்தவரும் மஹர்ஷிகளுக்கு ஸுக₂மளிப்பவருமான அவ்விராமபிரானைப் பார்த்து ஸீதாபிராட்டி ஸத்தைபெற்றாள்; பிரீதியடைந்தாள். கணவனான அவரை நன்கு தழுவினாள்;]

235. தம் ப்₃ரஹ்மா 462-1; 472-8; 474-4; 548-1; 578-3 [கௌஷீ 1—34]

தம் பஞ்சஸதாந்யப்ஸரஸாம் ப்ரதித₄வந்தி

ஸதம் மாலாஹஸ்தா: ஸதமஞ்ஜநஹஸ்தா:

ஸதம் சூர்ணஹஸ்தா: ஸதம் வாலோஹஸ்தா:

தம் ப்₃ரஹ்மாலங்காரேண அலங்கூர்வந்தி

[அந்த முக்தபுருஷனை நோக்கி ஐந்நூறு அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஓடிவருகிறார்கள். நூறுபேர் கையில் மாலை ஏந்தியும், நூறுபேர் கையில் மையைக்கொண்டும், நூறுபேர் கையில் வாசனைப்பொடிகளைக்கொண்டும், நூறுபேர் கையில் ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அந்த முக்தனை ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய அலங்காரத்தால் அலங்கரிக்கிறார்கள்.]

286. தம் மணம் ஹ்ருத₃ 472-4 [ரா—ஸு 66—1]

ஏவமுத்தோ ஹ்ருமதா ராமோ த₃ஸரத₂த₂மஜ: |

தம் மணம் ஹ்ருத₃யே க்ருத்வா ப்ரருரோத₃ ஸலக்ஷமண: ||

[அனுமனால் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட த₃ஸரத₂த₂மாரனான ஸ்ரீராமன், இலக்கு வனோடு கூடியவனாய், அந்தச் சூடாமணியைத் தன் நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டு புலம்பினான்.]

237. தருணௌ 238-2 [ரா—ஆ 19—14]

தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாப₃லௌ |

புண்ட₃ரீகவிஸாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணஜிநாம்ப₃ரௌ ||

[வாலிபர்களாய், அழகு நிறைந்தவர்களாய், மிகவும் மிருதுவான தன்மையை உடையவர்களாய், பெரிய ப₃லத்தையுடையவர்களாய், தாமரைபோல் பரந்த கண்களை உடையவர்களாய், மரவுரியையும் மான்தோலையும் உடுப்பாக உடையவர்களாய் (ராமலக்ஷணர்கள் இருக்கிறார்கள்.)]

238. தவாங்கே ஸமு 208-2 [ரா-ஸு 38—14]

தஸ்யோபவநஷண்டே₃ஷு₃ நாநாபுஷ்பஸுக₃ந்தி₄ஷு₃ |

ஸ்ஹ்ருத்ய ஸலிலக்லிந்நா தவாங்கே ஸமுபாவிஸம் ||

[அந்தச் சித்ரகூடத்தாழ்வரையிலுள்ளவையாய், பல புஷ்பங்களால் மணம்மிக்கவையான தோட்டங்களில் (மந்தாகினி நதி) நீரில் விளையாடிக் களைத்து (ஸீதையாகிய) நான் தேவரூடைய மடியில் வீற்றிருந்தேன்.]

239. தவாம்ருத 568—3 [ஸ்தோ—ர 27]

தவாம்ருதஸ்யந்தி₃நி பாத₃பங்கஜே நிவேஸிதாத்மா கத₂மந்யதி₃ச்ச₂தி |

ஸ்தி₃தே₃ரவிந்தே₃ மகரந்த₃நிர்ப்ப₄ரே மது₃வ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே ||

[அம்ருதத்தைப் பெருக்குகிற உன் திருவடித் தாமரையில் (உன் அருளாலே) வைக்கப்பட்ட மனமானது, மற்றொன்றை எப்படி விருப்பும்? தேன் நிறைந்த செந்தாமரையானது இருக்கும் பொழுது, வண்டு முள்ளிப்பூவைக் காணவும் மாட்டா தன்றே.]

240. தஸ்மாந் ந்யாஸ 250—1 [தை—நா 50]

தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:

[ஆகையால் ந்யாஸத்தை (ஸரணாக₃தியை) இந்தத் தபஸ்ஸுக்களுள் மேலானதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.]

241. தஸ்ய யஜ்ஞ 114—2 [விஷ்ணுத₄ர்மம் 90; ப₄ர-ஸாந்தி 46—126]

தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: |

ப்ரணமம் யே₃பி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ||

[யஜ்ஞவராஹராகியவரும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸை உடையவருமான அந்த விஷ்ணுவுக்கு எவர்கள் ஒரு நமஸ்காரம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பலகால் நமஸ்காரம்.]

242. தஸ்யாபிஸங் 283-9 [ரா-யு 59-137]

தஸ்யாபிஸ(ச)ங்க்ரம்ய ரதம் ஸசக்ரம்
ஸாஸ்வத்வஜ்ச்சத்ரமஹாபதாகம் |
ஸஸாரதீம் ஸாஸநிஸூலக்யுக்யம்
ராம்: ப்ரசிச்சேத, ஸரை: ஸுபுங்கை: ||

[ராமபிரான் அந்த ராவணனுக்கு அருகில் அடிக்கடி சென்று அவனுடைய சக்கரம், குதிரை, கொடி, குடை, தோரணம், ஸாரதி, அஸனி, ஸூலம், கத்தி முதலான ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றோடு கூடிய தேரை மிகக் கூர்மையான அம்புகளாலே வெட்டி வீழ்த்தினான்.]

243. தஸ்யேபவந-238 காண்க.

244. தாம் ஸ்ரீரிதி 474-2 [ஸ்ரீவைகுண்ட₂ 29]

யஸ்யா: கடாஶ்ணமநுஶ்ணமீஸ்வராஹம்
ஐஸ்வர்யஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் |
தாம் ஸ்ரீரிதி த்வதுபஸம்ஸ்ரயஹந்நிராஹு:
த்வாம் ஹி ஸ்ரியஸ் ஸ்ரியமுதாஹுருதாரவாச: ||

[யாவனொரு பிராட்டியின் கடாஶ்ணமானது இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் அடிக்கடி ஐஸ்வர்யஹேதுவாகிறதென்பது ஸர்வஜநஸம்மதமானதோ, அந்தப் பிராட்டியை தேவரிடத்தில் ஆச்ரயித்திருப்பது காரணமாகவே ஸ்ரீயென்று நிருக்தி கூறுகின்றார்கள். உதாரவாக்குக்களான திருமங்கையாழ்வார் போல்வாரும் தேவரையேயன்றோ “திருவுக்குந்திருவாகிய செல்வன்” என்கிறார்கள்.]

245. துங்குஸ்தந 898-1. [புட்டர் அருளிய திருப்பாவைத் தனியன்] பக்கம் 2-ல் உள்ள தனியன் பதவுரை காண்க.

246. துஸ்யஸல-57 வது ப்ரமாணத்தில் 2-வது ஸ்லோகம் காண்க.

247. தேஜோவிஸேஷேண 491-1. [ஆபஸ்தம்ப₃ 2-13-7, 8]

த்ருஷ்டோ தர்மவ்யதிக்ரம: ஸாஹஸம் ச பூர்வேஷாம் |

தேஷாம் தேஜோவிஸேஷேண ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே |

[முன்னாளில் வாழ்ந்த சில பெரியவர்கள் தர்மத்திற்குப் புறம்பாக நடந்ததும், ஸாஹஸகாரியங்களைச் செய்ததும் (இதிஹாஸ புராணங்களில்) காணப்படுகிறது. அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸின் பெருமையால், (பாபச்செயல் செய்தாலும்) அவர்களுக்கு தோஷம் இல்லை.]

248. தேந மைத்ரி 29-1; 42-8; 51-1; 107-5; 114-5; 217-2; 219-3; 444-1; 450-1; 456-1. [ரா-ஸு 21-20]

விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₄ர்மஜ்ஞஸ் ஸரணாக₃தவத்ஸல: |

தேந மைத்ரி ப₄வது தே யதி₃ ஜீவிதுமிச்ச₃ஸி ||

[(ராவண!) ஸ்ரீராமபிரான் த₄ர்மத்தை அறிந்தவராகவும், ஸரணமடைந்த வரிடம் வாத்தஸல்யமுடையவராகவும் பிரஸித்த₃த₄மானவர். நீ உயிர்வாழ விரும்பினாயாகில், அவருடன் உனக்கு நட்பு உண்டாகட்டும்.]

249. தே யே ஸதமித் 568-1. [ஸ்தோ—ர 19]

உபர்யுபர்யப்₃ஜபுவோ₅பி பூருஷாந்

ப்ரகல்ப்ய தே யே ஸதமித்யநுக்ரமாத் |

ஈ₃ரஸ் த்வதே₃கைகரு₃ணவதீ₄ப்ஸ்யா

ஸத₃ா ஸ்தி₃தா நோத்யமதோ₅திஸேரதே ||

[ப்₃ரஹ்மாக்களுக்கு மேலும் மேலும், “தே யே ஸதம்” என்று அடிக்கடி படிப்பதன் மூலம் ப்₃ரஹ்மாக்களைக் கற்பித்து, உன்னுடைய ஒவ்வொரு கு₃ணத்தினுடையவும் எல்லையைக் காண்கையிலே இச்சையாலே, எப்போதும் இருக்கின்றவையான வேத₃வாக்கியங்களானவை, ஆரம்ப₄த₃ஸையைக் கடந்து மேல்செல்லவில்லை.]

250. த்யக்த்வா புத்ரா 844-2; 848-3; 888-2. [ரா-யு 17-14]

ஸோ₅ஹம் பருஷிதஸ்தேந த₃ாஸவச்சாவமாநித: |

த்யக்த்வா புத்ராம்₃ஸ்ச த₃ாராம்₃ஸ்ச ராக₄வம் ஸரணம் க₃த: ||

[அவனாலே கடுமையாகப் பேசப்பட்டவனும், வேலைக்காரன் போலே அவமதிக்கப்பட்டவனுமான அப்படிப்பட்ட நான் பிள்ளைகளையும், மனைவியையும் விட்டு ராமபிரானை ஸரணமடைந்தேன்.]

251. த்யக்த்வா தே₃ஹம் - 210 வது ப்ரமாணம் காண்க.

252. த்ரயாணம் ப₄ரதா 302-8 [ரா-ஸு 55-26]

த்ரயாணம் ப₄ரதாதீ₃நாம் ப₄ராத்ருணம் தே₃வதா ச யா |

ராமஸ்ய ச மந:காந்தா ப்ராணேப்₄யோ₅பி க₃ரீயஸீ ||

[ப்₄ரதன் முதலான மூன்று ஸஹோத₃ரர்க்கும் எந்தப் பிராட்டியானவன் தே₃வதையாயிருக்கிறானோ, ராமனுக்கும் மனத்துக்கினியவளாய், ப்ராணனைக் காட்டிலும் சிறப்புற்றவளாயிருக்கிறானோ...]

253. த்ரிவிக்ரமத்வச் 568-4 [ஸ்தோ-ர 31]

கத₃ா புநஸ் ஸங்க₃ரத₃ாங்க₃கல்பக த்₄வஜாரவிந்த₃ாங்கு₃ஸவஜ்ரலாஞ்ச₃நம் |

த்ரிவிக்ரம ! த்வச்சரணம்₃பு₃ஜத்₃வயம் மதீ₃யமுர்த்த₄ாநமலங்கரிஷ்யதி ||

[த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே!, சங்கு, சக்கரம், கல்பகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஸம், வஜ்ராயுதம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய உன் திருவடித்தாமரையினை, என் தலையை எப்போதுதான் அலங்கரிக்கப் போகிறது?]

254. த்ரிந் லோகாந் 368-1; 373-5 [ரா-ஸு 38-83]

ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி: |
 த்ரிந் லோகாந் ஸம்பிக்ரம்ய தமேவ ஸரணம் க₃த: ||
 ஸ தம் நீபதிதம் பூமௌ ஸரண்ய: ஸரணாக₃தம் |
 வதாரஹமபி காருத்ஸ்த₃: க்ருபயா பர்யபாலயத் ||

[அந்தக் காகாஸுரன், தந்தையினாலும், (தாயினாலும்,) மஹர்ஷிகளுடன் கூடிய தேவர்களாலும் கைவிடப்பட்டவனாய், மூன்று உலகங்களையும் சுற்றித் திரிந்து அந்த ராமனையே ஸரணடைந்தான். ஸரணமடைந்தவனும், பூமியில் விழுந்த வனுமான அவனை, கொல்லத் தகுந்தவனாயிருந்தபோதிலும், ஸரணமடையத் தகுந்தவனான ஸ்ரீராமபிரான் (தன்) அருளாலே காப்பாற்றினான்.]

255. த்வத்பாத₃மூலம் 282-1. [ஸ்தோ—ர 22]

ந தர்மநிஷ்ட்டே₃ஸமி ந சாத்மவேத்₃
 ந புக்திமாய்ஸ்த்வச்சரணரவிந்தே₃ |
 அகிஞ்சநோ₃நந்யக₃திஸ ஸரண்ய !
 த்வத்பாத₃மூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

[ஸரணமடையத்தகுந்த எம்பிரானே!, (அடியேன்) கர்மயோகத்தில் நிலை தின்றவன் அல்லேன்; ஆத்மஜ்ஞாநமும் உடையேனல்லேன்; உன் திருவடித் தாமரைகளில் புக்தியை உடையவன் அல்லேன்; வேறு உபாயமற்றவனும், வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன், உன் திருவடித்தாமரைகளை உபாயமாக நிச்சயிக்கிறேன்.]

256. த்வத்யக₃ம்பீ₃ர 26-2; 40-8; 281-3; 289-2; 291-2. [ஸ்தோ—ர 20]

த்வத்யாஸ்ரிதாநாம் ஐக₃து₃த்ய₃வஸ்தி₃தி-
 ப்ரணாஸம்ஸாரவிமோசநாத்ய: |
 புவந்தி லீலா வித்யஸ்ச வைத்₃காஸ்
 த்வத்யக₃ம்பீ₃ரமநோநுஸாரிண: ||

[(பிரமன் முதலிய) உன்னுடைய அடியார்களுக்கு, உலகத்தைப்படைப்பது, காப்பது, அழிப்பது, ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டிப்பது முதலியவை வினையாட்டாக இருக்கின்றன; வேத₃ விதி₃களும், உன்னுடைய அடியார்களுடைய க₃ம்பீ₃ரமான திருவுள்ளத்தைப் பின்செல்லுகின்றவைகளாக இருக்கின்றன.]

257. த்வமேவ மாதா 488-1 [ஸரணாக₃தி₃யத்தில் எடுக்கப்பட்ட இதிஹாஸபுராண ஸ்லோகம்]

த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ ப₃ந்து₃ஸ்ச கு₃ருஸ்த்வமேவ |
 த்வமேவ வித்யா த்₃ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தே₃வதே₃வ ||

[தே₃வர்க்கும் தே₃வனாயிருப்பவனே! நீயே எனக்குத் தாய்; தந்தையும் நீயே; நீயே உறவினன்; நீயே ஆசாரியன்; நீயே (அவன் உபதே₃ஸித்த) ஜ்ஞானம்; (பே₃ராகத்துக்கு உறுப்பான) ப₃க்தியாகிற செல்வமும் நீயே; எல்லாமும் நீயே.]

258. த்வம் நீச ஸஸ 237-1; 241-2; 244-1; 245-2 [ர₃-ஸ₃ 22-16]

பத₃ா த்₃ருப்தஸ்ச மாதங்க₃: ஸஸஸ்ச ஸஹிதோ வநே |
 தத₃ா த்₃விரத₃வத்₃ ராமஸ் த்வம் நீசஸஸவத் ஸ்ம்ருத: ||

[ஒ₃ காட்டில் மத₃ங்கொண்ட யானையும், நரியும் சேர்ந்திருந்தாலெப்படியோ அப்படியே யானைபோன்றவர் ராமபிரான்; நீ ஒரு குள்ளநரியைப் போன்றவன்.]

259. த்வயி கிஞ்சித் 217-3; 219-4 [ர₃-ய₃ 41-4]

த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம |
 ப₃ரதேந மஹாப₃ரஹோ! லக்ஷமணேந யவீயஸா |
 ஸத்ருக்₃நேந ச ஸத்ருக்₃ந! ஸ்வஸரீரேண வா புந: ||

[நீண்ட கைகளையுடைய ஸ-க்₃ரீவனே! உனக்கு ஏதாவது அவமானம் நேர்ந்ததாகில், ஸீதையால் எனக்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? ப₃ரதனாலும், இணையவனான லக்ஷமணனாலும், சத்ருக்₃னாலும் என்ன ப்ரயோஜனம்? சத்துருக்₃களை அழிப்பவனே! என்னுடைய ஸரீரத்தினால்தான் என்ன ப்ரயோஜனம்?]

260. த்வயோபபு₃க்த 5-4 ?

த்வயோபபு₃க்த ஸ்ரக்₃ந்த₃-உச்சி₃ஷ்டப₃கஷி₃னோ த₃ாஸா: |

[உன்னால் அனுப₃விக்கப்பட்டு அருளப்பட்ட மாலை, க₃ந்த₃ங்கள் ஆகிய வற்றை அனுப₃விக்கும் அடியார்கள்.]

261. த்வராயை 226-1; 227-8; 231-6; 234-2 [ர₃-ஸ்த 2-57]

அதந்த்ரிதசமுபதிப்ரஹிதஹஸ்தமஸ்வீக்ருத-
 ப்ரணீதமணிபாது₃கம் கிமிதி சாகுலாந்த:புரம் |
 அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதக₃ராஜமாரோஹத:
 கரிப்ரவரப்₃ரும்ஹிதே ப₃க₃வதஸ்த்வராயை நம: ||

[க₃ஜேந்திராழ்வானுடைய தீனக்குரல் செவிப்பட்டவளவில், ஸேனைமுதனி யாரால் கொடுக்கப்பட்ட ஹஸ்தாவலம்ப₃த்தை கவனிக்காமலும், கொண்டுவரப் பட்ட ரத்நபாது₃கையை அணிந்துகொள்ளாமலும், 'இதுவென்!' என்று அந்த:புரத் திலுள்ளோர் வியாகுலப்பும்படியாகவும், வாஹனாலங்காரங்களில்லாத பெரிய திருவடியை ஏருநிற்கிற ப₃க₃வானுடைய வேக₃த்தின் பொருட்டு என் நமஸ்காரம்.]

த₃

262. த₃த₃ாமி 26-4; 41-2; 50-6; 288-5; 294-6 [கீ₃தை 10-10]

தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப₄ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் |

த₃த₃ாமி பு₃த₃தி₄யோக₃ம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ||

[என்னிடத்தில் எப்போதும் சேர்ந்திருப்பதை விரும்புபவர்களும், என்னை ப₄ஜிப்பவர்களான அவர்களுக்கு, என்னை அடைவதற்கு ஸாத₄னமான அந்த பு₃த₃தி₄யோக₃த்தை அன்புடன் அளிக்கிறேன்.]

263. த₃தெ₃ளப₃ாஹு 315-2; 329-1 [வி.பு 5-13-53]

பரிவ்ருத்தி ஸ்ரமேணைகா சலத்₃வலயலாபிநீம் |

த₃தெ₃ள ப₃ாஹுலதாம் ஸ்கந்தே₄ கோபீ மது₄நிக₄திந: ||

[(ராஸகீடையின் போது) சுற்றிவந்த களைப்பாலே, ஓர் ஆயர்சிறுமி அசையும் வளையல்களின் ஒலியையுடைய தன் கொடிபோன்ற கையை மது₄ ஸூ₄த₄னனின் தோளில் வைத்துக் கொண்டாள்.]

264. த₃ஸவே₃யாஸமோ 384-3 [விஷ்ணுத₄ர்மம் 66-54]

த₃ஸஸூ₃நிஸமஸ்சகீ₃ த₃ஸசகீ₃ஸமோ த₄வஜீ |

த₃ஸத₄வஜிஸமா வே₃யா த₃ஸவே₃யாஸமோ ந்ருப: ||

[கசாப்புக்கடைக்காரர்கள் பதின்மரின் பாபம் ஓர் குயவனுக்கு உண்டு; குயவர் பதின்மரின் பாபம் ஓர் மது₄பானக்கடைக்காரனுக்கு உண்டு; மது₄பானக்கடைக்காரர் பதின்மரின் பாபம் ஓர் வேசிக்கு உண்டு; வேசிகள் பதின்மரின் பாபம் ஓர் அரசனுக்கு உண்டு.]

265 த₃ாரா: பித்ரு 288-7; [ரா—ப₃ 77-27]

ப்ரியா து ஸீதா ராமஸ்ய த₃ாரா: பித்ருக்ருதா இதி |

கு₃ணத்₃ருபகு₃ணச்சாபி ப்ரீதிர் பூ₄யோ₄஽ப்₄யவர்த்த₄த ||

[தகப்பனாரால் மணம் செய்விக்கப் பெற்ற மனைவி என்னும் காரணத்தாலேயே சீதை இராமனுக்கு இனியவளாயிருந்தாள். (சீதையின்) ஆத்ம கு₃ணங்களாலும், ருபகு₃ணங்களாலும், இராமனின் அன்பு மிகவும் வளர்ந்தது.]

266. த₃ாஸோ₃஽ஹம் 317-6; 326-3. [ரா—ஸு 42-85]

த₃ாஸோ₃஽ஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய ராமஸ்யா₃டக்லிஷ்டகர்மண: |

ஹநுமாந் ஸத்ருஸைந்யாநாம் நிஹந்தா மாருதாத்மஜ: ||

[கோஸலதே₃ஸத்துக்கு அதி₄பதியும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, ஸத்ருஸைன்யங்களை அழிப்பவனும், வாயுவின் புத்ரனும், ஹனுமான் என்னும் பெயரை உடையவனுமான நான் த₃ாஸன்.]

267. தீவ்யமஹிஷீம்—2 வது ப்ரமாணம் காண்க.

268. தீவ்யந்தீதி 119-2 [தே₃வஸப்₃த₃வ்யுத்பத்தி]

தீவ்யந்தீதி தே₃வா: ['தீ₃வு-தீ₃யுதி' என்னும் த₃ரது]

[ஈப்போதும் பிரகாசிக்கையாலே (நித்யஸூரிகள்) தே₃வர்கள் எனப் படுகிறார்கள்.]

269. து₃ர்வ்ருத்த: 241-1; 486-1; 602-8 [ரா—யு 17-10]

ராவனோ நாம து₃ர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஸ்வர: |

தஸ்யாஹமநுஜோ ப்₃ராதா விபீ₃ஷண இதி ஸ்ருத: ||

[கெட்ட நடத்தையுடையவனாய், அரக்கர்களுக்கு அரசனான அரக்கன் ராவணன் என்று பிரசித்தி பெற்றவன்; நான் அவனுக்குப் பின் பிறந்தவனாய் விபீஷணன் என்று பெயர்பெற்றவனான தம்பியாவேன்.]

270. து₃ஷ்டகாளிய 12-1; 18-1 [வி. பு. 5-18-27]

து₃ஷ்ட காளிய திஷ்ட,ாத்ர க்ருஷ்ணோஹமிதி சாபரா |

ப்₃ராஹுமாஸ்பே₃ராத்ய க்ருஷ்ணஸ்ய லீலயா ஸர்ப்பமாத₃தே₃ ||

[“கொடிய காளியனே! இங்கு நில். நானே கிருஷ்ணன்” என்று மற்றோர் ஆய்ச்சி கைகளைத்தட்டிக்கொண்டு கண்ணனின் விளையாட்டை அநுகாரம் செய்து காளிய நாகத்தை (அநுகரித்த மற்றோராய்ச்சியை) எடுத்துக் கொண்டாள்.]

271. து₃தோ ராமஸ்ய 817-5 [ரா-ஸு 36-2]

வாநரோஹம் மஹாப்₃ராகே து₃தோ ராமஸ்ய தீ₃மத: |

ராமநாமாங்கிதம் சேத₃ம் பஸ்ய தே₃வ்யங்கு₃ளீயகம் ||

[மஹாப்₃ராக்யவதியே! வானரனான நான் பேரறிவாளரான ஸ்ரீராமபிரானுடைய தூதன்; தே₃வி! ஸ்ரீராமனுடைய பெயர் பொறித்த இந்த மோதிரத்தை—(அவர் அடையாளமாகக் கொடுத்ததைக்)—காண்பாயாக.]

272. தே₃வகீபூர்வ—9-வது ப்ரமாணம் காண்க.

273. தே₃வத்வே 509-2; 520-1; 525-2; 527-6 [வி. பு. 9-14-5]

தே₃வத்வே தே₃வதே₃ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ |

விஷ்ணோர் தே₃ஹாநுருபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும் ||

[(ப₃க₃வான்) தே₃வனாய் அவதரிக்கும்போது இப்பிராட்டி தே₃வருபமெடுக்கிறாள்; அவன் மனுஷ்யனாகும்போது இவள் மனுஷ்யையாகிறாள். விஷ்ணுவின் தே₃ஹத்திற்குத் தகுந்ததாகத் தன் தேஹத்தை அமைத்துக்கொள்கிறாள் இவள்.]

274. தே₃வயதி—மோத, 120-3.

தே₃வயதி மோத₃யதி இதி தே₃வ: [தே₃வஸப்₃த₃ வ்யுத்பத்தி; தி₃வு-மோதே₃: என்று தாது]

[நித்யஸூரிகளை ஆனந்தி₃ப்பிக்கிருனாகையாலே (நாராயணன்) தே₃வன் எனப்படுகிறான்.]

275 தே₃வஸாஸா 120-4 [தே₃வதே₃வேஸஸப்₃த₃ வ்யுத்பத்தி]

தே₃வஸாஸாஸாஸாஸா தே₃வேஸ:; தே₃வாநாம் தே₃வேஸோ தே₃வதே₃வேஸ:

[தே₃வனாகவும், ஈஸனாகவுமிருப்பவன் தே₃வேஸன்; தே₃வர்களாகிற நித்யஸூரிகளுக்கு தே₃வேஸனாயிருப்பவன் தே₃வதே₃வேஸன்.]

276. தே₃வ்யேவம் 386-4 [ரா-ஸு 35-52]

ராமஸுக்₃ரீவயோரைக்யம் தே₃வ்யேவம் ஸமஜாயத |

ஹநாமந்தம் ச மாம் வித்தி₃ தயோர் தூ₃தமிஹாக₃தம் ||

[தேவி! ராமனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் சேர்த்தி இவ்வண்ணமாக ஏற்பட்டது; 'அவர்களுடைய தூதனாக இங்கு வந்திருக்கும் ஹனுமான்' என்று என்னை அறிவீராக.]

277. தே₃வா: ஸ்வர்க்க₃ம் 351-1; 355-4; 361-1 [வி. பு.1-17-5]

தே₃வா: ஸ்வர்க்க₃ம் பரித்யஜ்ய தத்த்ராஸாந்முநிஸத்தம |

விசேருரவநௌ ஸர்வே பி₃ப்₃ராண மாநுஷீம் தநும் ||

[அந்த இரணியனிடம் ப₃யத்தாலே தே₃வர்கள் அனைவரும் சுவர்க்கத்தைக் கைவிட்டு மனிதவுருவை எடுத்துக்கொண்டு பூமியில் திரிந்தனர்.]

278. தே₃ஹி மே த₃த₃யமி 414-1; 428-1; 425-1; 527-4 [யஜுர்-க₁ 1-8]

தே₃ஹி மே த₃த₃யமி தே

[தே₃வனே! எனக்கு இப்பயனைக் கொடுப்பாயாக; நான் உனக்கு (யாக₃த்தில் ஹவிஸ்ஸைக்) கொடுக்கிறேன்,]

279. தே₃ஷோ யத்யயி 144-1. 180-8; 219-11; 372-9 [ரா-யு 18-3]

மித்ரப₃வேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கத₃ஞ்சந |

தே₃ஷோ யத்யயி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத₃க₃ர்ஹிதம் ||

[நண்பனின் வேஷத்தோடு வந்த இவனை ஒருபடியாலும் விட இடமில்லை. இவனுக்கு தே₃ஷம் இருந்தாலும் இருக்கட்டுமே; இவனைக் கைக்கொள்வது நல்லோர்களுக்கு இகழ்த்தக்கதன்று.]

280. த்₃ரவந்தி 100-1; 107-2; 118-5 [வி-த₄ர் 48-28]

த்₃ரவந்தி தை₃த்யா: ப்ரணமந்தி தே₃வதா நஸ்யந்தி ரக்ஷாம்ஸ்-

யபயாந்தி சாரய: |

பத்கீர்த்தநாத் ஸோத்யுதருபகேந மமாஸ்து மாங்க்யல்யவிவ்ருத்த்யே ஹரி: ||

[ஈவணைத்துதிப்பதால் அஸுரர்கள் ஓடிவிடுகின்றனரோ, தே₃வர்கள் வணங்குகின்றனரோ, அரக்கர்கள் அழிகின்றனரோ, எதிரிகள் விலகுகின்றனரோ, அந்த ஹரி தனது ஆச்சர்யமான உருவத்தைக்கொண்டு எனக்கு மங்க்யளங்களை வளரச் செய்யட்டும்.]

281. த்₃வ்யக்ஷரஸ்(ம்)து 253-1 [ப₄ர-ஸாந்தி 18-4; ஆஸ்வ 51-30]

த்₃வ்யக்ஷரந்து ப₄வேந்ம்ருத்யு: த்₃ர்யக்ஷரம் ப்₃ரஹ்மண: பத₃ம் |

மமேதி த்₃வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு: ந மமேதி ச ஸாஸ்வதம் ||

[இரண்டெழுத்து ஸம்ஸாரகாரணம். மூன்றெழுத்து ப்₃ரஹ்மத்தை அடைவிக்கும்தாயிருக்கும்; 'மம' என்கிற இரண்டெழுத்து ஸம்ஸார காரணம். 'ந மம' என்கிற மூன்றெழுத்து நிலைநின்ற மோக்ஷத்துக்குக் காரணம்.]

282. த்₃வித₄ப₄ஜ் 844 1; 848-2; 868-3; 373-3; 874-1; 875-3; 876-4; 460-1
473-2; 475-3 [ர₃-யு 36-11]

த்₃வித₄ப₄ஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித் |

ஏஷ மே ஸஹஜோ தே₃ஷ: ஸ்வப₄வோ து₃ரதி₃க்ரம: ||

[இரண்டாகப் பிளந்து விழுந்தாலும் விழுவேனெயொழிய இவ்வாறு ஒருவனுக்கும் வணங்கமாட்டேன்; இது என்னுடைய உடன்பிறந்த தே₃ஷம். அவரவர் ஸ்வப₄வம் மீறமுடியாதன்றே.]

283. த்₃விஷத₃ந்நம் 214-9; 225-2; 283-1; 856-4 [ப₄ர உத் 74-27]

த்₃விஷத₃ந்நம் ந பே₄க்தவ்யம் த்₃விஷந்தம் நைவ பே₄ஜயேத் |

பாண்ட₃வாந் த்₃விஷஸே ராஜந்! மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா: ||

[த்₃வேஷிப்பவனின் அன்னம் பு₄ஜிக்கத்தக்கதன்று; த்₃வேஷிப்பவனை பு₄ஜிப்பிக்கவும் கூடாது, அரசனே! நீ பாண்ட₃வர்களை த்₃வேஷிக்கிறாய்; பாண்ட₃வர்கள் எனக்கு ப்ராணானன்றே.]

284. த்₃நம் மதீ₃யம் 516-1 [ஸ்தோ-ர 30]

ஹிலாஸவிக்ரந்தபராவராலயம்--நமஸ்யத்₃ர்த்திக்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் |

த்₃நம் மதீ₃யம் தவ பாத₃பங்கஜம் கத₃ா நு ஸாக்ஷாத்₃கரவாணி சக்ஷ₃ஷா ||

[ஹிலாஸவிக்ரந்த அளக்கப்பட்ட மேலானவரான தே₃வர்களுடையவும், கீழான மனுஷ்யாதீ₃களுடையவும் உலகங்களை உடையதும், வணங்கினவர்களின் த்₃:க் க₃ங்களைப் போக்கும் விஷயத்தில் காலத்தைச் செலவிடுவதும், எனக்குச்

செல்வமாயிருப்பதுமான உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை, எப்போதுதான் கண்ணிலே காணப்போகிறேன்?]

285. தர்மஜ்ஞஸமய: 10-2; 251-1; 254-5; 256-1; 257-1; 446-1 [ஆபஸ்தம்ப₃தர்மத் தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேத₃ாஸ்ச தொடக்கம்]

[தர்மத்தையறிந்தவர்களுடைய ஆசாரம் (முக்கியமான) ப்ரமாணம். வேத₃ங் களும் ப்ரமாணம்.]

286. தர்மம் சரதி 197-8 [பாணிநி 4-4-41]

தர்மம் சரதி

[தர்மப்படி நடப்பவன் தர்மிகள்]

287. தர்த்ரா துலிதா 558-1 [மஹிஸாரக்ஷேத்ரமாஹாத்தம்யம்]

தர்த்ரா துலிதா லகுர் ஹி

[(திருமழிசையையும், மற்ற உலகனைத்தையும்) பிரமன் (தன் மனமாகிற தராசில் வைத்து) நிறுத்தபோது உலகனைத்தும் (திருமழிசையவிட) எடை குறைந்ததாயிருந்தது.]

288. தீர: ஸரண 99-3 ?

தீர: ஸரணமுபாகுத:

[உறுதியுள்ளவராய் குருவின் வீட்டை அடைந்த (சிஷ்யன்).]

289. நகஸ்சிந்நாப 89-1; 91-1; 94-1; 102-1; 108-1; 109-1; 114-7; 831-1; 836-1. [ரா—யு 116-44]

பாபாநாம் வா ஸுபாநாம் வா வதாரஹாணாம் ப்லவங்கம |

கார்யம் கருணமார்யேண ந கஸ்சிந்நாபராத்யதி ||

[வானர! பாபிகளாயினும், புண்யமுள்ளவராயினும், கொல்லத்தகுந்தவர்க ளாயிருந்தாலும் குணவானாயிருப்பவனால் (அவன் விஷயத்தில்) கருணை காட் டப்படவேண்டும். அப்ராத்யம் செய்யாதவன் ஒருவனுமில்லையே.]

290. ந க்ஷமாமி 208-1; 288-6; 294-7; 499-1 [வராஹபுராணம்]

மத்யபுத்தம் ஸ்வபசம் வாஸ்பி நிந்தாம் குர்வந்தி யே நரா: |

பத்யமகோடிஸதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுந்தரே ||

[பூதேவி! சண்டாளனாயிருந்தபோதிலும், ... என்னுடைய புக்தனை எந்த ஜனங்கள் நிந்தை செய்கிறார்களோ, அவர்களைக் கோடிக்கணக்காண பத்யம காலங்களானாலும் பொறுக்கமாட்டேன்.]

291. நக்ருத்யத் 224-8 [ரா—அ 20-4; 41-8]

ந க்ருத்யத்யபிஸுப்தோஸ்பி க்ரோதநியாநி வர்ஜயந் |

[கோபத்திற்கு இடமளிப்பவற்றை விலக்குகையாலே, பிறரால் நிந்திக்கப் பட்டபோதிலும்! ஸ்ரீராமன் கோபமடைவதில்லை.]

292. நகரஸ்தீரிகலா 172-4 [வி. பு 5-18-14]

மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்தஃ கதம் சேராகுலமேஷ்யதி |
நகரஸ்தீரிகலாலாபமது, ஸ்ரோத்ரேண பாஸ்யதி ||

[மதுரையை அடைந்த சேரவிந்தன் (இனி) சேராகுலத்திற்கு எப்படி வருவான்? நகரப்பெண்களின் இனிய வார்த்தைகளாகிற தேனையே காதுகளால் பருகுவான். (கோபிகைகளாகிற நம்மை மறந்து விடுவான் என்று கருத்து.)]

293. நகராணி ச 98-2 [ரே-பு 1-98]

ந சாபி க்ஷுப்யம் தத்ர ந தஸ்கரப்யம் ததா |
நகராணி ச ராஷ்ட்ராணி தநதந்யயுதாநி ச ||

[ராமராஜ்யத்தில் பசியினால் உண்டாகும் ப்யமோ திருடர்களால் உண்டாகும் ப்யமோ கிடையாது; நகரங்களும் தேசங்களும் பணமும், தானியங்களும் நிறைந்து விளங்கின,]

294. ந ச புநராவர்த்ததே [சாந் 8-15-1]

ந ச புநராவர்த்ததே | ந ச புநராவர்த்ததே |

[(இந்த முக்தாத்மா) மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை; மறுபடியும் திரும்பி வருவதில்லை.]

295. நசலீத 448-1; [ரா-அ 58-81]

ந ச லீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக்யவ |
முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மதஸ்யாவீவோத்ருதிதள ||

[ரகுலத்துதித்தவனே! உன்னைப் பிரிந்த ஸீதையும் பிழைக்கமாட்டாள்; (உன்னைப்பிரிந்த) நானும் பிழைக்கமாட்டேன். ஒருகால் (நாங்காரிவரும்) உயிர் வாழ்ந்தோமானால் ஜலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மீன்கள்போலே ஒரு முஹூர்த்த நேரமே உயிர் வாழ்வோம்,]

296. ந ச ஸாமர்த்யவாந் 172-3; 178-8; 182-3; 487-1; 526-5 [வி. பு 5-7-70]

ஸோஹம் தே தேவதேவேஸா! நார்ச்சநாக்ஷுள ஸ்துதௌ ந ச |
ஸாமர்த்யவாந் க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: ப்ரலீத்ய மே ||

[தேவர்களுக்கும் தேவர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும் தலைவனே! இப்படிப்பட்ட நான் உன்னுடைய ஸ்துதியிலும், அர்ச்சனை முதலியவற்றிலும் ஸாமர்த்தியம் உடையவனல்லேன். அருள் கூர்ந்த திருவுள்ளத்துடன் கூடியவனாய், எனக்கு தயை புரியவேண்டும்.]

297. ந ஜாது ஹீயதே 77-3; 123-4; 129-4; 133-9 [ஸ்தோ-ர 28]

த்வத₃ங்க்₃ரி முத்₃தி₃ஸ்ய கத₃ா₃பி கேநசித் யத₂ா தத₂ா வா₃பி ஸக்ருத்₃க்ருதோ-
ஸஞ்ஜலி: |

ததை₃வ முஷ்ணாத்யஸு₃ப₃ாந்யஸேஷதஸ் ஸு₃ப₃ாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே ||

[உன்திருவடியைக் குறித்து எப்போதாவது எவனாலேயாவது எம்மாதிரியாகவாவது ஒரு தடவை செய்யப்பட்ட அஞ்ஜலியானது அப்போதே பாபங்களை மிகுதியில்லாமல் போக்குகின்றது; நன்மைகளை விருத்தியடையச் செய்கிறது; ஒரு சமயத்திலும் குறைகிறதில்லை.]

298. ந ஜீவேயம் 57-வது ப்ரமாணம் முதல் ஸ்லோகம் காண்க.

299. நதா: ஸ்ம 871-4 [வி. பு 1-14-23]

நதா: ஸ்ம ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்ட₃ா யத்ர ஸாஸ்வதி |
தமா₃த்யந்தமஸேஷஸ்ய ஜக₃த: பரமம் ப்ரபு₃ம் ||

[எல்லா வார்த்தைகளுக்கும் எவனிடத்தில் பொருள் எப்போதும் நிறைவு பெறுகிறதோ, அனைத்துலகுக்கும் முதலும் முடிவுமாகவும், மேலான ஸ்வாமியாக வுயிருக்கும் கோவிந்தனை வணங்குகிறோம்.]

300. ந தே ரூபம் 84-1; 94-2; 96-2; 510-1; 528-4 [ஜிதத்தே 1-5]

ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுத₃ாநி ந சாஸ்பத₃ம் |
தத₃ா₃பி புருஷாகாரோ ப₃க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஸஸே ||

[உன்னுடைய) தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபமானது உனக்காக இராது; (ஸ்வதந்த்ரமான அது ஆஸ்ரிதர்களுக்காகப் பரதந்த்ரமாகவும் ஆகும் என்று தாத்தர்யம்). தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹமும் உனக்காயிராது; தி₃வ்யாயுத₃ங்களும் உனக்காயிருக்கவில்லை; இருப்பிடமான வைகுண்ட₃ம் முதலியவைகளும் உனக்காயிருக்கவில்லை; (இவையெல்லாம் உன் அடியார்களுக்காயிருக்கும் என்று பொருள்). ப₃க்தர்களுடைய உடைமையான நீ இப்படி ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரமான ஸ்வரூப ரூப கு₃ணவிபூ₃திகளை உடையவனாயிருந்தபோதிலும் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வாதிகளையிருக்கும் தன்மையுடன் விளங்குகிறாய்.]

301. ந த்யஜேயம் 279-வது ப்ரமாணம் காண்க.

302. ந தே₃வலோகா 223-1; 228-3; 232-1; 235-1. [ரா-அ 81-5]

ந தே₃வலோகாக்ரமணம் நாம்ரத்வமஹம் வ்ருணே |
ஐஸ்வர்யம் வா₃பி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா ||

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகமான ஸ்ரீவைகுண்ட₃த்தில்; வாழ்ச்சியையும், கைவல்யத்தையும், உலகங்களிலுள்ள ஐஸ்வர்யத்தையும் உன்னைப் பிரிந்த நான் விரும்பமாட்டேன்.]

303. ந தர்மநிஷ்டே₂ா₅ஸ்மி 480-2; 508-1 [ஸ்தே₃—ர 22]

ந தர்மநிஷ்டே₂ா₅ஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃ ந புக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணரவிந்தே₃ |
அஞ்சநோ₅நந்யக₃திஸ் ஸரண்ய! த்வத்பாத₃முலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

[ஸரணமடையத்தகுந்த எம்பிரானே! (அடியேன்) கர்மயோக₃த்தில் நிலைநின்றவன் அல்லேன்: ஆத்மஜ்ஞாநமும் உடையேனல்லேன்; உன் திருவடித் தாமரைகளில் புக்தியை உடையவன் அல்லேன்; ஓர் உபாயமுமற்றவனும் வேறுபுகலற்றவனுமான அடியேன் உன் திருவடித்தாமரைகளை உபாயமாக நிஸ்சயிக்கிறேன்.]

304. ந நமேயம் 282-வது ப்ரமாணம் காண்க.

305. நந்த்யாம் பஸ்யந் 48-2. [ரா—அ 12-104]

அஹம் புநர்தே₃வகுமாரரூபம் அலங்க்ருதம் தம் ஸுதமாவ்ரஜந்தம் |
நந்த்யாமி பஸ்யந்நபி தர்ஸநேந புவாமி த்₃ருஷ்ட்வாச புநர்யுவேவ ||

[தேவகுமாரனைப் போலே உருவமுடையவனும், அலங்கரிக்கப் பெற்றவனும், வருகின்றவனுமான என் பி ள் னை ராமனை மனக்கண்ணால் காணும் போதே ஆனந்திக்கிறேன். நேரே கண்டாலோவெனில், மறுபடியும் வாலிபன் போலே ஆகிவிடுகிறேன்.]

306. ந பி₃பே₄தி 41வது ப்ரமாணம் காண்க.

307. நம இத்யேவ 69-4; 369-4. [பு₄ர—ஸ₃ந்தி 344-45]

முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் யச்ச₃வேதத்₃வீபவாலிநாம் |
நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதி₃ந: ||

[ஸ்வேதத்₃வீபவாலிகளுக்கு எது லக்ஷணமோ, அதுவே முக்தர்களுக்கும் லக்ஷணமாகும். அதாவது:— எப்போதும் அஞ்ஜலி செய்துகொண்டிருப்பார்கள். (அதனால்) ஆநந்திப்பார்கள். வாயால் 'நம:' என்றே சொல்லும் தன்மையுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.]

308. நம: ஞ்ரங்க₃ 563-5 [ர—ஸ்த 1-7]

நம: ஞ்ரங்க₃நாயக்யை யத்₃ப்₄ருவிப்₄ரமபே₄த₃த: |
ஈஸேஸி₃ தவ்ய வைஷம்ய நிம்நோந்நதமித₃ம் ஜக₃த் ||

[எவளுடைய புருவநெரிப்புக்களின் வேறுபாட்டாலே, ஆள்பவர்களும் ஆளப்படுபவர்களுமாகிற ஏற்றத்தாழ்வுகளாலே இவ்வுலகம் மேடுபள்ளங்களை யுடையதாகிந்தோ, அத்தகைய ஞ்ரங்க₃நாச்சியாருக்கு வணக்கம்.]

309. நமஸ்யந்தஸ்ச 254-4 [கீ₃தை 9-14]

ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்₃ருட₄வ்ரதா: |
நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் புக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ||

[என்னை ப₄த்தியோடு எப்போதும் ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிறவர்களாய், உறுதியான ஸங்கல்பத்தையுடையவர்களாக (என் விஷயமான அர்ச்சனம் முதலிய செயல்களில்) முயல்கின்றவர்களாய், என்னை வணங்குகின்றவர்களாய், என்னோடு என்றும் சேர்ந்திருப்பதை விரும்புகின்றவர்களாய் உபாஸிக்கிறார்கள்.]

310. நமே ப₄க்த: 526-2 [கீ₃தை 9-31]

கடிப்ரம் ப₄வதி த₄ர்மாத்மா ஸஸ்வச்ச₃ாந்திம் நிக₃ச்ச₃தி |

கௌந்தேய! ப்ரதிஜாநீஹி ந மே ப₄க்த: ப்ரணாஸ்யதி ||

[என் விஷயமான ஸ்வயம் ப்ரயோஜன ப₄க்தியைச் செய்பவன் (து₃ராசாரம் உள்ளவனாயினும்) விரைவிலேயே (தடை நீங்கப்பெற்ற) ப₄க்தியோக₃த்திலேயே ஈடுபட்ட₂ நெஞ்சுடையவனாகிறான். நிலையான து₃ராசாரநிவ்ருத்தியை நன்கு அடைகிறான். குந்தீ புத்ரனே! (ஸர்வெஸ்வரனாகிற) என்னுடைய ப₄க்தன் அழியமாட்டான் (என்னும் இந்த அர்த்த₃த்தை) (நீயே) ப்ரதிஜ்ஞை செய்வாய்.]

311. நமே மோக₄ம் 168-வது ப்ரமாணம் காண்க.

312. நமே ஸ்நாநம் 72-3; 78-1; 87-2 [ரா-யு 124-6]

நமே ஸ்நாநம் ப₃ஹுமதம் வஸ்த்ரான்யாப₄ரணாநி ச |

தம் விநா கைகயீபுத்ரம் ப₄ரதம் த₄ர்மசாரிணம் ||

[த₄ர்மவழிப்படி நடப்பவனும், கைகேயியின் புத்திரனுமான அந்த ப₄ரதனில்லாமல் எனக்கு ஸ்நானமும், வஸ்த்ரங்களும், ஆப₄ரணங்களும் இஷ்டமில்லை.]

313. நமோ நாராயணாய 242-2; 245-8 [திருமந்தரம்]

ஓம் நமோ நாராயணாய

[அகாசத்தின் பொருளான விஷ்ணுவுக்கே உரியவன் மகாரத்தின் பொருளான அடியேன்; எனக்கும் உரியேனல்லேன்; நித்யவஸ்துக்களின் திரளுக்கு இருப்பிடமான (அல்லது அத்திரளை இருப்பிடமாகக் கொண்ட) நாராயணனுக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி எல்லா நிலைகளிலும் வழுவிலா அடிமை செய்யப்பெறுவேனாக.]

314. நமோ₁₅ஸ்து ராமாய 317-1 [ரா-ஸு 13-60]

நமோ₁₅ஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய

தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாய |

[லக்ஷ்மணனுடன் கூடிய ராமனுக்கு நமஸ்காரம்; ஜநகராஜன் திருமகனான அத்தப் பிராட்டிக்கும் நமஸ்காரம்.]

315. நயாம் பரமாம் 355-1; 458-1; 526-1 [வராஹசரமம்]

ஸ்தி₃தே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே₃ ஸரீரே ஸதி யோ நர: |

த₄ாதுஸாம்யே ஸ்தி₃தே ஸமர்த்தா விஸ்வரூபஞ்ச மாமஜம் ||

ததஸ்தம் ப்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபும் |
அஹம் ஸ்மராமி மத்யுக்த்தம் நயாமி பரமாம் க்யுதிம் ||

[மனம் (கலக்கமின்றி) நிலைநிற்கையில், உடம்பு நோயற்று நன்ருயிருக்கையில், வாதம், பித்தம், ஸ்லேஷ்மம் என்னும் மூன்று தாதுக்களும் ஓரளவாயிருக்கையில் எந்த மனிதன்—உலகை உடம்பாக உடையவனும், பிறப்பு (முதலான விகாரங்கள்) இல்லாதவனுமான என்னை நினைக்கிறானோ, பிற்காலத்தில், கட்டையோடும், கல்லோடும் ஒத்தவனாய், மரணமடையாநிற்கிற அந்த என் பக்தனை நானே நினைக்கிறேன். உயர்ந்த பதவிக்கு அழைத்துச்செல்கிறேன்.]

316. ந ராம: பரத்யாராந் 48-2 [ரா—அ 72-18]

ந ராம: பரத்யாராந் வை சக்ஷுர்ப்யாமபி பஸ்யதி |

[ராமன் பிறர் மனைவியரைக் கண்ணாலும் ஏறெடுத்துப் பார்க்கமாட்டான்.]

317. ந ஸாஸ்த்ரம் 834-1; 341-2; 345-1; 847-1?

அத்யந்த புக்தியுக்த்தஸ்ய ந ஸாஸ்த்ரம் நைவ சக்ரம: |

[மிகவும் அன்புடையவன் ஸாஸ்த்ரவிதியையோ உலக முறையையோ காணமாட்டான்.]

10?

318. ந ஸமம் யுத்த்ய 176-3; 264-1; 268-2 [ரா—யு 108-5]

பூமொள ஸ்திதஸ்ய ராமஸ்ய ரத்யஸ்த்யஸ்ய ச ரக்ஷஸ: |

ந ஸமம் யுத்த்யமித்யாஹுர் தேவக்யந்தர்வத்யாநவா: ||

[பூமியிலிருக்கும் ராமனுக்கும், ரதத்திலிருக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும் யுத்தம் ஸமமானதல்ல என்று தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், அஸுரர்களும் சொன்னார்கள்.]

319. ந ஹிம்ஸ்யாத் 33-1 [யஜுஸ்ஸம் 2-5-5]

ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூநாநி

[ஜீவராசிகள் ஒன்றையும் கொல்லக்கூடாது.]

320. நாக்யபர்யங்க 188-வது ப்ரமாணம் காண்க.

321. ந காமகலுஷம் 522-1. [ஜிதந்தே 1-13]

ந காமகலுஷம் சித்தம் மம தே பாத்யோஸ்ஸ்திதம் |

காமய வைஷ்ணவத்வந்து ஸர்வஜந்மஸு கேவலம் ||

[தேவருடைய திருவடிகளில் நிலைநின்ற அடியேனுடைய மனம் மற்ற ஆசைகளினால் கலங்கவில்லை; எல்லாப் பிறப்புகளிலும் வைஷ்ணவனாயிருக்கும் தன்மையை மட்டுமே ஆசைப்படுகிறேன்.]

322. நாத்யுநம் 67-3; 78-3; 96-4; 183-5; 282-2; 289-3; 291-6; 294-8; 486-3.
[ஸ்தே 1-1 65]

அக்ருத்ரிமத்வச்சரணாவிந்தி ப்ரேமப்ரகர்ஷாவதி, மாத்மவந்தம் |
பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரவீத்ய மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ||

[என்னுடைய நடத்தையை நினைக்காமல், உன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளில் இயற்கையாயிருக்கும் மேலான அன்பிற்கு எல்லைநிலமாயிருப்பவரும். ஆத்மஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தவரும், எனக்குப் பாட்டனானருமாகிய நாதமுனிகளைக் கடாஷித்து ஶ்மித்தருளவேண்டும்.]

323. நாதீஸீதா 24-1; 39-5 [கூராருடம் 222]

வாஸுதேவதருச்சாயா நாதீஸீதா ந கர்மத்யா |
நரகாங்காரஸமநீ ஸா கிமர்த்தம் ந ஸேவ்யதே ||

[வாஸுதேவனாகிற விருஷத்தின் நிழல் அதிகக்குளிருமற்றது; மிகவும் உஷ்ணத்தையும் தராது. நரகமாகிற அக்ஷினிஜ்வாலையின் உஷ்ணத்தை ஸமிக்கச் செய்வது. அதை ஏனோ (பலர்) அடையாமலிருக்கிறார்கள்?]

324. நானயோர் வித்யதே 303-3 [வி. பு 1-8-85]

தேவதீர்யங் மநுஷ்யேஷு புந்நாமா பக்யவாந் ஹரி: |
ஸ்தீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய ! நானயோர் வித்யதே பரம் ||

[மைத்ரேயரே! தேவர், தீர்யக் (ஊர்வன), மனுஷ்யர்கள் ஆகிய ஜீவராசிகளும் ஆணையிருப்பது பக்யவான் ஹரியின் அம்சம் பெற்றது. பெண்ணையிருப்பது லக்ஷ்மியின் அம்சம் பெற்றது. இவ்விருவரைக் காட்டிலும் மேலான தில்லை.]

325. நான்குவேத; 252-1; 255-1; 258-1 [ரஃ-கி 3-28, 29]

நான்குவேதவிநீதஸ்ய நாயஜூர்வேத்யதாரிண: |
நாஸாமவேதவித்யுஷ: ஸக்யமேவம் ப்ரபுஷிதம் ||
நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸநமநேந பஹுதா ஸ்ருதம் |
பஹு வ்யாஹரதானேந ந கிஞ்சித்யபஸப்ஸிதம் ||

[ருக்வேதத்தை ஒதி அடக்கத்தைப் பெருதவனுக்கும், யஜூர் வேதத்தை ஒதி தூரிகாதவனுக்கும், ஸாமவேதத்தை ஒதி அறிவுபெருதவனுக்கும் இவ்வண்ணமாகப் பேச இயலாது. எல்லா இலக்கணநூல்களும் இவ்விலை பலமுறை கேட்கப்பட்டுள்ளதென்பது தெளிவு. (ஏனெனில்) மிகுதியாகப்பேசும் இவ்விலை ஒரு சொல்லும் தவறாகக் கூறப்படவில்லையன்றோ.]

326. நாரா: 214-4; 219-6 [நாராயணஸப்தத்தின் முற்பகுதி]

நாரா:

[தித்யமான பொருள்களின் தீரங்கள்.]

327. நாராயணபரம் 37-3; 45-6 [தை-நா 11]

நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர: |
நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர: ||

[நாராயணனே பரப்ரஹ்மம்; நாராயணனே பரதத்துவம்; நாராயணனே பரஞ்சோதி, நாராயணனே பரமாத்மா.]

328. நாராயணபரா வேத்யா: 371-6 [புக்₃வதம் 2-5-15]

நாராயணபரா வேத்யா தேவா நாராயணாங்க்யூறா: |
நாராயணபரா லோகா நாராயணபரா மக்யா: ||

[வேத்யங்கள் நாராயணனைச் சொல்லுபவை; தேவர்கள் நாராயணனுடைய அங்கத்திலிருந்து உண்டானவர்கள்; நாராயணனைப் பற்றியிருப்பவை உலகங்கள்; யாக்யங்கள் நாராயணனை ஆரதிப்பவை.]

329. நாராயணமுபாக்யமத் 125-3; 131-4; 140-1; 145-4; 148-2; 151-1 [ரா-அ 6-1]

க்யதே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: |
ஸஹ பத்நயா விஸாலாக்யயா நாராயணமுபாக்யமத் ||

[புரோஹிதர் சென்றவுடன் ராமன் குளித்து மனத்தை அடக்கி, பரந்த கண்களையுடைய பத்னியுடன் கூடினவனாய், நாராயணனை (ஆராதனம் செய்ய) அணுகினான்.]

330. நாராயணஸப்₃ 37-1; 45-5 [புர—விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்]

ஆர்த்தா விஷ்ணு: ஸித்₂லாஸ்ச பீ₄தா:
கோரேஷு ச வ்யாதி₄ஷு வர்த்தமாநா: |
ஸகீர்த்தய நாராயணஸப்₃த₃மாத்ரம்
விமுக்தது₃:க்க்யாஸ் ஸுக்யேநோ ப₄வந்தி ||

[இழந்த செல்வத்தைப்பெற விரும்புவர்களும், புதிய செல்வம் பெறவிரும்புவர்களும், பகவானை அடையாது ஆத்மாநுபவத்தை விரும்புவர்களும், ஸம்ஸாரத்துக்கு அஞ்சினவர்களும், புயங்கரமான வியாதியுள்ளவர்களும் நாராயணஸப்₃த₃த்தை மட்டும் கீர்த்தனம் பண்ணி ஸகல து₃:க்க்யங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸுக்யமடைகிறார்கள்.]

331. நாராயணஸ்த்வம் 528—3 ?

நாராயணஸ்த்வம்

[நீ உன்னிடமிருந்து தோன்றிய நாரங்களுக்கு ஆதாரமாகவும், ஆத்மாவாகவுள்ள நாராயணன்,]

332. நாராயணய நம: 6—2 [ஸ்ரீவைகுண்ட₂ க₃த்யம் 3]

து₃னாதே₃ய ப₄க்₃வந்தம் 'ஸமஸ்தப்ரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணய நம:'

இதி ப்ரணம்ய உத்தாய உத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய

[புகுவானை 'எல்லாப்பரிவாரங்களோடும் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று சொல்லி நெடுந்தூரத்திலிருந்தே துண்டுகூண்டு, (மேலே செல்லும் போது) எழுந்திருந்து எழுந்திருந்து மறுபடியும் மறுபடியும் துண்டுகூண்டுக் கொண்டே சென்று.]

333. நாரீனுமுத்தமா 171—1; 177—3; 179—2; 298—1; 303—1; 306—2; 308—1
[ரா—புரா 1—27, 28]

ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நா நாரீனுமுத்தமா\வதூ: |

ஸீதாப்யநுகூதா ராமம் ஸஸிநம் ரோஹிணீ யதூ ||

[பெண்களுக்குரிய எல்லா லக்ஷணங்களும் உடையவளும், மிகச்சிறந்த பெண்ணுமான ஸீதை, சந்திரனை ரோஹிணி பின்தொடர்வதுபோலே ராமனை வனத்திற்குப் பின்தொடர்ந்தாள்.]

334. நாலொ புருஷ 31—5 [லக்ஷ்மீதந்தரம் 18—10, 11]

நாலொள புருஷகாரேண ந சாப்யந்யேந ஹேதுநா |

கேவலம் ஸ்வேச்சயவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித் கதூசந ||

[இத்தகைய நான் புருஷகாரத்தினாலோ, வேறு காரணத்தினாலோ அல்லாமல் எனது இச்சை ஒன்றினாலேயே ஒரு சேதனை ஒரு சமயம் கடாக்கிக்கிறேன்.]

335. நாஸ்திக: புரா 215—3; 220—1; 373—1 [ஸாத்வத 16—28]

துராசாரோ஽பி ஸர்வாஸீ க்ருதக்,நோ நாஸ்திக: புரா |

ஸமாஸ்ரயேதூதி,தேவம் ஸ்ரதூத்யா ஸரணம் யதூ ||

நிர்தூஷம் விதூதி, தம் ஜந்தும் ப்ரபூவாத் பரமாத்மந: ||

[அநாதிகாலமாக ஒருவன் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவனாகவும், எதையும் சாப்பிடுபவனாகவும், செய்ந்நன்றி மறந்தவனாகவும், நாஸ்திகனாகவும் இருந்தபோதிலும், ஆதிதேவனாகிற புகுவானை ஸ்ரதூதையுடன் ஸரணமடைவானாகில், அந்த மனிதனை, பரமாத்மாவின்மைய மஹிமையினாலே தூஷமற்றவனாக அறிவாயாக.]

336. நாஹரயதி 172 வது ப்ரமானம் காண்க.

337. நிகாமே நிகாமே 87—1 [யஜுர்-கா 7-5-44]

நிகாமே நிகாமே ந: பர்ஜந்யோ வர்ஷது

[நாம் விரும்பிய போதெல்லாம் மழைக்கு அதிதேவதையான பர்ஜந்யன் மழைபொழியட்டும்.]

338. நித்யக்ங்கர: 342—1 [ஸ்தே-ர 46]

புவந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம் ப்ரஸாந்தநிஸ்சேஷமநோரதூந்தர: |

கதூஷஹமைகாந்திகநித்யக்ங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாத,ஜீவித: ||

[உன்னையே இடைவிடாமல் அனுஸரித்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா ஆசைகளும் வாஸனையுமில்லாமல் நீங்கப்பெற்றவனாய், ஒருபடிப்பட்டதாய், நித்யமான கைங்கர்யத்தை உடையவனாய், ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய வாழ்வை உடையவனாய், என்று நான் (உன்னையே) மிகவும் உகப்பிக்கப்போகிறேன்?]

339. நித்யாஞ்ஜலிபுடா: 307—வது ப்ரமாணம் காண்க.

340. நித்யாபி₄வாஞ்சி₂த 162-1; 262-1; 266-1 [புநீவைகுண்ட₂ஸ்தவம்—77]

கைங்கர்யநித்யநிரதைர் ப₄வதே₃க₃பே₄கை₃ர்

நித்யைரநு₃க்ஷண நவீநரஸார்த்₃ரப₄ரவை: |

நித்யாபி₄வாஞ்சி₂தபரஸ்பரநீசப₄ரவைர்

மத்₃தை₃வதை: பரிஜநைஸ்தவ ஸங்க₃லீய ||

[கைங்கர்யத்திலேயே எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், உன்னையே பே₄க்யமாகக் கொண்டிருப்பவர்களும், கணந்தோறும் புதிது புதிதாக விளைகின்ற ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தால் உருகுகின்றவர்களும், எப்போதும் ஒருவருக்கொருவர் அடிமையாயிருப்பதை ஆசைப்படுபவர்களும், எனக்குப் பூஜிக்கத்தக்கவர்களும், உன்னுடைய பரிஜனங்களுமான நித்யர்களுடன் கூடப்பெறுவேகை.]

341. நித்யைவைஷா 370-4 [வி. பு. 1-8-17]

நித்யைவைஷா ஜக₃ந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ |

யத்₃ர ஸர்வக₃தோ விஷ்ணுஸ் ததை₃வேயம் த்₃விஜோத்தம ||

[ஜக₃ந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், இறையும் அகலகில்லாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே. ப்₃ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி ப₄க₃வான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறா₃னோ, அப்படியே இவளும் ஸர்வ வ்யாபினியாயிருக்கிறாள்.]

342. நித்₃த்₄யாஸிதவ்ய: 445-2; 455-1; 456-6 [ப்₃குஹ 6-5-6]

ஆத்மா வா அரே த்₃ரஷ்டவ்யஸ்

ஸரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நித்₃த்₄யாஸிதவ்ய: ||

[கேட்கத்தக்கதும், நினைக்கத்தக்கதுமான ஆத்மா தியானிக்கத்தக்கது. பார்க்கத்தக்கது.]

343. நிரஞ்ஜந: 428-3; 440-8; 449-2 [முண்ட₃க ?-1-3]

யத்₃ர பஸ்ய: பஸ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்த்தாரமீஸம் புருஷம் ப்₃ரஹ்மயோநிம் |

தத்₃ர வித்₃வாந் புண்யபாபே விதூ₄ய் நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி ||

[ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானியானவன், ஸ₃வர்ணம்போல் ஒளியுள்ளவனும், ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து நி₃யமிப்பவனும், பிரமனுக்கும் காரணபூ₄தனானவனுமான புருஷனை எப்போது பார்க்கிறா₃னோ, அந்த ஞானி புண்யபாபங்களை உதறி, ப்₃ரக்ருதிஸம்பந்தமற்றவனாய், ப்₃ரஹ்மத்துடன் மேலான ஸாம்யத்தை அடைகிறான்.]

344. நித்தே₃ஷம் 835—வது ப்ரமாணம் காண் க.

345. நிவாஸவ்ருக்ஷ: 112—4; 115-2 [ரா-கி 15—19]

நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதூ,நாம் ஆபந்நாநாம் ப்ரா க₃தி: |

ஆர்த்தாநாம் ஸம்ஸ்யஸ்சைவ யஸஸாஸ்சைகப,ாஜநம் ||

[ஸ்ரீராமபிரான் நல்லோர்கள் களைப்பாறும் நிழல்தரு மரமாயிருப்பவன்; ஆபத் தடைந்தவர்களுக்கு மேலான தஞ்சமாயிருப்பவன்; வருந்தியவர்கள் சேருமிடமாயிருப்பவன்; புகழுக்கு ஒரே இருப்பிடமாயிருப்பவன்.]

346. நிவேத₃யத 67-2; 78-2; 281-7; 291-4; 527-1 [ரா-யு 17-15]

நிவேத₃யத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீ,ஷணமுபஸ்தி₃தம் |

ஸர்வலோகஸரண்யாய ராக,வாய மஹாத்மநே ||

[எல்லா உலகினராலும் ஸரணமடையத்தக்கவராய், பெரும் குணவாளரான ஸ்ரீராமபிரான் பொருட்டு, (அவரை) வந்தடைந்திருக்கிற விபீஷணனென்னும் பெயரையுடைய என்னை, விரைவில் அறிவியுங்கள்.]

347. நிஸ்குஷ்டாத்மா 289-1 [ரா-யு 17—34]

த்வம் ஹி ஸத்யவ்ரதஸ் ஸ₃ரோ த₃ர்மிகோ த்₃ருட,விக்ரம: |

பரீக்ஷயகாரீ ஸம்ருதிமாந் நிஸ்குஷ்டாத்மா ஸுஹ்ருத்ஸு ச ||

[நீர் பழுதாகாத விரதத்தையுடையவர்; சூரர்; த₃ர்மிஷ்ட₃ர்; திடமான பராக்ரமமுள்ளவர்; (எல்லாமறிந்தவராயிருந்தும்) ஆலோசித்துக் காரியங்களைச் செய்பவர்; (உம்மிடம் ஆஸாலேஸம் உடையவரையும்) எப்போதும் நினைவிற் கொண்டிருப்பவர்; நண்பர்களுக்குத் தம்மையே கொடுப்பவர்,]

348. நிஸ்ஸ்வநம் சக்ரவாகாநாம் 160-1; 168-1; 164-2 [ரா-கி 30—10]

நிஸ்ஸ்வநம் சக்ரவாகாநாம் நிஸம்ய ஸஹசாரிணாம் |

புண்ட₃ரீக விஸாலாக்ஷீ கத₃மேஷா ப₃விஷ்யதி ||

[இணையாயிருக்கும் சக்ரவாகப்பறவைகளின் ஒலியைக்கேட்டு, தாமரைத் தடங்கண்ணியான இந்த ஸீதை என்னபாடு படுவாளோ?]

349. நீலமேக₃நிப₃ 48-5 [ராத்₃ராஜ 23.]

நீலமேக₃நிப₃மஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஸ்யாபகுந்தளமநந்தஸயம் த்வாம் |

அப்ய₃ஹபாணிபத₃மம்பு₃ஜநேத்ரம் நேத்ரஸாத்ரு கரீஸ் ஸத₃ா மே ||

[அத்தீகிரியப்பனே! கார்முகில் போன்றவனாய், மைவண்ணக்கருங்குழலை யுடையவனாய், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொள்பவனாய், தாமரைபோன்ற திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும் உடையவனாய், தாமரைபோன்ற திருக்கண்களைக் கொண்டவனான உன்னை எப்போதும் அடியேனது கண்ணுக்கு இலக்காக்கியருள்வாய்.]

350. நீளா குலேந 3-2; 518-1 [ஸுந்தரபாஹு 107.]

ஹே ஸுந்தரகதரஜந்மநி க்ருஷ்ணபாவே
 த்வே மாதரௌ ச பிதரௌ ச குலே அபி த்வே |
 ஏகக்ஷணாத்ருக்ருஹிதவத: பரம் தே
 நீளா குலேந ஸத்ருஸீ கில ருக்மிணீ ச ||

[அழகனே! கண்ணனாய் அவதரித்தபோது, ஒரே பிறவியில் இரு தாய் தந்தையரையும், இரு குலங்களையும் ஓரிரவில் ஒரு கணத்திலேயே ஏற்றுக் கொண்ட உனக்குப் பயனாயமைந்தது யாதெனில்; குலத்துக்குத்தக்க மனைவியராக நம்பினையும், ருக்மிணியும் அடைந்ததேயாகும்.]

351. நூநம் வ்யாகரணம் 825-வது ப்ரமாணம் காண்க.

352. நோபஜநம் 313-2; 322-1; 328-2 [சூந 8-12-8]

நோபஜநம் ஸ்மரந்நித்யம் ஸரீரம்

[ஐனங்களுக்கு அருகிலிருக்கும் இந்தஸரீரத்தை முக்தியடைபவன் காண்பதில்லை]

353. நோபேக்ஷணம் 500-2 217-வது ப்ரமாணம் காண்க.

ப

354. பக்ஷிணோபிப்ரயா 145-1; 150-4 [ரா-அ 45-31.]

நிஸ்சேஷ்டாஹாரஸஞ்சாரா வ்ருக்ஷகஸ்த்நாநிஷ்டிதா:
 பக்ஷிணோபிப்ரயாசந்தே ஸர்வபூதாநுகம்பிநம் ||

[செயலும், உணவும், பறத்தலுமில்லாதவையாய், மரத்தில் ஒரே இடத்தில் இருப்பவையான பறவைகளும், எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் இரக்கம் காட்டிய இராமனை (வனத்திற்குச் செல்லாதே என்று) யாசித்துக் கூவுகின்றன.]

355. பதாகாபிபுரலங்க்ருதாம் 284-5 [ரா-அ 7-3.]

அயோத்தியாம் மந்தரா தஸ்மாத் ப்ராலாத்நவவைக்ஷத |
 பதாகாபிபுர் வரார்ஹாபிபுர்த்வஜைஸ்ச ஸமலங்க்ருதாம் ||

[அந்தக் கைகேயியின் மாளிகையின் மேலிருந்து மந்தரை என்னும் கூனி சிறந்த தோரணங்களாலும், கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்ற அயோத்தி மாநகரைப் பார்த்தாள்.]

356. பதிம் விஸ்வஸ்ய 4-14; 31-6; 203-7; 333-6; 343-7; 345-3 365-1; 371-1; 376-1 384-1 [தை-நா-11]

பதிம் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம் ... நாராயணம்

[உலகத்துக்கெல்லாம் பதியாயிருப்பவனும், தனக்குத்தானே ஈஸ்வரனாயிருப்பவனும் நாராயணனே.]

357. பதிஸம்மாநிதா 84-வது ப்ரமாணம் காண்க.

358. பதிஸம்யோக 17-1; 21-1; 211-4; 218-1; 215-5 [ரா-அ 118-34]

பதிஸம்யோக₃ஸுலப₄ம் வயோ த்₃ருஷ்ட்வா ச மே பிதா |

சிந்தார்ணவக₃த: பாரம் நாஸஸாத்யாப்லவோ யத₂ா ||

[என்னை ஓர் கணவனோடு சேர்க்கவேண்டிய பருவம் வந்துவிட்டதைப் பார்த்த என் தந்தையான ஜனகர், (கடலில் மூழ்கிக் கரையேறுவதற்கு) ஓடும் இல்லாதவனைப்போலே கவலைக்கடலில் மூழ்கிக் கரையேறாமலிருந்தார்.]

359. பத்ரம் புஷ்பம் 129-3 [கீ₃தை 9-26]

பத்ரம் புஷ்பம் ப₂லம் தேர்யம் யோ மே ப₄க்த்யா ப்ரயச்ச₂தி |

தத₃ஹம் ப₄க்த்யுபஹ்ருதம் அஸ்நாமி ப்ரயதாத்மந: ||

[ஓர்லையாவது, மலராவது, பழமாவது, ஜலமாவது எவனொருவன் எனக்கு ப₄க்தியுடன் கொடுக்கிறானோ, மநஸ்ஸை அடக்கிய அந்த ப₄க்தனாலே ப₄க்தியுடன் அளிக்கப்பட்ட அவற்றை (கிடைத்தற்கரியது கிடைத்தாற்போலே) உண்கிறேன்.]

360. பத்₃ப்யாமபி₄ 123-3; 129-2; 133-7; 138-8; 173-2; 178-4; 180-6; 355-3; 507-1; 514-2; 524-2; 526-6 [ரா-அ 50-41].

அர்ச்சிதாஸ்சைவ ஹ்ருஷ்டாஸ்ச ப₄வதா ஸர்வத₂ா வயம் |

பத்₃ப்யாமபி₄க₃மாச்சைவ ஸ்நேஹஸந்த₃ர்ஸநேந ச ||

[காலால் நடந்து வந்ததன்மூலமும், அன்பைக்காட்டியதன் மூலமும் உன்னால் நாங்கள் பூஜிக்கப்பட்டோம்; உகப்படைந்தோம்.]

361. பரமம் ஸாம்ய 343-வது ப்ரமாணம் காண்க.

362. பரமாத்மநி 254-2 [ப₃ர்ஹஸ்பத்யஸ்ம்குதி.]

பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ₂பரமாத்மநி |

ஸர்வேஷணாவிநிர்முக்தோ ஸ பை₄க்ஷம் பே₄க்துமர்ஹதி ||

[எவனொருவன் பரமாத்மாவிடம் பெருங்காதல் கொண்டிருக்கிறானோ, மற்ற பொருள்களில் வைராக்யமுடையவனாயிருக்கிறானோ, (அக்காரணத்தினாலேயே) புத்ரேஷணை, வித்தேஷணை, த₃ாரேஷணை என்னும் (பிள்ளை பணம் மனைவிகளில் ஆசையாகிற) மூன்று ஈஷணைகளையும் விட்டிருக்கும் அவன் ஸந்யாஸி ஆவதற்கு உரியவன்.]

363. பரமநந்த₃ம் 4-5 [க்ருஷ்ணாஷ்டகம்]

வஸு₃தே₃வஸு₃தம் தே₃வம் கம்ஸசாணூரமர்த்த₃நம் |

தே₃வபீரமநந்த₃ம் க்ருஷ்ணம் வந்தே₃ ஜக₃த்₃ரு₃ம் ||

[வஸு₃தே₃வர்பிள்ளையாய், கம்ஸசாணூரர்களை அழித்தவனாய், தே₃வகிக்குப் பரமநந்த₃த்தை விளைப்பவனாய், உலகிற்கே ஆசாரியனான கண்ணனாகிற தே₃வனை வணங்குகிறேன்.]

364. பரமநஸி 4-10; 344-6; 346-10. [ரா - அ 15-7]

பரவாநஸ்மி காசுத்ஸ்து த்வயி வர்ஷஸதம் ஸ்துதே |
ஸ்வயந்து ருசிரே தேஸே க்ரியதாமிதி மாம் வத |

[ராம! அடியேன் பரதந்த்ரன்; தேவரீர் பல்லாண்டு வாழினும் பரதந்த்ரனாகவே இருப்பேன். தேவரீர் திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கான அழகிய இடத்தில் 'ஆச்ரமம் அமைத்திடுக' என்று அருளிச்செய்யவேணும்.]

365. பரஸ்பரீச 340-வது ப்ரமாணம் காண்க.

366. பரஸ்பரம்தத் 287-4; 246-2 ?

லோகாம்ஸ்ச லோகாநுகுதாந் பஸூம்ஸ்ச
ஹித்வா ஸ்ரிதாஸ் த்வச்சரணாதபத்ரம் |
பரஸ்பரம் தத்சூணவாதஸீது,-
பீயூஷநிர்யாபித தேஹயாத்ரா: ||

[இவ்வுலகங்களையும் உலகிலுள்ள ஜந்துக்களையும் விட்டு, உன் திருவடி நிழலின்கீழ் ஒதுங்கினோம். அத்திருவடிகளின் திருக்குணங்களை ஒருவருக்கொருவர் சொல்லுகையாகிற மயங்கவைக்கும் அம்ருதத்தினால் தேஹயாத்ரையை நடத்திப் போராநிற்கிறோம்.]

367. பரித்யக்தா 81-2; 228-2; 282-2; 388-1 [ரா-யு 19-5]

பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச |
ப.வத்ஸுதம் மே ராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகூநி வை ||

[என்னாலே, இலங்கையரசும் கைவிடப்பட்டது; நண்பர்களும், செல்வங்களும் கைவிடப்பட்டன; என்னுடைய அரசும், உயிரும், ஸுகங்களும் தேவரீரிடம் அடங்கியுள்ளன.]

368. பரித்யஜ்ய 124-வது ப்ரமாணம் காண்க.

369. பரித்ராணய 168-4; 872-3 [கீதை 4-8]

பரித்ராணய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாட் |
தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ||

[நல்லோர்களை நன்கு ரக்ஷிப்பதன் பொருட்டும், தீயவர்களைச் சித்ரவதை செய்து அழிப்பதன் பொருட்டும், அறத்தை நன்கு நிலைநிறுத்துவதன் பொருட்டும் அந்தந்த யுகங்களில் பலபடியாகப் பிறக்கிறேன்.]

370. பரிஹா 100-2; 101-1; 107-3; 108-1; 118-6 [வி. பு 3-7-14]

ஸ்வபுருஷமபிஷீக்ஷய பாஸஹஸ்தம்
வதஸ்தி யம: கில தஸ்ய கர்ணமுலே |
பரிஹா மதுஸூதநப்ரபந்நாந்
ப்ரபுரஹமத்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ||

[பாஸத்தைக் கையில் கொண்டிருக்கும் தன் தூதனைக் கண்ணால் சைகை செய்தழைத்து, அவனுடைய காதினுள் யமன் பின்வருமாறு சொல்லலுற்றான்:—
“மதுஸுதனை ஸரணமடைந்தவர்களை அணுகாதே; நான் மற்ற மனிதர்களுக்கு ப்ரபுவேயொழிய வைஷ்ணவர்களுக்கல்ல”]

371. பர்யாயேண 334-2; 341-3; 345-2; 347-2 [ரா-ஸு 38-21]

பர்ஸ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராகவாங்கேத்யஹம் சிரம் |

பர்பாயேண ப்ரஸுப்தஸ்ச மமாங்கே ப்ரதாக்ரஜ: ||

[ராகவனுடைய திருத்தொடையில், நான் களைப்பினால் வெகுநேரம் தூங்கினேன். ப்ரதனுடைய தமையனான அவரும் என் தொடையில் தூங்கினார்.]

372. பர்வதாத்விவ 395-1; 404-5; 406-5 [ரா-அ 16-26]

பர்வதாத்விவ நிஷ்கர்ய வலிம்ஹோ க்ஷிரிக்ஷஹாஸய: |

லக்ஷ்மணம் த்வாரி ஸோதபஸ்யத் ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடம் ஸ்தூதம் ||

[அந்த ராமபிரான் மலைக்குகையில் வாழும் சிங்கம் அம்மலைக்குகையிலிருந்து புறப்பட்டு வருவதுபோலே தன் மாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டு, வாசலில் வணங்கிக் கைகூப்பிநின்ற லக்ஷ்மணனைக் கண்டான்.]

373. பாதேயம் புண்டரீ 64-1; 238-1; 242-3; 246-3 [க்ஷாருட புராணம்]

க்ஷ்ச்சுதாம் தூரமத்வாநம் த்ருஷ்ணமுர்ச்சீதசேதஸாம் |

பாதேயம் புண்டரீகாஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் ||

[(ஜீவன் மரணமடைந்தபின்) வெகுதூரம் நடந்ததால் பசிதாகங்களால் மயக்கமடைந்த ஜீவனுக்குத் தாமரைக்கண்ணின் திருநாமஸங்கீர்த்தனமாகிற அமுதமே கட்டுச்சோராகும்.]

374. பாதேநாத்யா 338-1; 340-1; 344-4; 346-8 [கௌஷீதகீ 1-49, 50, 51]

உத்கீத உபஸ்ரீ: ஸ்ரீருபபுர்ஹணம் [தஸ்மிந் ப்ரஹ்ம

ஆஸ்தே | தமிழ்தம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ||

[உத்கீதமந்திரத்திற்கு அதிதேவதை (படுக்கைவிரிப்பாக) ஸ்ரீ தேவியின் அருகில் உள்ளது: ஸ்ரீதேவியானவள் காலுக்கு அணையாக எழுந்தருளியிருக்கிறாள்; (ஆதிசேஷனாகிற) அப்படுக்கையில் ப்ரஹ்மம் எழுந்தருளியிருக்கிறது; ஞானியான முக்தன் அப்படுக்கையின்மேல் அடியிட்டு ஏறுகிறான்.]

375. பரபநாம் வர 289 ஷது ப்ரமாணம் காண்க.

376. பரபீஷ்ட: 276-1; 282-3; 292-1?

பாபிஷ்ட: க்ஷத்ரபுந்துஸ்ச புண்டரீகஸ்ச புண்யக்ருத் |

ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாத்நாசார்யவாந் புவேத் ||

[மிகப்பாபம் செய்த க்ஷத்ரபுந்துவும், மிகப்புண்ணியசாலியான புண்டரீகனும்]

ஸத்யாசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயே மோக்ஷமடைந்தனர். ஆகையால் (ஒவ்வொரு மனிதனும்) நல்ல ஆசாரியனை அடையவேண்டும்.)

377. பாப்யஸோ஽பி 217 வது ப்ரமாணம் காண்க.

378. பாவநஸ்ஸர்வ 25-2; 39-8; 128-1 [ரா உ-த் 82-9.]

பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந

[ரகுநந்தந! நீயே எல்லா உலகங்களையும் பரிஸுத்தப்படுத்துபவன்]

379. பிதாமஹம் நாத 322 வது ப்ரமாணம் காண்க.

380. பிது: 188-1 [ரா—ஸு 28-14]

பிதுர் நிதேஸம் நியமேந க்ருத்வா வநாந்நிவ்ருத்தஸ் சரிதவ்ரதஸ்ச |

ஸ்தரீபிஸ்து மந்யே விபுலேக்ஷணபி: த்வம் ரம்ஸ்யதே வீதப்ய: க்ருதார்த்த: ||

[தந்தையின் ஆணையை நன்கு நிறைவேற்றிவிட்டு வநவாஸ வ்ரதம் நிறைவேறிக் காட்டிலிருந்து திரும்பியவுடன், பயமற்றவராய் தடங்கண்ணிகளான ஸ்தரீகளோடு இன்புற்று வாழ்க்கைப் பயனை அடைவீர் என எண்ணுகிறேன்.]

381. புண்யநாமபி 481-2; 498-3 [பூார-வந 88-27]

பவித்ராணம் ஹி கோவிந்த: பவித்ரம் பரமுச்யதே |

புண்யநாமபி புண்யோஸஸௌ மங்குளாநாஞ்ச மங்குளம் ||

[பரிசுத்தமானவைகளுள் கோவிந்தன் மேலான பரிசுத்தப் பொருளாகச் சொல்லப்படுகிறான்; புண்யங்களினுள்ளும் மிகப் புண்யமானவன் இவனே; மங்களங்களுக்குள் மிக மங்களமானவன் இவனே.]

382. புத்ரஸ்தே ஜாத: 105-1; 111-2; 118-1; 115-8 [உலகவழக்கு]

புத்ரஸ்தே ஜாத:

[உனக்குப் பிள்ளை பிறந்திருக்கிறான்]

383. புத்ரேண ஸஹ 463-2 [பேராக்த்தஸாஹசர்ய த்ருஷ்டாந்தம்; இதற்கு எதிர்த்தட்டான பேராக்யஸாஹசர்யத்திற்கு த்ருஷ்டாந்தம் "பயஸா ஸஹ ஒதநம் புங்க்தே" (பாலோடுகூட உணவை உண்கிறான்)]

புத்ரேண ஸஹ ஒதநம் புங்க்தே

[பிள்ளையோடு கூட (தந்தை) உணவை உண்கிறான்.]

384. புந்நாம்தோ 440-7 [புத்ரஸ்ப்தஸ்யுத்பத்தி]

புந்நாம்தோ நரகாத் த்ராயத இதி புத்ர:

['புத்' என்னும் நரகத்தைத் தந்தை அடையாமல் காக்கிறானாகையால் பிள்ளை 'புத்ரன்' எனப்படுகிறான்.]

385. புந்பூரம் 211-5; 215-6; 217-6; 220-5 [பூார-உத்]

பாஞ்சால்யா: பத்₃ம பத்ராக்ஷயா: ஸ்நாயந்த்யா ஜக₄நம் க₄நம் |
யா: ஸ்த்ரீயோ த்₃ருஷ்டவத்யஸ் தா: பும்ப₄ராவம் மநஸா யயு: ||

[தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணையுடைய பாஞ்சாலராஜகுமாரியான தி₃ரௌபதி குளிக்கும்போது அவளது அல்குலைக்கண்ட ஸ்த்ரீகள் [இவளை மனைவியாகப் பெறலாம்படி] புருஷனாகப் பிறக்கப்பெற்றிலோமே என்று மனத்தால் நினைத்தனர்.]

386. பு₃ஷ்டம் த்₃ருஷ்டி 25-3, 39-4; 211-6; 215-7; 220-6 [ரா—அ 8—29]

ருபௌத₃ார்யகு₃ணை: பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்

[வடிவழகு, வண்மை, கு₃ணங்கள் முதலியவற்றால் ஆண்களின் கண்ணையும் தெஞ்சையும் அபஹரிக்கும் ராமனை.]

387. பு₃ஷ்டர்ஷப₄: 108-4; 114-4; 343-6; 402-2 [ரா—ஸு 21—19]

மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்த்₃நம் பரீப்ஸதா |

வத₄ம் சா₅நிச்ச₃தா கே₄ரம் த்வய₁ஸௌ பு₃ஷ்டர்ஷப₄: ||

[(ராவண!) நீ உன்னுடைய குடியிருப்பை விரும்பினாயாகில், கே₄ரமான வத₄த்தை விரும்பாமலிருந்தாயாகில், இந்தப் பு₃ஷ்டர்ஷப₄ரான ஸ்ரீராம பிராணை நண்பனாகக்கொள்வது தகுந்தது.]

388. பு₃ஷ்டர்ஷப₄ 61-2; 70-7; 77-5 [ப₄ரதம் ?]

பு₃ஷ்டர்ஷப₄யமேவைகோ யத் கத₃ாஸ்ரவணம் ஹரே:

[(மஹாப₄ரதத்தைக் கேட்டதில் எனக்குப் பயனாக நெஞ்சில் பட்டது, அறம் பொருள் இன்பம் வீடுகளன்று; ஆனால்) நீர் ப₄க₃வானின் சரிதத்தைச் சொல்ல, நான் அதைக்கேட்டதொன்றே எனக்குப் பயனாகப் படுகிறது; (ப₄ரதம் சொன்ன வைசம்பாயனரிடம், அதைக்கேட்ட ஜநமேஜயன் சொன்ன வாக்யம் இது.)]

389. பூர்வம் ஸ்த₃ர்வம் 13—2. [வரத₃ராஜ-69]

த்வாமாமநந்தி கவய: கருணாம்ருதாப்₃தே₄!

ஜ்ஞாநக்ரியாப,ஜநலப்,யமலப்,யமந்யை: |

ஏதேஷு கேந வரதே₃ாத்தரகோஸலஸ்த₃ா:

பூர்வம் ஸ்த₃ர்வமப,ஜந்த ஹி ஜந்தவஸ்த்வாம் ||

[கருணைக்கடலான வரதனே! (வியாஸர் முதலான கவிகள் உன்னை ஜ்ஞாந யோக₃ கர்மயோக₃ ப₄க்தியோக₃ங்களால் அடையத்தக்கவனாகவும், வேறு வகையில் அடையமுடியாதவனாகவும் சொல்லிவைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு (ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில்) உத்தரகோஸலத்திலுள்ள புல்லீருகவுள்ள ஜீவராசிகள் உன்னை அடைந்தனவன்றே; அப்படி அடைந்தது கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநப₄க்தியோக₃ங் களுள் எந்த உபாயத்தைக் கொண்டு?]

390. பூர்வஸந்த்யாயாம் 9 வது ப்ரமாணம் காண்க.

391. பூர்வாம்திஸம் 404-4 [ரா-அ 16-24.]

பூர்வாம் திஸம் வஜ்ரதர: தக்ஷிணம் பாது தே யம. |

வருண: பஸ்சிமாமாஸாம் தநேஸ தூத்தராம் திஸம் ||

[வஜ்ரத்தை தரிக்கும் இந்திரன் உன்னைக் கீழ்த்திசையிலும், யமன் தெற்குத் திசையிலும், வருணன் மேற்குத்திசையிலும். தனபதியான குபேரன் வடக்குத் திசையிலும் ரக்ஷிப்பார்களாக.]

392. ப்ரக்ருதம் ஸ்வாம் 11 வதுப்ரமாணம் காண்க.

393. ப்ரக்ருஷ்டவீஜ்ஞாந 148-3; 152-1 [ஸ்தோ-7 39]

தயா ஸஹாஸீநமநந்தபேஹி ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபுலேகதாமநி |

புணாமணிவ்ராதமயூக்ஷமண்டல ப்ரகாஸமாநோதரதிவ்யதாமநி ||

[மேலான ஞானத்திற்கும், புலத்திற்கும் நிகரற்ற இருப்பிடமானவனும், தன்படங்களிலிருக்கும் மணிஸமுஹங்களுடைய கிரணமண்டலங்களாலே ஒளி விடும் மத்யப்ரதேஸத்தையுடைய திவ்யாந்த:புரத்தை உடையவனுமான திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியில் அந்தப்பிராட்டியுடன் கூட எழுந்த ருளியிருக்கும் எம்பெருமானே.]

394. ப்ரஜாஸுகித்வே 25-4 [ரா-அ 2-30]

ப்ரஜாஸுகித்வே சந்த்ரஸ்ய வஸுதாயா: க்ஷமாசுணை: |

புத்வ்யா ப்ருஹஸ்பதேஸ்துல்யோ வீர்யே ஸாக்ஷாத் ஸசீபதே: ||

[(ஸ்ரீராமபிரான்) குடிகளுக்கு இனியவரையிருப்பதில் சந்திரனையும், பொறுமைக் குணத்தில் பூமியையும், அறிவில் தேவகுருவான பிருஹஸ்பதியையும், வீர்யகுணத்தில் ஸசீபதியான இந்திரன் தன்னையும் ஒத்தவன்.]

395. ப்ரணயாச்சாபி 157-2 [ரா-அ 30-2]

ஸா தமுத்தமஸம்விக்ஷா லீதா விபுலக்ஷஸம் |

ப்ரணயாச்சாபி,மாநாச்ச பரிசிக்ஷேப ராகவம் ||

[பெருந்துயரடைந்த அந்த ஸீதை அன்பினாலும், அபிமானத்தாலும் பரந்த மார்பையுடைய ராகவனைக் கண்டித்தாள்.]

396. ப்ரணாத்ஸ 287-2; 290-3; 293-5 [ரா-யு 18-14. 15]

அவ்யக்ரஸ்ச ப்ரதுஷ்டாஸ்தே ந புவிஷ்யந்தி ஸங்குதா: |

ப்ரணாத்ஸ மஹாநேஷஸ் ததோஸ்ய ப்யமாகுதம் ||

இதி பேதம் க்ஷமிஷ்யந்தி தஸ்மாத்துக்ரஹ்யோ விபீஷண: ||

[மிகவும் துஷ்டராயிருக்கும்வர்கள் பதருதவர்களாய், கூடியிருப்பவர்களும்பய் இரார்கள்; (விபீஷணனுடைய) இந்த த்வனியானது பெரிதாயிருக்கிறது. [ராவ திரு-81

ணனிமிருந்து இவ்விபீஷணனுக்கு பயம் உண்டாயிருக்கிறது. ஆகையால், வேறு பாட்டை அடைவர்கள்; ஆகையால் விபீஷணன் கைக்கொள்ளத் தக்கவனே.]

397. ப்ரதிபுத்ரதா ந 73-1 [புர—மேசு 350-36]

ப்ரஹ்மாணம் ஸீதிகண்ட்ரஞ்ச யாஸ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: |

ப்ரதிபுத்ரதா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பஸம் ||

[ப்ரமன், சிவன், மற்ற தேவதைகள் முதலானவை அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பஸன் அளவுபட்டதாகையால் (நான்காமவர்களான) ப்ரதிபுத்ரதர்கள் ஆராதிக்கமாட்டார்கள்.]

398. ப்ரதேஹி ஸுபுகே 461-2; 472-2; 474-3 [ர—யு 131-81, 82]

ப்ரதேஹி ஸுபுகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாவலி ப்ரமிதி |

தேஹோ த்ருதிர் யஸோ த்ராக்ஷயம் ஸாமர்த்யம் விநயோ நய: ||

பௌருஷம் விக்ரமோ புத்ரதிர் யஸ்மிந்நேதாநி நித்யதா ||

[அழகியவளே! ஸௌபாக்யவதியே! எவனிடம் தேஜஸ்ஸும், தைர்யமும், புகழும், திறமையும், வல்லமையும், அடக்கமும், நீதியும், ஆண்மையும், பராக்ரமமும், அறிவும் என்றும் விளங்குகின்றனவோ, எவனிடம் நீ உகந்திருக்கிறாயோ, அவனுக்கு இந்த ஹாரத்தை நீயே அளிப்பாய்.]

399. ப்ரவக்ஷ்யாம்யந 26-வது ப்ரமாணம் காண்க.

400. ப்ரஸந்நாதித்ய 282-வது ப்ரமாணம் காண்க.

401. ப்ரஸத்யபரமௌ 166-வது ப்ரமாணம் காண்க.

402. ப்ரஸாத்யம் நிம்நகா 121-2; 127-5; 130-2; 132-8 [வி பு 5-8-4]

ஸந்த: ஸந்தோஷமதிகம் ப்ரஸமம் சண்டமாருதா: |

ப்ரஸாத்யம் நிம்நகா யாதா ஜாயமானே ஜநார்த்தநே ||

[கண்ணன் பிறந்தபோது நல்லவர்கள் பேரானந்த்யம் அடைந்தனர்; புயற் காற்றுகள் அடங்கிநின்றன; (யமுனைமுதலிய) நதிகள் தெளிவையடைந்தன.]

403. ப்ரஸாத்யஸ்து 86-2 [அமர 1-3-16]

ப்ரஸாத்யஸ்து ப்ரஸந்நதா

[ப்ரஸாத்யஸ்த்யம் தெளிவைக்குறிக்கும்.]

404. ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி 107-1; 112-1; 113-3; 116-1; 176-10 [ஸ்தோ-ர 46]

பவந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம் ப்ரஸாந்தநிஸ்சேஷமநோரதாந்தர: |

கதாஹமகாந்நிகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித: ||

[உன்னையே இடைவிடாமல் அநுஸரித்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா ஆசைகளும் வாஸனையுமில்லாமல் நீங்கப்பெற்றவனாய், ஒருபடிப்பட்டதாய் நித்யமான

கைங்கர்யத்தை உடையவனாய், ப்ரயோஜனத்துடன் கூடிய வாழ்வை உடையவனாய், என்று நான் (உன்னையே) மிகவும் உகப்பிக்கப்போகிறேன்.]

405. ப்ரஹ்மணே 196-2; 201-3; 204-3 [ரா-யு 116-14]

ஏவமுத்தா ஸமுத்பத்ய ஸீதா ஸஸிநிபாநநா |

ப்ரஹ்மணேவருத்த்யா ஸா வ்யாஜஹார ந கிஞ்சந ||

[சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய ஸீதை ஹனுமானால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டவளாய், பேரானந்தத்தாலே நெருக்குண்டு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை.]

406. ப்ரஹ்ருஷ்டமுதியதோ 22-1; 86-2; 95-1 [ரா-பு 1-90]

ப்ரஹ்ருஷ்டமுதியதோ லோக: துஷ்ட: புஷ்ட: ஸுதாரமிக: |

நிராமயோ ஹ்யரோகஸ்ச துர்பிக்ஷபயவர்ஜித: ||

[(ராமன் அரசானும்போது) உலகினர் மிகவும் இன்புற்றிருந்தனர்; திருப்தியும், புஷ்டியும் பெற்றிருந்தனர்; நல்லறத்தைக் கடைப்பிடித்தனர்; சரிசுவியாதியும், மனோவியாதியுமில்லாமலிருந்தனர்; பஞ்சத்தின் பயமற்றிருந்தனர்.]

407. ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்ய 370-2 [ரா-பு 1-6]

ஸ்ருத்வா சைதத் த்ரிலோகஜ்ஞோ வால்மீகேர் நாரதேயா வச: |

ஸ்ருயதாமிதி சாமந்தர்ய ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்ரவீத் ||

[வால்மீகியின் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு முவுலகத்தையுமறிந்த நாரதர் மிகவும் ஆனந்தமடைந்தவராய் “சொல்லுகிறேன் கேளும்” என்று கூறிப் பின்வருமாறு சொன்னார்.]

408. ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா 208-1 [புருஷ 6-3-21]

தத்யதா ப்ரியயா ஸ்த்ரியா ஸம்பரிஷ்வக்தோ ந

புாஹ்யம் கிஞ்சந வேத்ய நாந்தரம், ஏவமேவாயம்

புருஷ: ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்தோ

ந புாஹ்யம் கிஞ்சந வேத்ய நாந்தரம்

[எப்படி ஒருமனிதன் தன் மனத்துக்கினிய பெண்ணால் அணைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்போது வெளிப்பொருள்களையும், மனத்திலுள்ள துன்பம் முதலானவற்றையும் அறிவதில்லையோ, அப்படியே எல்லாமறிந்த பரமாத்மாவால் (தூக்கநிலையில்) அணைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் இந்த ஜீவன் வெளிப்பொருள்களையும், மனத்தினுள்ளிருக்கும் துன்பம் முதலானவற்றையும் அறிவதில்லை.]

409. ப்ரியாவதம்ஸ 462-2; 474-5 [ஸீதா-ர 33]

சகாஸதம் ஜ்யாக்ஷைகர்க்கஸைஸ்ஸுபைஸ்

சதுர்ப்பிராஜாநுவிலம்பிபி, புஜை: |

ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூஷண-
ஸ்லதாலகாபந்தவிமர்த்துஸம்ஸிபி: ||

[நாண்தமும்பேறிக் கரடுமுரடாயிருப்பவையும், சுபுமானவையும், முழந் தாள்கள் வரை தொங்குகின்றவையும், பிராட்டியின் திருச்செவி மலரான தீலோத்பலபுஷ்பமென்ன, கர்ணபூஷணமென்ன, அலைந்த திருக்குழற்கற்றையென்ன இவை அமுந்தியிருப்பதைத் தெரிவிப்பவையுமான நான்கு புஜங்களாலும் பிரகாசிப்பவனாகவும்.]

410. ப்ரீதரோதமஸ 48-1; 51-8 [ரகு,வம்சம் 11-52]

ஆஸஸாத மிதி,லாம் ஸ வேஷ்டயந் பீடி,தோபவநபாதபாம் ப,லை: |
ப்ரீதரோதமஸஹிஷ்ட ஸா புரீ ஸ்தரீவ காந்தபரிபே,ாகுமாயதம் ||

[அந்த துஸரதன் தன் ஸைன்யங்களாலே நெருக்கப்பட்ட உபவனங்களிலுள்ள டரங்களைக் கொண்ட அந்த மிதிையை, வளைத்துக்கொண்டு அடைந்தான். நெஞ்சக்கினியவனோடு நீண்டநேரம் கலவியை (அதனால் விளைந்த இன்ப நெருக்குதலை) யுவதியானவள் பொறுத்துக்கொள்வது போலே, அந்த மிதி லாபுரியும் இன்பத்தால் விளைந்த அந்த நெருக்குதலைப் பொறுத்துக் கொண்டது.]

411. ப்ரியதே ஸததம் 176-11 [ரா,யு 181-118]

ராமாயணமிதம் க்ருத்ஸநம் ஸ்ருண்வத: பட,தஸ் ஸதா |
ப்ரீபதே ஸததம் ராம: ஸ ஹி விஷ்ணு: ஸநாதந: ||

[இந்த ராமாயணம் முழுவதையும் எப்போதும் கேட்பவனிடமும், படிப்பவனிடமும் ராமபிரான் எப்போதும் பிரியம் வைக்கிறான். அந்த ராமபிரானே யன்றோ பழமையான விஷ்ணு.]

412. ப்ருஷ்ட,தஸ்து 489-2 [ரா—ஆ 11-1]

அக்,ரத: ப்ரயயௌ ராம: ஸீதா மத,யே ஸுமத,யமா |
ப்ருஷ்ட,தஸ்து த,நுஷ்பாணி: லக்ஷ்மனோ,நுஜக,ாம ஹ ||

[ராமன் முதலில் சென்றான்; அழகிய இடையை உடைய ஸீதை இடையில் சென்றாள். வில்லேந்திய லக்ஷ்மணன் பின்னால் சென்றான்; (இது ப்ரணவம் நடந்து சென்றதுபோல் இருந்தது என்று ரிஷி வியப்படைகிறார்.)]

413. ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து 305-8 ?

இங்கீ,தஜ்ஞாஸ்து மக,தா: ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா: |
அர்த்தே,க்தா: குருபாஞ்சாலாஸ் ஸர்வோக்தா த,க்ஷி,பதா: ||

[மக,த,தேசத்தவர்கள் முகக்குறியைக் கொண்டே கருத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள்; பார்வையைக்கொண்டே கோஸலதேசத்தவர்கள் கருத்தைப் புரிந்துகொள்வார்கள்; பாதிசொன்னால் குருபாஞ்சாலதேசத்தவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள்; மூழுவதும் சொன்னால்தான் தென்னாட்டவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.]

-414. ப்ரேஷ்யஸ்ய 500-3 [ரா—கி 86-11]

யதி, கிஞ்சிதிக்ராந்தம் விஸ்வாஸாத் ப்ரணயேந வா |
ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஸ்சிந்நாபராத்யதி ||

[நம்பிக்கையாலோ, அன்பாலோ சிறிது தவறு செய்திருந்தாலும், உமது அடியேனான என்னை மன்னிக்கவேண்டும்; (இவ்வுலகில்) குற்றம் செய்யாதவன் எனனுமில்லையே.]

ப₃

-415. ப₃பூ₄வ 234-வது ப்ரமாணம் காண்க.

-416. ப₃லிபு₄ஜி 48-1 [ர-ஸ்த 2-97]

ப₃லிபு₄ஜி ஸிஸுபாலே தாத்₃ருக₃ாக₃ஸ்கரே வா
குணலவஸஹவாஸாத் தவத்க்ஷமா ஸங்குசந்தி |
மயி குணபரமானூத₃ந்த சிந்தாநபி₄ஜ்ஞே
விஹரது வரத₃ாஸௌ ஸர்வத₃ா ஸார்வபெ₄ளமீ ||

[வரமளிக்கும் பிரானே! வாயால் சொல்லவொண்ணாத குற்றத்தைச் செய்த காகாஸுரனிடத்திலும், சிசுபாலனிடத்திலும் சிறிது குணமும் இருந்ததால் ஸங்கோசமுடையதான உனது பொறுமைக்குணம் நற்குணத்தின் லவலேசத்திற்கும் இடமேயில்லாத அடியேன்திறத்தில் எப்போதும் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு விளையாட்டும்.]

-417. ப₃லைகத₃ாமநி 305-6; 808-2 898-வது ப்ரமாணம் காண்க.

-418. ப₃ஹவே₃ து₃ர் 214-7 [ரா-ப₃ா 1-7]

ப₃ஹவோ து₃ர்ஸப₃ாஸ்சைவ யே த்வயா கீர்த்திதா கு₃ணா: |
முநே வக்ஷயாம்யஹம் பு₃த்₃வா தைர் யுக்த: ஸ்ருயதாம் நர: ||

[முனிவரே! உம்மால் கீர்த்திக்கப்பட்ட குணங்கள் கிடைத்தற்கரியவையும், பலவுமாயிருக்கும். நான் தெளிந்துநின்று சொல்லுகிறேன். அந்த குணங்களோடு கூடிய மனிதனைக் கேட்பீராக.]

-419. ப₃ஹவே₃ந்ரூப 214-6 [ரா—அ 2-26]

ப₃ஹவோ ந்ரூப கல்யாணகு₃ணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே |

[தசரத மன்னனே! உன் புத்ரனாகிய ராமனுக்குப் பல நற்குணங்கள் உள்ளன.]

-420. ப₃ஹ₃நாம் 64-2; 72-1; 214-5; 297-2; 301-4 [கீ₃தை 7-19]

ப₃ஹ₃நாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே |
வாஸு₃தே₃ஸு ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸு₃து₃ர்ஸப₃: ||

[பல ஜன்மங்களுக்குப் பின் ஜ்ஞானியானவன் “வாஸு₃தேவனே (எனக்க)

எல்லாம்" என்று என்னை உபாஸிக்கிருள். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் கிடைத்தற்கரியவன்.]

421. ப₃ாலா அபி 145-8; 148-1 [ரா-அ 6-16]

ப₃ாலா அபி க்ரீட₃மாநா: க்₃ருஹத்₃வாரேஷு ஸங்க₃ஸ: |

ராமாபி₃ஷ்டவஸம்யுக்தா: சக்ருரேவ மித₃: கத₃ா: ||

[வீட்டுவாயில்களில் கூட்டங்கூட்டமாக வினையாடும் பிள்ளைகளும், ராமனைப் புகழ்ந்துபேசும் பேச்சுக்களையே ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு இருந்தனர்.]

422. ப₃ால்யாத் ப்ரப்₃ருதி 10-1; 17-1 [ரா-ப₃ா 18-27]

ப₃ால்யாத் ப்ரப்₃ருதி ஸுஸ்நிக்₃தே₃ா லக்ஷமணே லக்ஷமிவர்த்த₃ந: |

ராமஸ்ய லோகராமஸ்ய ப்₃ராதூர் ஜ்யேஷ்ட₃ஸ்ய நித்யஸ: ||

[புக்திப்பெருஞ்செல்வம் நிறைந்தவனான லக்ஷமணன், எல்லா உலகையும் ஆநந்திச்செய்பவனும், தன் தமையனுமான ராமனிடம் சிறு வயது முதல் எப்போதும் மிகவும் அன்பு பூண்டவனாயிருந்தான்.]

423. ப₃ாஹுச்ச₃ாயாமம் 104-1; 111-1; 112-8; 115-1 [ரா-ஸு 34-81]

ப₃ாஹுச்ச₃ாயாமவஷ்டப்₃தே₃ா யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந: |

[எந்த மஹாத்மாவினுடைய தோள்நிழலிலே உலகெல்லாம் ஒதுங்குகிறதோ

424. பி₃லே ப₃தோரு 91-8 [ப₃ாக₃வதம் 2-3-20]

பி₃லே ப₃தோருக்ரமவிக்ரமாந் யே ந ஸ்ருண்வதே கர்ணபுடே நரஸ்ய |

ஜிஹ்வா₃ஸதி த₃ார்த்த₃ிரிகேவ ஸுத ந சோபக₃ாயத்யுருக₃ாயக₃ாத₃ா: ||

[ஸுல்தபௌராணிகரே! திரிவிக்கிரமனின் பராக்ரமங்களை எந்த மனிதனின் காதுகள் கேட்கவில்லையோ அவை வெறும் துவாரங்களே; எந்த நாக்கு நல்லோர்களால் பாடப்படும் நாராயணனைப்பற்றிய பாடல்களைப் பாடவில்லையோ, அது தவனையின் நாக்குப்போலே பொருளற்ற சப்தங்களையே எழுப்புவதால் வீணானதே.]

425. ப₃ுத்₃தி₃நாஸாத் 69-1 [க₃தை 2-62, 63]

த்யாயதோ விஷயாந் பும்ஸஸ் ஸங்க₃ஸ் தேஷு₃பஜாயதே |

ஸங்க₃ாத் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதே₃பி₃ஜாயதே ||

க்ரோத₃ாத்₃ப₃வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத் ஸ்ருதி₃விப்₃ரம: |

ஸ்ருதி₃விப்₃ரம்ஸாத்₃ப₃ுத்₃தி₃நாஸோ ப₃ுத்₃தி₃நாஸாத் ப்ரணஸ்யதி ||

[சப்தம் முதலான ஐந்து புலன்களையுமே (அநாதி வாஸனையினால்) சிந்திப்பவனாய் (என்னை தியானிக்காத) அதிகாரிக்கு அப்புலன்களில் பற்று வளர்கிறது; அப்பற்றினால் (விஷயங்களைப் பெற்றாலல்லது தரிக்க மாட்டாமெக்குறுப்பான) காமம் அதிகமாக ஏற்படுகிறது; காமத்தினாலே கோபம் பரவ

லாக உண்டாகிறது. கோபத்தினாலே பகுத்தறிவின்மை ஏற்படுகிறது. பகுத்தறிவின்மையால் நினைவின் அழிவு ஏற்படுகிறது. நினைவின் அழிவினாலே அறிவின் அழிவு உண்டாகிறது. அறிவின் அழிவினாலே, (ஸம்ஸாரத்தில் முழுகி அழிகிருள்.)

426. பே₃த₄யநக: 61-3; 77-6; 144-8; 159-2; 197-1; 275-1; 547-1; 570-1
[க₃தை 10-9]

மச்சித்தா மத₃க₃தப்ராணா பே₃த₄யந்த: பரஸ்பரம் |
கத₃யந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ||

[என்னிடம் நெஞ்சு செலுத்தியவர்களாய், என்னிடம் அமைந்த வாழ்வையுடையவர்களாய் (தாம் தாம் அநுப₄வித்த என்னுடைய குணங்களை) ஒரு வருக்கெகாருவர் அறிவிப்பவர்களாய், என்னையும் எனது தி₃வ்யசேஷ்டிதங்களையும் எப்போதும் பேசுகின்றவர்களாய், (பேசுகிறவர்கள் ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான பேச்சாலே) இன்புறுகின்றனர்; (கேட்கிறவர்கள் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாலே) இன்புறுகின்றனர்.]

427. ப்₃ரஹ்மத₃ண்ட₃ 238-8 [ரா—யு 60-3]

ப்₃ரஹ்மத₃ண்ட₃ ப்ரகாஸாநாம் வித்யுத்ஸத்₃நுஸவர்ச்சஸாம் |
ஸ்மரந் ராக₄வப₃ாணாநாம் விவ்யதே₂ ராக₄ஸேஸ்வர: ||

[ப்₃ரஹ்மத₃ண்ட₃த்தைப்போல் பிரகாசிப்பவையும், மின்னலை ஒத்த ஒளியுடையவையுமான ராமப₃ாணங்களை நினைத்து ராக₄ஸராஜாவான ராவணன் கலங்கினான்.]

428. ப்₃ரஹ்மவித₃ இவ 538-1 [ச₃ாந் 4-14-2]

ப்₃ரஹ்மவித₃ இவ ஸோம்ய தே முக₃ம் ப₃ாதி

[குழந்தாய்! உனது முக₃ம் ப்₃ரஹ்மஜ்ஞானியினுடைய முகம்போலே பிரகாசிக்கிறதே.]

429. ப்₃ரஹ்மே முஹூர்த்தே 50-1; 75-1; 189-1; 506-1; 524-1 [பராசரஸ்மிருதி?]

ப்₃ரஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₄ய சிந்தயேத₃ாத்மநோ ஹிதம் |
ஹூர் ஹூரிர் ஹூரிநிதி வ்யாஹரேத் வைஷ்ணவ: புமாந் ||

[வைஷ்ணவனான புருஷன் விடியற்காலவேளையில் எழுந்து தனக்கு நன்மையைச் சிந்திக்கக்கடவன்; “ஹூரி: ஹூரி: ஹூரி:” என்று முன்று தடவை சொல்லக்கடவன்.]

ப₄

430. ப₄த₃ந் ஆந்ம 510-1; 528-4; [ப₄ர அநுசாஸந-36-24]

ஸர்வேஷாம் கில த₄ர்மாணாம் உத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி₄ |
ரக₄த₃ ப₄க₃வாந் விஷ்ணூர் ப₄க்தாநாத்மஸரீரவத் ||

[எல்லா தர்மங்களைக் காட்டிலும் வைஷ்ணவ தர்மத்தைப் பின்பற்றுவது மிகச் சிறந்தது; ப₁க₁வான் விஷ்ணு ப₁க₁தர்களைத் தன் ஸரீரத்தைப்போலே காப்பாற்றுகிறான்.]

431. ப₁க₁தாநாம் 800 வது ப்ரமாணம் காண்க.

432. ப₁க₁த்கீர்தோ 188-2 [விஷ்ணுதர்மம்?]

ப்ரமயதர்மத்ர ஸம்ஸாரே நராணாம் கர்மதுர்க்கமே |

ஹஸ்தாவலம்ப₁நோ ஹயேகோ ப₁க₁த்கீர்தோ ஜநார்த்தந: ||

[கர்மத்தால் வழி தெரியாதிருக்கும் இந்த ஸம்ஸாரமாகிற காட்டில், ப₁க₁த்யால் விடக்கு வாங்கப்பட்ட ஜனார்த்தனன் ஒருவனே கையைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்லும் வழிகாட்டியாயிருப்பவன்.]

433 ப₁க₁தஸ்ச ஜ்ஞாந 479-1; 501-2; 502-5 [ஸ்ரீப₁ஷ்யம்]

ப₁க₁தஸ்ச ஜ்ஞாநவிஸேஷ:

[ப₁க₁த்யும் ஞானத்தில் ஒருவகைப்பட்டதே.]

434. ப₁க₁தஸ்ச நியதா 59-1; 69-5; 70-8; 76-2; 885-2; 389-3; 525-4; 528-6

[ரா-உத் 40-16]

ஸ்தேஹோ மே பரமோ ராஜந்! த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: |

ப₁க₁தஸ்ச நியதா வீர! ப₁க₁வோ நாந்யத்ர க₁ச்சுதி ||

[அரசரே! தேவரிடத்தில் எனக்கு மிகச்சிறந்த அன்பானது எப்போதும் தலைத்திருக்கிறது. வீரரே! (உம்மிடத்தில்) ப₁க₁த்யும் நித்யமாயிராநின்றது. என் தனைவு ஸ்ரீவைகுண்ட₁நாத₁னிடத்திலும் செல்லுகின்றதில்லை.]

435. ப₁க₁தஸ்ச ஏவாஹ 94-3 70-வது ப்ரமாணம் காண்க.

436. ப₁க₁தஸ்சஸ்த்வராயை 261-வது ப்ரமாணம் காண்க.

437. ப₁க₁தஸ்சதோ ப₁லேந 242-4 [பாஞ்சராத்ரம்—ப₁லமந்த்ரம்]

ப₁க₁தஸ்சதோ ப₁லேந ப₁க₁தஸ்சதோ வீர்யேண

ப₁க₁தஸ்சதஸ்தேஜஸா ப₁க₁தஸ்சத: கர்மணா ப₁க₁தஸ்சத: கர்ம கரிஷ்யாமி ||

[ப₁க₁தஸ்சவானுடைய ப₁லத்தினால், ப₁க₁தஸ்சவானுடைய வீர்யத்தினால், ப₁க₁தஸ்சவானுடைய தேஜஸ்ஸால், ப₁க₁தஸ்சவானுடைய கைங்கர்யமாக, ப₁க₁தஸ்சவானுடைய கர்மத்தைச் செய்கிறேன்.]

438. ப₁க₁தஸ்சநாம் 278-1; 285-2 [வி பு 1-17-86]

ப₁க₁தஸ்சம் ப₁க₁தஸ்சநாமபஹாரிணி ஸ்தி₁தே மநஸ்யநந்தே மம குத்ர திஷ்ட₁தி |

யஸ்மிந் ஸம்ருதே ஜந்மஜராந்தகாதி₁ப₁க₁தஸ்சநாநி ஸர்வாண்யபயாந்தி தாத ||

[தந்தையே! எவனை நினைத்தால் பிறப்பு, மூப்பு, மரணம் முதலான எல்லா ப₁க₁தஸ்சங்களும் விலகுமோ, அத்தகைய ப₁க₁தஸ்சங்களைப்போக்கும் அநந்தன் என் மனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது (அந்த என்மனத்தில்) ப₁க₁தஸ்சம் என்கு நிற்காடியும்.]

439. ப₄ரதஸ்ய வதே₄ 72—6 [ரா—அ 96—28]

ஸம்ப்ராப்தோ₄யமரிர் வீர ப₄ரதோ வத்ய₄ ஏவ மே |

ப₄ரதஸ்ய வதே₄ தோ₄ஷம் நாஹம் பஸ்யாமி ராக₄வ ||

[வீரரான ராக₄வரே! எதிரியான ப₄ரதன் வந்திருக்கிறான்; அவன் என்னால் கொல்லத்தகுந்தவனே. அவனைக் கொல்வதில் எக்குற்றத்தையும் நான் காண்கின்றிலேன்.]

440. ப₄ர்த்தாரம் 234—வது ப்ரமாணம் காண்க.

441. ப₄வதி புமாந் 29-2, 82-3; 42-4; 549-2 [வி-பு 8—7—25]

வஸதி ஹ்ருதி₃ ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப₄வதி புமாந் ஜக₃தோ₄ஸ்ய

ஸௌம்யரூப: |

க₄தி₃ரஸமதி₃ரம்யமாத்மநோ₄ந்த: சுத்ய₄தி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||

[பழையோனான அப்பெருமான் நெஞ்சில் வாழ்ந்தானெனில், அந்த மனிதன் இவ்வுலகிற்கே அழகிய ரூபமுடையவனாகக் காட்சியளிக்கிறான்; இளம் ஸால (ஆச்சா) மரம் தன் அழகினாலேயே தான் நிற்கும் பூமியின் உள்ளிருக்கும் நீரின்க்க அழகிய ரஸத்தை உணர்த்துகிறதன்றோ.]

442. ப₄வத்₃விஷய 90—6 [ரா—ஆ 1—20]

தே வயம் ப₄வதா ரக்ஷயா ப₄வத்₃விஷயவாலிந: |

நக₃ரஸ்தோ₄ வநஸ்தோ₄ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேஸ்வர: ||

[உம் தேசத்தில் வஸிக்கும் நாங்கள் உம்மால் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்; நரபதியான நீரே நக₃ரத்திலிருந்தாலும், வனத்திலிருந்தாலும் எங்களுக்கு அரசனாவீர்.]

443. ப₄வ ஸரணம் 100-4; 108-2; [வி-பு 8-7-83]

கமலநயந! வாஸு₃தே₃வ! விஷ்ணோ |

த₄ரணித₄ராச்யுத! ஸங்க₃சக்ரபானே! |

ப₄வ ஸரணமிதீரயந்தி யே வை

த்யஜ ப₄ட தூ₃ரதரேண தாநபாபாந் ||

[தூ₃தனே! “தாமரைக் கண்ணனே! வாஸு₃தே₃வனே! விஷ்ணுவே! பூமியைத் தாங்கியவனே! அடியவரை நழுவ விடாதவனே! ஸங்க₃ சக்ரங்களைக் கையில் உடையவனே! எனக்குத் தஞ்சமாவாய்” என்று எவர்கள் கூறுகிறார்களோ, பாபமற்ற அவர்களைவிட்டு வெகுதூ₃ரத்தில் விலகிச் செல்வாய்.]

444. ப₄வாம் த்₃ருஷ்ட்வா 210-1; 214-2; 218-3—305 வது ப்ரமாணம் காண்க.

445. ப₄வேயம் 803-2; 315-1; 328-8; 826-1; 829-3 [ரா-ஸு 58-90]

ததஸ் ஸா ஹ்ரிமதி₃ ப₃லா ப₄ர்த்துர் விஜயஹர்ஷிதா |

அவோசத் யதி₃ தத் தத்யம் ப₄வேயம் ஸரணம் ஹி வ: ||

[லஜ்ஜை நிரம்பியவளாய், கணவனின் ஜயத்தைக் கேட்டு ஆநந்தமடைந்த வளான அப்பிராட்டி, 'அக்கனவு உண்மையானால் உங்களுக்கு நான் அடைக்கலமாகிறேன்' என்று உரைத்தாள்.]

446. பூர்க்குவோ 558-2 [திருமழிசை மாஹாத்மியம்]

பூர்க்குவோ தீர்க்குஸத்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம் |
அபிபூஜ்ய யதந்யாயம்

[பூர்க்குவமஹரிஷி பழையோனான் வாஸுதேவனை தீர்க்குஸத்ரயாகுத் தால் முறைப்படி ஆராதித்து..]

447. பூர்க்குவீ லோகஜநநீ 558-3 [லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரநாமம்]

[பிருகு மஹரிஷியின் பெண்; உலகின் தாய்]

448. பூவோ நாந்யத்ர 484-வது ப்ரமாணம் காண்க.

449. பூஸ்கரண 24-வது ப்ரமாணம் காண்க.

450. பீஷாஸ்மாத் 100-3; 109-1 [தை—ஆந 8-1]

பீஷாஸ்மாத், வாத: பவதே பீஷோதேதி ஸூர்ய: |

பீஷாஸ்மாதுக்நிஸ்சேந்த்ரஸ்ச ம்ருத்யுர் தாவதி பஞ்சம: ||

[இந்தப் பரமாத்மாவினிடம் பயத்தினால் காற்று அடிக்கிறது, இவனிடம் பயத்தால் ஸூர்யன் உதிக்கிறான்; இவனிடம் பயத்தினாலேயே அக்னியும், இந்திரனும், ஐந்தாமவனான யமனும் (தங்கள் தங்கள் காரியங்களிலே) விரைகின்றார்கள்.]

451. பூதநாம் யோ 427-2 [ஸஹஸ்ரநாம உபேதகூதம்5]

பவித்ராணம் பவித்ரம் யோ மங்குளாநாஞ்ச மங்குளம் |

தைவதம் தேவதாநாஞ்ச பூதநாம் யோ஽வ்யய: பிதா ||

[எந்த புகுவான் பவித்திரங்களுள் பவித்திரனாயிருக்கிறானோ, மங்குளங்களுள் மங்குளமாயிருக்கிறானோ, தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கிறானோ, எவனொருவன் ஜீவராசிகளுக்கெல்லாம் அழிவற்ற தந்தையாயிருக்கின்றானோ...]

452. ஏவம்பூதபூமிநீளா நாயக! [ஸரணாகுதிகூத்யம்-5]

[பூதேவியைப்போன்ற பூமிதேவிக்கும், நீளாதேவிக்கும் நாயகனே!]

453. பூய ஏவ மஹாபூஹோ 228-1; 370-1 [கூதை 10-1]

பூய ஏவ மஹாபூஹோ ஸ்ருணு மே பரமம் வச: |

பத்தேஹம் ப்ரியமாணய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா ||

[தடக்கையனே! (என்பெருமையைக் கேட்டு) உகக்கும் உனக்கு (என் விஷயமான புக்தி உண்டாவதும் வளருவதுமாகிற) நன்மையின் பொருட்டு மறுபடியும்

(என் பெருமையை விரித்துரைக்கும்) யாதொரு மேலான வார்த்தையையே நான் கூறுகிறேனோ, அந்த என்னுடைய மேலான வார்த்தையை (கவனமாகக்) கேட்பாயாக.)

454. பேஜூர் முகுந்த₃ 515-2 ?

பேஜூர் முகுந்த₃பத₃வீம்

[(கே₃பிகள்) முகுந்தன் சென்ற வழியைப் பின்தொடர்ந்தனர்.]

455. ப்ராதா 521-2 [ரா-அ 58-81]

அஹம் தாவந் மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்யே |

ப்ராதா ப்ரத்தா ச ப்ரந்த₃ஸ்ச பிதா ச மம ராக₃வ: ||

[நான் த₃ஸரத₃மஹாராஜாவைத் தந்தையாக எண்ணுகின்றேனல்லேன்; ராக₃வரே எனக்குத் தமயனும், ஸ்வாமியும், உறவினரும், தந்தையுமாவார்.]

456. ப்ராதா: ஸீஷ்யஸ்ய 181—வது ப்ரமாணம் க₃ண்க.

ம

457. மகரே குண்ட₃லா 24-8. ?

மகரே குண்ட₃லாக்ருதி

[மகர (தை) மாதத்தில் (சீதக்காற்று) குண்ட₃லம் போல் சுழன்று சுழன்று வீசுகிறது.]

458. மங்க₃ளதீ₃ப 8-2 [ஸ்ரீகு₃ண-2]

உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீநிர்வாஹகோரகிதநேமகடாக்ஷலீலாம் |

ஸ்ரீரங்க₃ஹர்மயதலமங்க₃ளதீ₃பரேக்யாம் ஸ்ரீரங்க₃ராஜமஹிஷீம் ஸ்ரியமாஸ்ரயாம: ||

[ஏழுலகங்களையும் (ப₄க₃வான்) படைத்தவுடன் தளிர்விடுவதாகவும், (அவனாலே) ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஏழு உலகங்களின் நிர்வாஹத்தினால் மொட்டு விடுவதாகவுமிருக்கிற அர்த்த₃கடாக்ஷலீலையை உடையவளும், திருவரங்க மாளிகைக்கு (ஒரு) மங்க₃ள தீ₃பக்கொழுந்துபோலிருப்பவளும், ஸ்ரீரங்க₃நாத₃னுடைய தீ₃வ்ய மஹஷியானவளுமான ஸ்ரீதே₃வியை ஆஸ்ரயிக்கிறோம்.]

459. மஞ்ஜீஸுப்த 4-4 [ர-ஸ்த 1-24]

தரளதநுதரங்க₃ர் மந்த₃மாந்தே₃ளயமாந--

ஸ்வதடவிடபிரர்ஜீ மஞ்ஜீ ஸுப்தப்₃ருங்க₃ா |

க்ஷிபது கநகநாம்நீ நிம்நக₃ா நாரிகேள-

க்ரமு₃கஜமகரந்தை₃ர் மாம்ஸலாப: மத₃ம்ஹ: ||

[அசையாநிற்பதாயும், சிறிதாயுமிருக்கும் அலைகளாலே மெல்ல அலைக்கப்படும் தன் கரையிலுள்ள சோலைகளின் பூங்கொத்துக்களில் உறங்குகின்ற வண்டு:

களை உடையதும், தென்னை, பாக்குமரங்களிலிருந்து உண்டான மகரந்தங்களினால் நிரம்பிய நீரை உடையதுமான 'பொன்னி' என்னும் பெயருடைய காவேரி நதியானது எனது பாபத்தை அழிக்கக்கடவது.]

460. மத்தமாதங்க 402—4 [ரா—அ 3—28]

க₃ந்தர்வராஜப்ரதிமம் லோகே விக்யாதபௌருஷம் |

தீர்க்கபுராஹும் மஹாஸத்த்வம் மத்தமாதங்குகாமிநம் ||

[க₃ந்தர்வராஜாவை ஒத்தவனும், உலகில் புகழ்ப்படும் வீரத்தையுடையவனும், நீண்ட கைகளை உடையவனும், பெரும்புலமுள்ளவனும், மதங்கொண்ட யானை போல் நடப்பவனுமான இராமனை (தசரதன் கண்டு திருப்தியடையவில்லை.)]

461. மத்பாபமேவ 262—2; 266—2; 270—1; 272—1 [ரா—அ ?]

ந மந்தராயா ந ச மாதுரஸ்யாதே₃ஷோ ந ராஜ்ஞோ ந ச ராகவஸ்ய |

மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாலீத் வநப்ரவேஸே ரகுநந்தநஸ்ய ||

[ராகவன் வனம் சென்றதற்கு மந்தரையினுடையவும், என் தாயான கைகேயியினுடையவும், அரசரான தந்தையுடையவும், ராமனுடையவும் தே₃ஷம் காரணமன்று. என் பாபமே காரணமாயிற்று.]

462. மத்பு₃க்ய 270-1 [ரா-ஸ 28-11]

க்யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸாநுக்ரோஸஸ்ச ராகவ: |

ஸத்வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஸ: ஸங்கே மத்பு₃க்யஸங்க்யாத் ||

[அறிவாளியாகவும், நன்றிமறவாதவராகவும், இரக்கமுள்ளவராகவும், நல் லொழுக்கமுடையவராகவும் பிரஸித்தரான ராமபிரான் என் பு₃க்யஹானியால் இரக்கமற்றவராகிவிட்டார் என்று ஸந்தே₃ஹிக்கிறேன்.]

463. மத்ய்ஞத்த 322—வது ப்ரமாணம் கசண்க.

464. மதுரா நாம 120-2; 126-4; 130-1; 132-1 ?

மதுரா நாம நகரீ புண்யா பாபஹரீ. ஸுபு₃ |

யஸ்யஸம் ஜாதோ ஜக₃ந்நாதஸ ஸாக்ஷாத்₃ விஷ்ணுஸ் ஸநாதந: ||

[யாதொரு நகரத்தில், உலகங்களுக்கெல்லாம் நாயகனும், அனாதியான வனுமான ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு (க்ருஷ்ணஞயத்) திருவவதரித்திருக்கிறாரோ, அப் படிப்பட்ட மதுரை என்னும் நகரம் அவனைத் தருகைக்கு உபாயமாகவும், பாபத்தைப் போக்கடிப்பதற்கும், ஸ்வயம் ப்ராப்யமாகவுமிருக்கிறது.]

465. மதுரம் ப்ராப்ய 176-2; 179-4; 292-வது ப்ரமாணம் கசண்க.

466. மதுரா மதுராலாபா 71-4; 197-2; 201-4; 204-4; 206-4; 446-3; 508-2

[ரா—ஸ 66-15]

மதுரா மதுராலாபா கிமாஹ மம் பா₃மிநீ |

மத்ய்ஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் க்யஸ்வ மே |

[ஹனுமானே! இனியவளும், இனிய பேச்சையுடையவளும், அழகியவளும், போகத்திற்குச் சிறந்தவளும், என்னைப் பிரிந்தவளுமான சீதை எனக்கு என்ன செய்தி சொன்னாள்? எனக்குச் சொல்லு.]

467. மநஸாசிந்தயத் 81-4; 52-1; 227-2 [வி-தர் 89-47]

பரமாபத₃மாபந்நோ மநஸாசிந்தயத் ஹரிம் |

ஸ து நாக₃வர: ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண: ||

[ஸ்லாக்யமான ஆபத்தை அடைந்தவனும், கைங்கர்யஸ்ரீயை உடையவனும், நாராயணனையே மேலான க₃தியாகக்கொண்டவனுமான அந்த க₃ஜேந்திராழ்வான் மனத்தினாலே ஹரியை நினைத்தான்.]

468. மநஸாத்₄க₃ச்ச₂தி 124-8; 129-6 [தைத்-ஆரண்ய 1-23]

யத்புருஷோ மநஸா₅தி₄(பி₄)க₃ச்ச₂தி-(யத்₃தி₄ மநஸா த்₄யாயதி)—தத்
வாசா வத₃தி தத் கர்மணா கரோதி

[மனிதன் எதை மனத்தினால் அடைகிறானோ—(எதை மனத்தினால் தியானிக்கிறானோ)—அதை வாயால் சொல்லுகிறான்; அதைச் செயலில் நிறைவேற்றுகிறான்.]

469. மந்த்ரப்₃ரஹ்மணி 4-8 [அஷ்டஸலோகீ 2]

மந்த்ரப்₃ரஹ்மணி மத்₄யமேந நமஸா பும்ஸ: ஸ்வரூபம் க₃தி:

க₃ம்யம் ஸிக்ஷிதமீக்ஷிதேந புரத: பஸ்சாத₃பி ஸ்த₂நாத: |

ஸ்வாதந்த்ரயம் நிஜரக்ஷணம் ஸமுசிதா வ்ருத்திஸ்ச நாந்யோசிதா

தஸ்பைவேதி ஹரேர் விவிச்ய கதி₃தம் ஸ்வஸ்யாபி நார்ஹம் தத: ||

[பெரியதிருடந்திரமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தில் நடுவிலுள்ள நமஸ்ஸப்₃த₃ம் முன்னேயுள்ள ப்ரணவத்தோடு சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளும்போது ஜீவனுடைய ஸ்வரூபமான பாரதந்த்ரயம் ஸிக்ஷிக்கப் (பரிஷ்கரிக்கப்)படுகிறது; தானிருக்குமிடத்திலேயே “நமோ நம:” என்று ஆவ்ருத்திபெற்ற நமஸ்ஸினால் உபாயம் பரிஷ்கரிக்கப்படுகிறது; பின்னாலுள்ள ‘நாராயணய’ என்னும் பத₃த்தோடு சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளும் போது பயன் பரிஷ்கரிக்கப்படுகிறது. (இதனால் முறையே தேறிய பொருள் யாதெனில்) (1) தனக்குத்தான் ஸ்வாமியாயிருக்கையாகிற ஸ்வாதந்த்ரயமும், (2) தன்னைத் தான் ரக்ஷித்துக்கொள்வதும், (3) ஸேஷத்வத்தோடு சேர்ந்த ஸேஷவ்ருத்தியாகிற கைங்கர்யமும் அந்த எம்பெருமானுக்கே உரியவை; மற்ற எவர்க்கும் உரியவையல்ல என்று த்வண்ணமார்க வகுத்துக் கூறப்பட்டதாயிற்று; ஆகையால், முன் சொன்ன மூன்றும் (மற்றவர்களில் ஒருவனை) தனக்கும் உரியவையல்ல.]

470. மந்த்ரோ மாதா 55-1 ?

[அஷ்டாக்ஷர மந்திரம் தாயாகிறது.]

471. மந்நமித்தம் 38-3 ?

மந்நமித்தம் க்ருதம் பாபமபி புண்யாய கல்பதே.

[ஸர்வேஸ்வரஞான என்பொருட்டு (ஜீவனால்) செய்யப்பட்ட பாபச்செயலும் புண்ணியச் செயலாகவே ஆகிறது.]

472. மந்யே ப்ராப்தா: 380-1; 386-2; 389-6 [ரா-அ 89-8,9]

க₃ச்ச₃ந்நேவ மஹாப₃ஹு: த₃யுதிமாந் ப₃ரதஸ்தத₃ |

ஸத்ருக்₃நம் சாப₃ரவீத் ஹ்ருஷ்ட: தாநமாத்யாம்ஸ்ச ஸர்வஸ: |

மந்யே ப்ராப்தா: ஸ்ம தம் தே₃ஸம் ப₃ரத்₃வாஜோ யமப்₃ரவீத் ||

[தடக்கையனும் ஒளியுடையவனுமான ப₃ரதன் தான் நடந்து கொண்டிருக்கும் அப்போதே மிக உகந்தவனாய், ஸத்ருக்₃னனையும், அந்த எல்லா மந்திரிகளையும் பார்த்து “ப₃ரத்₃வாஜர் சொன்ன அந்த ராமனிருக்கும் இடத்தை அடைந்து விட்டோம் என நினைக்கிறேன்” எனக் கூறினான்.]

473. மம சாபி 123-1; 128-3; 133-6 [ரா-யு 18-37]

மம சாப்யந்தராத்மாயம் ஸுத்₃த₃ம் வேத்தி விபீ₃ஷணம் |

அநுமாநாச்ச ப₃வாச்ச ஸர்வத: ஸுபரீ₃கித: ||

[என்னுடைய இந்த உள்ளமும் விபீஷணர்வான தோஷமற்றவனாக அறிகிறது; அதுமானத்தினாலும் நினைவினாலும் எல்லாவிதத்திலும் (இவன்) நன்கு ஆராயப்பட்டான்.]

474. மம த்வஸ்வா 150-5 [ரா-அ 59-1]

மம த்வஸ்வா நிவ்ருத்தஸ்ய ந ப்ராவர்த்தந்த வர்த்மநி |

உஷ்ணமஸ்ரு ப்ரமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்ப்ரஸ்தி₃தே வநம் ||

[ராமன் வனத்திற்குப் புறப்பட்டவுடன் (அயோத்தியை நோக்கித்)-திரும்பிய என்னுடைய தேர்க் குதிரைகள் (சோகத்தாலே) கூடும் கண்ணீரைப் பொழிகின்ற வையாய் வழிதடுமாறிச் சென்றன.]

475. மம மத்₃ப₃க்த 233-2 [ப₃ார-ஆஸ்வ 116-23]

மம மத்₃ப₃க்தப₃க்தேஷு ப்ரீ₃திரப்யதிகா ப₃வேத் |

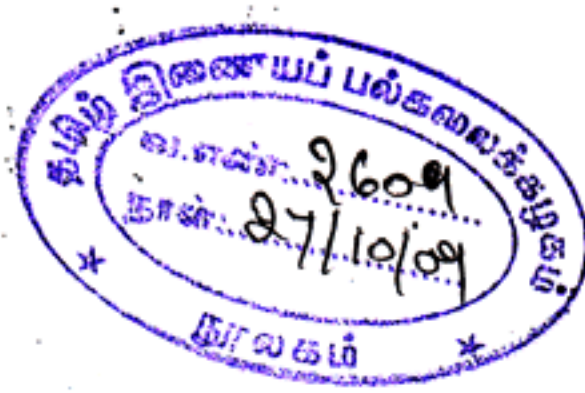
தஸ்மாந் மத்₃ப₃க்த ப₃க்தாஸ்ச பூஜநீயா விஸே₃ஷத: ||

[எனக்கு என் ப₃க்தர்களின் ப₃க்தர்களிடம் (ப₃க்தர்களிடமிருப்பதைவிட-) அதிகமான அன்பு உண்டு; ஆகையால் என் ப₃க்தர்களின் ப₃க்தர்கள் சிறப்பாகப் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.]

476. மயா ப்ரமாத₃ாத் 484-1; 503-6 [கீ₃தை 11-41, 42]

ஸகே₃தி மத்₃வா ப்ரஸப₃ம் யது₃க்தம் ஹே க்ருஷ்ண! ஹே யாத₃வ ஹே ஸகே₃தி |

அஜாநதா மஹிமாநம் தவேமம் மயா ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந வா₃பி ||

யச்சாபஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோடஸி விஹாரஸய்யாஸநபேஹநேஷு |
ஏகோ஽தவாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம் தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ||

[அடியாரை நமுவவிடாதவனே! உன்னுடைய இந்தப் பெருமையை அறியாத என்னால் மயக்கத்தாலோ நெடுநாள் பழகியதாலோ எனது தோழன் என்று எண்ணி "ஏ க்ருஷ்ண! ஏ யாதுவனே! ஏ நண்பனே!" என்று (உன்விஷயத்தில்) அடக்கமில்லாத யாதொரு சொல் சொல்லப்பட்டதோ; பரிஹாஸத்தின் பொருட்டு நீ (என்னால்) அவமதிக்கப்பட்டாய் என்பது யாதொன்றுண்டோ, வினையாடும் போதும், படுத்திருக்கும்போதும், வீற்றிருக்கும்போதும், உண்ணும்போதும் உன்னோடு சேர்ந்திருக்கையிலும் அல்லது நான் தனியேயிருக்கையிலும் பிறர் முன்னிலையிலும் நீ (என்னால்) அவமதிக்கப்பட்டாய் என்பது யாதொன்றுண்டோ, அவையனைத்தையும் நான் அளவிடவொண்ணாத உன்னை மன்னிக்கவேண்டுகிறேன்.]

477. மயா பேராதித: 71-5 [ரா-யு 38-25]

வாயஸேந ததஸ்தேந பாலவத் க்லிஸ்யமாநயா |

ஸ மயா பேராதித: ஸ்ரீமாந் ஸுகஸுப்த: பரந்தப: ||

[பிறகு அந்தக் காகாஸுரனால் பாலாத்காரமாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட என்னால் ஸுகமாகக் கண்வளர்ந்தருளியவரும், (அத்தாலே) அழகாயிருப்பவரும், எதிரிகளை தவிக்கச் செய்வருமான ஸ்ரீராமபிரான் எழுப்பப்பட்டார்.]

478. மஹதா தபஸா 207-3; 301-2; 307-2 [ரா-ஆ 66-8]

மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா |

ராஜ்ஞா தஸுரதேநாஸி லப்தேஹம்ருதமிவாமரை: ||

[ராமபிரானே! பெருந்தவத்தாலும், (புத்ரகாமேஷ்டி) முதலான பெருங் காரியங்களைச் செய்தும், தேவர்கள் அமுதத்தைப் பெற்றதுபோலே தஸுரதமஹாராஜாவால் தேவரீர் அடையப்பட்டார்.]

479. மஹாத்மந: 370-6; 428-வது, 496-வது ப்ரமாணங்கள் காண்க.

480. மஹேந்திர 284-2 [ரா-அ 87-24]

ததஸ்த்வஹம் சோத்தம ப்ராணசாபத்ருக்

ஸ்திர்தேஹம் தத்ர ஸ யத்ர லக்ஷமண: |

அதந்த்ரிபிர் ஜ்ஞாதிபிராத்தகார்முகை:

மஹேந்திரகல்பம் பரிபாலயம்ஸ்ததா ||

[(லக்ஷமணன் ராமனை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கையில்) நான் உத்தமமான அம்பையும், வில்லையும் எடுத்துக்கொண்டு, லக்ஷமணன் இருக்குமிடத்தில் (அவன் மேலே ஐயங்கொண்டு) காத்து நின்றேன். (என்மேல் ஐயமுற்று) எனது உறவினர்கள் சோம்பலில்லாமல் வில்லெடுத்து மஹேந்திரனைப்போன்ற ஸ்ரீராமனை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தனர்.]

481. மாதங்க, இவ 229-6; 238-7; 339-4 [ரா-யு 60-2]

மாதங்க, இவ லிம்ஹேந க₃ருடே₃நேவ பந்நக₃: |

அபி₃பூ₃தோ₃ப₃வத்₃ராஜா ராக₃வேண மஹாத்மநா ||

[யானே சிங்கத்தால் அடக்கப்படுவது போலவும், பாம்பு க₃ருட₃னால் ஒடுக்கப் படுவதுபோலவும் மஹாபுருஷான ராமனால் ராக்ஷஸராஜாவான ராவணன் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டான்.]

482. மாதா பிதா 81-8; 510-2; 521-1; 525-3; 528-1 [ஸு₃ப₃ல-16]

மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஸ் ஸரணம் ஸு₃ஹ்ருத்₃ க₃திர் நாராயண:

[நாராயணன் தாயாகவும், தந்தையாகவும், தன்னுடன் பிறந்தவனாகவும், தங்குமிடமாகவும், மோக்ஷோபாயமாகவும், நண்பனாகவும், மோக்ஷத்தில் அடையப் படுபவனாகவுமிருப்பவன்.]

483. மாநுஷீம் 866-5; 872-7 [கீ₃தை 9-11]

அவஜாநந்தி மாம் மூ₃ட₃ மாநுஷீம் தநுமாஸ்ரிதம் |

பரம் ப₃வமஜாநந்தோ மம பூ₃தமஹேஸ்வரம் ||

[அறிவிலிகள் என்னுடைய மேலான தன்மையை அறியாதவர்களாய், எல்லாப்பொருள்களுக்கும் பெரிய ஈஸ்வரனாய், மனித உருவை எடுத்துக்கொண்டிருப்பவனான என்னை அவமதிக்கின்றனர்.]

484. மாமேகம் ஸரணம் 124-வது ப்ரமாணம் காண்க,

485. மாயை 127-2; 11-வது ப்ரமாணம் காண்க.

486. மாஸாநாம் மார்க்க₃ 24-2; 40-1; 47-8; 50-2 [கீ₃தை 10-35]

ப்ருஹத்ஸாம தத₃ா ஸாம்நாம் க₃யாத்ரீ ச₃ந்த₃ஸாமஹம் |

மாஸாநாம் மார்க்க₃ஸீர்ஷோ₃ஹம் ருதாநாம் குஸு₃மாகர: ||

[அவ்வண்ணமே ஸாமங்களில் ப்ருஹத்ஸாமம் (நானே); ச₃ந்த₃ஸ்ஸு₃க்களுள் க₃யாத்ரீ ச₃ந்த₃ஸ்ஸு₃ நானே; மாதங்களுக்குள் மார்கழி நானே; ருதுக்களுக்குள் வஸந்தருது (நானே).]

487. மித்ரமௌபயிகம் 387 வது ப்ரமாணம் காண்க

488. முமுக்ஷுர்வை 5-2; 281-6; 291.-3 [ஸ்வே 6-18]

யோ ப்ரஹ்மாணம் வித₃த₃ாதி பூர்வம்

யோ வை வேத₃ாம்ஸ்ச ப்ரஹி₃னோதி தஸ்மை |

தம் ஹ தே₃வமாத்மபூ₃த்தி₃ப்ரஸாத₃ம்

முமுக்ஷுர் வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்₃யே ||

[எவன் பிரமனை முன் படைத்தானோ, எவன் வேதங்கனையும் அவனுக்கு உபதேசரித்தானோ, அப்படிப்பட்ட தேவனும், தன் விஷயமான ஞானத்தை வெளிப்படுத்துபவனுமான பரமபுருஷனை, மோக்ஷமடைய விரும்பும் நான் ஸரணமடைகிறேன்.]

489. பூடோ₄யமல்பமதி 526-4 [வி-த₄ர் 98-83]

பூடோ₄யமல்பமதிரல்பவிசேஷ்டிதோ₄யம்
க்லிஷ்டம் மநோ₄ஸ்ய விஷயைர் ந மயி ப்ரஸங்கீ₃ |
இத்த₃ம் க்ருபாம் குரு மயி ப்ரணதே₃கீ₃லேஸ
த்வாம் ஸ்தோ₃தும்புஜப₄வோ₃பி ஹி தே₃வ நே₃ஸ: ||

[அனைவரையும் நியமிக்கும் தே₃வனே! “இவன் அறிவிழந்தவன்; புல்லறிவாளன்; புல்லிய செயலோன்; இவனது மனம் ஸப்₃த₃ாதி₃விஷயங்களால் கலங்கியதால் என்னிடம் ஈடுபடாமலிருக்கிறது” என்று எண்ணி, உன்னைச் சரணடைந்த எனக்கு அருள்புரிவாய்; உந்தித்தாமரையில் பிறந்த பிரமனும் உன்னைத்துதிக்க வல்லவனன்றே.]

490. மேக₄ஸ்யாமம் 45-1; 216-2 [ரா-அ 88-8]

மேக₄ஸ்யாமம் மஹாப₃ாஹும் ஸ்திரஸத்வம் த்₃ருட₄வ்ரதம் |
கத₃ா த்₃ரக்ஷயாமஹே ராமம் ஜக₃த: ப்ரபு₄மவ்யயம் ||

[மேகம்போல் கறுத்தவனாய், தடக்கையனாய், நிலையான ப₃லத்தையுடையவனாய், உறுதியான (அடியாரைக்காக்கும்) விரதத்தை உடையவனாய், அழிவற்றவனாய், உலகிற்கு ஸ்வாமியான ராமனை எப்போது காண்போம்?]

ய

491. ய ஏஷு ஸு₃ப்தேஷு 136-வது ப்ரமாணம் காண்க.

492. யதோ வா இமாநி 176-6 [தை ப்₄ருகு₃ 17]

யதோ வா இமாநி பூ₄தாநி ஜாயந்தே |
பேந ஜாதாநி ஜீவந்தி | யத் ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஸந்தி |
தத் ஷிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்₃ ப்₃ரஹ்மேதி ||

[எதன்₃டமிருந்து இந்த பூ₄தங்கள் பிறக்கின்றனவோ, உண்டானவை எதனால் உயிர் வாழ்கின்றனவோ, ப்ரளய காலத்தில் எதன்₃ிடம் லயிக்கின்றனவோ அதுவே ப்₃ரஹ்மமென்று அதை அறிவாயாக.]

493. யதோ வரசோ 4:-வது ப்ரமாணம் காண்க.

494. யத்பு₃ஷோ மநஸா 468-வது ப்ரமாணம் காண்க.

495. யத்ராவதீர்ணம் 440-6 [வி.பு 4-11-3]

யதீதூர் வம்ஸம் நர: ஸ்ருத்வா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே |
யத்ராவதீர்ணம் க்ருஷ்ணாக்யம் பரம்ப்ரஹ்ம நராக்ருதி ||

[யாதொரு குலத்திலே பரப்ரஹ்மமானது கிருஷ்ணன் என்னும் பெயருடன் மனிதவுருவில் அவதரித்ததோ, அந்த யதுவம்ஸத்தைக் கேட்டானாகில், மனிதன் எல்லாப் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.]

496. யத்ராஷ்டாஶுர 56-1; 81-5; 92-2; 94-4; 97-3 [நாரதீய 1-20]

யத்ராஷ்டாஶுர ஸம்ஸித்தே, மஹாபாகே, மஹீயதே |
ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி, துர்ப்பி, ஶுதஸ்கரா: ||

[அஷ்டாஶுரஸித்தியடைந்த மஹான் எவ்விடத்தில் கொண்டாடப்படுகிறானோ அங்கு வியாதி, பஞ்சம், திருடர்கள் முதலியவை ஸஞ்சரிப்பதில்லை.]

497. யத்யாக்ரதுரஸ்மிந் 164-1 [சூந் 3-14-1]

யத்யாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ ப,வதி ததே: ப்ரேத்ய ப,வதி

[இந்த உலகத்தில் உபாஸகன் எப்படி உபாஸிக்கிறானோ, அப்படியே மேலுலகம் சென்ற பிறகு பலனை அனுபவிக்கிறான்.]

498. யத்யாததவாபி 297-வது ப்ரமாணம் காண்க.

499. யத்யாததண 217-1; 219-1 [பரமஸம்ஹிதை ?]

பேந யேந தாதா கச்சுதி தேந தேந ஸஹ கச்சுதி |

தத்யாதா தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம் சாயா வா ஸத்வமநு-
கச்சேத் தத்யாப்ரகாரம் ||

[இவ்வகன்றையுடைய பசு கன்றையும், கன்று பசுவையும் (அல்லது குழந்தை தாயையும்), நிழல் பிராணியையும் எப்படிப் பின்தொடர்கின்றனவோ அப்படியே எப்படி எப்படிப் பரமபுருஷன் செல்லுகிறானோ, அப்படி அப்படியே (முத்தனும்) கூடப்போகிறான்.]

500. யத்யாதே 269-1 [தை-ஸ்கா 11-3. 4]

அத்யாதே தே கர்மவிசிகித்ஸா வா வ்ருத்தவிசிகித்ஸா

வா ஸ்யாத் | யே தத்ர ப்ரஹ்மண: ஸம்மர்ஸிந: |

புத்தா ஆயுக்தா: | அலூஶா தர்மமாமா: ஸ்யு: |

யத்யாதே தத்ர வர்த்தேரந் | தத்யாதே தத்ர வர்த்தேதா: ||

[(சிஷ்யனுக்கு ஆசாரியனின் உபதேசம்:—) உனக்கு (ஸாஸ்த்ர ஸித்திமான) கர்மங்களைப்பற்றியோ, (ஸிஷ்டாசாரஸித்திமான) 'ஒழுக்கங்களைப்பற்றியோ ஸந்தேஹம் இருந்ததாகில், ஆராய்ச்சியில் வல்லவர்களும், வேதஸாஸ்த்ரங்கள் பயின்றவர்களும், லௌகிகஜ்ஞானம் உள்ளவர்களும், கோபம், லோபம் முத

லான துர்க்குணங்களற்றவர்களும், துர்மத்தில் ஈடுபாடு உள்ளவர்களுமான ப்ரஹ்மணர்கள் அவ்விஷயத்தில் எப்படி நடக்கிறார்களோ, அப்படியே நீயும் நடக்கவேண்டும்.]

501. யத₂ ரத்நாநி 370-4 [வாமநபுராணம் 67-89]

யத₂ ரத்நாநி ஜலதே₄ரஸங்க்யேயாநி புத்ரக |

தத₂ கு₃ ஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்யேயா மஹாத்மந: ||

[பிள்ளாய்! கடலில் ரத்னங்கள் எண்ணமுடியாமலிருப்பதுபோலே, மஹாபுருஷான அநந்தனுடைய குணங்களும் எண்ணமுடியாதவை.]

502. யதே₂சிதம் 277-1; 283-5; 292-3 [ஸ்தோ-ர 40]

நிவாஸஸ்யாஸநபாது₃காம்ஸகோபத₄நவர்ஷாதபவாரணாதி₃பி: |

ஸரீரபே₃தே₃ஸ் தவ சேஷதாம் க₃தர் யதே₂சிதம் சேஷ இதிரிதே ஜநை: ||

[(ப₄க₃வானுக்கு) எழுந்தருளியிருக்கிற திருமாளிகையாகவும், கண்வளர்த்து தருளுகிற படுக்கையாகவும், ஸிம்ஹாஸனமாகவும், பாதுகையாகவும், திருப்பரியட்டமாகவும், அணையாகவும், மழைக்கும் வெயிலுக்கும் குடையாகவும், மற்றும் பலபடியாகவும் ஆகின்றவையாய், அந்தந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி உனக்கு அடிமைப்பட்டவையான பலஸரீரங்களாலே சேஷன் என்று எல்லா ஜனங்களாலும் சொல்லப்படுபவனுமான (திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனாகவும்.)]

503. யத₃ஹரேவ 254-1 [ஜாப்யாலோபநிஷத்]

யத₃ஹரேவ விரஜேத் தத₃ஹரேவ ப்ரவ்ரஜேத்

[என்றைக்கு வைராக்யம் விளைகிறதோ, அன்றைக்கே துறவு மேற்கொள்ளவேண்டும்.]

504. யதி₃ வர ராவண: 88-வது ப்ரமணம் காண்க.

505. யது₃தலே₃த₃ப₄வ: 47-வது ப்ரமணம் காண்க.

506. யத்யத₄ர்மோ 225-3; 229-8; 231-5; 233-4 [ரஈ-ஸ 49-18]

யத்யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் ஸ்யாத்யம் ராக்ஷஸேஸ்வர: |

ஸ்யாத்யம் ஸு₃ரலோகஸ்ய ஸஸக்ரஸ்யாபி ரகஷிதா ||

[துர்மத்துக்குப் புறம்பானவனாயில்லாவிட்டால், ப₃லம் மிகுந்த இந்த ராவணன் ராக்ஷஸர்களுக்கு அரசனாயிருப்பதோடல்லாமல், இந்திரனுள்ளிட்ட முவுலகிற்குமே அரசனாயிருக்கலாம்.]

507. யத்யத₃ாசரதி 254-6; 446-2; 455-2; 456-6 [கீ₃தை 3-21]

யத்யத₃ாசரதி ஸ்ரேஷ்ட₃ஸ் தத் ததே₃வேதரோ ஜந: |

ஸ பத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ் தத₃நுவர்த்ததே ||

[ஸ்ரேஷ்ட₃னவொருவன் எப்படியெப்படி அனுஷ்டி₃க்கிருளே, அப்படியப்படியே மற்ற ஜனங்கள் அனுஷ்டி₃க்கின்றனர். அவன் எவ்வளவு செய்கின்றானே, உலகமும் அதை அனுஸரிக்கின்றது.]

508. யத்₃யத்₃விபூ₄தி 384-4 [கீ₃தை 10-41]

யத்₃யத்₃விபூ₄திமதஸத்த்வம் ஸ்ரீமது₃ர்ஜிதமேவ வா |
தத்ததே₃வாவக₃ச்ச₂ த்வம் மம தேஜோம்ஸஸம்பவம் ||

[எந்தெந்த ஜீவராசி தன்னால் நியமிக்கப்படும் செல்வங்களை உடையதாய் உள்ளதோ, ஒளி உடையதாய் உள்ளதோ, மங்குளமான கார்யங்களைத் தொடங்குவதில் ஊற்றமுடையதாய் விளங்குகின்றதோ அந்தந்த ஜீவராசியை நீ (அளப்பரிய சக்தியுள்ள) என்னுடைய நியமன ஸக்தியின் ஒரு பகுதியினால் உண்டானதே என்றே அறிவாயாக.]

509. யத்₃விநா 232-5 [ரா-அ 97-8]

யத்₃விநா ப₄ரதம் த்வாம் ச ஸத்ருக்₄நஞ்சாபி மாநத₃ |
ப₄வேந்மம ஸுக₂ம் கிஞ்சித் ப₄ஸ்மஸாத் குருதாம் ஸிகே₂ ||

[பெருமையைத் தருபவனே! ப₄ரதனையும், உன்னையும், ஸத்ருக்₄னையுமில்லாமல் ஏதாவது எனக்கு ஸுக₂முண்டாகுமானால், அதை அக்₃னி சாம்பலாக்கட்டும்]

510. ய: பூர்வ்யாய 218-4 [ருக்-மண்ட₃ல 1-21-154-14]

ய: பூர்வ்யாய வேத₄ஸே நவீயஸே ஸு₃மஜ்ஜாநயே விஷ்ணவே த₃த₃ாஸதி |
யோ ஜாதமஸ்ய மஹதோ மஹி ப்₃ரவத் ஸேது₃ ஸ்ரவோபி₄ர் யுஜ்யம் சித₃ப்₄யஸத் ||

[எந்த மனிதன் முதல்வனும், விதவிதமான உலகைப் படைத்தவனும், (என்றும்) புதியவனும், லக்ஷ்மீ நாதனுமான விஷ்ணுவுக்குத் தன்னை அளிக்கிருளே (அவனும்), மஹாநுபாவான இந்த பகவானுடைய, பூஜிக்கத்தகுந்த ஜன்மத்தை (எவன்) ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிருளே அவனும், பெரும்புகழாளனாய் (அனைவரும்) அடையத்தக்க அந்த பகவானுடைய பரமபதத்தை எதிர்நோக்கிச் செல்கின்றனர்.]

511. யமுநாம் சாதி 213 - வது ப்ரமாணம் காண்க.

512. யயெள ச காசித் 146-2 [வி-பு 5-18-19]

யயெள ச காசித் ப்ரேமாந்த₄ா தத்பார்ஸ்வமவிலம்பி₃தம் |

[அன்பினால் அறிவு மழுங்கியவளான ஓர் ஆயர்மங்கை கண்ணனுக்கருகில் விரைவில் வந்தாள்.]

513. யயெள தூர்ய 447-1; 455-4; 457-2 ?

யயெள தூர்யப்ரணதே₃ந பே₄ரீணம் ச மஹாஸ்வநை: |

[தூரியம் என்னும் வாத்தியத்தின் பேரொலியோடும், பேரி(முரசு)களின் ஒலியோடும் சென்றான்.]

514. யஸ்த்வயா 196-1; 201-1; 204-1; 206-1 [ரா—அ 30-18]

யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நரகோ யஸ் த்வயா விநா |

இதி ஜாநந் பராம் ப்ரீதிம் க₃ச்ச₃ ராம மயா ஸஹ ||

[ராக,வரே! 'உம்முடன் கூடியிருக்கும் இருப்பே (எனக்கு) ஸ்வர்க்கும்; உம்மைப் பிரிந்திருக்குமிருப்பு நரகம்' என்பதை அறிந்து, என்னுடன் கூடவே மேலான ஆநந்தத்தை அடைவீராக.]

515. யஸ்மாத் த்வயைவ 158-1. [வி.பு 5-16-23]

யஸ்மாத் த்வயைவ துஷ்டாத்மா ஹத: கேஸீ ஜநார்த்தந |

தஸ்மாத் கேஸவநாமா த்வம் லோகே க்யாதிம் க₃மிஷ்யஸி ||

[ஜநார்த்தனனே! தீயவனான கேசி உன்னால் கொல்லப்பட்ட காரணத்தால் நீ உலகில் 'கேசவன்' என்று பெயர் பெறப்போகியாய்.]

516. யஸ்ய ஸ்ரீரூப 346-12. (யஸ்ய?) ஸ்ரீரூபபூர்ஹணம் 374-வது ப்ரமாணம் காண்க.

517. யஸ்ய ஸா 432-1; 439-2; 442-1; [ரா-ஆ 18-37]

அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா |

ந த்வம் ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம் வநே ||

[யாதொரு தேஜஸ்ஸுக்கு ஜனகராஜன் திருமகளான பிராட்டி உரியவளோ, அந்த ராமதேஜஸ்ஸானது அளவிடவொண்ணாதது: காட்டில் ராமனுடைய வில்லை அண்டைகொண்டிருக்கும் அவளை எடுத்துவர நீ வல்லனல்ல.]

518. யஸ்யா: கடாஷுண 302-5; 358-7; [வைகுண்ட₂ஸ்தவ 22]

யஸ்யா: கடாஷுணமநுஷுணமீஸ்வராணாம்

ஐஸ்வர்யஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் |

தாம் ஸ்ரீரிதி த்வது₃பஸம்ஸ்ரயணந் நிராஹு:

த்வாம் ஹி ஸ்ரிய: ஸ்ரியமுத₃ாஹு₃ருத₃ாரவாச: ||

[யாவொரு பிராட்டியின் கடாஷுமானது, இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் ஷுணந்தோறும் ஐஸ்வர்யஹேதுவாகிறதென்பது ஸர்வஜநஸம்மதமானதோ.. அந்தப் பிராட்டியை தேவரிடத்தில் ஆஸ்ரயித்திருப்பது காரணமாகவே ஸ்ரியென்று நிருக்தி கூறுகின்றார்கள். உதாரவாக்குக்களான திருமங்கையாழ்வார், ஆளவந்தார் போல்வாரும் தேவரீரையன்றோ திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வனென்கிறார்கள்.]

519. யஸ்யாத்மா 72-2 [ப்₃குஹ 5-7-22]

யஸ்யாத்மா ஸரீரம்

[எந்தப் பரமாத்மாவுக்கு ஆத்மா ஸரீரமோ...]

520. யஸ்யாமதம் தஸ்ய 375-2; 376-3-54—வது ப்ரமாணம் காண்க.

521. யஸ்யாஸ்யமி 4-9; 5-1; 340-3 [யஜுர்-அஷ்டக 3-7]

யஸ்யாஸ்யமி ந தமந்தரேமி

[எவனுக்கு நான் த₃ஸனாயிருக்கிறேனோ அவனைவிட்டு வேறொருவனிடம் செல்லமாட்டேன்.]

522. யா: கஸ்சந 548-2 ?

யா: கஸ்சந க்ருதயோ மம ப₄வந்தி,

தாஸு மம மமதா நாஸ்தி, ப₄க₃வத ஏவ தா:

[என்னுடைய யாவைசில செயல்களுண்டோ, அவற்றில் எனக்கு “என்னுடையவை” என்னும் எண்ணமில்லை: பகவானுடையவையே அவை.]

523. யாவத: குருதே 388-5 [ஷி.பு 1-17-66]

யாவத: குருதே ஜந்து: ஸம்ப₃ந்தாந் மநஸ: ப்ரியாந் |

தாவந்தோஸ்ய நிக₃ந்யந்தே ஹ்ருத₃யே ஸோகஸங்கவ: ||

[ஜீவன் தன் மனத்துக்கினிய (பெண்டு பிள்ளைகள் முதலான) ஸம்ப₃ந்தங் களை எவ்வளவு வளர்த்துக்கொள்கிறானோ, அந்த அளவுக்கு அவன் தன் இருதயத்தில் ஸோகங்களாகிற அம்புகளைப் பாய்ச்சிக்கொள்கிறான்.]

524. யாவத₃ாவர்த்ததே 15-1 [ரா-யு 131-11]

யாவத₃ாவர்த்ததே சக்ரம் யாவதி ச வஸுந்த₃ரா |

தாவத் த்வமிஹ ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமித்வமநுவர்த்தய ||

[காலசக்கரம் எத்தனை நாள் சுழல்கிறதோ, பூமி எவ்வளவு பரப்பை உடைய தாயிருக்கிறதோ, அவ்வளவு காலமும், அவ்வளவு இடத்திலும் இவ்வுலகில் நீர் எல்லாப் பொருள்களையும் அரசனாக ஆளக்கடவீர்.]

525. யாவந்ந சரணௌ 180-13 [ரா-அ 98-8]

யாவந்ந சரணௌ ப்ராது: பார்த்தி₃வ வ்யஞ்ஜநாந்விதௌ |

ஸிரஸா த₃ரயிஷ்யாமி ந மே ஸாந்திர் ப₄விஷ்யதி ||

[அரசனுக்குரிய அலங்காரங்களோடு கூடிய ஸ்ரீராம பாதங்களை என் தலை யாலே த₃ரிக்கும்வரையில் எனக்கு சாந்தி உண்டாகப்போவதில்லை.]

526. யா: ஸ்த்ரியோ 385-வது ப்ரமாணம் காண்க.

527. யுத்₃தே₄ சாப்யபலாயநம் 311-1; 319-1; 327-2 [கீ₃தை 18-48]

ஸௌர்யம் தேஜோ த₃ருதிர் த₃ாக்ஷயம் யுத்₃தே₄ சாப்யபலாயநம் |

த₃ாநம்ஸ்வர ப₄ாவஸ்ச க்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வப₄ாவஜம் ||

[(யுத்₃த₄களத்தில் ப₄யமற்றுநுழையும் திறமையாகிற) சூரத்தன்மை, (பிற ரால் வெல்லவொண்மையாகிற) தேஜஸ், (இடையூறுகளை அழிக்கும் வல்லமை

யாகிற) த்ருதி, (எல்லாச் செயல்களையும் நிறைவேற்றும் திறமையாகிற) தக்ஷத் தன்மை, போர்க்களத்தில் (மரணம் உறுதியானாலும்) பின்வாங்காமை, (தன் பொருளைப் பிறர்க்குக்கொடுக்கையாகிற) தானம், பிறரை நியமிக்கும் திறமை ஆகியவை க்ஷத்ரியனுக்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டியவை.]

528. யுவராஜமமந்யத 281-1; 292-2 [ரா-அ 1-42]

தம் ஸமீக்ஷய மஹாராஜோ யுக்தம் ஸமுத்திதை: ஸுபை: |
நிஸ்சித்ய ஸசிவை: ஸார்த்த்யம் யுவராஜமமந்யத ||

[தசரதமஹாராஜர் சிறந்த குணங்களோடு கூடிய அந்த ராமனைப்பார்த்து, மந்திரிகளோடு ஆலோசனை செய்து அவனை யுவராஜாவாக்க எண்ணினார்.]

529. யுவைவ வஸுதேவோ 48-3 [வி-பு 5-20-52]

மஹோத்ஸவமிவாஸாத்ய புத்ராநந விலோகநம் |
யுவேவ வஸுதேவோத்ய விஹாயாப்யாக்யதாம் ஜராம் ||

[மைந்தன் முகத்தாமரையைக் காண்பதை ஒரு பெரிய உத்ஸவத்தைப் போலே அடைந்து, வசுதேவர், தேடியடைந்த கிழத்தனத்தை விட்டு வாலிபனைப்போல் ஆனார்.]

580. யே ச வேத்யேதே 165—வது ப்ரமாணம் காண்க.

581. யேஷாம் த்ரீண்யப 289-1; 291-1 ?

யேஷாம் த்ரீண்யபத்யாநாநி யோநிர் வித்யா ச கர்ம ச |
தே ஸேவ்யாஸ் தைஸ்ஸமாயுக்த: ஸாஸ்த்ரேப்யோஸ்பி விஸிஷ்யதே ||

[நற்குடிப்பிற்ப்பு, கல்வி, நல்லொழுக்கம் ஆகிய மூன்று சிறப்புக்கள் எவரிடமுள்ளனவோ அவர்களே ஆஸ்ரயிக்கத்தக்கவர்கள். இம்மூன்று சிறப்புக்களுடைய வன் (ப்ராமாண்ய விஷயத்தில்) சாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும் சிறப்புற்றவன்.]

532. யோ மாமேவ 200-4 [கீதை 15—19]

யோ மாமேவமஸம்முடே ஜாநாதி புருஷோத்தமம் |
ஸ ஸர்வவித்யபஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத ||

[பாரதகுலத்திலே பிறந்தவனே! எவனொருவன் இம்மாதிரியாக க்ஷராக்ஷர புருஷர்களைக் காட்டிலும் பல காரணங்களால் சிறப்புற்றவனாக என்னைக் கலக்க மில்லாமல் அறிகிறானோ, அவன் என்னை அடைவதற்குரிய வழியனைத்தையும் அறிந்தவனாகிறான்; (என்னை அடையும் வழியான) புக்தி ப்ரகாரங்களைத் தாலும் என்னிடம் புக்தி செய்தவனாகிறான்.]

533. யோ வஜ்ர பாதா 194-வது ப்ரமாணம் காண்க.

534. யே வைவேத்யா 488-வது ப்ரமாணம் காண்க.

ர

535. ரக்ஷுத் த்வாம் 147-2; 149-2; 153-2 [வி. பு 5-5-14]

ரக்ஷுத் த்வாமஸேஷாணாம் பூதாநாம் ப்ரபுவோ ஹரி: |
யஸ்ய நாபிஸமுத்ஸூதபங்கஜாதஸுவஜ்ஜகத் ||

[எவனுடைய உந்தியிலிருந்து உண்டான தாமரையிலிருந்து இவ்வுலகம் உண்டாயிற்றோ, ஸகல ஜகத்காரணான அந்த ஹரி உன்னைக் காப்பானாக.]

536. ரக்ஷுதா ஜீவ 386-1 [ரா-பு 1-14; ரா-ஸு 35-10]

ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா

[ஸ்ரீராமபிரான் எல்லா உலகையும் காப்பாற்றுமவர்; தம்முடைய ஜனங்களையும் காக்குமவர்.]

537. ரக்ஷயாபேக்ஷா 99-1 [லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-78]

ஸர்வஜ்ஞோ஽பி ஹி ஸர்வேஸ: ஸத்யா காருணிகோ஽பி ஸந் |
ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷயா(க்ஷா)பேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ||

[அனைவரையும் நியமிக்கும் பரமபுருஷன் எல்லாமறிந்தவனாயும், எப்போதும் கருணையுள்ளவனாயுமிருந்தபோதிலும் ஸம்ஸாரநெறிமுறையை நடத்துகிறவனாகையால் ரக்ஷிக்கப்படுபவனின் (ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்னும்) பிரார்த்தனையை எதிர்பார்க்கிறான்.]

538. ரங்கீ நேத்ர 6-1 [மாமுனிகள் முக்தகம்]

ரங்கீ நேத்ரஸரேண தாடிததநு: ஸேதே, ஸ்வயம் ஸுந்தர:
புத்ஸுதஸு சம்பகத்யாமபி:; குசதடே மக்நோ஽ஞ்ஜநாத்யீஸ்வர: |
பேக்ஷாபாடவலஜ்ஜயா வடமஹாதாமா ப்ரணீந்த்யரே஽பதத்
ரம்யேஸஸ் தவ விஸ்மிதேந மநஸா கோதே பரம் திஷ்டதி ||

[(கோத்யாஸ்வயம்வரத்திற்குப் பல அர்ச்சாவதார எம்பெருமான்கள் எழுந்தருளினர். அவர்களில்) பெரியபெருமாள் (ஆண்டாளின்) கண்ணம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டவராய் (ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அருகில் உள்ள கோயிலில்) சயனித்திருக்கிறார். திருமாலிருஞ்சோலை அழகர் (சம்பகக்காட்டிலுள்ள காட்டழகர் கோயிலில்) சம்பகமலைகளாலே கட்டப்பட்டார். திருமலையப்பனை திருவேங்கடவனோ (அருகிலுள்ள திருவண்ணாமலையாகிற) (பூமிதேவியின் அவதாரமான ஆண்டாளின்) முலையில் அழுந்தி நிற்கிறார். வடபெருங்கோயிலுடையானாகிற கிழவரோவெனில் (இளம் பெண்ணான ஆண்டானைத் தாம் மணம்புணர்ந்து) அனுபவிக்க இயலாது என்னும் வெட்கத்தாலே ஆதிசேஷன்மேலே விழுந்தார். உன்னுடையவரான அழகியமணவாளன் (நம்பெருமாள்) ஒருவரே வியப்புற்ற நெஞ்சோடு உனதருகில் நிற்கிறார்.]

539. ரஞ்ஜநீயஸ்ய 69-6; 237-3; 242-1; 241-8; 315-6; 374-3; 475-5 [ரா-பு 106-6]

ஸத்ரோ: ப்ரக்₂யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: |

பஸ்யதோ யுத்₃த₄லுப்₃தே₄ஹம் க்ருத: காபுருஷஸ்த்வயா: ||

[புகழ்பெற்ற வீர்யத்தையுடையவனும், எனது பராக்ரமத்தைக் காட்டி உய் பிக்கத்தக்க எதிரியுமான ராமன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே, போர்புரிவதில் பேராசைகொண்ட நான் (ஸாரதியான) உன்னால் (போரில் பின் வரங்கும்) பயங்கொள்ளி மனிதனாக ஆக்கப்பட்டேன்.]

540. ரத₃குஞ்ஜர 210-2; 214-3; 217-4; 219-7 [ரா-ஸு 31-2]

ராஜா த₃ஸரதே₄ நாம ரத₃குஞ்ஜரவர்ஜிமாந் |

புண்யஸீலோ மஹாகீர்த்தி: ருஜுராலீந் மஹாயஸா: ||

[தசரதன் என்னும் பெயருள்ள அரசர், தேர், யானை, குதிரை (காலான்) படைகளை உடையவராய், புண்ணியமான, ஒழுக்கமுடையவராய் (தனது நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும்) பெரும் புகழுடையவராய், நேர்மையானவராய் இருந்தார்.]

541. ரமமாண வநே 338-1; 844-7; 846-11 [ரா-பு 1-31]

ரம்யமாவஸத₃ம் க்ருத்வா ரமமாண வநே த்ரய: |

தே₃வக₃ந்த₄ர்வஸங்காஸாஸ் தத்ர தே ந்யவஸந் ஸுக₃ம் ||

[தே₃வக₃ந்த₄ர்வர்களைப் போல் விளங்கும்வர்களும், வனத்தில் ஆனந்திப்பவர்களுமான (ராமன், லக்ஷ்மணன், ஸீதை ஆகிய) அம்முவரும், ஓர் அழகிய பர்ணசாலையைக் கட்டி அதிலேயே ஸுக₃மாக வாழ்ந்தனர்.]

542. ரமஸ்வ 206-6 [ரா-அ 16-20]

ஹந்த ஸீக்₄ரமிதோ க₃த்வா த்₃ரக்ஷயாமி ச மஹீபதிம் |

ஸஹ த்வம் பரிவாரேண ஸுக₃மாஸ்ஸவ ரமஸ்வ ச ||

[இந்த அந்தப்புரத்திலிருந்து விரைவிலேயே சென்று (தந்தையான) தசரத சக்ரவர்த்தியைப் பார்க்கிறேன். (ஸீதையாகிற) நீ தோழிகளோடு கூட இனி திருந்து ஆனந்தமடைவாய்.]

543. ரஸோவை 4-2 [தை-ஆந 7-1]

ரஸோ வை ஸ:, ரஸம் ஹ்யேவாயம்

ஸப்₃த்₄வா ஆநந்தீ₃ ப₄வதி |

[அந்தப் பரமபுருஷன் ரஸ (ஆநந்த₃) ஸ்வரூபனல்லவா; இந்த ஜீவன் ஆநந்த₃ ஸ்வரூபனை அப்பரமபுருஷனை அடைந்து ஆனந்த₃முடையவனாகிறான்.]

544. ராக₃வோ₃ஹி 53-1, 57-வது ப்ரமாணம் 2 வது ஸ்லோகம் காண்க.

545. ராஜத₁நீ 283-4 [ரா-யு 126-50]

நாநாதருஸதாநீ₁ஸம்ப்ரபுஷ்பிதகாநநா |
ஏஷா ஸா த்₃ருஸ்யதே₂யோத்யா ராஜத₁நீ பிதுர்மம ||

[பலவகைப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான மரங்கள் நிறைந்ததாய், நன்கு மலர்ந்த காடுகளை உடையதாய், எனது தந்தையின் தலைநகரான அயோத்திநகரம் இதோ தெரிகிறது.]

546. ராஜந் 865-2; 889-3 [ரா-அ 72-24]

உத்திஷ்டே₂த்திஷ்ட₂ கிம் ஸேஷே ராஜந்நத்ர மஹாயஸ: |
த்வத்₃வித₁ா நஹி ஸோசந்தி ஸந்த: ஸத₃ஸி ஸம்மதா: ||

[பெரும்புகழுள்ள அரசனே! எழுந்திரு; எழுந்திரு. ஏன் இங்கு வீழ்ந்து விட்டாய்? நல்லோர்களின் கூட்டத்தில் கொண்டாடப்படும் நல்லோர்களான உன் போன்றவர்கள் (தந்தையின் மரணத்தைக்கேட்டு) வருந்துவதில்லை.]

547. ராஜஸம்ஸ்ய 114-8 [ரா-யு 116-38]

ராஜஸம்ஸ்யவஸ்யாநாம் குர்வந்திநாம் பராஜ்ஞயா |
விதே₂யாநாம் ச த₃ாஸீநாம் க: குப்யேத்₃ வானரோத்தம ||

[வானரசரேஷ்ட₂னே! ராஜாவுக்குப் பரதந்திரர்களும், அவனுடைய ஆஜ்ஞை வினால் (எனக்குத் துன்பத்தைச்) செய்பவர்களும், அவனுக்கு வசப்பட்டவர்களுமான வேலைக்காரிகளிடத்தில் எவன் கோபங்கொள்வான்?]

548. ராஜ₁ த₃ஸ்ரதே₂ 540-வது ப்ரமானம் காண்க.

549. ராஜாதி₁ராஜ: 884-5; 889-1 [பு₁ர-ஆஸ்வ 43-13]

ராஜாதி₁ராஜஸ் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர் ப்₃ரஹ்மமயோ மஹாந் |
ஈஸ்வரம் தம் விஜாநீம: ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: ||

[எல்லா அரசர்களுக்கும் பேரரசராய், ப்₃ரஹ்மஸ்வருபியாய், பெரியவராய் விளங்குபவர் விஷ்ணுவே. அவரையே ஈஸ்வரரென்று அறிவோம். அவரே தந்தையாவார். ப்ரஜாபதியுமாவார்.]

550. ராஜ்யமஸ்மை 270-4; 272-4 [ரா-அ 97-17, 18, 19]

யதி₃ ராஜ்யஸ்ய ஹேதோஸ்த்வமிமாம் வாசம் ப்ரபு₁ஷஸே |
வக்ஷ்யாமி ப்₁ரதம் த்₃ருஷ்ட்வா ராஜ்யமஸ்மை ப்ரதி₃யதாம் ||
உச்யமாநோ₂பி ப்₁ரதோ மயா லக்ஷமண தத்த்வத: |
ராஜ்யமஸ்மை ப்ரயச்சே₂தி ப்₃ாட₁மித்யேவ வக்ஷயதி ||
ததே₂ாக்தோ த்₁ர்மஸீலேந ப்₁ராத்ரா தஸ்ய ஹிதே ரத: |
லக்₁மண: ப்ரவிவேஸேவ ஸ்வாநி க்₃ாத்ராணி லஜ்ஜயா ||

[“லக்ஷ்மண, ராஜ்யத்தில் ஆசையினால் (புரதனை நிந்திக்கும்) இந்த வாஸ்துதையை நீ பேசினாயாகில், புரதனைப் பார்த்தவுடன் ‘ராஜ்யத்தை இந்த லக்ஷ்மணனுக்குக் கொடுத்துவிடு’ என்று கூறுகிறேன். நான் ‘ராஜ்யத்தை இன்னுக்குக் கொடுத்துவிடு’ என்று உள்ளபடி கூறுவேனாகில், புரதன் ‘அப்படியே ஆகட்டும்’ என்றே சொல்லுவான்” என்று இவ்வண்ணமாக அறவழிநடக்கும் தமயனான ராமனால் சொல்லப்பட்டவனாய், ராமனது நன்மையிலேயே ஈடுபட்டவனான லக்ஷ்மணன் தன் உடலினுள் அவயவங்கள் புகுந்ததுபோலே, வெட்கத்தாலே கூனிக்குறுகிப்போனான்.]

551. ராஜ்யம் நாம 884-2 [ரா.கி 12—20]

ராஜ்யம் நாம மஹாவ்யாதி; அசிகிதஸ்யோவிநாஸந: |

ப்ராதரம் வா ஸுதம் வாபி த்யஜந்தி க்ஷுபூமிபா: ||

[ராஜ்யம் என்பது சிகிச்சை செய்யமுடியாததாய், நீக்கமுடியாததாய் (அல்லது நோயாளியை அழிப்பதாய்) இருக்கும் பெரிய வியாதியாகும். ஸஹோதரனாலும், பிள்ளையாலும், அவனையும் அரசர்கள் கைவிடுகிறார்களன்றே.]

552. ராமஸார்த்தூலம் 402—3 ?

ராமஸார்த்தூலம்

[ராமனாகிற புலியை]

553. ராமஸ்ய த்யமிதா 286—1 [ரா—பு 1—26]

ராமஸ்ய த்யமிதா பார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா |

ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா தேவமாயேவ நிர்மிதா ||

[ஜனககுலத்தில் பிறந்தவனும், தேவர்களின் ஆச்சர்யமான படைப்புப்போன்றவனும். ராமனுக்கு இனியவனும், எப்போதும் அவனுக்கு உயிர்போலே நன்மை செய்யும் மனைவியுமாயிருந்தாள் (ஸீதை)]

554. ராமாநுஜம் லக்ஷ்மண 140-2; 145-5 [ரா—ஸு 28—10]

நூநம் ஸ காலோ ம்ருக்யரூபதாரீ மாமல்பபாக்யாயாம் லுலுபே ததநீம் |

யத்ரார்ப்புத்ரம் விஸஸர்ஜ மூடா ராமாநுஜம் லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ச ||

[அந்நிலியான நான் எந்த சமயத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய தம்பியான இளையபெருமானையும், இளையபெருமானுடைய தமயனாராய், எனது கணவரான பெருமனையும் விரட்டிவிட்டேனோ, அப்போதே ஸுப்ரஸித்தான யமன் மானாக உருக்கொண்டு அற்பமான புண்ணியத்தையுடைய என்னை வஞ்சித்து விட்டான்.]

555. ராமே ராஜ்யம் 86—1; 98-1 557-வது ப்ரமாணம் கண்க.

555. ராமோ த்₃விர் 286—2; 290—2; 293—2 [ரா—அ 18—30]

தத்₃ ப்₃ருஹி வசநம் தே₃வி! ராஜ்ஞோ யத₃பி₄காங்குதம் |
கரிஷ்யே ப்ரதிஜானே சராமோ த்₃விர் நாபி₄ப₄ஷதே ||

[அம்மா! அரசர் விரும்பியதான அந்த வசனத்தைச் சொல்லுவாயாக; அப்படியே செய்கிறேன்; ப்ரதிஜ்ஞையையும் செய்கிறேன்; ராமன் இரண்டு விதமாகப்பேசமாட்டான்.]

557. ராமோ ராமோ 145-2; 150-7 [ரா-யு 131—102]

ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமப₄வந் கத₂ா: |
ராமபூ₄தம் ஜக₃தபூ₄த் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ||

[ராமன், ராமன், ராமன்' என்றே குடிகளுடைய பேச்சுக்களிருந்தன. ராமன் ராஜ்யம் ஆளும்போது உலகம் முழுவதும் ராமமயமாயிருந்தது.]

558. ராமோ வீக்₃ரஹ 70—2; 125—2; 431—8 [ரா—ஆ 87—13]

ராமோ வீக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம: ஸாது₄: ஸத்யபராக்ரம: |
ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தே₃வாநாம் மக₄வாநிவ ||

[ராமன் த₄ர்மமே உருவெடுத்தவன்; நல்லொழுக்கமுடையவன்; உண்மை வீரன்; தேவர்களுக்கு இந்திரனைப்போல் எல்லாவுலகிற்கும் இவன் அரசனாகிறான்.]

559. ராவணஸ்யாநுஜோ 224—2; 228—4; 231-3; 232-6 [ரா-யு 17-17]

ராவணஸ்யாநுஜோ ப்₄ராதா விபீ₄ஷண இதி ஸ்ருத: |
சதுர்ப்பி₄ஸ ஸஹ ரகேஷாபி₄ர் ப₄வந்தம் ஸரணம் க₃த: ||

[விபீஷணன் என்று பெயர் பெற்றவனாய், ராவணன் தம்பியான அரக்கன் தாலு அரக்கர்களோடு தேவரீரை ஸரணமடைந்துள்ளான்.]

560. ராவணோ நாம 269-வது ப்ரமாணம் காண்க.

561. ரிபூணாமபி 198-2; 202-3; 229-8 [ரா-யு 50-56]

ஸகே₂! ராக₄வ! த₄ர்மஜ்ஞ! ரிபூணாமபி வத்ஸல! |
அப்யநுஜ்ஞாதுமிச்ச₃ாமி க₃மிஷ்யாமி யத₂ாக₃தம் ||

[நன்பரே! ரகு₄குலத்தில் உதித்தவரே! த₄ர்மத்தை அறிந்தவரே! சத்துருக்களுக்கும் வாத்ஸல்யத்தை உடையவரே! விடைபெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்; வந்தவாரே போய்விடுகிறேன்.]

ல

562. லக்ஷ்மண பூர்வ 554-வது ப்ரமாணம் காண்க.

563. லக்ஷ்மணேந க₃த₃ம் 305-7 [ரா-உ 107-8]

அத்யயவாஹம் க₃மிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேந ச₃த₃ம் க₃திம் |

[நான் இன்றே லக்ஷ்மணன் சென்ற அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் செல்வேன்.]

564. லக்ஷ்மணே லக்ஷ்மி 81-1; 48-1; 51-4; 223-3; 224-1; 228-2; 231-1; 282-3; 305-4 [ரா-ப₃ 18-28]

ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஸரீரத: |

லக்ஷ்மணே லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ ப₃ஹி: ப்ராண இவாபர: ||

[கைங்கர்ய லக்ஷ்மியை உடைய லக்ஷ்மணன், ராமனுக்கு ஸரீரத்தைக்காட்டிலும் எல்லாப் பிரியத்தையும் செய்பவனாகவும், வெளியிலிருக்கும் மற்றொரு ப்ராணன் போலவும் விளங்கினான்.]

565. லக்ஷ்மீபதி: 182-1 [பாஞ்சராத்தரம்]

அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம் |

லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லப₄ ப்ராப்தியோக₃நீ |

ஏதஸ்யாஸ்ச விஸேஷோ₃யம் நிகுமாந்தேஷு₃ ஸப்₃த்யதே ||

[லக்ஷ்மீபதியான நானே என்னையடைய உபாயமாவேன். என் பிரியையான லக்ஷ்மியானவள் புருஷகாரத்தினால் என்னை அடைய உதவிபுரிகிறாள். (புருஷகாரத்வமாகிற) இப்பெருமை இவளுக்கு வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறது.]

566. லோகபுர்த்தாரம் 158-வது ப்ரமாணம் காண்க.

567. லோகாப்ச 366-வது ப்ரமாணம் காண்க.

வ

568. வக்தா ஸ்ரோதா 70-6 [ரா-யு 16-20; ரா-ஆ 27-2]

ஸ=ஸ₄: புருஷா ராஜந்! ஸததம் ப்ரியவாதி₃ந: |

அப்ரியஸ்ய து பத்யஸ்ய வக்தா ஸ்ரோதா ச து₃ர்ஸ₄: ||

[அரசனே! (மனத்துக்கு) இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவர்கள் கிடைத்தற்கு என்யவர்கள்; இனிமையில்லாததாய், நன்மை பயப்பதான வார்த்தையைச் சொல்லுபவனும், (அதைக்) கேட்பவனும் கிடைத்தற்கு அரியவன்.]

569. வசஸாம் வாச்ய 871-5 [ஜிதந்தே 1-9]

கார்பாணம் காரணம் பூர்வம் வசஸாம் வாச்யமுத்தமம் |

யோக்யாநாம் பரமாம் ஸித்₃தி₃ம் பரமம் தே பத₃ம் விது: ||

[கார்பங்களான எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஆதிகாரணமாகவும், சொற்களுக்கு மேலான சொற்பொருளாகவும், யோக்யங்களுக்கு மேலான ப்ராப்யமாகவும் உன்னுடைய மேலான திருவடிகளை (பெரியோர்கள்) அறிகிறார்கள்.]

570. வசஸா ஸாந்த்வ 392-1; 405-5; 407-1 [ரா-யு 19-6]

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராமோ வசநமப்ரவீத் |

வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம் லோசநாப்யாம் பிபுந்நிவ ||

[ஸ்ரீராமபிரான் அந்த விபீஷணனுடைய அந்தச்சொல்லைக் கேட்டு, இந்த விபீஷணனை, வார்த்தையினாலே ஆறுதல்கூறி, கண்களினாலே பருகுபவர்போலே வார்த்தையை உரைத்தார்.]

571. வஞ்சிதாஸ்சாபி 385-3 [ரா-அ 84-16]

ந்ஷ்ருடஸ்சைவ தேஸோஸ்யம் வஞ்சிதாஸ்சாபி தே வயம் |

நீவேத்யாமஸ்தே ஸர்வே ஸ்வகே த்யாஸகுலே வஸ ||

[இந்த வனப்ரதேசம் உங்களுடைய அரண்மனைத்தோட்டமாகும். (இராமன் வனம் அனுப்பப்பட்டதால், அல்லது எங்களுக்கு உங்கள் வருகை பற்றிச் சொல்லாததால்) நாங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டோம். இங்குள்ள அனைவரும் உன் த்யாஸர்கள். “உன் த்யாஸனின் இடத்தில் வஸிப்பாய்” என விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறோம். (இது பரதனிடம் குகன் கூறியது)]

572. வத்ஸமத்ய 214-1 [வி-பு 5-17-19]

ஸ த்யதர்ஸ தத்யாக்ருஷ்ணமாத்யாவாதேஹநே க்யவாம் |

வத்ஸமத்யக்யதம் ப்யால்ம்(ப்யல்)நீலோத்பலத்யளச்சயிம் ||

[அப்போது அந்த அக்ருரன் முதலில் மாடுகறக்குமிடத்தில் கன்றுகளுக்கு நடுவிவிருப்பவனாய், (மலர்ந்த) நீலோத்பல இதழ்போன்ற நிறமுடைய சிறுவனான கண்ணனைப் பார்த்தான்.]

573. வத்யதி யம: கில 370-வது ப்ரமாணம் காண்க.

574. வத்யர்ஹமபி 159-வது ப்ரமாணம் காண்க.

575. வத்யதாம் 50-8; 280-1; 288-2; 290-6; 294-3; 372-8; 392-2 [ரா-யு 17-27]

வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண த்யண்டேந ஸசிவை: ஸஹ |

ராவணஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய ப்யாதா ஹ்யேஷ விபீஷண: ||

[இந்த விபீஷணன் மந்திரிகளோடுகூடக் கொடியதான தண்டனையால் கொல்லப்பட்டும்; [ஏனெனில்] இந்த விபீஷணன் கொடியவனான ராவணனுடைய ஸஹோதரனன்றோ.]

576. வயோஸ்யா 243-3 [ரா-யு 5-5]

ந மே த்ய:க்க்யம் ப்ரியா த்யாரே ந மே த்ய:க்க்யம் ஹ்ருதேதி வா |

ஏததேவாநுஸோசாயி வயோஸ்யா ஹ்யதிவர்த்ததே ||

[(எனக்கு) இனிமையான ஸீதை தூரத்திலிருக்கிறாள் என்று எனக்குத் துன்பம் இல்லை; (ராவணனால்) அபஹரிக்கப்பட்டாள் என்றாவது எனக்குத் துன்பம் இல்லை; இவளுடைய வயது கழிகின்றதன்றோ; இதைக் குறித்தே வருந்துகிறேன்.]

577. வரம் ஹுதவஹ 27-3 [க₃ாருட₃- பூர்வ ?]

வரம் ஹுதவஹ ஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்தி: |
ந ஸௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸ்வைஸஸம் ||

[பரமபுருஷனின் நினைவற்ற மக்களிடையேயிருக்கும் உயிர்க் கொலை கொடிது; தீக்கொழுந்து விட்டெரியும் கூட்டினுள் வாழ்வது (அதனிலும்) நன்று.]

578. வரஷாயுதைர் 178-வது ப்ரமாணம் காண்க.

579. வல்லவீவத₃நோ 121-4; 127-4; 132-5 ?

வல்லவீவத₃நோச்சிஷ்டபவித்ராதரவித்₃ரும:

[இடைப் பெண்களின் வாயமுதைச் சுவைத்துப் பரிசுத்தியடையும் செம்பவள வாயையுடைய கண்ணன்.]

580. வஸதி ஹ்ருதி₃ 441-வது ப்ரமாணம் காண்க.

581. வஸுதே₃லோவஹந் 213-வது ப்ரமாணம் காண்க.

582. வஸ்தவேகமேவ 56-8; 57-1 [வி பு 2-6-47]

வஸ்தவேகமேவ து₃:க்க₃ாய ஸுக₃ாயேர்ஷ்யாக₃மாய ச |

கோபாய ச யதஸ்தஸமா₃த்₃வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத : ||

[(அன்னம் பானம் முதலான) ஒரு பொருளே (ஒருவனுக்கு அல்லது ஒரு தேசகாலத்தில்) துன்பத்திற்குக் காரணமாகிறது; (மற்றொருவனுக்கு அல்லது மற்றொரு தேசகாலத்தில்) இன்பத்திற்கோ, பொருமை ஏற்படவோ, கோபத்திற்கோ காரணமாகிறது. ஆகையால், ஒரு பொருள் ஸுக₃ரூபமானது அல்லது து₃:க்க₃ரூபமானது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்?]

583. வாகு₃த்தா: 129-7 [தை-ஸம் 7-5-8]

மந: பூர்வோ வாகு₃த்தா:

[முதலில் மனஸ்ஸும் அடுத்தபடியாக வாகி₃ந்திரியமும் செயல்படுகின்றன.]

584. வாக்₃மீ ஸ்ரீமாந் 279-1; 286-1; 290-1; 293-1 [ரா-ப₃ 1-9]

பு₃த்₃தி₃மாந் நீதிமாந் வாக்₃மீ ஸ்ரீமாந் ஸத்ருநிப₃ர்ஹண:

[(ராமன்) அறிவுடையவன்; நீதியுடையவன்; நல்லவார்த்தைகளை நன்றாகப் பேசுவவன்; (அப்படிப் பேசும்போது) மிக அழகாயிருப்பவன்; எதிரிகளை அழிப்பவன்.]

585. வாசா த₃ர்ம 288-1; 290-8; 294-10 [ரா-ஸு 39-10]

ஜீவந்தீம் மாம் யத₃ா ராமஸ் ஸம்ப₃ாவயதி கீர்த்திமாந் |

தத் தத₃ா ஹநுமந் வாச்யோ வாசா த₃ர்மமவாப்நுஹி ||

[கீர்த்திமாண ராமபிரான் உயிருடன் வாழும் என்னை கொளரவிக்கும்படியாக நீ வார்த்தை சொல்லவேண்டும். வார்த்தை சொல்லிப் புண்ணியம் பெறுவாயாக.]

586. வாநராணம் 380-2; 386-3; 388-2; 388-7 [ரா-ஸு 35-2]

வாநராணம் நராணம் ச கதாமாவீத் ஸமாகம: |

[வாளரர்களுக்கும், நரர்களுக்கும் சேர்த்தி எப்படி உண்டாயிற்று?]

587. வாநரோ஽ஹம் 326-2; 271-வது ப்ரமாணம் காண்க.

588. வாஸுதேவஸ்ஸர்வம் 420-வது ப்ரமாணம் காண்க.

589. விக்ரது காமர 190-வது ப்ரமாணம் காண்க.

590. விசக்ரமே ப்ருதிவீ 83-1 [ருக் மண்டல 7-6-99-11]

விசக்ரமே ப்ருதிவீமேஷ ஏதாம் கேஷத்ராய விஷ்ணுர் மநுஷே தஸ்யந் |
த்ருவாஸோ அஸ்ய கீரயோ ஜநாஸ: உருக்ஷிதம் ஸுஜநிமா சகார ||

[இந்த தேவனாகிற விஷ்ணு இந்த பூமியை, குடியிருப்பதற்காக, துதிக்கும் தேவர்களுக்கு (மாவலியிடமிருந்து அபஹரித்துக்) கொடுக்க விரும்பி, திருவுலகளந்தருளினான்; இந்த பகவானை (திருநாம) ஸங்கீர்த்தனம் செய்யும் ஜனங்கள் நிலையாயிருக்கின்றனர்; திவ்யமான பிறப்புக்களையுடைய பகவான் பெரிய நிவாஸஸ்தலங்களை (தன்னை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வார்க்குச்) செய்துகொடுக்கிறான்.]

591. விஜ்ஞாநம் யதிதம் 300-2; 568-9 [ஜிதந்தே 1-11]

விஜ்ஞாநம் யதிதம் ப்ராப்தம் யதிதம் ஸ்தாநமாஜிதம் |
ஜந்மாந்தரே஽பி மே தேவ மாப்யுத் தஸ்ய பரிசுஷய: ||

[எம்பிரானே! அடியேனுக்கு (நீயே உபாயமும் உபேயமும் என்கிற) யாதொரு ஜ்ஞானமானது கிடைத்திருக்கிறதோ, (இந்த ஜ்ஞானவிஷயமான அத்யயவஸாயமாகிற) யாதொரு நிலை (அடியேனால்) ஸம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவற்றுக்குக் குறைவானது எப்பிறப்பிலும் ஏற்படவேண்டாம்.]

592. விது: க்ருஷ்ணம் 176-4; 195-1; 200-3; 205-4 [தூநதூர்மம்-வேத்யுதூஹரணம்]

ஸர்வே வேதாஸ்ஸர்வவேத்யா: ஸஸாஸ்தரா:

ஸர்வே யஜ்ஞாஸ் ஸர்வ இஜ்யாஸ்ச க்ருஷ்ண: |

விது: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ் தத்த்வதோ யே

தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞா: ஸமாப்தா: ||

[அரசனே! எல்லா வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், (அவற்றால்) அறியப்படும் எல்லாப்பொருள்களும், ஸகல யாகங்களும், அந்த யாகங்களில் ஆரதிக்கப்படும் தேவர்கள் அனைவரும் க்ருஷ்ணனேயாவான். எந்த ப்ராஹ்மணர்கள் கிருஷ்ணனை உள்ளபடி அறிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு எல்லா யஜ்ஞங்களும் முடிந்தன.]

593. விதிநீர்மீத 501-3; 503-5; 228—வது ப்ரமாணம் காண்க.

594. விபீஷணமுப 178-5; 180-7; 846—வது ப்ரமாணம் காண்க.

595. விபீஷணஸ்து 70-5; 287-2; 241—3; 244-2; 245-8 [ரா-ஆ 17-24]

விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா ந து ராக்ஷஸசேஷித: |

[விபீஷணனோவெனில் தர்மாத்மாவாயிருப்பவன்; ராக்ஷஸச் செயல்கள் அற்றவன்.]

596. விபீஷணோ மஹா 456-2 [ரா-யு 19-1]

ராக்ஷேணபயே துத்தே ஸந்நதோ ராவணாநுஜ: |

விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூமிம் ஸமவலோகயந் ||

கூராத் பபாதாவநிம் ஹ்ருஷ்டோ பக்தைரநுசரை: ஸஹ ||

[ரகு, குவத்துதித்தவரான ராமபிரானால் அபயமானது கொடுக்கப்பட்டவனவிலும், ராவணன் தம்பியாய், பேரறிவாளனாய், நன்கு வணங்கியவனான விபீஷணன் பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு, பின்தொடர்ந்துவந்த அன்பு நிறைந்த அரக்கரோடு கூட ஆனந்தமுடையவனாய் ஆகாயத்தினின்றும் தரையிலே விழுந்தான்.]

597. விவாஹகாலே 895-2

விவாஹகாலே ரதிஸம்ப்ரயோகே ப்ராணாத்யயே ஸர்வதநாபஹாரே |

விப்ரஸ்ய சார்த்தேத்யந்ருதம் வதேயு: பஞ்சாந்ருதாந்யாஹுரபாதகாநி ||

[(1) விவாஹகாலம் (2) மனைவியோடு காதல் புரியும் சமயம் (3) உயிர் போகும் சமயம் (4) எல்லாப்பொருளும் அபஹரிக்கப்படும் காலம் (5) அந்தணனுக்கு நன்மை செய்யும் காலம் ஆகிய ஐந்து சமயங்களில் (நல்லோர்கள்) பொய் கூறலாம்; இவ்வைந்து சமயங்களில் சொல்லப்படும் பொய் தீயதல்ல.]

598. விஸ்ரம்ய விஸ்ரம்ய 110-1; 112-2; 114-10 [ரா-கி 28-22]

ஸமுத்வஹந்த: ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ வாரிதரா நதந்த: |

மஹத்ஸு ஸ்ருங்கேஷு மஹீதராணாம் விஸ்ரம்ய விஸ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி ||

[மிகுந்த நீரைச் சுமப்பவையாய், நாரைகளையுடையவையாய், முழங்குபவையான மேகங்கள் மலைகளின் உயரமான உச்சிகளில் தங்கித் தங்கி மறுபடியும் செல்கின்றன.]

599. விஷயே தே மஹா. 89-வது ப்ரமாணம் காண்க.

600. வேதேயுச ஸர்வை: 4-8 [கீதை 15-15]

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநம் சீ

வேதேயுச ஸர்வைர்ஹமேவ வேத்யோ வேதநாதக்ருத்வேதவிதேவ சாஹம்

[நான் எல்லா ஜீவராசிகளுடையவும் ஹ்ருதயத்தில் ஆத்மாவாக நுழைந்து நிற்கிறேன். (அனைவருடைய) நினைவும், வஸ்து நிர்ணயமும், மறதியும் என்னிடமிருந்தே! உண்டாகின்றன; எல்லா வேதங்களாலும் நானே அறியப்படுகிறேன்: வேதவிதிகளின் பல்னை அளிப்பவனும், வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே.]

601. வைதிகசஸ்த்வதீய 256-வது ப்ரமாணம் காண்க.

602. வைதேஹிரமஸே 456-4 [ரா-அ 94-18]

வைதேஹி ரமஸே கச்சிச்சித்ரகூடே மயா ஸஹ |

பஸ்யந்தி விவிதாந் பாவாந் மநோவாக்காய ஸம்யதாந் |

[விதேஹராஜகுமாரியே! சித்திரகூடத்தில் என்னோடு கூடியிருந்து, மனோவாக்காயங்களையீர்க்கும் விதவிதமான பொருள்களைக் கண்டு இன்புறுகிருயா?]

603. வைதர்ம்யம் 360-1; 362-1; 527-3 [ரா-அ 31-24]

குருஷ்வ மாமநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ விதீயதே |

க்ருதாத்தேஹம் ப்ரவிஷ்யாமி தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே ||

[என்னைக் கைங்கர்யபரனாக வைத்துக்கொள்ளும்; இதில் தவறென்றுமில்லை. (இதனால்) நானும் தன்யனாவேன். உம்முடைய கார்யமும் நடைபெறும்.]

604. வ்யஸநேஷு 90-5 [ரா-அ 2-40]

வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் ப்ரவதி து:க்கி: |

உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ||

[(ராமன்) மநுஷ்யர்களுடைய துக்கங்களில் (அவர்களைக் காட்டிலும்) அதிகமாகத் துன்புறுகிறான். (அவர்களுடைய) எல்லா உத்ஸவங்களிலும் தந்தையைப் போல் ஆனந்தப்படுகிறான்.]

605. வ்யுஷ்ய ராத்ரிம் 556-2 [ரா-அ 89-1, 2, 3]

வ்யுஷ்ய ராத்ரிம் து தத்ரைவ கங்காகூலே ஸ ராகவ: |

ப்ரத: கல்யமுத்தாய ஸத்ருக், நமித்யமப்ரவீத் ||

ஸத்ருக், நோத்திஷ்ட, கிம் ஸேஷே நிஷாத்யாதி, பதிம் குஹம் |

ஸீக், ரமாநய ப்ரத்யம் தே தாரயிஷ்யதி வாஹிநீம் ||

ஜாக், மி நாஹம் ஸ்வபிமி தமேவார்யம் விசிந்தயந் ||

இத்யேவமப்ரவீத் ப்ராத்ரா ஸத்ருக், நோபி ப்ரசோதி: ||

[அந்த கங்கைக்கரையிலேயே ரகுலத்தோன்றலான ப்ரதன் அவ்விரவைக் கழித்து, காலையில் எழுந்து ஸத்ருக்,னைப்பார்த்து “ஸத்ருக்,னா! ஏன் படுத்திருக்கிறாய்? எழுந்திரு; வேடர் தலைவனான குஹனை விரைவில் அழைத்துவா. உனக்கு மங்க,ளமுண்டாகட்டும். குஹன் நம் சேனையைக் கங்கைக்கு அக்கரையில் சேர்ப்பான்” எனக் கூறினான். தமயனான ப்ரதனால் இவ்வண்ணமாக நியமிக்கப்பட்ட ஸத்ரு

க்,னனும் “நான் தூங்கவில்லை; பெரியவரான பெருமானை நினைத்துக்கொண்டு விழித்தேயிருக்கிறேன்” என்று பதிலுரைத்தான்.]

606. வருகேஷ வருகேஷ 87-2; 97-4 [ரா-ஆ 39-14]

வருகேஷ வருகேஷ ச பர்யாமி சீரக்ருஷ்ணஜிநாம்ப்ரம் |
க்ருஷீதத,நுஷம் ராமம் பாஸஹஸ்தமிவாந்தகம் ||

[(மாரீசன் ராவணனைக் குறித்துச் சொன்ன வாக்கியம்:-) மரவுரியும் மான் தோலுமுடுத்தவனாய், வில்லேந்தியவனாயிருக்கும் ராமனை, பாசக்கயிற்றை ஏந்திய யமனைப்போலே, ஒவ்வொரு மரத்திலும் காண்கிறேன்.]

607. வருத: ப்ரக்ருதி 72-5; 97-1 [ரா-ஆ 16—28, 29]

த்யக்த்வா ராஜ்யம் ச மாநர் ச ஸே,காமஸ்ச விவித,ந ப,ஹிந் |
தபஸ்வீ நியதாஹார: ஸேதே ஸீதே மஹீதலே ||
ஸோ஽பி லேலாமிமாம் நூநம் அபி,ஷேகார்த்த, முத்த,யத: |
வ்ருத: ப்ரக்ருதிபி,ந் நித்யம் ப்ரயாதி ஸரயூம் நதீம் ||

[அந்த ப,ரதன் ராஜ்யத்தையும், (அரசன் என்னும்) அபி,மானத்தையும், (அரசர்க்குரிய) விதவிதமான பல போகங்களையும் விட்டு, தவம்புரிபவனாய், ஆஹார நியமம் உள்ளவனாய், குளிர்ந்த கல்லிலே படுக்கிறான். இந்த (விடியற்கால) வேளையில் அவன் நீராடுவதற்காகப் புறப்பட்டு, குடிமக்களால் சூழப்பெற்றவனாய், தினந்தோறும் ஸரயூநதிக்குப் போவான் என்பது நிச்சயம்.]

ஸ

608. ஸக்தே: ஸஹிப 31-10 [ஸக்தீமீதந்த்ரம் 17—70, 71, 72]

ஸக்தே: ஸஹிபஸத,த்வாச்ச க்ருபாயோக,காச்ச ஸார்ங்க,கிணி |
ஈஸேஸிதவ்ய ஸம்ப,நத,நித,ம்ப்ரத,மாத,பி ||
ரக,ஷிஷ்யத்யநுகூலாநந: இதி யா ஸு,த்,ரு,ட, மதி: |
ஸ விஸ்வாஸோ ப,வேச்ச,கர்! ஸர்வத,ஷ்க்ருதநாஸந: ||

[இந்திரனே! “சார்ங்கமென்னும் வில்லுடைய தேவனிடத்தில், (நம்மையொழியச் செல்லாமையாலே) நமக்கு எளிதில் பெறக்கூடிய ஸக்தியிருக்கையாலும், கருணையிருக்கையாலும், அநாதிகாலமாகவுள்ள ஆண்டான் அடிமை என்னும் உறவிருக்கையாலும் அநுகூலரான நம்மை நிச்சயமாகக் காப்பாற்றுவான்” என்னும் உறுதியான எண்ணமே விஸ்வாஸம் எனப்படுகிறது. அது எல்லாத்தடைகளையும் நீக்கும்.]

609. ஸத்ரோ: ப்ரக்,யாத 539—வது ப்ரமணம் காண்க.

610. ஸத்ரோ: ஸகாஸாத் 214—8; 217-5; 219—8; 356-3 [ரா—யு 17—37]

ஸத்ரோ: ஸகாஸாத் ஸம்ப்ராப்த: ஸர்வத,ஸ ஸங்க்ய ஏவஹி |
விஸ்வாஸயோக்ய: ஸஹஸா ந கர்த்தவ்யோ விபி,ஷண: ||

[வீபீஷணன் எதிரியிடத்திலிருந்து வந்தவன்; எல்லாவிதத்திலும் ஐயமுறத் தக்கவனேயன்றோ; விரைவில் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக்கத் தகுந்தவனல்லன்.]

611. ஈரணம் க₃த: 250—வது ப்ரமாணம் காண்க.

612. ஈரண்ய 486-2, 803—வது ப்ரமாணம் காண்க.

613. ஈரணுக₃த 248—வது ப்ரமாணம் காண்க.

614. ஈரண்யஸரண 159—வது ப்ரமாணம் காண்க.

615. ஈரவர்ஷம் 106-2; 111-5; 118-2; 115-6 [ரா—யு 94—18]

ததோ ராமோ மஹாதேஜா த₄நுராத₃ய வீர்யவாந் |

ப்ரவிஸ்ய ராக்ஷஸம் ஸைந்யம் ஸரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ ||

[அதற்குப்பிறகு மஹாதேஜஸ்வியும் வீர்யவானுமான ராமன் வில்தாங்கி ராக்ஷஸ ஸைந்யத்தினுள் நுழைந்து சரமழை பொழிந்தான்.]

616. ஸஸநாத் ஸஸ்த்ரம் 13-1 [வ்யுத்பத்தி]

[(அதி,காரிகளான ஜீவர்களை) நியமிக்கையாலே (வேத₃ங்களும் அதை விளக்கும் சூல்களும்) ஸஸ்த்ரம் எனப்படுகின்றன.]

617. ஸீரஸா யாசத: 176-7; 180-1 [ரா—யு 124-19]

தம் து மே ப்₄ராதரம் த்₃ரஷ்டும் ப₄ரதம் த்வரதே மந: |

மாம் நிவர்த்தயிதும் யோஸஸௌ சித்ரகூடமுபாக₃த: |

ஸீரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ||

[என்னைத் திருப்பியழைத்துச் செல்ல எவனொருவன் சித்ரகூடத்திற்கு வந்தானோ, அந்த என்னுடைய தம்பியாகிய ப்₄ரதனைப் பார்க்க என் மனம் விரைகிறது. தலையாலே யாசித்த அவனுடைய வார்த்தை என்னால் செய்யப் படவில்லை.]

618. ஸ்ஷ்யா த₃ஸீ 74—வது ப்ரமாணம் காண்க.

619. ஸுகமுக₃த₃ம்ருத 551-10 [ப₄ாக₃வத 1-1-8]

நிக₃மகல்பதரோர்க்ஷிதம் ப₂லம் ஸுகமுக₃த₃ம்ருதத்₃ரவஸம்யுதம் |

பிப₃த ப₄ாக₃வதம் ரஸமாலயம் முஹூரஹோ ரஸிகா பு₄வி ப₄வுகா: ||

[ரஸிகரான ப₄ாக்யஸாலிகளே! வேத₃ங்களாகிற கற்பகம்ரத்தில் ஸுக ப்₃ரஹ்மரிஷியாகிற கிளியின் முகத்திலிருந்து நழுவியதும், அமுத (மோக்ஷ) ரஸம் திறைந்ததுமான ப₄ாக₃வதமாகிற இன்கனியை தே₃ஹவியோக₃மாகும் வரையில் பருகுங்கள்.]

620. ஸுத்₃த₃ம் வேத்தி 478—வது ப்ரமாணம் காண்க.

621. ஸேதே ஸதே 607—வது ப்ரமாணம் காண்க.

622. ஸோபயந் த₃ண்ட₃ 212-1; 215-8; 218-1; 220-7; [ரா-ஆ 38-15]

ஸோபயந் த₃ண்ட₃காரண்யம் தீ₃ப்தேந ஸ்வேந தேஜஸா |

அத்₃ருஸ்யத ததோ ராமோ ப₃ாலசந்த்ர இவோதி₃த: ||

[ப்ரகாசியாநிற்கும் தன் ஒளியினாலே தண்டகாரண்யத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டு அப்போதுதித்த இளஞ்சந்திரனைப் போல் ஸ்ரீராமபிரான் காணப்பட்டான்.]

623. ஸ்ரத்₃த₃யா 358-4 [யஜு காண்ட₃ 8-3]

ஸ்ரத்₃த₃யா தே₃வோ தே₃வத்வமஸ்ருதே

[தே₃வனாகிற ப₄க₃வான் ஸ்ரத்₃த₃யாஸப்₃த₃வாச்யையான பிராட்டியாலேயே தே₃வனாயிருக்கும் தன்மையை அடைகிறான்.]

624. ஸ்ரிய: ஸ்ரியம் 358-6; 442-2 [ஸ்தே₄-ர 45]

அசிந்த்யதி₃வ்யாத்₃பு₄தநித்யயௌவந-

ஸ்வப₄வலாவண்யமயாம்ருதோத₃தி₄ம் |

ஸ்ரிய: ஸ்ரியம் ப₄க்தஜநைகஜீவிதம்

ஸமர்த்த₃மாபத்ஸக₃மர்த்த₃கல்பகம் ||

[நனைக்கமுடியாததாய், அப்ராக்ருதமாய், ஆஸ்சர்யமாய், நித்யமாயிருக்கும் யௌவனத்தை இயற்கையாக உடையவனாகவும், அழகு நிறைந்த அமுதக் கடலாகவும், திருவுக்கும் திருவாகவும், ப₄க்தஜனங்களுக்கு ஒருயிராகவும், (ஞானத்தினால் குறைந்தவர்களையும் சிறிது சிறிதாகத் தன்னை அனுபவிப்பிக்கவல்ல) ஸாமர்த்த்யத்தை உடையவனாகவும், ஆபத்திலுதவும் நண்பனாகவும், யாசிப்பவர்களுக்குக் கல்பகவ்ருக்ஷம் போன்றவனாகவுமிருக்கிற.]

625. ஸ்ரியை நம: 552-3; 563-7; [வாக்யகு₃ரூபரம்பரை]

ஸ்ரியை நம:

[பெரியபிராட்டியாருக்கு நமஸ்காரம்]

626. ஸ்ரீத₃ராய 552-4; 563-8 [வாக்யகு₃ரூபரம்பரை]

ஸ்ரீத₃ராய நம:

[திருவை மார்பில் த₃ரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்]

627. ஸ்ரீப₃ரங்கு₃ 551-5 [வாக்யகு₃ரூபரம்பரை]

ஸ்ரீப₃ரங்கு₃த₃ாஸாய நம:

[பெரியநம்பிகளுக்கு நமஸ்காரம்]

628. ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாஷாய நம: 551-8 [வாக்யகு₃ரூபரம்பரை]

ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாஷாய நம:

[உய்யக்கொண்டாருக்கு நமஸ்காரம்]

629. ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய 551-4 [வாக்யகுருபரம்பரை]
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
[ஜ்ஞாநப₄க்தி வைராக்யச்செல்வம் மிக்க எம்பெருமானார்க்கு நமஸ்காரம்]
630. ஸ்ரீமதே விஷ்வக் 552-2 [வாக்ய குருபரம்பரை]
ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம:
[(உப₄யவிபூ₄த்யையும் நியமிக்கும்) செல்வம் மிக்க சேனைமுதலியாருக்கு நமஸ்காரம்.]
631. ஸ்ரீமதே ஸட₂கோபாய 552-1 [வாக்யகுருபரம்பரை]
ஸ்ரீமதே ஸட₂கோபாய நம:
[(வேதம் தமிழ்செய்த) செல்வரான நம்மாழ்வாருக்கு நமஸ்காரம்]
632. ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயே 551-8 [வாக்யகுருபரம்பரை]
ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயே நம:
[(எம்பெருமானாரைக் கடாக்கித்த) செல்வமுடைய ஆளவந்தாருக்கு நமஸ்காரம்.]
633. ஸ்ரீரங்கராஜப்₄கு [ர-ஸ்த 1-11]
லக்ஷ்மீகல்பலதோத்துங்க₃ஸ்தநஸ்தப₃கசஞ்சல:
ஸ்ரீரங்கராஜப்₄ருங்கோ மே ரமதாம் மாநஸாம்புஜே ||
[பெரியபிராட்டியாகிற கற்பகக்கொடியின் உயர்ந்த கொங்கைகளாகிற பூங்கொத்துக்களில் வட்டமிடாநின்ற ஸ்ரீரங்கராஜனாகிற வண்டு எனது நெஞ்சத்தாமரையில் உகந்து வாழ்ந்திடுக.]
634. ஸ்ரீராமமிஸ்ராய 551-8 [வாக்யகுருபரம்பரை]
ஸ்ரீராமமிஸ்ராய நம:
மணக்கால் நம்பிக்கு நமஸ்காரம்.]
635. ஸ்ரீஸ்தநாப₄ரணம் 406-1; 568-6 [ர-ஸ்த 1-8]
ஸ்ரீஸ்தநாப₄ரணம் தேஜ : ஸ்ரீரங்கே₃ஸயமாஸ்ரயே |
சிந்தாமணி மிவோத்₃வாந்த முத்ஸங்கே₃நந்தபே₄கி₃ந: ||
[பெரியபிராட்டியாருடைய கொங்கைகளுக்கு ஆப₄ரணம் போலிருப்பதும் திருவநந்தாழ்வானுடைய மடியில் உமிழப்பட்ட சிந்தாமணிபோன்றதுமான ஸ்ரீரங்க₃நாத₃னாகிற தேஜஸ்சை ஆஸ்ரயிக்கிறேன்.]
636. ஸ்ரீயதாமிதி 77-4; 517-2; 407-வது ப்ரமாணம் காண்க.
637. ஸ்ரீயதாமிதி 117-1; 125-1; 133-2; 569-1 ?

ஸ்ரேயாம்ஸி பஹுவிஃ,நாநி பவந்தி மஹதாமபி |
 அஸ்ரேயஸி ப்ரவ்ருத்தே து குத்ர யாந்தி விக்ராதகா: ||

[பெரியோர்களுக்குங்கூட நற்காரியங்கள் பல தடைகளை உடையனவாகின்றன. கெட்ட காரியம் செய்யும்போது தடைகள் எங்கு போகின்றனவோ?]

ஸ

638. ஸ உ ஸ்ரேயாந் 366-4; 372-6; 377-1; 440-4 [யஜு—அஷ்டக 3-6-3-9]

ஸ உ ஸ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந: |

[அப்பரமபுருஷன் பிறந்தபின்பே பெருமை பெறுகிருன்.]

639. ஸ ஏவமுத்தோ 238-10 [ரா-யு 59-144]

ஸ ஏவமுத்தோ ஹதத்யர்ப்பஹர்ஷோ நிவ்ருத்தசாப: ஸ ஹதாஸ்வஸூத: |

ஈரார்த்தித; க்ருத்தமஹாகிரீடோ விவேஸ லங்காம் ஸஹஸா ஸ ராஜா ||

[(ஈராமனால் 'இன்றுபோய் நாளை வா' என்று) இவ்வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸராஜாவான ராவணன் கர்வமும், ஆனந்தமும் அழிக்கப் பெற்றவனாய், வில்லிழந்தவனாய், குதிரையும் ஸாரதியும் அழிக்கப்பெற்றவனாய், அம்புகளால் துளைக்கப்பெற்றவனாய், பெரிய கிரீடமும் பிளக்கப்பெற்றவனாய் உடனே இலங்கையில் நுழைந்தான்.]

640. ஸ ஏஷ தேஸ: [ரா-யு 17-57]

ஸ ஏஷ தேஸ: காலஸ்ச பவதிஹ யத்யா தத்யா |

[விபீஷணன் யாதொரு தேசத்திலே யாதொரு காலத்திலே வந்தானே, இதுவே அவன் வரவுக்கு உகந்த தேசமும், காலமும் ஆகும் என்பதை (அடியேன் விண்ணப்பம் செய்யக்கேட்டருளவேணும்.)]

641. ஸ ஏஷ ப்ருது 71-2 [பார—வந 192-51]

ஸ ஏஷ ப்ருதுதீர்க்காக்ஷ: ஸம்பந்தீ தே ஜநார்த்தந: |

[அந்தப் பரமபுருஷனே பெரிய நீண்ட கண்களையுடையவனாய், உனக்கு உறவினனான இந்தக் கண்ணன்.]

642. ஸகலய நஜ 366-3; 372-4 [கீதாபுஷ்ய அவதாரிகை]

பூபுராஹ்வதரண்பதேஸேந அஸ்மத்யாதீநாமபி ஸமாஸ்யஸீயத்வாய

அவதீர்ப, உர்வ்யாம் ஸகலமநுஜநயந விஷயதாம் கத: |

[மண்ணின் பாரத்தை நீக்குவது என்னும் வியாஜத்தையிட்டு இவ்வுலகில் நம்மைப்போன்றவர்கள் தன்னை அடைந்து உய்வதற்காக அவதரித்து, (உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்னும் வாசியில்லாமல்) எல்லா மனிதர்களின் கண்ணுக்கும் இலக்கானான்.]

643. ஸக்ய: பஸ்யத 172-1; 178-1; 180-1; 267-1; 389-9 [வி-பு 5-20-54, 59]

1: ஸக்ய: பஸ்யத சாணார(ம்) நியுத்தார்த்தமயம் ஹரி: |
ஸமுபைதி ந ஸந்த்யத்ர கிம் வருத்தார யுக்தகாரிண: ||

[தோழிகளே! பாருங்கள். (முரடனான) சாணாரனோடு போர்புரிய (சிறுவனான) இக்கண்ணன் வருகிறான்; தடுக்கவேண்டிய இதைத் தடுக்கும் நற்செயலைச் செய்ய வல்ல முதியவர்கள் எவரும் இங்கில்லையா?]

2. ஸக்ய: பஸ்யத க்ருஷ்ணஸ்ய முக்யமத்யருணைக்ஷணம் |
கஜ்யுத்தக்ருதாயாஸ ஸவேத்யாம்பு கணிகாஞ்சிதம் ||

[தோழிகளே! யானையோடு போரிட்ட களைப்பினால் உண்டான வேர்வைத் துவிகளால் விளங்குவதாய், மிகச்சிவந்த கண்களையுடையதான கண்ணனின் முகத்தைப் பாருங்கள்.]

644. ஸக்ஷோ தார்த்த 105-2; 111-3; 115-4; 446-4; 455-8; 457-1 [கீதை 1-19]

ஸக்ஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருத்யாநி வ்யத்யாரயத் |
ந்யூஸ ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யநுநாத்யந் ||

[ஆகாயத்தையும் பூமிமுழுவதையுமே எதிரொலிக்கச்செய்ததான ஒன்றுசேர்ந்த அந்த சங்கநாதம் திருதராஷ்ட்ரனின் புத்ரர்களுடைய இருதயங்களை நன்றாகப் பிளந்தது.]

645. ஸ ச நித்யம் 74-2 [ரா-அ 1-10]

ஸ ச நித்யம் ப்ரஸந்நா (ப்ரஸாந்தா) த்மா ம்ருதுபூர்வம் ச ப்ராஷதே |
உச்யமாநோ஽பி பருஷம் நோத்தரம் ப்ரதிபத்யதே ||

[அந்த ராமபிரான் எப்போதும் தெளிந்த (ஸாந்தமான) நெஞ்சையுடைய வனாய், மேன்மையாகவே பேசுகிறான். கடுஞ்சொல்லைப் பிறர் சொன்னாலும் அதற்குப் பதில் உரைப்பதில்லை.]

646. ஸக்ஷாதப்யாஷ்ப: 225-4; 233-3 [ரா-கி 24-24]

இத்யேவமார்த்தஸ்ய ரகு,ப்ரவீர: ஸ்ருத்வா வசோ வால்யநுஜஸ்ய தஸ்ய |
ஸக்ஷாதப்யாஷ்ப: பரவீரஹந்தா ராமோ முஹூர்த்தம் விமநா ப்யூவ ||

[மிகவருந்தியவனும், வாலியின் தம்பியுமான அந்த ஸக்ஷீவனின் வார்த்தையைக் கேட்டு, வீரர்களான எதிரிகளையும் அழியச் செய்யும் ராமன் கண்ணீர் வரப்பெற்றவனாய் முஹூர்த்த நேரம் மனம் வெதும்பினான்.]

647. ஸததம் கீர்த்த 254-3; 309-வது ப்ரமாணம் காண்க.

648. ஸ தத்யந்த: 186-1; 285-1; 289-4; 292-4 [ரா-அ 16-1]

ஸ தத்யந்த: புரத்யவாரம் ஸமதீத்ய ஜநாகுலம் |
ப்ரவிவித்தாம் தத: கக்ஷயாம் ஆஸஸாத்ய புராணவித் ||

[பழைய ஆசாரங்களை அறிந்த அந்த ஸுமந்திரன் ஜனங்கள் நிறைந்த அந்த அந்தப்புர வாசலை ஒருவாறு கடந்து, ஆள் நடமாட்டமில்லாத அடுத்த கட்டை அடைந்தான்.]

649. ஸதுநாக₃வர: 467 வது ப்ரமாவாம் காண்க.

650. ஸத்கர்ம நிரதா: 9-2 [லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-68]

ஸத்கர்ம நிரதா: ஸு₃த்₃த₃ய: ஸாங்க்யயோக₃வித₃ஸ்த₃த₃யா |
நார்ஹந்தி ஸரணஸ்த₃ஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி ||

[(மற்ற பயன்களில் ஆசையில்லாத) பரிசுத்தர்களான கர்மயோகிகளும், ஜ்ஞாநபுக்தியோக₃ங்களில் நிற்பவர்களும், ஸரணாக₃தி நிஷ்ட₃னான ப்ரபன்ன னுடைய கோடியில் ஒரு பங்குக்கும் இணையாகார்கள்.]

651. ஸத்யேந 868-2; 375-4; 376-5; 472-1; 473-3 [ரா-அ 12-29]

ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி தீ₃நாந் த₃நேந ராக₃வ: |
கு₃ருந் ஸு₃ஸ்₃ருஷ்யா வீர: த₃நுஷா யுதி₃ ஸாத்ரவாந் ||

[ராகவன் உண்மையுரைத்தலாலே உலகங்களை ஜயிக்கிறான்; எளியவர்களைக் கொடையினாலே கவர்கிறான்; ஆசார்யர்களைக் கைங்கர்யத்தினாலே கைவசப்படுத்துகிறான்; வீரனான அவன் போரில் எதிரிகளை வில்லினாலே வெல்கின்றான்.]

652. ஸத₃ய பஸ்யந்தி 44-1; 48-4; 52-2; 77-8; 126-2; 181-5; 184-5; 304-4; 369-3 [ருக்-அஷ்டக 1-2-7]

த₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸத₃ய பஸ்யந்தி ஸூரய: |
தீ₃வீவ சக்ஷ₃ராததம் த₃விப்ரஸோ விபந்யவோ
ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₃தே விஷ்ணோர் யத் பரமம் பத₃ம் ||

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபத₃த்தை அல்லது (ஸ்வரூபத்தை) நித்ய ஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள்; அப்பரமபத₃ம் — எல்லாவற்றையும் கண் போல் பிரகாசிக்கச் செய்வனும் ஆகாயத்திலிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் விளங்குகிறது. அப்பரமபத₃த்தில் மேத₃யவிகளும், துதிப்பவர்களும், (பரிவாலே) விழிப்புடனிருப்பவர்களுமான நித்யஸூரிகள் பிரகாசிக்கின்றனர்.]

653. ஸதை₃கருப 90-4; 126-3; 384-8; 341-4; 347-3 [வி-பு 1-2-1]

அவிகாராய ஸு₃த்₃த₃ய நித்யாய பரமாத்மநே |
ஸதை₃கருபருபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ||

[(அசேதனத்தைப்போலல்லாமல்) விகாரம் அற்றவனாகவும், (ஸம்ஸாரி சேதனைப்போலல்லாமல்) அஸு₃த்₃தி₃ இல்லாதவனாகவும், (முத்தாத்மாவைப் போலல்லாமல்) நித்ய ஸு₃த்₃த₃யனாகவும், (நித்ய ஸூரிகளைப்போலல்லாமல்) தனக்கு மேல் ஒருவனற்றவனாகவும், எப்போதும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் தீ₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ய₃ திரு-86

ஹத்தை உடையவனாகவும், ஸர்வவ்யாபியாகவும், எல்லாவற்றையும் ஜயிப்பவனாகவுமுள்ள ப₄க₃வானுக்கு (நமஸ்காரம்).]

654. ஸந்தமேநம் 56—வது ப்ரமாணம் காண்க.

655. ஸந்த்யஜ்ய 487-2; 511-1 [விஹகே₃ஸ்வர ஸம்ஹிதை?]

பிதரம் மாதரம் த₃ராராந் புத்ராந் ப₃ந்தூ₄ந் ஸகே₃ந் கு₃ருந் |
ரத்நாநி த₄நத₄ந்யாநி கே₃த்ராணி ச க்₃ருஹாணி ச ||
ஸர்வத₄ர்மாம்ஸ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாக்ஷராந் |
லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஸரணம் தே₃வ்ரஜம் விபே₄ ||

[ப₄க₃வானே! தந்தையையும், தாயையும், மனைவியையும், பிள்ளைகளையும், உறவினரையும், நண்பர்களையும், ஆசாரியர்களையும், ரத்னங்களையும், த₄னத₄ான்யங்களையும், வயல்களையும், வீடுகளையும், எல்லா உபாயங்களையும், கைவல்யமுள்ளிட்ட எல்லா ப்ராப்யங்களையும் வாஸனையுடன் விட்டு, திருவுலகளந்தருளின உன் திருவடிகளை ஸரணமடைகிறேன்.]

656. ஸந்தே₃ஸை: 300—1; 305—5; 307—1; 308-8 [வி-பு 5-24-20]

ஸந்தே₃ஸைஸ் ஸாமமது₄ரை: ப்ரேமக₃ர்ப்பை₄ரக₃ர்விதை: |
ராமே₃ஸ்வாவலிதா கோ₃ப்யோ ஹரி₃ஹ்ருதசே₃தஸ: ||

[ஹரியினால் (கிருஷ்ணனால்) அபஹரிக்கப்பட்ட நெஞ்சையுடைய கோபிகள் தயம் திறைந்து இனியவையும், அன்பு நிறைந்தவையும், க₃ர்வமற்றவையுமான செய்திகளாலே ப₃லராமனாலே ஆறுதலடைவிக்கப்பட்டனர்.]

657. ஸம இதி லோக 114—8 [வி-பு 3-7-15]

அஹமமரவரார்ச்சிதே₃ந த₄ாத்ரா ஸ(ய)ம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த: |
ஹரி₃கு₃ருவஸகோ₃டஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர: ப்ரப₄வதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு: ||

[நான் தே₃வர் தலைவர்களாலே ஆராதி₄க்கப்படும் ஸர்வேஸ்வரனால் நடுநிலை தின்று நியமிக்கக் கூடியவன் என்னும் காரணத்தாலே, உலகில் நன்மையை நடத்தவும், தீமையை விலக்கவும் நியமிக்கப்பட்டேன்: பரமனான ஹரிக்கு வசப்பட்டவனையொழிய நான் ஸ்வதந்திரன் அல்லன்; விஷ்ணு என்னையும் நியமிக்கவல்லவர்.]

658. ஸமயா பே₃ாதி₄த: 71-5; 279-8; 287-6; 290-5; 294-2; 398-1; 404-1; 406-8
[ர-யு 88-25]

வாயஸே₃ந ததஸ்தே₃ந ப₃லவத்க்லி₃யமாநயா |
ஸ மயா பே₃ாதி₄த: ஸ்ரீமாந் ஸுக₃ஸு₃ப்த: பரந்தப: ||

[பிறகு அந்தக் காகாஸு₃ரனால் ப₃லாத்காரமாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட என்னால், ஸுக₃மாகக் கண்வளர்ந்தருளியவரும், (அத்தாலே) அழகாயிருப்பவரும், (தூங்கும் போதும்) எதிரிகளைத் தவிக்கச் செய்வருமான ஸ்ரீராமபிரான் எழுப்பப்பட்டார்.]

659. ஸமஸ்த கல்யாண 370-10 [ஸ்தோ-ர 18]

வஸீ வத்யாந்யோ குணவாந் ருஜுஸ்சுசி:
 ம்ருத்யுர்த்யாநூர் மதுரஸ்ஸ்திரஸ் ஸம: |
 க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வபாவதஸ்
 ஸமஸ்தகல்யாணகுணம்ருதோத்யுதி: ||

[(ஆஸ்ரிதர்களுக்கு) வசப்பட்டிருப்பவனாய், (தன்னையே தமர்க்கு நல்கும்) வள்ளலாய், ஸௌஸீல்யகுணத்தை உடையவனாய், (மனோவாக்காயங்களால்) ஒருபடிப்பட்டிருப்பவனாய் (நிர்ஹேதுகமாக உபகரிக்கும்) பாவஸுத்தியை உடையவனாய், அடியார்களின் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதவனாய், (ஆஸ்ரிதருடைய து:க்கத்தை ஸஹிக்கமாட்டாத) தயையை உடையவனாய், இனியவனாயிருப்பவனாய், (அடியார்களை) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் அசைக்கமுடியாதவனாய், (ஆஸ்ரியிக்குமிடத்தில் எல்லாருக்கும்) ஸமனாய், (ஆஸ்ரிதர்களுடைய காரியங்களைத் தன்னுடையவையாக நினைத்துக்) காரியம் செய்பவனாய், ஆஸ்ரிதர் செய்த சிறிய ஆநுகூல்யத்தையும் பெரிதாக நினைத்திருப்பவனாயிருக்கும் நீ இயற்கையாகவே எல்லாக்கல்யாணகுணங்களுக்கும் அமுதக்கடலாயிருக்கிறாய்.]

660. ஸமுத்ர இவ 108-4; 109-2 [ரா-பு 1-17]

ஸ ச ஸர்வகுணோபேத: கௌஸல்யாநந்த்யவர்த்தந: |
 ஸமுத்ர இவ க்யாம்பீர்யே தைர்யேண ஹிமவாநிவ ||

[கௌஸல்யைக்கு ஆநந்த்யத்தை வளர்க்கும் அந்த ராமன் எல்லா குணங்களும் நிறைந்தவன்; க்யாம்பீர்யத்தில் (நெஞ்சின் ஆழத்தில்) ஸமுத்ரம் போன்றவன்; தைர்யத்தில் (உறுதியில்) ஹிமவானைப் போன்றவன்.]

661. ஸம்ப்ரப்தம் 279 வது ப்ரமாணம் காண்க.

662. ஸம்புவாமி 369—வது ப்ரமாணம் காண்க.

663. ஸம்வத்ஸரம் 99-4 [தைத்-ஆரண்ய 1-32-1]

ஸம்வத்ஸரமேதத்ய்வரதம் சரேத் |

[இந்த விரதத்தை ஒருவருட்காலம் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்]

664. ஸம்ஸ்ரவே 7-2; 61-1; 71-1; 77-7; 196-3; 201-2, 204-2; 206-2; 252-8; 255-8
 [ரா-ஸு 81-1]

ஏவம் பஹுவித்யாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: |
 ஸம்ஸ்ரவே மதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ ||

[மஹாவானரான அனுமன் இவ்வண்ணமாகப் பலவிதமான சிந்தனைகளைச் செய்து விதேஹராஜகுமாரிக்காகச் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லைப் பேசினான்.]

665. ஸப்யமவ 12-வது ப்ரமாணம் காண்க.

666. ஸர்வக₃ந்த₁: 818-1; 320-3; 825-1; 328-1; 329-4; 394-1. 400-1; 404-3; 407-3
[ச₃ந் 8-14-2]

ஸர்வக₃ந்த₄: ஸர்வரஸ:

[(பரமபுருஷன் தன் திருமேனியில்) எல்லா நறுமணங்களையுமுடையவன்; எல்லா நற்சுவைகளையுமுடையவன்.]

667. ஸர்வத₄ர்மாந் 654-வது ப்ரமாணம் காண்க.

668. ஸர்வபூ₄தாத்மகே 178-2 [வி—பு 1—19—87]

ஸர்வபூ₄தாத்மகே தாத ஜக₃ந்நாதே₂ ஜக₃ந்மயே |

பரமாத்மநி கோவிந்தே₃ மித்ராமித்ரகத₉ா குத: ||

[தந்தையே! எல்லா ஜீவர்களையும் ஸ்ரீரமாகக் கொண்டவனாய், (அதனாலேயே) எல்லாவுலகாகவுமிருப்பவனாய், தனக்கு ஓர் அந்தர்யாமியில்லாதவனாய், (அதனால்) உலகிற்கு ஒரே நாதனாக கோவிந்தன் இருக்கும்போது ஒருவனை நண்பனென்றும், ஒருவனை எதிரியென்றும் எப்படிப் பேசமுடியும்?]

669. ஸர்வயஜ்ஞா: 592--வது ப்ரமாணம் காண்க.

670. ஸர்வலாப₄ரய 128 -வது ப்ரமாணம் காண்க.

671. ஸர்வலோகஸரண்யரய 238-3; 346--வது ப்ரமாணம் காண்க.

672. ஸர்வாத்மநா 74-1; 507-4 [ர₁யு 131—93]

ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமானோ யத₃ா ந ஸௌமித்ரிருபைதி யோக₃ம் |

நியுஜ்யமானோ₅பி ச யௌவராஜ்யே ததோ₅ப்யஷிஞ்சத்₃ ப₄ரதம் மஹாத்மா ||

[யுவராஜாவாகப் பட்டாபி₄ஷேகம் செய்துகொள்ளும்படி நியமிக்கப்பட்டும், எல்லாப்படியாலும் நல்வார்த்தைகளாலே கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டும், அதற்கு லக்ஷணம் இசையாமலிருந்தபோது, மஹாத்மாவான ஸ்ரீராமபிரான் ப₄ரதனை யுவராஜாவாகப் பட்டாபி₄ஷேகம் செய்வித்தாள்.]

673. ஸர்வாநஸேஷத: 486-4; 498-1 [ஸரணுக₃திக₃த்யம் 10]

மநோவாக்காயை: அநாதிக₃கால ப்ரவ்ருத்தாநந்தாக்ருத்யகரண-

க்ருத்யாகரண ப₄க₃வத₃பசார ப₄க₃வத₃பசாராஸஹ்யாபசார ரூப-

நாநாவித₄ாநந்தாபசாராந் ஆரப்₃த₄கார்யாந் அநாரப்₃த₄கார்யாந்

க்ருதாந் க்ரியமாணந் கரிஷ்யமாணம்₅ஸ ஸர்வாந் அஸேஷத: கூமஸ்வ |

[மனம், மொழி, மெய் என்னும் முக்கரணங்களாலும் அநாதிக₃காலமாகத் தொடரும் கணக்கற்றவையான தகாதனசெய்வனவும், தக்கன செய்யாமையும், ப₄க₃வாநிடம் செய்யும் குற்றமும், ப₄க₃வதர்களைக் குறித்துச் செய்யும் குற்றமும், உபாறுக்கவொண்ணாக் குற்றமுமாகிற பலவித எல்லையற்ற குற்றங்களையும்,

பயன்தரத்தொடங்கியவற்றையும், பயன்தரத்தொடங்காதவற்றையும், செய்தவற்றையும், செய்கிறவற்றையும், செய்யப்புகுமவற்றையும் ஆகிய இவையெல்லாக்குற்றங்களையும் ஒன்றுவிடாமல் பொறுத்தருளவேணும்.]

674. ஸர்வாந் தே₃வாந் 117-2; 131-8; 284-8 [ரா-அ 2-52]

ஸ்த்ரியோ வ்ருத்த₃யாஸ் தருண்யஸ்ச ஸாயம் ப்ராத: ஸமாஹிதா: |

ஸர்வாந் தே₃வாந் நமஸ்பந்தி ராமஸ்யார்த்தே₃ யஸஸ்விந: ||

[(அயோத்தியிலுள்ள) ஸ்த்ரீகளும், வயோதிகர்களும், பெண்களும் காலையும் மாலையும் கூடியிருந்து (தே₃வஸத்ருக்களை வென்று) புகழ்படைத்த ராமனுக்காக எல்லா தேவர்களையும் வணங்குகிறார்கள்.]

675. ஸர்வே வேத₃ா யத்பத₃ 4-12; 871-2 [கட₂ 1-2-15]

ஸர்வே வேத₃ா யத்பத₃மாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்₃வத₃ந்தி |

யத்₃ச்ச₂ந்தோ ப்₃ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே பத₃ம் ஸங்க்₃ரஹேண ப்ரவக்ஷயே

ஓமித்யேதத் ||

[எல்லா வேத₃ங்களும் எந்தப் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஒதுகின்றனவோ, தவமாக உபாஸனத்தை முக்யமாகக்கொண்ட உபநிஷத்புராஹ்மங்கள் எதை நேரே கூறுகின்றனவோ, எந்தப் பரமாத்மாவை அடைய விரும்பி ப்₃ரஹ்மசர்யத்தை (1. குருகுலவாஸம் 2. விஷயப்பற்றின்மை) அநுஷ்டிக்கின்றனரோ அந்த ஸ்வரூபத்தைச் சுருக்கமான சொல்லாலே கூறுகிறேன். ஓம் என்பது அச்சொல்.]

676. ஸர்வே வேத₃ா யத்ரைகம் 371-3 [யஜு—ஆரண்ய 3-11]

ஸதம் ஸுக்ராணி யத்ரைகம் ப₄வந்தி ஸர்வே வேத₃ா யத்ரைகம் ப₄வந்தி |

ஸர்வே ஹோதாரோ யத்ரைகம் ப₄வந்தி ஸர்வா: ப்ரஜா யத்ரைகம் ப₄வந்தி ||

[கணக்கற்ற சோதிகள் எவனிடத்தில் ஒன்றுகின்றனவோ, எல்லா வேத₃ங்களும் எவனிடம் ஒன்றுகின்றனவோ, எல்லா ஹோதாக்களும் எவனிடம் ஒன்றுகின்றனரோ, எல்லா ஜீவர்களும் எவனிடம் ஒன்றுகின்றனரோ]

677. ஸர்வே₅ஸ்மை 114-1; 569-2 [தை—ஸ்கா 5-3]

ஸ வேத₃ ப்₃ரஹ்ம, ஸர்வே₅ஸ்மை தே₃வா ப₃லிமாவஹந்தி |

[அவன் ப்₃ரஹ்மத்தை அறிகிறான்; எல்லா தே₃வர்களும் அவனை ஆராதிக்கிறார்கள்.]

678. ஸலிலேந 398-3 [ரா-கி 28-53]

வ்ருத்தா யாத்ரா நரேந்த்₃ராணாம் ஸேநா ப்ரதிநிவர்த்ததே |

வைராணி சைவ மார்க்₃யாஸ்ச ஸலிலேந ஸமீக்ருதா: ||

[(ஊழகாலத்தில்) அரசர்களின் விஜயயாத்ரை முடிந்து விட்டது; ஸேனையும் திரும்பிவிட்டது; அரசர்களிடையேயிருந்த விரோதங்களும், வழிப்பாதைகளும் மழைகாலமழையினால் ஸமமாகி மறைந்தன.]

679. ஸ ஸத்யவசநாத் 70-1 [ரா—ப₃ 1-83]

ஸ ஸத்யவசநாத்₃ராஜா த₃ர்மபாஸேந ஸம்யத: |
விவாஸயாமாஸ ஸு₃தம் ராமம் த₃ஸரத₂ஸ்தத₃ா ||

[அப்போது த₃ஸரத₂மஹாராஜர் ஸத்யவசனத்தைப் பற்றிக் கொண்டு (ஸாமாந்ய) த₃ர்மமாகிற கயிற்றினாலே கட்டுண்டு (பரமத₃ர்மமான) தன்பிள்ளை ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பினார்.]

680. ஸ ஸர்வவித் 205-5 [கீ₃தை 15-19]

யோ மாமேவமஸம்முடே₃ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் |
ஸ ஸர்வவித்₃ப₃ஜதி மாம் ஸர்வப₃ாவேந ப₃ாரத ||

[ப₃ாரதகுலத்தில் பிறந்தவனே! எவனொருவன் இம்மாதிரியாக, கூடரா கூடரபுருஷர்களைக் காட்டிலும் பல காரணங்களால் சிறப்புற்றவனாக என்னைக் கலக்கமில்லாமல் அறிகிறானோ, அவன் என்னை அடைவதற்குரிய வழியனைத்தையும் அறிந்தவனாகிறான். என்னை (என்னை அடையும் வழியான) ப₃க்தி ப்ரகாரங்களனைத்தாலும் ப₃க்தி செய்தவனாகிறான்.]

681. ஸ ஸர்வாநர்த்தி₂நோ 216-8; 375-6 [ரா-அ 16-27]

அத₃ மத்₃யமகக்ஷயாயாம் ஸமாக₃ச்ச₃த் ஸு₃ஹ்ருஜ்ஜநை: |
ஸ ஸர்வாநர்த்தி₂நோ த₃ருஷ்ட்வா ஸமேத்ய ப்ரதிநந்த₃ய ச ||

[அந்த ஸ்ரீராமன் யாசிப்பவர்களைக் கண்டு, (அவர்களை) எதிர்கொண்டு ஆநந்த₃ப்படுத்திப் பிறகு நடுக்கட்டில் நண்பர்களுடன் சேர்ந்தார்.]

682. ஸஸைந்யம் 270-8; 272-3 [ரா-அ 96-30]

ஸஸைந்யம் ப₃ாரதம் க₃த்வா ஹநிஷ்யாமி ந ஸம்ஸய: |

[நான் சென்று ஸேனையோடு கூடிய ப₃ாரதனைக் கொண்டு விடுவேன்; இதில் ஐயமில்லை.]

683. ஸஹ பத்ந்யா 329-வது ப்ரமாணம் காண்க.

684. ஸஹோவாச 532-1; 543-2; 545-2 [தை-ஆர 1-9]

ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஸர்ய: |

[பராஸரரின் புத்திரரான அப்படிப்பட்ட வியாஸரன்றோ சொன்னார்.]

685. ஸாக்ஷாத்₃விஷ்ணு: 127-1; 464 வது ப்ரமாணம் காண்க.

686. ஸாக்ஷாந்மந்மத₂ 296-1; 300-3 [ப₃ாக₃வதம் 10-82-2]

தாஸாமாவிரபூ₃ச்செ₃ளரி: ஸ்மயமாநமுக்₃ாம்பு₃ஜ: |
பீதாம்ப₃ாரத₃ர: ஸ்ரக்₃வீ ஸாக்ஷாந்மந்மத₂மந்மத₃: ||

[புன்சிரிப்புடன் கூடிய திருமுகத்தாமரையை உடையவனாய், பீதகவாடையுடையவனாய், வனமாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனாய், ஸாக்ஷாத் மந்மதனுக்கும் மந்மதனாயுள்ள கிருஷ்ணன் அந்த கோபிகளுக்கிடையில் தோன்றினான்.]

687. ஸா ப்ரஸ்க₂லந்தீ 199-1; 203-2; 205-2; 207-4 [ரஃ-கி 83-88]

ஸா ப்ரஸ்க₂லந்தீ மதுவிஹ்வலாக்ஷீ ப்ரலம்பகாஞ்சிசு₃ணஹேமஸூத்ரா |
ஸலக்ஷண₁ லக்ஷமணஸந்நித்யாநம் ஜக₃ம தாரா நமிதாங்க்யஷ்டி: ||

[அந்தத் தாரை (கலவிக்களைப்பினால்) தடுமாறுகின்றவளாய், மது அருந்தியதால் சுழலும் கண்களையுடையவளாய், தொங்கும் பொன்னாலான அரைநாண்கயிற்றையுடையவளாய், ஸம்பே₃க₃லக்ஷணங்களையுடையவளாய், வளைந்திருக்கும் கொடிபோன்ற உடலையுடையவளாக லக்ஷமணனிருந்த இடத்தை அடைந்தாள்.]

688. ஸாம ஸாந்தவே 892-8 [அமர 2-8-21]

ஸாம ஸாந்தவே உபே₃ஸமே

[“ஸாம” “ஸாந்தவம்” என்னும் இரு பதங்களும் நல்ல வார்த்தை என்னும் ஒரே பொருளையுடையவை]

689. ஸா வித்யா 281-5 [வி. பு 1-19-41]

தத் கர்ம யந்ந ப₃ந்தாய ஸா வித்யா யா விமுத்தயே |
ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யாந்யா ஸீல்பநைபுணம் ||

[எந்தக் கர்மம் ப₃ந்தத்திற்குக் காரணமல்லவோ அதுவே கர்மம்; எது முக்திக்குக் காரணமோ அதுவே வித்யை. மற்ற கர்மம் ஸ்ரமத்திற்கே. மற்ற வித்யை செருப்புக்குத்தக்கற்றது போன்றது.]

690 ஸிம்ஹவிக்ராந்த 402-5 [ரஃ-ஸு 25-16]

தம் பத்யமத்யளபத்ராக்ஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தக்யாமிநம் |
தந்யா: பஸ்யந்தி மே நாத்யம் க்ருதஜ்ஞம் ப்ரியவாதி₃நம் ||

[தாமரையிதழ் போன்ற கண்ணையுடையவரும், சிங்கம் போல் வீறுநடையுடையவரும், செய்ந்நன்றி மறவாதவரும், இனிமையாகப் பேசுகின்றவருமான எனது நாதரைக் காண்பவர்கள் ப₃ாக்யஸாலிகள்.]

691. ஸீதாமஸரித்ய 317-4; 324-1 [ரஃ-ஸு 16-2]

ஸ முஹூர்த்தமீவ த்யாத்வா ப்யாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷணை: |
ஸீதாமாஸரித்ய தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் விலலாப ஹ ||

[சிறிது நேரம் சிந்தை செய்து கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களையுடையவனாய், ஸீதா தே₃வியை ஆஸ்ரயித்து மிக்க திறலையுடையவனான அந்த அனுமன் அமுதானந்தோ!]

692. ஸுக₂மாஸ்ஸவ 206-5; 542-வது ப்ரமாணம்காணக.

693. ஸுக₃ரீவம் நாத₂ 507-8; 524-3; 526-8 [ரா-கி 4-18]

ஏஷ த₃த்வா ச வித்தாநி ப்ராப்ய சாநுத்தமம் யஸ: |
லோகநாத₃: புரா பூ₄த்வா ஸுக₃ரீவம் ந₂த₂மிச்ச₂தி ||

[இந்த ராமபிரான் எல்லாருக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் கொடுத்தும், மேலான கீர்த்தியை அடைந்தும், முன்னெல்லாம் லோகநாத₃னாக இருந்தவர் (இன்று) ஸுக₃ரீவனை நாத₂னாக விரும்புகிறார்.]

694. ஸுக₃ரீவவசநாத 465-1; [ரா-பு₃ 1-70]

தத: ஸுக₃ரீவவசநாத ஹத்வா வாலிநமாஹவே |
ஸுக₃ரீவமேவ தத்₃ராஜ்யே ராக₄வ: ப்ரத்யபாத₃யத் ||

[அதற்குப்பின் சுக்கிரீவன் சொன்னதற்கிணங்கி₃வா லி யை ச் சண்டையில் கொண்டு ராமன் சுக்கிரீவனையே அவனுடைய ராஜ்யத்தில் நிலைநிறுத்தினான்.]

695. ஸுப்ரஜாஸ்த்வம் 81-1 [யஜு-அஷ்ட 8-5]

ஸுப்ரஜாஸ்த்வமாஸாஸ்தே

[(யாக₃ம் செய்பவன்) நன்மக்களை வேண்டுகிறான்]

696. ஸுப்ரப₄ாத₃த்ய 20-5; 41-4; 150-2 [வி. பு. 5-18-24]

ஸுப்ரப₄ாத₃த்ய ரஜநீ மது₄ராவாஸயோஷிதாம் |
பாஸ்யந்த்யச்யுதவக்த்ராப்யஜம் யாஸாம் நேத்ராலிபங்க்தய: ||

[எவர்களுடைய கண்களாகிய வண்டுவரிசை அச்சுதனின் திருமுகத்தாம் ரையில் தேனைப்பருகுகின்றனவோ அத்தகைய மதுரைவாமும் பெண்களுக்கு இன்று இரவு நன்றாக விடிந்தது.]

697. ஸுப்ரப₄ாதா ச 20-3. 19-வது ப்ரமாணம் காணக.

698. ஸுஸுக₂ம் கர்த்தும் 68-2; 77-1; 507-2; 526-7 [கீ₃தை 9-2]

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமித்யமுத்தமம் |
ப்ரத்யக்ஷாவக₃மம் த₄ர்மயம் ஸுஸுக₂ம் கர்த்துமவ்யயம் ||

[வித்யையைக்குள்ளும், ரஹஸ்யங்களுக்குள்ளும் மேலானது இது. இது பாபங்களைப் போக்கடிப்பவற்றில் உயர்ந்தது. என்னை நேரில் காட்டுவது. என்னை அடைவதற்கு ஸாத₄னமாயிருப்பது. செய்வதற்கு வெகு ஸுக₂மானது. (புல₃ ததைக் கொடுத்தபின்பும்) அழியாதது.]

699. ஸுஹ்ருத₃ம் ஸர்வ 67-1; 73-3; 202-1; 356-2 [கீ₃தை 5-29]

பே₄க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் |
ஸுஹ்ருத₃ம் ஸர்வபூ₄தாநாம் ஜ்ஞாத்வா மாம் ஸாந்திம்ருச்ச₂தி ||

[யஜ்ஞங்கனையும், தவங்கனையும் புஜிப்பவனும், எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனும், எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் நண்பனுமான என்னை அறிந்து சாந்தியை அடைகிருன்.]

700. ஸூர்யமீவோத்ய 58-8 [ரா-ஸு 31-19.]

ஸா திர்யக்ஷுர்த்வஞ்ச தத்யாப்யத்யஸ்தாத் நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்யபுத்ரீத்யம் |
த்யத்ரீஸ பிங்க்ஷாதிபதேரமாத்யம வாதாத்மஜம் ஸூர்யமீவோத்யஸ்த்யம் ||

[அந்த சீதாபிராட்டி பக்கங்களிலும், மேலும், அப்படியே கீழும் பார்ப்பவ ளாயிருந்துகொண்டு, மனத்தால் எண்ணத்தகாத புத்தியுடையவனாயும், வானர வரசனுடைய மந்திரியாயும், வாயுவின் புத்திரனாயுமுள்ள அந்த அனுமனை உதயகிரியிலுள்ள சூரியனைப் போலே பார்த்தாள்.]

701. ஸேநாந்யமந்ய 568-8 [ர-ஸ்த 1-50]

ஸ்ரீரங்க்சந்த்ரமஸமிந்திரயா விஹர்த்தும்
விந்யஸ்ய விஸ்வசித்யசிந்நயநாதி,காரம் |
யோ நிர்வஹத்யநிஸமங்குளிமுத்ரயைவ
ஸேநாந்யமந்யவிமுக்யாஸ் தமஸிஸ்ரியாம ||

[எந்தச் சேனைமுதலியார், ஸ்ரீரங்க்சுநாதனைப்பிராட்டியோடு கூட விளையாடும் படியாக (நாகணையிலே) இருத்தி, எல்லாச்சேதநாசேதனங்களையும் நியமிக்கும் பதவியை எப்போதும் தமது திருவிரல்முத்திரையைக் கொண்டே நடத்துகின் றாரோ, அந்த விஷ்வக்ஸேனரான சேனைத்தலைவரை வேறுபுகலிடம் கருதாதவர் களாய் நாம் அடிபணிந்தோம்.]

702. ஸைந்யதுரீண 563-4 [ர-ஸ்த 1-51]

ஸைந்யதுரீண ப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதிமாஸிஸ்ரியமம்ப்யாம் |
ஸ்ரீபத்யலாக்ஷாலாஞ்சிதஸேவா ப்ரோதலஸத்யதேதார்வல்லிவிலாஸாம் ||

[பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடியிலேயிட்ட செம்பஞ்சக் குழம்பினால் அடையாளமிடப் பெற்றதாய், கைங்கர்யோபயோகியான திருவொற்றுவாடையினால் விளங்காநிற்பதான கொடிபோன்ற கையின் அழகையுடையவளும், ஸேனைமுதலியாரின் பிரியபத்தினியுமான ஸூத்ரவதியென்னும் தாயை ஆஸ்ரயித்தேன்.]

703. ஸோடஸ்நுதே 272-2; 461-1; 475-1; [தை-ஆந 1-2]

ஸோடஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா

[முத்தன் எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையும், ஸர்வஜ்ஞான ப்ரஹ்மத்துடன் கூட அனுபவிக்கிருன்.]

704. ஸோடஹம் தே 296 வது ப்ரமாணம் காண்க.

705. ஸோட்யக₃ச்ச₂த் 515-1 [ரா-ப₃ 1-57]

ஸோட்யக₃ச்ச₂ந்மஹாதேஜா: ஸப₃ரீம் ஸத்ருஸ₂த₃ந: |
ஸப₃ர்யா பூஜித: ஸம்யக்₃ ராமோ த₃ஸரத₃ராத்மஜ: ||

[பெரும் திறலுடையவனாய், எதிரிகளை அழிப்பவனாய், த₃ஸரத₂குமாரனான ராமன் ஸப₃ரியைச் சென்றடைந்தான்; ஸப₃ரியினால் நன்கு ஆராதி₄க்கப்பட்டான்.]

706. ஸௌம்யரூப: 51-2; 99-2 441-வது ப்ரமாணம் காண்க.

707. ஸௌமித்ரே பு₄ங்க்ஷவ 231-2; 282-4 [ரா—அ 4-44]

ஸௌமித்ரே பு₄ங்க்ஷவ பே₄க₃ாம்ஸ்த்வமிஷ்டாந் ராஜ்யப₂லாநி ச |
ஜீவிதம் ச ஹி ராஜ்யம் ச த்வத₃ர்த்த₂மபி₄காமயே ||

[உக்ஷமண! நீ விரும்பும் பே₄க₃ங்கள் அனைத்தையும், அரசாட்சியின் உய்வுகளையும் அனுபவிப்பாயாக. நான் எனது உயிரையும், அரசையும் உனக்குக் கவனம் விரும்புகிறேன்.]

708. ஸௌமித்ரே ஸ்ருணு 163-2; 164-8 [ரா-அ 56-2]

ஸௌமித்ரே ஸ்ருணு வந்யாநாம் வல்கு₃ வ்யாஹரதாம் ஸ்வநம் |
ஸம்ப்ரதிஷ்ட₂ாமஹே கால: ப்ரஸ்த₃ாநஸ்ய பரந்தப ||

[உக்ஷமண! காட்டிலுள்ள பிராணிகள் இனிதாக எழுப்பும் ஒலியைக் கேட்பா ஶாக. எதிரிகளைக்காய்பவனே! (சித்திர கூடத்திற்குப்) புறப்படும் காலம் வந்து விட்டது. புறப்படுவோம்.]

709. ஸ்துதோஹம் 488-1; 440-1 [வி. பு 5-3-14]

ஸ்துதோஹம் யத் த்வயா பூர்வம் புத்ராத்தி₃ந்யா தத₃த்ய தே |
ஸப₃லம் தே₃வி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோஹம் யத் தவோத₃ராத் ||

[தே₃வகீதே₃வியே! பிள்ளையை விரும்பிய உன்னால் நான் துதிக்கப்பட்டது- இன்று நான் உன் வயிற்றிலிருந்து பிறந்ததால் பயனுடையதாயிற்று.]

710. ஸ்த்ரியம் புருஷ 889-8 [ரா-அ 30-8]

கீம் த்வாமந்யத வைதே₃ஹ: பிதா மே. மித்ர₃லாதி₄ப: |
ஶாம ஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம் புருஷவி₃க்₃ரஹம் ||

[(வெளியழகாலே) ரமிக்கச்செய்பவரே! மிதிலைக்கு அரசராய், விதேஹ குலத்திற் பிறந்த என்னுடைய தகப்பனான ஜநகர், ஆணுடம்பையுடைய பெண்ணான உம்மை மாப்பிள்ளையாக அடைந்து என்ன நினைத்திருப்பார்?]

711. ஸ்த்ரீசாபலா 5-3 [ரா-ஆ 9-38]

ஸ்த்ரீசாபலாதே₃தது₃த₃ஹ்ருதம் மே த₄ர்மம் ச வக்தும் தவ க: ஸமர்த்து:₁
விசார்ய பு₃த்₃யா து ஸஹாநுஜேந யத்₃ரோசதே தத்குரு மா சிரேண ||

[பெண்களுக்குரிய பரிவினாலே நான் இப்படிப் பேசினேன். உமக்கு த₄ர் மத்தை உபதேசிக்க யாருக்கு வல்லமையுண்டு? தம்பியோடு கூட நன்கு ஆலோசித்து எது உசிதமாகப் படுகிறதோ அதை விரைவில் செய்வீர்.]

712. ஸ்த்ரீதே மநஸி 315 வது ப்ரமாணம் காண்க.

713. ஸ்நாத்வா 490-1 [உண்பது பற்றிய சாஸ்திரவீதி]

ஸ்நாத்வா பு₄ஞ்ஜீத

[ஸ்நானம் செய்துவிட்டே உண்ணவேண்டும்.]

714. ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ் 312-2; 320-1; 324-5; 327-4 [ரா-ஸ 33-16]

ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்யாஹம் ஸத்ருஸைந்யப்ரதாபிந: |

து₃ஹிதா ஜநகஸ்யாஹம் வைதே₃ஹஸ்ய மஹாத்மந: ||

லீதேதி நாம நாம்நாஹம் ப₄ர்யா ராமஸ்ய தீ₄மத: ||

[எதிரிகளின் சேனைகளை மிகவும் தவிக்கச்செய்யும் தசரதரின் மருமகள் நான்; மஹாபுகுஷரான விதே₃ஹராஜா ஜனகரின் பெண்நான்; பேரறிவாளரான ஸ்ரீரண பிரானின் மனைவியான நான் 'ஸீதா' என்று பெயர் பெற்றவள்.]

715. ஸ்நேஹோ மே 434 வது ப்ரமாணம் காண்க.

716. ஸ்மராமி 315 வது ப்ரமாணம் காண்க.

717. ஸ்மேராநநாக்ஷி 281-2; 568-2 [ர-ஸ்த 1-37]

ஸ்மேராநநாக்ஷிகமலைர் நமத: புநாநாந்

தும்ஷ்ட்ரா₃த₃ப₄ருகுடி₄பி₄ர் த₃விஷதோ து₄நாநாந் |

சண்ட₃ப்ரசண்ட₃மு₃க₃த: ப்ரணமாமி ரங்க₃-

த₃வாராவளிஷ₃ சதஸ்ருஷ்வதி₄காரப₄ஜ: ||

[மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகங்களினாலும், கண்களினாலும் (தம்ம₃) வணங்குகிறவர்களைப் புனிதராக்குகிறவர்களும், கோரப்பற்கள், கதைகள், புகுவ நெரிப்பு ஆகியவற்றால் விரோதிகளை நடுங்கச் செய்பவர்களும், கோயில் திரு வாசல்கள் நான்கிலும் வாயில் காப்பவர்களாக விளங்குகிறவர்களுமான சண்ட₃ன் ப்ரசண்ட₃ன் முதலான (195 வது ப்ரமாணத்தில் சொல்லப்பட்ட) த₃வாரபாலகர்களை வணங்குகிறேன்.]

718. ஸ்ம்ருதீஸீலே ச தத்₃வித₃ாம் 10-3 [மநுஸ்ம்ருதி 2-6] [80-வது ப்ரமாணமும் இதுவே]
வேதே₃ா₃ஃ₃லா த₄ர்மமுலம் ஸ்ம்ருதீஸீலே ச தத்₃வித₃ாம் |
ஆசாரஸ்சைவ ஸாதூ₄நாம் ஆத்மநஸ்துஷ்டிரேவ ச ||

[வே₃ம் முழுவதும், அதையறிந்த ரிஷிகளின் ஸ்ம்ருதிகளும், ஒழுக்கமும், நல்லோர்களின் ஆசாரமும், நல்லோர்களின் மனத்திருப்தியும் த₄ர்மத்திற்கு ப்ரமாணமாகின்றன.]

719. ஸ்யாலோ 8-1.?

ஸ்பாலோ₃த₃ நந்த₃கோபஸ்ய மித்₃லேஷு₃ க₃வாம் பதி: |
ப்ரவ்ருத்₃த₄கோ₄த₄நோ த₃க்ஷ: சும்ப₄கோ நாம நாமத: ||
த₃ாதா த₃க்ஷ₃த₄ஸ்ய ஸர்வேஷாம் தக்ரஸ்ய ச க₄ருதஸ்ய ச |
ஐநஸ்ய ப்ரியவாக் நித்யம் யசோத₃ாயா ஐக₄ந்யஜ: ||
த₄ர்மத₃ா தஸ்ய ப₄ர்யா₃ஸீத் த₄ர்மதை₃வதநாமத: |
ஸா₃ஸூ₃தா₃ப₃த்யயுக₃ளம் சோப₄நம் கோப₄ஷணம் ||
தபோஸ்தத்ர புமாந் ஜஜ்ஞே ஸ்ரீத₃ாமா நாம விஸ்ருத: |
ஸர்வைஸ்சாஸீத் கு₃ணீர்யுக்த: ஸர்வப்ராணிமநோரம: ||
நீளாநாம்நீ ச கந்யா ஸா ரூபௌத₃ார்யகு₃ணந்விதா ||

[மித்₃லாதே₃ஸத்தில் நந்த₃கோபனுக்கு மைத்துனனும், எண்ணிறந்த பசுக்களைச் செல்வமாக உடையவனும், மஹாஸாமர்த்யவானுமான ஆயர்க்கரசனொருவன் வாழ்ந்துவந்தான். எல்லாருக்கும் பால், மோர், நெய் முதலியவைகளை வழங்குவனாகவும், ஜனங்களிடம் எப்போதும் பிரியமாகப் பேசுவனாகவும் விளங்கினான் அவன். அவன் யசோதையின் தம்பி; த₄ர்மதேவதையின் பெயரையுடைய த₄ர்மதை₃ என்பவள் அவனுக்குப் பத்தினியாயிருந்தாள். ஆயர்களுக்கு ஆபரணமாகவும், ஒளியாகவும் விளங்கிய இரு குழந்தைகளை அவள் பெற்றாள். அவர்களுள் ஆண்குழந்தை ஸ்ரீத₃ாமா என்று பெயர் பெற்றவனாகவும், எல்லா கு₃ணங்களுடன் கூடியவனாகவும், எல்லா ஜந்துக்களுடைய மனங்களையும் உகப்பிப்பவனாகவும் விளங்கினான். அழகு, வண்மை முதலிய கு₃ணங்களுடன் கூடியவளாய் விளங்கினாள் நீளையென்ற பெண் குழந்தை]

720. ஸ்ரஜ் நிக₃ளிதம் 540-1 [திருப்பாவை தனியன் 1]

திருப்பாவை முதல் தனியன்—பதவுரை காண்க.

721. ஸ்வத்வமாத்மநி 4-11; 31-7; [விஷ்ணுதத்வம்?]

ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி₃தம் |

உப₄யோரேஷ ஸம்ப₃ந்தே₃ா ந பரோ₃பி₄மதோ மம ||

[உடைமையாயிருக்கும் தன்மை ஆத்மாவினிடத்தில் உள்ளது; உடையவனாயிருக்கும் தன்மை ப்ரஹ்மத்தினிடமுள்ளது; இருவருக்கும் இதுவே ஸம்ப₃ந்தம்; வேறு ஸம்ப₃ந்தம் எனக்கு இஷ்டமன்று.]

722. ஸ்வபுகுஷம் 370-வது ப்ரமாணம் காண்க.

723. ஸ்வரேண 287-3 119 வது ப்ரமாணம் காண்க.

724. ஸ்வசுக்₃ காமோ 221-வது ப்ரமாணம் காண்க.

725 ஸ்வசுக்₃ரமை: 475-5 [பூர்வர்கள் வ்யாக்யானம்]

ஸ்வவிக்ரமை: ரஞ்ஜநீயஸ்ய

[எனது பராக்ரமத்தைக் காட்டி உகப்பிக்கத்தக்கவனுடைய (கண்எதிரிலேயே)]

726. ஸ்வாநி க்யாத்ராணி 270-5; 272-5 550 வது ப்ரமாணம் காண்க.

727. ஸ்வாமித்வமநு 15-1 524 வது ப்ரமாணம் காண்க.

ஹ

728. ஹநுமாந் விலஸாப 287-1 691 வது ப்ரமாணம் காண்க.

729. ஹநாமத்₃வசநாத் 465-2 [ரா-ப₃ 1-59]

பம்பாநீரே ஹநுமதா ஸங்க₃தோ வாநரேண ஹ |

ஹநாமத்₃ வசநாச்சைவ ஸுக₃ரீவேண ஸமாக₃த: ||

[ராமன் பம்பைநதிக்கரையிலே வானரனான அனுமனுடன் சேர்ந்தான்; அனுமன் சொன்னதைக் கேட்டு ஸுக₃ரீவேனோடு நட்புக்கொண்டான்.]

730. ஹந்யாமஹமிமாம் 220-3 [ரா-அ 78-22]

ஹந்யாமஹமிமாம் பாபாம் கைகேயீம் து₃ஷ்டசாரினீம் |

யத்₃ மாம் த₃ர்மிகோ ராமோ நாஸுயேந்மாத்ருக₃ாதகம் ||

[அறவழிநடப்பவனான ராமபிரான் என்னைத் தாயைக்கொன்றவன் என்று வெறுக்கமாட்டானாகில், தீய செயலைச் செய்த பாபியான இக்கைகேயியை நான் கொன்றுவிடுவேன்.]

731. ஹரிர் ஹரதி 143-2 [ஹர்யஷ்டகம் 1]

ஹரிர் ஹரதி பாபாநி து₃ஷ்டசித்தைரபி ஸம்ருத: |

அநிச்ச₂யா₂பி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ த₃ஹத்யேவ ஹி பாவக: ||

[கெட்ட மனமுடையவர்களால் நினைக்கப்பட்டாலும், ஹரியானவன் அவர்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடிக்கிறான்; விருப்பமில்லாமல் தொடப்பட்ட அக்னியும் கொளுத்துகிறதன்றோ?]

732. ஹே க்ருஷ்ண 187-1; 191-2; 320-2; 476-வது ப்ரமாணம் காண்க.

733. ஹேமந்தே 3-3 ?

ஹேமந்தே ப்ரத்யமே மாஸி நந்த்ய்வ்ரஜகுமாரிகா:

[ஹேமந்த ருதுவில் (முன்பனிக்காலத்தில்) முதல் மாதமான மார்ச்சுமீயில் ஆயர்பாடியில் உள்ள ஆயர்சிறுமிகள் (நோன்புநோற்றனர்)]

734. ஹேமலேக்யாம் 8-1. [ரா-ஸு 5-26, 27]

அவ்யக்தரேக்யாமிவ சந்த்ய்ரரேக்யாம் பாம்ஸுப்ரத்யூக்யாமிவ ஹேமரே(ல)க்யாம் |
கூதப்ரருட்யாமிவ ப்யாணரேக்யாம் வாயுப்ரபிந்நாமிவ மேக்யரேக்யாம் ||
ஸீதாமபஸ்யந் மநுஜேஸ்வரஸ்ய ராமஸ்ய பத்நீம் வத்யதாம் வரஸ்ய |
ப்யூவ த்யூ:க்க்யாபிஹதஸ்சிரஸ்ய ப்லவங்க்யமோ மந்த்ய இவாசிரஸ்ய ||

[தெளிவில்லாத கோடுகளையுடைய சந்த்ரகலை போலவும், புழுதிபடிந்த பொற்
கொடிபோலவும், புண்ணில் ஆழமாகத்தைத்திருக்கும் அம்புபோலவும், காற்றால்
கலைக்கப்பட்ட மேக்யவரிசைபோலவும் உள்ளவளாய், பேசுகிறவர்களில் சிறந்தவனாய்,
மனிதர்களுக்கு அரசனான ராமனுடைய பத்தினியான ஸீதையை நீண்டநேரமாகக்
காணாமல், அனுமனான வானரன் துன்பத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாய், சிறிதுகாலம்
அறிவற்றவன்போல் ஆனான்.]

735. ஹ்ரீரேஷா 116-வது ப்ரமாணம் காண்க.

736. ஹ்ருத்யாநி 64-வது ப்ரமாணம் காண்க.

737. ஹ்ருத்யேநோத்ய்வஹந் 143-1; 147-1; 149-1; 153-1 [ஸீ-பு 1-19-12]

ததஸ் தம் சிக்ஷிபுஸ் ஸர்வே ப்யாலம் தைத்யேயகிங்கரா: |

பபாத ஸோட்யத்யூ: க்ஷிப்தோ ஹ்ருத்யேநோத்ய்வஹந் ஹரிம் ||

[பிறகு அஸுரனாகிய ஹிரண்யகசிபுவின் கிங்கரர்களெல்லாரும் ப்யாலனான
அந்த ப்ரஹ்லாதனைக் கீழே தள்ளினார்கள்; தள்ளப்பட்ட அவனும் ஹரியை
நெஞ்சினால் துரித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்தான்.]

738. க்ஷிபாம் 26 3; 41-1; 50-5; 288-4; 294-5; 348-4; 385-5 [க்யூதை 16-19]

தாநஹம் த்ய்விஷத: க்ருராந் ஸம்ஸாரேஷு நராத்யமாந் |

க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸுப்யநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ||

[(என்னை) த்ய்வேஷிப்பவர்களும், கொடுமானவர்களும், மனிதர்களுள் கீழ்
மையானவர்களும், ஸுப்யமற்றவர்களுமான அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில், அதிலும்
அஸுரயோனிகளிலேயே எப்போதும் தள்ளுகிறேன்.]

739. க்ஷிபர் ப்யவதி 191-2; 310-வது ப்ரமாணம் காண்க.

திருப்பாவை வ்யாக்யான—ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

ஆண்டாள் திருவடிகளே ஸரணம்.

திருப்பாவை வ்யாக்யானங்களில் வரும் ஐதிஹ்ய நிர்வாஹ ஸம்வாதங்கள்

[நொகுத்தவர் மதுரை பேராசிரியர் Dr. இரா. அரங்கராஜன், M A. Phd.]

[() இவ்வடைப்பிலுள்ள விவரணத்தில் ஸுதர்சனர், அரங்கராஜன் இருவரது கைகண்ணமும் உள்ளது.]

ப்ரவேசம்

1. [17] (ஈ) எம்பெருமானாரை “ஒருரு திருப்பாவைக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்யவேணும்.” என்ன, “திருப்பல்லாண்டுக்கு ஆள் கிடைக்கிலும், திருப்பாவைக்கு ஆள்கிடையாது” என்று அருளிச்செய்தார். (புகுவத்ப்ரேமமும் புகுவத் ஸம்ருத்தியில் ஆசையும் கூடப்பெற்றவர்கள் திருப்பல்லாண்டுக்குப் பொருள் சொல்ல அதிகாரிகள்; கேட்பீ ப்ரேமமும் புகுவத ஸம்ருத்தியில் ஆசையும் கேட்பிகாநுகாரமும் கூடப்பெற்றவர்கள் திருப்பாவைக்குப் பொருள் சொல்ல அதிகாரிகள். பின் கூறப்பட்ட அதிகாரிகள் துர்லபர்)

2. [17] (ஈ) “மோவாயெழுந்த முருடர் கேட்கைக்கு அதிகாரிகளல்லர்; முலையெழுந்தார் கேட்கவேணும். அவர்களிலும் எம்பெருமானைத் தாங்கள் அனுபவிக்க வேணுமென்றிருக்கும் பரிவாணிச்சிகளான பிராட்டிமார்க்கும் கேட்க நிலமல்ல; பல சொல்லி யென்? பத்து ஆழ்வார்களுடைய ஸாரபூதையான தானே சொல்லித் தானே கேட்குமித்தனை” என்று அருளிச்செய்தார். (மீசையும் தாடியும் முனைத்த முரட்டுப் புருஷர்கள் திருப்பாவைக்குப் பொருள் கேட்க அதிகாரிகள் அல்லர்; ஸ்தரீகளே அதிகாரிகள். அதிலும் எம்பெருமானுக்கு அனுபவங்கொடுத்து அனுபவத்தைப்பெற்று வாணிபம் செய்யும் பிராட்டிமார்களும் அதிகாரிகளல்லர்; அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியாய், பல்லாண்டுபாடும் ஆண்டாளே அதிகாரியாவாள். அவளே சொல்லவும் கேட்கவும் அதிகாரியாகிறாள்.)

3. [21] (நா) அநந்தாழ்வான் திருமுக்குளத்திலே புக்குத் தடவினார்; ‘இது வென்?’ என்ன, “அப்பெண்பிள்ளைகள் குளித்ததொரு மஞ்சட் கொழுந்தாகிலும் கிடைக்குமாகக் கருதிக் காண்” என்றார். (அநந்தாழ்வான்-ராமானுஜர் சிஷ்யர்களில் ஒருவர்; திருமுக்குளம் ஆண்டாள் மார்கழி நீராட்டம் கண்டருளிய குளம். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளது.)

மார்கழித் திங்கள் — 1

4. [32] (மு) நம் சிறியாத்தானைப்போலே ஆந்ருஸம்ஸ்ய ப்ரதாநராயாய்த்துப் போருவது. (சிறியாத்தான் என்பவர் வங்கிப்புரத்து நம்பியின் சிஷ்யர்; முதலியாண்டான் காலத்தவர். பட்டருடைய கோஷ்டியிலும் நம்பிள்ளை கோஷ்டியிலும் அந்வயித்தவர். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ப்ரணாமம் பண்ணிபடி தோற்ற உடம்பெல்லாம் தழும்பேறியிருந்தவர். [பெருமாள் திரு 2-4] ஸ்ரீநந்தகோபர்தாம் சிறியாத்தானைப்போலே பரம தார்மிகராயிறேயிருப்பது. [நாச் திரு 13-6])

5. [35] (மு) 'சிங்கக் குருகு' என்று பட்டர் அருளிச் செய்வர் (குட்டி குருகு என்பன இளமைப் பெயர்கள். 'குட்டி' என்மால் 'குருகு' என்று இங்கு பறவையின் குட்டியையும் இணைத்ததால், மேலெழப்பறந்து பாயும் 'சிங்கக்குட்டி' என்றபடி. "மேலெழப்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும் வெகுளுமேல்" [பெரியாழ் திரு 1-4-7]; "சிறியனென்று என்னிளஞ்சிங்கத்தை இகழேல் கண்டாய்" [ஷட 1-4-8])
6. [40] (ஆ) "பிடிச்சுக்குகள்வாசல் ஆர்த்தர் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாபோலே, ஸ்ரீ நந்தக் கோபர் வாசல் க்ருஷ்ணனாலே புண்பட்ட பெண்கள் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாய்க் கொள்ளீர்!" என்று பட்டர். (வைத்யர்களின் வாசலில் நோயினால் புண்பட்ட நோயாளிகளின் படுக்கைகள் நிறைந்திருக்கும்; ஸ்ரீ நந்தக் கோபரின் திருமாளிகை வாசலில் க்ருஷ்ணனால் புண்பட்ட பெண்களின் படுக்கைகள் நிறைந்திருக்கும்.)
7. [41] (ஆ) பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தைக் கழுவி, தீர்த்தம் கொள்ளும் ஆண்டாள். (ஆண்டாள் பட்டருடைய திருத்தாயார்)
8. [41] (ஆ) எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எழுந்தருளாதிற்க, பெரியநம்பி தான் தண்டனிட்டுக் கிடந்தார்; "நம்மை இங்ஙனே செய்தருளிற்று என்?" என்று கேட்க, "நான் ஆளவந்தார் எழுந்தருளுகிறாரென்று இருந்தேன்" என்றருளிச்செய்தார்.
9. [41] (ஆ) சிறியாத்தானைப்போலே பசும் புல் சாவ மிதியாதவர் பிள்ளை பிறந்தவாறே, வேலைப்புகரெழக் கடைய விட்டாராய்த்து.
10. [44] (ஆ) "பிள்ளைக்குத் தாய்வழியாகாதே கண்" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் வார்த்தை. (யசோதையின் கண்ணிலழகே கிருஷ்ணனுக்குத் தாய்வழி உடைமையாக வாய்த்தது என்றபடி)
11. [44] (ஆ) 'சிங்கக்குருகு' என்று ஆழ்வான் வார்த்தை.
12. [45] (ஆ) இங்கு ஆண்டான் "மந்த்ரலிங்கம் தோற்றும் சொல்லுகிறுள் காண்" என்னுமாம். (ஆண்டான் முதலியாண்டான் ஆவர். க்ருஷ்ணன் என்று பெயரும் பாலும் குறியாதபடி இளஞ்சிங்கம் என்றான்; பயத்தாலே மறைத்துச் சொன்னான் என்றபடி.)
13. [46] (நா) ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானாரையர் எம்பெருமானார் கேட்டருளியிருக்க, 'ஒழிவில் காலமெல்லாம் ஒழிவில் காலமெல்லாம்' என்றிங்ஙனே ஒருநாளெல்லாம் பாடிப்பாடிக் கண்ண நீரோடே விட்டுப்போம். (கண்ண நீரோடே விட்டுப்போம் — கண்ணீர்ப் பெருக்கோடே பாட்டை முடிக்காது விடுவர்.)

14. [51] (நா) ஆண்டாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தைக் கழுவித் தீர்த்தும் கொள்ளும்.

15. [51] (நா) பட்டர் திருப்பாவை அருளிச்செய்யாநிற்க; பூணூல் சாத்தா தொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வர, 'கூசாதே உள்ளே புகுவீர்; இவ்விடம் திருவாய்ப் பாடியாய்க்காணும் செல்லுகிறது' என்று அருளிச்செய்தார்.

16. [52] (நா) சிறியாத்தானைப்போலே பசும்புல் சாவ மிதியர்த ஸ்ரீநந்த கோபர், தெளியக்கடைந்த வேலைக்கொண்டு பிள்ளைகள்—தொட்டிந்தாற் கீழே சிற்றெறும்பு வரிலும் ஸிம்ஹத்தின் மேலே விழுமாபோலே விழுந்து கொல்வர்.

17. [53] (நா) 'சிங்கக் குருகு' என்று பட்டர்.

வையத்து வாழ்விர்கள்—2

18. [69] (ஆ) "இப்படி வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியானவன் மோக்ஷபுலம் பெருதொழிவானேன்?" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; 'இவனுக்குள்ளது நரகமே; பெருமாள் ஆந்ருஸம்ஸ்யத்தாலே ஸ்வர்க்குஸ்துனான்' என்றருளிச் செய்தார். (வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியானவன் — பெருமாள் வனவாஸத்துக்கு எழுந்தருளியபோது, பிரிவுதாங்காது உயிரை நீத்த தசரதன். ஸாமான்ய தர்மமான ஸத்யத்தைப் பரிபாலிக்கவேண்டி ஸாக்ஷாத் தர்மமான பெருமானையிழந்தான். 'சக்ரவர்த்தியைப்போலே இழக்கைக்குறுப்பு' [முமுக்ஷுப்படி 204] இதனால் இவன் ஸ்வர்க்குமடைந்ததே தந்தைபால் பெருமானுக்குள்ள இரக்கத்தாலேயே. ஆந்ருஸம்ஸ்யம்—இரக்கம்.)

19. [73] (ஆ) ஆழ்வான் "எங்கள் பூர்வர்கள் தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணாமையாலே" என்றானும்,

20. [78] (நா) ஆழ்வானை "தேவரீர் தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணுதொழி கிறதென்?" என்ன, "எங்கள் பூர்வர்கள் செய்து போந்திலர்கள்" என்றார்.

ஒங்கி உலகளந்த—3

21. [90] (ஆ) "ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும்போது ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவுக்குத் திருவுள்ளம் நொந்திருக்கும்" என்று பட்டரருளிச்செய்ய; சிலர் அதைக் கேட்டு "அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய், நிரதிஸயாநந்த்யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஒரிழவுண்டோ திருவுள்ளத்தில்?" என்ன; "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யானாம்" என்கிறது குணப்ரகரணமோ தேஷாஷப்ரகரணமோ?" என்றருளிச் செய்தார்.

22. [91] (ஆ) மாறனேரியிலே 'ராமாநுஜதாஸன்' என்பார் ஒருத்தர் "அவன் வருகிறபடியைக் கண்டு கடக்கப்போவென்பதே! நாலடி விலங்கிப் போதல் இவ்வாய்கில் ஒரு முழுக்கிட்டுக் கொள்ளுதல் செய்யவன்றோ அடுப்பது" என்ன; "சண்டாளனையாகிலும் அவன் ஆர்த்தனான ஸமயத்தில் அல்லாதார் விலங்கிப் போவார்; த்விஜனாகில் அவன்விலங்குவான்' என்று விதிவிசேஷித் அம்சம் அழிந்ததே' என்று அவர்கள் சொல்ல, "கெடுவிகாள்! விதிபூர்வமாயோ க்ருபையிருப்பது?" என்று அருளிச்செய்தார். (பதிப்பாசிரியர் அடிக்குறிப்புக் காண்க. பக். 91)

23. [92] (ஆ) "திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிஸம்பத்தி வேண்டாவோ?" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக் கேட்டருள; "யோக்யனாகில் இருந்தபடி சொல்லுகிருன்; அயோக்யனாகில் யோக்யதை ஸம்பாதிக்கவேண்டா" என்றருளிச்செய்தார். (யோக்யதை—தகுதி; யோக்யன்—தகுதியுள்ளவன்.)

24. [92] (ஆ) தேவப்பிள்ளைக்கு "லோகஹிதார்த்தமாகக் காண் நீ போகிறது" என்று அருளிச்செய்த வார்த்தை. (பதிப்பாசிரியர் அடிக்குறிப்புக் காண்க. பக். 92. லோகஹிதம்—தம் ஸம்பந்தத்தாலே பலரை வைஷ்ணவராக்குகை - பதிப்பாசிரியர்.)

25. [98] (நா) "உத்தமன்"—பட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தை—"கருமானியாயிரந்த கள்வனே! உன்னைப்பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்று சிறுகாலைக் காட்டி இரந்து பெரிய காலைக்கொண்டு அளந்து நீ பண்ணின ஓரம் உன்னை ஆஸ்ரயித்தார் நிர்ப்பரராகைக்கு அவர்களுக்கு நீ வைத்த சந்தானச்சாபமிதே: 'இவ்வாந்தராளிக த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் ஒருவர்க்கஞ்சாதே, யமாதிகளுக்கு முழங்கைகாட்டிச் செருக்கராய் இவர்கள் திரிகைக்கடியென்?' என்னில், "அறிந்தோம்; ஒரு பரம தாரமிகன் செவியிலே, 'துர்ப்பலரான நம் மால் நம் கார்யம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு கரையிலேறவொண்ணாது; உன்னுடைய பக்ஷணத்துக்கு ஒரு ப்ரபலனை அண்டை கொண்டு த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட விஷயமான உன்னுடைய யதனங்களையடைய அவன் வசத்திலே பொகட்டு நிர்ப்பயனாகிரு' என்று சொல்லிப்போம்; இவனும் அத்தையே விஸ்வஸித்து 'அப்படியே' என்றிருக்கும். எம்பெருமான் கழுத்திலேஓலைகட்டித் தூதுபோயும். மார்பிலே அம்பேற்றும், ஸாரத்யம் பண்ணியும், பகலை இரவாக்கியும், ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாயும், அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாயும், பொய்சொல்லியும், மெய்சொல்லியும், வார்க்கொத்துக்குத்தியும், எல்லை நடந்தும் இங்ஙனெத்த செயல்களைச் செய்து இவர்கள் கார்யமே நிர்வஹியா நிற்கும்" என்றார். (ஓரம்-பக்ஷபாதம்; சந்தானச்சாபம்-ஸந்தானம்(வம்சம்) வளர்வதற்காகப் பகையரசர்கள் தோற்றவரசர்களின் ஒரு குழந்தையை மட்டும் அழிக்காது விட்டுவைப்பது. ஸாபம்-குட்டி. ஆந்தராளிக த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்கள் — இடைப்பட்டதான முழுக்ஷ நிலையில் அடையும் இம்மை மறுமைச் செல்வங்கள்; முழங்கை காட்டி—எள்ளி நகையாடி. பரம தாரமிகன் — மிக்க கருணையுள்ள

ஆசார்யன். செவியிலே—(சிஷ்யனுடைய) காதிலே. ப்ரபுலனை - எம்பெருமானே. இவனும்—சிஷ்யனும்)

ஆழிமழைக்கண்ணு---4

25. [107] (ஆ) “அவைதான் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநுவர்த்தியாதொழிவதென்? என்று கேளாய்” என்று ஆழ்வான். (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தேவதாந்தரங்களை அநுவர்த்தியா தொழிவது ஏன்? என்று ஒரு பட்டன் ஆழ்வானைக் கேட்டதற்கு இது ஆழ்வான் இறுத்த விடையாகும். மேலே (28) நாலாயிரப்படியில் இது தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

27. [110] (ஆ) நாச்சியார் விழி விழிக்கவொண்ணாதாப்போலே (நாச்சியார் விழி விழிக்கவொண்ணாது என்றற்போலே—என்றும் சில ஸ்ரீகோசங்களில் பாடல் காணப்படுகிறது. பகற்பத்து முடிவுநாளிரவு ஸ்ரீரங்கநாதன் நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்டு ஸேவை ஸாதித்தருள, பட்டர் எழுந்தருளி மங்கலா ஸாஸநம் செய்யும்போது பெருமானே நோக்கி, ‘தேவரீர் நாச்சியாருடைய வேஷத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டதத்தனையொழிய அவனைப்போல் விழிவிழிக்க உம்மாலாகாதே! என்றருளிச் செய்தாராம். நிக்ரஹத்தையே அறியாதவளாய், கருணையே வடிவெடுத்த மையார்கருங்கண்ணியான பிராட்டியின் கண்ணைப்போலல்லாமல். நிக்ரஹம் கலந்த கருணையை உடையவனாகையாலே செந்தாமரைக்கண்ணான எம்பெருமானுடைய கண் கோபத்தாலே சிவந்திருக்குமன்றே.)

23. [114] (நா) ஆழ்வானே ஒரு பட்டன், ‘தேவதாந்தரங்களை நீங்கள் கண்டால் பண்ணும் ஆசாரமென்?’ என்று கேட்க, ‘ஸாஸ்த்ர விரோதமாகக் கேளாதே கொள்ளாய்! தேவதாந்தரங்கள் உங்களைக் கண்டால் பண்ணுமாசாரமென்? என்று கேளாய்’ என்றார். (ஆசாரம்-பணிவிடைகள்)

மாயனை—5

29. [127] (ஆ) “கம்ஸ பாயத்துக்கு அஞ்சி ஒளிக்கவந்து சேர்ந்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொன்னபடி பாரீர்” என்று பட்டர். (கம்ஸனபாயத்துக்கு அஞ்சி—என்று திருத்துவர் ஸ்ரீஉவே. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி. ‘யமுனைத்துறைவன்’ என்று சொன்னது-‘கண்ணனுக்குக் கம்ஸனாலே என் வருடோ’ என ‘அஞ்சிப் பேரைச் சொல்லாமல் பொதுவாகத் துறையைச் சொன்னார்கள் என்று கருத்து.)

31. [128] (ஆ) “பணைகளிலே தாவினவாறே உடை நழுவ, தழும்பைக் கண்டு துடைச்சிகள் சிரித்தார்கள்; அத்தழும்பு தோன்றமைக்கிறே நம்பெருமாள் கணைமேல் சாத்து சாத்துகிறது” என்று ஜீயர். (பணைகள்—பணைத்த கிளைகள்.

கணையம் மேல்சாத்து-‘கனையா மேல்சாத்து’ என்று பாட₃பே₄த₃ம்-கனையாத மேல் வேஷ்டி என்றபடி. ஜீயர்-நஞ்ஜீயர்)

31. [130] (ஈ) “சேஷியினுடைய திருவிலச்சினை” என்று ப₄ட்டர் அருளிச் செய்வார். (யசோதை கட்டியதால் ஏற்பட்ட தழும்பைக்குறிக்கும். கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டிருத்தல் சேஷபூ₄தருடைய திருவிலச்சினை. ஆஸ்ரிதரால் கட்டுண்டு தழும்பு பெற்றிருத்தல் சேஷியினுடைய திருவிலச்சினை. அடுத்து (32) நாலாயிரப்படியில் விளக்கம் உள்ளது.)

32. [133] (நா) “தானெழுத்து வாங்கின தழும்பு காட்டி நம்மை எழுத்து வாங்குவீர்துக் கொள்ளும் சேஷியுடைய திருவிலச்சினை” என்று ப₄ட்டர்.

புள்ளுஞ் சிலம்பின—6

33. [138] (மு) இவ்விடத்திலே “பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் ‘ப₄க₃வத் ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு அநுகூலமான காலத்தை ஸூசிப்பிக்கிற பகவிகளின் நாத₃ மல்லது இவ்வாத்மாவுக்கு உத்₃தே₃ஸ்யமில்லை’ என்று பணிக்கும்” என்றருளிச் செய்வார்.

34. [146] (ஆ) ப₄ட்டர், ‘திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரில் சிந்தயந்தியோபாதி க்ருஷ்ண ஸம்ஸ்லேஷத்தில் புதியாரில்லை’ என்றருளிச் செய்வார். (க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ராஸகீ₃ட₃ஸமயத்தில் வேயங்குழலோசை கேட்ட கோபியர் பிருந்தாவனத்தைத்தேடிப் புறப்பட்டவளவில், பலர் மாமியார் மரமனார் கட்டளையை மீறிப் போகாநிற்க, ஒருத்தி மட்டும் மாமனாரை மீறிப் போகமாட்டாமல் உள்ளடங்கி நின்று வேணுக₃ான லீலையில் தான் கலந்திருப்பதாக ப₄ாவனை முற்றி க்ருஷ்ண விஷயமான தியானம்பண்ணி நெஞ்சு பதிந்திருக்கையாலே வந்த நிர்மல ஸுக₃த்தாலும், உண்மையிலேயே க்ருஷ்ணனை அடையப் பெருததாலுண்டான நிரவதி₄க து₃:க்₃தாலும் ஸகல புண்ய பாபங்களும் கழியப் பெற்று, தே₃ஹகாரணமான புண்யபாபங்கள் கழிகையாலே முச்சடங்கி வீடு பெற்றாள். “சிந்தயந்தீ ஜக₃த்ஸூதிம் பர₃ரஹ்ம ஸ்வரூபினம், நிருச்ச₃வாஸதயா முக்திம் சு₃தாந்யா கோபகந்யகா” என்று கூறப்பட்டிருக்கையால் ‘சிந்தயந்தீ’ என்கிற குண நாமத்தால் இவளை நம் பூர்வாசார்யர்கள் வ்யபதேசித்தனர். இவள் க்ருஷ்ணனிடத்து ஈடுபாட்டில் புதியவள் என்பர் பட்டர். பழகியிருந்தால் தேங்காதே போகத் துணிந்திருப்பாளன்றோ!)

35. [150] (நா) “ஆண்டாள் பிறந்த ஊரில் பகவிகளுக்குத்தான் உறக்க ஜண்டோ” என்று ஆச்சான்பிள்ளை. (ஆச்சான் பிள்ளை - நாலூராச்சான் பிள்ளை)

36. [151] (நா) 'மஹாராஜர் வாசலிலே சென்று இனையபெருமாள் சிறு நானேற்றியெறிந்தார்' என்ன, அநந்தாழ்வான் 'தாரையினுடைய ஸ்தநோஷ் மாவைப் பற்றிக்கிடந்த மஹாராஜர் ஆந்த்யமும் தீருகைக்குப் போரும் த்வநி' என்றான்.

கீசு கீசென்று--7

37. [160] (ஆ) ஆட்கொண்டவில்லி ஜீயர் எழுந்தருளா நிற்கச் செய்தே நஞ்ஜீயர் தண்டனிட்டு நிற்க; "புகுவத்₃விஷயத்தில் ருசி நமக்கு மெய்யாகப் பிறந்த தில்லைகாணும்" என்றருளிச்செய்ய; "உம்மைப்போலே ஆசார்யவான்களுண்டோ? இங்ஙனே அருளிச்செய்வானென்?" என்ன; "புகுவத்₃ விஷயத்திலே மெய்யே ருசியுண்டு என்றிருக்கையாவது-புகுவதர்களைக் கண்டால் உகக்குமன்றுகாணும்" என்றருளிச் செய்தார். (ஆட்கொண்ட வில்லி ஜீயர் எம்பெருமானாரை ஆசாரிய ராகக் கொண்டவர். எழுபத்துநான்கு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவர்.)

38. [163] (ஈ) "விடிவோறே மாளிகையிலே சென்றெழுப்புவாரும் கவி சொல்லுவாரும் வம்சாவளி ஓதுவாரும்படி எழுந்திருக்கக் கடவ இவர் புகழ்களுக்கு முன்னே உணரும்படியாவதே! என்ன தர்மஹாநி!" என்று ஆய்த்தான் அருளிச் செய்வார். (இவ்வைதிஹ்யத்தையே எடுக்கும்போதுநாலாயிரப்படியில் "ஆய்த்தான் அருளிச்செய்வார்" என்ற விடத்தில் "என்கிருன் ரிஷி" [165] என்று உள்ளது)

39. [164] (நா) ஆட்கொண்ட வில்லி ஜீயர் அருளிச்செய்த வார்த்தைக்கு நஞ்ஜீயர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது. (ஆரூயிரப்படி (37) காண்க.)

40. [164] (நா) ஸ்ரீதேவிமங்கலத்தில் கமுகிலே நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்தை யுடையார் சிலர் இருப்போரையடைய அமுது செய்விக்கக்கண்டு பட்டர் பிடாத்தை யிட்டுக் கொண்டிருந்து ப்ரீதராய் "நம்முடைய கையிலே சில மெய்யுண்டாயன்று; அடியிலே சில மெய்யருண்டாய் அவர்களுடைய மெய் இவ்வளவும் வரப் பேசுகிறது" என்று அருளிச்செய்தார். (ஸ்ரீதேவிமங்கலம்-மேல்கோட்டை திருநாராயணபுரத் துக்குச் செல்லும் வழியிலுள்ளதோர் ஊர்; கமுகு-பாக்குமரச்சோலை, கமுகந்தோப்பு. பிடாம்-போர்வை. நஞ்ஜீயருடைய பூர்வாஸ்ரம சிஷ்யர்கள் திருந்தி ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களாகத் ததீயாராதனம் செய்த வைபுவத்தைக் கண்டு பட்டர் திருவுள்ளமுகந்தார். அதற்கு அடி பட்டருடைய ஸம்பந்தம் என்று சிலர் போற்றியுரைத்தபோது, பட்டர் அருளிச் செய்த வார்த்தை. மெய்—புகுவத்₃ விஷயத்தில் ஊற்றம். அடியிலே (திருவடிஸம்பந்தமுடைய) சிஷ்யர்களில். மெய்யர்—புகுவத்₃ப்ராவண்யமுடைய வர்கள். இவ்வளவும் வரப்பேசுகிறது-என்னளவும் வெள்ளமிடுகிறது.)

கீழ்வானம்--8

41. [175] (ஆ) “முலையெழுந்தார்படி மோவரயெழுந்தார்க்குத் தெரியா திறே” என்று பட்டர். (ஐதிஹ்யநிர்வாஹம் 2 காண்க)

42. [177] (ஈ) பட்டர் விடியுந்தனையும் கண்வளர்ந்தருள சிஷ்யர்கள் எல்லாரும் திருவாசலிலே வந்திருக்குமாபோலே,

43. [179] (நா) பட்டர் போதுவிடியுந்தனையும் கண்வளர்ந்தருள சிஷ்யர்களெல்லாரும் கொண்ட கோலங்களும் தாங்களுமாய் வந்து கிடக்குமாபோலே.)

தூமணிமாடம்—9

44. [185] (ஆ) ஆழ்வான் ‘ஹிதாம்ஸத்துக்கு ஒரு வைஷ்ணவனுடைய க்ருஹயாத்ரையை அநுஸந்திக்க அமையும்’ என்றாற்போலே.

45. [187] (ஆ) பட்டர்க்குச் சிலர் ‘தொண்டனூர்நம்பி திருவடிச்சார்ந்தார்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ‘அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமை செய்து போந்தபடிக்கு ‘திருநாட்டுக்கு நடந்தார்’ என்று சொல்லவேண்டாவோ? என்றருளிச்செய்தார்.

46. [187] (ஆ) நம்பியேறு திருவுடையார்தாஸரிடையாட்டமாகவும் நஞ்ஜீயர் இப்படி அருளிச்செய்தார். (பாக₃வத்கைங்கர்யநிஷ்டர்கள் விஷயத்தில் ‘திருவடிச்சார்ந்தார்’ என்றும், பாக₃வத்கைங்கர்யநிஷ்டர்கள் விஷயத்தில் ‘திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளிஞர்’ என்றும்; ஆசார்யகைங்கர்யநிஷ்டர்கள் விஷயத்தில் ‘ஆசார்யன் திருவடிசேர்ந்தார்’ என்றும், வ்யவஹாரங்கள். திருநாட்டுக்கு—திருநாடு என்பது இடவாகுபெயராகத் திருநாட்டிலேயுள்ள அடியார் குழாங்களைக் குறிக்கும். இடையாட்டம்—விஷயம்)

47. [190] (நா) ‘தொண்டனூர்நம்பி திருவடிச் சார்ந்தார்’ என்று பட்டருக்கு விண்ணப்பம் செய்ய; “ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அவர் அடிமை செய்து போந்தபடியாலே ‘திருநாட்டுக்கு நடந்தார்’ என்னுங்கோள்” என்றாற்போலே;

48. [190] (நா) நஞ்ஜீயர், பிள்ளையேறு திருவுடையார் தாஸரையும் அப்படியே அருளிச்செய்தருளிஞர்.

49. [191] (நா) “‘தாய்’ என்று பழியிட்டுப்போகவேணுமோ, அடியேனா யிருக்கிற என்னை?’ என்னும் திருமங்கையாழ்வாரை ‘வெட்டிமையர்’ என்றும், எம்பெருமானாரை ‘கோயிலண்ணன்’ என்றும் ஆண்டாள் அருளிச்செய்யும். அதை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ‘நான் அடியேனல்லேனோ? என்னை இப்படி அருளிச்செய்வதே’ என்றாற்போலே இத்திருவாய்ப்பாடியும். (உடன்போக்கிற்

சென்ற தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கிக் கூறுங்கால், “அன்னையும் அத்தனும் என்று அடியோமுக்கு இரங்கிற்றில்ள்” [பெரிய திரு 3-7-7] என்று வருந்துகிறான். “‘தாய்’ என்று பழியிட்டுப் பிரியவேண்டியிருந்ததோ? நாங்கள் ‘அடியோங்கள்’ அல்லவா? நியாம்யரான எங்களை நியாமகர் என்று பழியிட்டுச் செல்வதே!” என்று இரங்கினான் திருத்தாயார். அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியான ஆண்டாள் இப்படிச் சொன்ன தம்பொரான திருமங்கையாழ்வாரை “வெட்டிமையர்” என்றும், “நூறுதடா வெண்ணெய் அக்காரவடிசில் மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிய எம்பெருமானாரை “கோயிலண்ணர்” என்றும் அருளிஞாள் என்பது ஐதிஹ்யம்)

நோற்றுச் சுவர்க்கம்—10

50. [207] (நா) (அருங்கலமே) எம்பெருமானாரைப்போலே.

கனைத்திளங்கற்றெருமை-12

51. [226] (மு) எம்பெருமானார் திருவவதரித்தாற்போலே காணும் இப்பெண்பிள்ளையும். (இது வ்யாக்யாதாவின் வார்த்தை. இப்பெண்பிள்ளை என்றது எழுப்புகிற பெண்பிள்ளை என்றாகி ஆண்டானையே குறித்தது. இவள் வாசலிலே யிருந்து, உள்ளேயிருப்பவள் ரஹஸ்யமாயிருந்து அநுபவித்ததை வெளியிட்டாள் என்று கருத்து. உள்ளேயிருந்தவள் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கும், வெளியேயிருந்தவள் எம்பெருமானார்க்கும் ஒப்பு ஆகின்றார்கள். வேரூர் விவரணம் வருமாறு:— இப்பெண்பிள்ளை என்றதற்கு ‘இப்பாட்டில் எழுப்பப்படுகிற பெண்பிள்ளை’ என்று பொருள். இப்பெண்பிள்ளைக்கும் எம்பெருமானார்க்கும் எந்த அம்சத்தில் ஸாம்யத்தை ஆசார்யர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினார்கள் என்னில்; இங்கு அந்யாபதேஃஸத்தை விட்டு ஸ்வாபதேஃஸமர்யாதையைக் கொள்ளவேண்டும், எம்பெருமானார்க்குப் பாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யராய், கன்றுகள்போன்ற சிஷ்யர்களுக்குத் திருவுள்ளம் இரங்கி உபஸத்திபண்ணிக் கேட்பாரில்லாதிருந்துங்கூடத் தமது கடமையே கருதிப் பால்போன்ற சீரிய பொருளை வர்ஷித்தருளினவர், [“கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி, நினைத்துமுலைவழியே நின்றுபால் சோர, நனைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்” என்ற முதல் மூன்று அடிகளும் இவ்வார்த்தத்துக்கு ஸூசனையாயிருக்கின்றன. இவ்வடிகளில் எருமையின் செயல் இல்லத்தவளான பெண்பிள்ளையின் பெருமையைக் குறித்தவாராகும்.

52. [230] (ஆ) எம்பெருமானார் அவதரித்தாற்போலே காணும் இப்பெண்பிள்ளையும்.

53. [232] (நா) ஜீயர் பிள்ளைதிருநறையூரையர்க்கு அருளிச்செய்த வார்த்தை: ‘விடுகையும் உபாயமல்ல; பற்றுக்கையும் உபாயமல்ல; விடுவித்துப் பற்றுவிக்குமவனே உபாயம்’ என்று.

54. [234] (நா) எம்பெருமானார் திருவவநரித்தாற்போலே காணும்; இந்நாச்சியார் அவதரித்த பின்பு எல்லாரும் புகுவத்₃ விஷயமறிந்தது.

புள்ளின் வாய்--13

55. [247] (நா) ஆண்டாள் திருவேகாதசி பட்டினிவிட்டு பட்டரை 'தீர்த்தம் தாரும்' என்ன; 'இப்பெரிய திருநாளிலே இதொரு திருவேகாதசி எங்ஙனே தேடி எடுத்துக்கொண்டீகோள்?' என்றருளிச் செய்தார். (திருவேகாதசி—பரமபத ஏகாதசி; பட்டினிவிட்டு—உபவாஸமிருந்து; திருவேகாதசியில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உபவஸித்திருப்பதே பாங்கானது என்றபடி)

உங்கள் புழக்கடை--14

56. [254] (ஆ) "தாமஸ ப்ரக்ருதிகளைச் சொல்லுகிறது" என்று எம்பார். "தம:ப்ரகரர் உணர்ந்தார்கள் என்று சொல்லியோ எழுப்புவது? என்று அவள் நினைத்திருக்கும் என்று, ஸத்வநிஷ்டரான ஸந்யாஸிகளைச் சொல்லுகிறது" என்று திருமலைநம்பி. (புள்ளும் சிலம்பின தொடங்கி ஆம்பல்வாய் கூம்பினவரை பொழுது வீடிந்த அடையாளங்கள் உத்தரோத்தரம் சொல்லப்பட்டு, செங்கற்பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவரின் அநுஷ்டானம் கடைசியாக வருவதால், தாமஸப்ரக்ருதிகள் கூட எழுந்துவிட்டார்கள் என்பதைக் காட்டுவதாக எம்பாரின் அபிப்ராயமாகும். அவர்கள் ஸத்வபுருஷர்களான ஸந்யாஸிகள் என்பது திருமலை நம்பியின் அபிப்ராயம். வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டுப் புள்ளரையன் கோயிலுக்குச் சென்று திருப்பள்ளி யெழுச்சி ஸேவித்து விட்டுத் தங்கள் அகங்களான மடங்களில் எம்பெருமான்களைத் திருவாராதனம் செய்ய உபக்ரமித்துக் கோயிலாழ்வாரைத் திறக்கும் காலமாயிற்று என்பது அவர் கருத்து.)

57. [257] (நா) "சிறு பதத்தூற்றத்துறையிலே ஒரு தபசி பரிசிலேறி ஆற்றி னுள்ளே புக்கு, காவேரிதேவிக்குச் சங்கு ஊதுகிறேனென்று அங்கே ஊத, பரிசிலிலே போகிற குதிரை மிதித்து, அதிலேறின மனிச்சரடைய செத்துப் போச்சுது" என்று எம்பார் அருளிச் செய்த வார்த்தை. (எம்பார் நிர்வாஹத்தில் சங்கு-ஊதுகிற சங்கு; திருமலைநம்பி நிர்வாஹத்தில் சங்கு-பூட்டைத்திறக்கும் திறவுகோல். குச்சி-திறவுகோல்)

எல்லையினங்கினியே--15 (சிவ ரவன்)

58. [261] (மு) திருவாய்மொழிபாடாநின்றால் செல்வர் எழுந்தருளுகையும் அஸஹ்ய மாமாபோலே. (திருப்புன்னை மரத்தின் கீழ் சந்திரபுஷ்கரிணிக்கரையில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலான ஆளவந்தார் சிஷ்யர்களான முதலிகள் திருவாய் மொழியை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க, அப்போது நித்ய ப்ரஸிபேரர் வாத்திய

கே,ராஷங்களுடன் எழுந்தருள; 'கூட்டம் கலக்கியார் வந்தார்' என்று திருக்கோட்டி யூர் நம்பி மற்றும் முதலிகள் எழுந்திருந்து அநுஸந்தானம் தவிர்ந்திருந்தனர்.. அன்று முதல் நித்ய பூலி ஸாதிக்கச் செல்வர் எழுந்தருள்வதில்லை. செல்வர் புறப் பாட்டில் முதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழி அநுஸந்தானத்திற்கு இடையறவு பட்டதால் அது அஸஹ்யமாயிற்று.)

59. [263] (மு) "நீ ஒருவர்க்கும் விரோதியல்ல; நீ புக்குத் திருவடி தொழு" என்ன, ஆழ்வான் வார்த்தையை நினைப்பது. (கிருமிகண்ட சோழன் உபத்யரவத் தாலே எம்பெருமானார் மேலக்கோட்டைத் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி னபோது ஆழ்வான் நம்பெருமானை ஸேவிக்க எழுந்தருள; ராஜஸேவகர்கள் திருவா சலிலேயிருந்து 'ராமானுஜஸம்பந்தமுடையார் புகுரவொண்ணாது' என்று தடுக்க; வேறுசிலர் "ஆழ்வான் ஆத்ம குணபூர்த்தியுடையவர்; உள்ளே போகவிடுங்கள்" என்று கூற. இத்தைக்கேட்ட ஆழ்வான் 'ஆத்ம குணங்கள் ஆசார்ய ஸம்பந்தத் துக்கு உடலென்று சொல்லுவர்கள்; ஆனால் என்னுடைய ஆத்மகுணங்கள் எம் பெருமானார் ஸம்பந்தத்தை அறுத்துக் கொள்ளுகைக்குடலாயிற்று' என்று புறப் பட்டருளி; 'நமக்குப் பெருமாள் வேண்டாம்; எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமே அமையும்' என்று மீண்டெழுந்தருளிஞர்.)

60. [271] (நா) திருப்புன்னைக்கீழே திருவாய்மொழிபாடாநின்றால் செல்வர் எழுந்தருளுகையும் அஸஹ்யமாமாபோலே.

61. [272] (நா) "அரைக்ஷணம் வைஷ்ணவ கேடாஷ்டியைப் பிரிய நின்று வரும் மாத்யஸ்த்யம் எனக்கென் செய்ய?" என்கிற ஸுப்யரஹ்மண்ய பட்டர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (உடையார் ஸுப்யரஹ்மண்ய பட்டர் சோழராஜதானி யில் ராஜபுரோஹிதனாகவும் உத்தரமந்திரியாகவும் இருந்தவர்; எம்பெருமானா றிடத்தில் மதிப்பும் கௌரவபூத்தியும் ஏற்பட்டு அதுவே ஹேதுவாக ஸ்ரீவைஷ் ணவ கேடாஷ்டியில் ப்ரீதியும் இவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. [திருவிரு பா 53 ஐதி] ஒரு ஸமயவிசேஷத்தில் காவிரியில் வெள்ளம் பெருகி ஸந்நிதிக்குள் பிரவேசித்தது- அதைத்தவிர்ப்பதற்காகக் கூரநாராயண ஜீயர் காவிரியிலிருந்து கிளை வாய்க்கால் வெட்ட; அது சிந்தாமணி கிராமத்தின் வழியே செல்ல; கிராமவாஸிகளுக்கும் திருவரங்கத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் அதனால் விவாதம் உண்டாக; சோழ ராஜா ஸுப்யரஹ்மண்ய பட்டரை மாத்யஸ்த்யம் செய்யுமாறு ஆஜ்ஞையிட; அப் போது அவர் அதற்கு இசையாது கூறிய வார்த்தை குறிப்பிடப்படுகிறது. மத் யஸ்த்யம் செய்யப்புகுந்தால், இரண்டு பக்ஷங்களிலிருந்தும் விலகியிருக்கவேண்டும் அல்லவா! ஸுப்யரஹ்மண்ய பட்டர் அரைக்ஷணமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கேடாஷ்டியை விட்டுப் பிரிந்து நிற்க இயலாதிருந்ததால் தமக்கு மாத்யஸ்த்ய பதவி வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டார்.)

நயகனய்—16

62. [281] (ஆ) நஞ்ஜீயர், பிள்ளைக்கு “ரஸவாத₃ம் கைப்பட்டவனிருந்த விடமெல்லாம் பொன்னுமாபோலே, ப்ரமேயம் கைப்பட்டவனுக்குச் சொல்லிற் றெல்லாம் வார்த்தையாம்” என்றார். (பிள்ளை-நம்பிள்ளை. வார்த்தை — சாஸ்த் தார்த்த₃ம்)

63. [282] (ஆ) பட்டர், நஞ்ஜீயரை ‘பெரிய பெருமாள் தஞ்சமென்றி குக்குமவரைத் தஞ்சமென்றிரும்’ என்றருளிச்செய்தார்.

64. [289] (ஈ) பட்டர் நஞ்ஜீயர்க்கு, “பெருமானைத் தஞ்சமென்றிரும்; பெரு மாள் தஞ்சமென்று சொல்லுகையாலே நான் தஞ்சமென்றபடி’ என்றருளிச் செய்தார்.

65. [291] (நா) “கட்டின குளிகையைக் கையிலே கொடுத்தால் அப் போதே இரும்பைப் பொன்னாக்கி விடுமாபோலே” என்று ஜீயர் அருளிச்செய்த வார்த்தை. (கட்டின குளிகை பாதரஸத்தைக் கட்டி மாத்திரையாக்கியது.)

66. [291] (நா) திருவனந்தபுரத்திலே ஒரு பாக₃வதரோடே மூன்று பிள்ளைகள் ஸ்ரீராமாயணம் அதிகரித்துச் சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. (ஸ்ரீராமாயணம் அதிகரித்து முடித்தவுடன் ஆசார்யர் மூன்று பிள்ளைகளையும் அழைத்து, ஸ்ரீராமாயண தாத்பர்யம் க்ரஹிக்கப் பட்டுள்ளதா என்று பரீக்ஷை செய்தார். முதலாமவன் “மாத்ரு பித்ரு ஸு₃ஸ்ருஷை ஸ்ரீராமாயணஸாரம்” என்றான்; இரண்டாமவன் ‘சரீரமெடுத்துப் பிறப்பது பொல்லாதது; ஆகையால் ‘சரீர ஸம்ப₃ந்தத்தைக் கழித்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்றான்; மூன்றாமவன் “சக்ர வர்த்தித்திருமகன் கருணையுண்டானாலொழிய எவராலும் பிழைக்க வழியில்லை” என்றான். மூன்றாமவனுடைய வார்த்தையை ஆசார்யர் அங்கீகரித்து அதுவே ஸ்ரீராமாயண பரமஸாரம் என்று விளக்கி, அவனையே ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் செய்ய ஆஜ்ஞையிட்டார். இவ்வரலாறு வார்த்தாமாலையில் (364) உள்ளது.)

67. [292] (நா) பட்டர் நஞ்ஜீயருக்கு, ‘பெருமானை உமக்குத் தஞ்சம் என்திரும்; பெருமாள் தஞ்சமென்று சொல்லுகையாலே நானும் உமக்குத் தஞ்சம்’ என்றருளிச்செய்தார்.

உந்துமதகவிற்பை—18

68. [315] (மு) எம்பெருமானார் விசேஷித்துகந்த பாட்டு.

69. [324] (ஆ) எம்பெருமானார் விசேஷித்து உகந்திருக்கும் பாட்டு இப் பாட்டு.

70. [326] (ஈ) எம்பெருமானார் விசேஷித்து உகந்த பாட்டு இது.

71. [329] (நா) எம்பெருமானார் விசேஷித்துகந்த பாட்டு. (பதிப்பாசிரியர் குறிப்பு காண்க. பக் 315)

அங்கண்மா ஞாலத்து--22

72. [383] (ஆ) “வேதாந்தங்களிலே ப்ரஹ்மாதிகளுங்கூட ஏழு ஜந்மம் ஜனித்து அரிய ஸாதநாநுஷ்டாநங்களைப் பண்ணி, பின்பு புகுவத் ப்ராப்தி ரூப புருஷார்த்தம் பெற்றார்களாகச் சொல்லாநின்றது. இவ்வருகே எத்தனையேனுங் கீழாயிருப்பார் சிலர், சரீராவஸாந காலத்திலே மோகும் கிடைக்குமென்று பொதி சோறு கட்டிக்கொண்டிராநின்றார்கள். இவையிரண்டும் சேர விழுந்தபடி எங்ஙனே?” என்று பட்டரைக்கேட்க, “ஒரு குறையில்லை” என்றருளிச்செய்தார்” என்னு தொடங்கி, “ஈஸ்வரனையிறே இவன் முதலிலே பற்றிற்று” [384] என்றதீருக

73. [387] (ஆ) “ஸிம்ஹம் யானையோடே பொராநின்றாலும், குட்டிக்கு முலைகொடுக்குமாபோலே” என்று பட்டர். (ஹிரண்யன்பக்கல் சீற்றத்தோடே போர் செய்து நின்றாலும் ப்ரஹ்லாதனுக்கு எம்பெருமானுடைய திருக்கண்கள் அநுகூலமாயிருந்து வாத்ஸல்யத்தைப் பொழிந்தது உபமேயம். ஸிம்ஹம் பெண் யானையோடு போர்புரியும்போதும் தன் குட்டிக்குப் பால்கொடுத்துக்கொண்டே யானை போர் புரிவது உபமானம். “இழவு தரியாததோர் ஈற்றுப்பிடி இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும் குழவியிடைக் காலிட்டு எதிர்ந்து பொரும்” [பெரியாழ் திரு 3-5-2] என்றது காண்க.)

மாரிமலை முழைஞ்சில்---23

74. [397] (மு) அழகர் கிடாம்பியாச்சானை அருள்பாடிட்டு, “ஒன்றுசொல்லிக் காண்” என்ன; “அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்” என்று தொடங்கி, ‘அகூதிம்’ என்ன “நம்மிராமானுசனையுடையையாயிருந்துவைத்து, ‘அகூதிம்’ என்னப்பெறாய்!” என்றருளிச்செய்தார். (கிடாம்பியாச்சான் திருமாலிருஞ்சோலைக்குச் சென்று அழகரை ஸேவிக்க; அழகர் அவரை ஒரு ஸ்லோகம் விண்ணப்பிக்குமாறு நியமிக்க; கிடாம்பியாச்சான் ஸ்தோத்ரரத்னத்திலிருந்து ‘அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்’ என்ற ஸ்லோகத்தை விண்ணப்பிக்க; அதில் ‘அகூதிம்’ என்றதும் அழகர் பொறுக்க கில்லாது ‘நம் இராமானுசனை ஆசார்யராக உடையாரில் ஒருவரும் அகூதியில்லை காணும்’ என்றருளிச்செய்தார்.)

75. [398] (ஆ). ஆச்சான் ‘அகூதிம் ஸரணாகூதம்’ என்று விண்ணப்பஞ்சியை ‘நம்மிராமானுசனையுடையையாயிருந்துவைத்து நம்முன்னே இப்படி சொல்லப் பெறாய்’ என்றார் அழகர்.

76. [405] (நா) அழகர் கிடாம்பியாச்சானை அருள்பாடிட்டு ‘நீ ஒன்று சொல்’ என்ன; ‘அபராதஸஹஸ்ர பாஜநம்’ என்று தொடங்கி ‘அகூதிம்’ என்ன

“நம் இராமானுசனையுடையயாயிருந்து வைத்து அக₃தும் என்னப் பெருய்” என்று அருளிச்செய்தாராம்.

77. [405] (நா) அநந்தாழ்வான், ‘அமர்யாத₃’ என்கிற ஸ்லோகத்தை ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார் என்னக்கேட்டு ‘எனக்கது சொல்லவேண்டா’ என்றான், அவர் ஸம்ப₂ந்த₄த்தாலே. (ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தில் தாம் நைச் யாநுஸந்தானமாகச் சொல்லிய தாழ்வுகளைத் தம்முடைய வாயால் சொல்லக் கூசி, அநந்தாழ்வான், ஆளவந்தார் ஸம்ப₂ந்த₄ம் தமக்கிருப்பதால் அவ்வாறு தாம் அனுஸந்திக்கவேண்டியதில்லை என்றார்.)

அன்றிவ்வுலகம்--24

78. [413] (மு) “க₃தே ஜலே ஸேதுப₃ந்த₄ம் தமப்பனாருக்கும் மகளுக்கும் பணி” என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வார். (ஆற்றிலே வெள்ளம் வடிந்த பிறகு அணை கட்டுவதுபோல், அவதாரங்கள் முடிந்து எம்பெருமான் தன்னுடைச் சோதிக்கு எழுந்தருளிய பிறகு பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் அவனுக்கு நேர்ந்த ஆபத்துக்களுக்கு மங்குளாஸாஸனம் செய்தனர். அதுவே அவர்களுக்குப்பணியாகும்)

ஒருத்திமகனாய்--25

79. [434] (ஆ) “அவளுக்கு முலைசுரவாநின்றதாகில், இவன் அழுது முலை யுண்ணாநின்றானாகில் உமக்குச் சேதமென்?” என்று பட்டர், (“கண்ணன் யசோ தையின் மகனல்லாமலிருக்க, அவன் திறத்தில் அவளுக்கு எப்படி முலைசுரந்தது? அவன்தான் அவளிடம் எப்படி முலையுண்டான்” என்று ஒருவர் கேட்க, பட்டர் கூறிய பதில் இது.)

கூடாண வெல்லும்--27

80. [461] (மு) ‘பதிஸம்மாநிதா ஸீதா’ என்று பெருமாள் தோளில் மாலையை வாங்கியிட்டார்’ என்று ஆழ்வான் பணிக்கும்; பட்டரும் பணிக்கும். (பட்டரும் பணிக்குமென்று காண்பதில் பட்டர் பணித்த நிர்வாஹம் விடுபட்டிருக்கிறது. நாலாயிரப்படி [86] காண்க.)

81. [463] (மு) நம்பி திருவழுதிவளநாடு தாஸர் ‘நெய் படாதோ?’ என்ன, ‘க்ருஷ்ண ஸந்நிதி₄யாலே த்ருப்தைகளாயிருக்கிறவர்களுக்குச் சோறு வாயில் தொங்கிலன்றோ நெய் வாயில் தொங்குவது’ என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார். (நெய் படாதோ? — நெய்வாயில்படாதோ? தொங்குதல்—படுதல்)

82. [467] (ஆ) வெளித்திருமுற்றத்திலே ப்ரஸாத₃ம் அவ்வளவிலே வர, “யாம் பெறு சம்மானம் வந்தது” என்றார் பட்டர்.

83. [473] (நா) இவ்வளவிலே வெளித்திருமுற்றத்தில் நின்றும் ப்ரஸாத₃ம் கொண்டு ஒருவன் வர, ‘இது யாம் பெறு சம்மானம் வந்தது’ என்று பட்டர்

அருளிச்செய்தார். (எம்பெருமான் சூடிக்களைந்து வரவிடுவனவே உட்புடன் ஏற்கத்தக்க ஸம்மாநமாகும் என்றபடி)

84. [474] (நா) “‘பதிஸம்மாநிதா ஸீதா’ என்று தோளில் மாலையை வாங்கிபட்டார்’ என்று ஆழ்வான் பணிக்கும். பட்டர் ப்ரணயித்வத்தாலே காலைப் பிடித்து நில் என்றார்” என்பர்.

85. [475] (நா) நம்பி திருவழுதிவளநாடு தாஸர், ‘நெய்வாயில்படாதோ?’ என்ன; ‘ஓரவிழ் வாயில் தொங்கிலன்றோ நெய் வாயில் படுவது’ என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

கறவைகள் பின் சென்று—28

86 [502] (நா) பட்டர் அருளிச் செய்யும் பாட்டையும் இங்கே அநுஸந்திப்பது. (“ஜ்ஞாநக்ரியாபுஜந ஸம்பத்யகிஞ்சநோஹம்” [ர—ஸ்த 2—89] என்று தொடங்கும் ஸ்லோகம் ‘கறவைகள்’ளின் பொருளையே கூறுகிறதாகையால், அதுவே இங்கு குறிக்கப்படும் பாட்டு ஆகலாம்.)

சிற்றஞ்சிறுகாலே—29

87. [526] (நா) மாறனேர்நம்பி சரமத்யஸையில் கலக்கங்கண்டு பயப்பட்ட பெரியநம்பிக்கு எம்பெருமானார் புயம்தீர அருளிச்செய்த ஸ்லோகங்களிவை-‘ஸ்திதே மநஸி’ இத்யாதி. ‘இவை எங்ஙனே?’ என்ன; ‘ஸ்ரீவராஹஎம்பெருமான் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு அருளிச்செய்தார்’ என்றார். ஸ்ரீவராஹஎம்பெருமான் உம்மைப்போலே ஆஸ்ரித பக்ஷபாதி; அவன் வார்த்தையொழிய என் போல்வார் மத்யஸ்த்தார் வார்த்தையுண்டாகில் சொல்லுமென்ன, ‘ந மே புக்த் ப்ரணஸ்யதி’ இத்யாதிகளடைய உம்மைப் போல்வார் வார்த்தையாயிராநின்ற தென்ன, “இந்த ஜ்ஞானமுடையவனுக்குப் புநர் ஜந்மயில்லை என்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோ?” என்ன, “த்யக்த்வா தேஹம் புநர் ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜந” என்று உண்டென்றருளிச்செய்தார். இவற்றைக் கொண்டு பெரியநம்பி ப்ரீதரானார்.

88. [526] (நா) ஆளவந்தார் கோஷ்டியிலே “ஸம்ஸாரிக்கு எம்பெருமான் ஸந்நிதியில் விண்ணப்பம் செய்யவடுப்பதென்?” என்ன; சிலமுதலிகள் ‘முடேஹ்யம்’ இத்யாதி கூதரபுந்துவின் ஸ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ் செய்கை அழகிதென்ன; ஆளவந்தார் “அதிலே பெருந் தேவையுண்டு, நமக்காவது ‘ஸோஹம் தே’ என்கிற காளியன் ஸ்லோகமே” என்றருளிச்செய்தார். (சிலமுதலிகள்—வங்கிப்புரத்து நம்பி என்று திருவிருத்தம் 56-வது பாசுர வ்யாக்யானத்திலுள்ளது. அதிலே பெருந்தேவையுண்டு—“ப்ரணதே” என்கையால் அந்த ஸ்லோகம் இவனிடம் ஒன்றை எதிர்பார்க்கிறது. காளியன் சொன்னாற் போலே அவன் க்ருபையொழிய நமக்கொன்றுமில்லை என்றிருக்கையே நமக்கிருக்க அடுப்பது என்றார் எம்பெருமானார்.)

89. [527] (நா) 'கெடுவாய்! நாங்கள் இற்றைப் பறைகொள்வானன்று காண்' என்று பட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தை. (கோவிந்தா என்பதற்கு "பசுக்களின் பின் சென்று உன் அறிவு கெட்டுவிட்டது போலும்" என்னும் கருத்தை 'கெடுவாய்' என்னும் பதம் காட்டுகிறது.)

வங்கக்கடல் கடைந்த--30

90. [530] (மு) "கன்றிழந்த தலைநாகு தோற்கன்றுக்கும் இரங்குமாபோலே இப்பாசுரங்கொண்டு புக நமக்கும் பூலிக்கும்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வார். (தலைநாகு—தலையீற்றுப்பசு)

91. [531] (மு) "(மாதவனைக் கேசவனை) 'அலைகடல் கடைந்து அதனுட்கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக் கண்டவனே, விண்ணவரமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட எம்பெருமானே'—என்கிறபடியே தான் ஸாக்ஷாத் அம்ருதத்தை உண்டு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கோதைக் கொடுத்தான்" என்று பட்டர் அருளிச் செய்வார். (கோதை—அஸாரத்தை)

92. [534] (மு) "விடிவோரை எழுந்திருந்து முப்பதுபாட்டையும் அநுஸந்தித்தல், மாட்டிற்றிலனாகில் 'சிற்றஞ்சிறுகாலே' என்கிற பாட்டை அநுஸந்தித்தல், அதுவும் மாட்டிற்றிலனாகில் நாம் இருந்த இருப்பை நினைப்பது" என்று பட்டர் அருளிச் செய்வார். (நாமிருந்த இருப்பு—பட்டர் திருப்பாவை ப்ரஸாதித்தருளும் போது எழுந்தருளியிருந்த இருப்பு.)

93. [535] (ஆ) "கன்றிழந்த தலைநாகு தோல் கன்றை மடுக்க, அதுக்கு இரங்குமாபோலே, ஸ்நேஹிகள் சொன்ன இப்பாசுரங்கொண்டு புகவே, அதில்லாத நமக்கும் பூலிக்கும்" என்று பட்டர்.

94. [543] (ஈ) "கன்றிழந்த தலைநாகு தோல்கன்றை மடுக்க, அதுக்கு இரங்குமாபோலே, இப்பாசுரம் கொண்டு புக, நமக்குப் பூலிக்கும்" என்று பட்டர் அருளிச் செய்வார்.

95. [544] (நா) "கன்றிழந்த நாகு தோற் கன்றை மடுக்க அதுக்கிரங்குமா போலே இப்பாசுரங்கொண்டுபுக நமக்கும் பூலிக்கும்" என்று பட்டர் அருளிச் செய்வார்.

96. [544] (நா) "விடிவோறெயெழுந்திருந்து முப்பது பாட்டையும் அநுஸந்தித்தல், அதுவும் மாட்டிற்றிலனாகில் 'சிற்றஞ்சிறுகாலே' என்கிற ஒரு பாட்டையுமநுஸந்தித்தல், அதுவும் மாட்டானாகில், இன்று நாமிருந்த இருப்பை நினைப்பது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

97. [544] (நா) 'தான் ஸாக்ஷாத் அம்ருதத்தையுண்டு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கோதைக் கொடுத்தான்' என்று பட்டர்.

திருப்பாவை வ்யாக்கியானங்களில் வரும் தமிழ் அருஞ்சொற்கள், மற்றும் சொற்றொடர்களின் அகராதி

(தொகுப்பு:- மதுரை பேராசிரியர் Dr. இரா. அரங்கராஜன் M. A., Ph. D)

அ

அகர்ப்படியர் (105)

அரசர்களுக்கு அந்தரங்கரான பணியாளர்; சேஷபூதர்.

அங்கோலத்தைலம் (82)

அழிஞ்சில் தைலம். கீழேயுதிர்ந்த அழிஞ்சிற்பழம் மின்னும்போது மீண்டும் மரத்திலேறி ஒட்டிக்கொள்ளும்; அப்போது அதைக் கொணர்ந்து அதன் விரையிலிருந்து தைலம் இறக்கி ஒரு மா விரையில் தடவினால், மாவிரை உடனே முளைத்துக் காய்த்துப் பழுக்கும் என்பர்.

அச்சத்தாலி (156)

வட்டணித்திருக்கும் காசு மாலை.

அசல் பிளந்தேற்றல் (220)

பிறர்மேல் ஏறிடுதல்.

அசிர்க்கும் (294)

ஐயப்படும்.

அசிர்ப்பு (14)

ஸந்தேஹம்

அசுக்காட்டுகை (478)

ஒன்றைப்போல் அநுகரித்தல்; நாப்புக்காட்டுதல்; பரிஹஸித்தல்.

அஞ்சுருவிட்டு (383)

பஞ்சவர்ணத்தையும் பூசி.

அடங்க (298)

முற்றிலும்.

அடிக்கழஞ்சு (174)

சிலாக்யமானது. ஓரடிநிலம் ஒரு கழஞ்சுபொன் விலைபெறுமானமாவது போல் சிலாக்யமாயிருப்பது.

அடுக்குகு(வு) (518)

ஒருவகை ஆயுதம்.

அடுகுவளம் (488)

போனகப்பெட்டி; பிரஸாதம் வைக்கும் பெட்டிமேல் பெட்டியான அடுக்கு

அடைத்த (117)

ஒதுக்கப்பட்ட

அடைமதிட்படுத்தல் (215)

மதிலைமுற்றுக்கையிடுதல்.

அணுகோலக்கம் (879)

அந்தரங்கமான ஸபை.

அணுவாகிலும் (896)

அணுவான (அற்புண) ஜீவனாகிலும்.

அத்தவாளத்தலை (415)

மேல் உத்தரீயத்தின் தலைப்பு.

அம்மான்பொடி (184)

'அம்மான், அம்மான்' என்றுசொல்லிக் கொண்டே பின்தொடரச் செய்யும்படியான சொக்குப்பொடி.

அரணிமை (351)

பாதுகாப்பு.

அருக்குதல் (201)

மறைத்தல்

அரைச்சந்தையாலே (289)

விரிவான சாஸ்திர வாக்யங்களைக் காட்டிலும் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும்.

அளற்றுப்பொடி (228) (250)

சேறு ஒட்டாத ஒருவகைப்பொடி; செங்கற்பொடி.

அறுதியாயிருக்கை (896)

பழுதுபோகாதிருக்கை.

அன்னலும் துன்னலும் (110)
அன்னல்—புகை; துன்னல்-சிறுதிவலை.

ஆ

ஆக்கரான தீதவதைகள் (113)
ஸர்வேஸ்வரனால் படைக்கப்பட்ட
தெய்வங்கள்.

ஆக்கன் (358)
செயற்கையான பொருள்.

ஆடல்கொடுத்தல் (188)
ஸம்ஸ்சேஷித்தல்.

ஆலவட்டம் (415)
விசிறி.

ஆழ்வார் (51)
பட்டமஹிஷி. சக்ரவர்த்திக்குப் பெண்
பிள்ளையைக் கொடுத்த பெற்றோர்கள்
அவள் பட்டமஹிஷியாக அபிஷேகம்
செய்விக்கப்பட்ட பிறகு மகளேயாகி
லும் கௌரவம் தோற்றுமாறு 'ஆழ்
வார்' என்றே அழைப்பது பண்டைய
வழக்கு.

ஆழ்வார்கன் (252)
சங்கசக்ரங்கள்.

ஆழ்வார்கலோடே அவதரிக்கையாலே (120)
திவ்யாயுதங்களோடு கண்ணன் திரு
வவதரிக்கையாலே.

ஆழங்கால் (77)
ஆழம் மிகுந்த நீர்ப்பகுதி; அண்ட
முடியாத இடம்.

ஆழமோழை (69)
சுழியும், குமிழியும் கிளம்பும்படி
ஆழந்த மடு.

ஆறிலொன்று (284)
(1) ஒரு பகுதி (2) ஆறிலொரு பகுதி
யான அரசிறை; வரி.

ஆனைக்குப்பாவார் (78)
ஆனைக்குப்பு - சதுரங்க விளையாட்டு;
சதுரங்கமாவார்.

ஆனைத்தொழில்கள் (91)
அதிமாநுஷமான(அரிய)செயல்கள்.

இ

இசலி இசலி (546)
மாறிமாறிப் போட்டியிட்டு

இட்டளம் (401)
சிற்றிடம்.

இட்டெடு கொள்ளுதல் (183)
உறவுமுறையினர் ஒரு வார்த்தை
யிட்டுப் பிரதியாக ஒரு வார்த்தை
கொள்ளுகை; ஒருவரை யொருவர்
ஏசிக் கொள்ளுகை.

இடக்கைப் புரி முறுக்கி (378)
வலக்கைப் புரியை முறுக்கினால்
எதிர்த்து இடக்கைப் புரியை முறுக்கிக்
காட்டுதல்; பிரதி கூலம் செய்து என்ற
படி; புரி-நரம்பு.

இடியேறுண்டிடச் சுற்றும் வேமா
பேரலே (417)
இடிவிழுந்த இடத்தில் சுற்றிலுமுள்ள
பொருட்கள் வெந்துபோகுமாப்போல்.

இடு சிவப்பு (449)
செயற்கையாக ஊட்டிய சிவப்பு நிறம்;
செயற்கையானது.

இடையாட்டமாகவும் (187)
விஷயமாகவும்

இராமடம் ஊட்டுவார் (103)
ஒடிப்போன புத்திரர்கள் தருமச்சாவடி
யில் இரவு நேரங்களில் பட்டினியாகக்
கிடக்கும் போது பெற்றோர்கள் பாசத்
தால் அன்னத்தைப் பிறர் மூலம் இடும்
போது முகம் தோன்றாதபடி செய்வது
போல், ஸர்வேஸ்வரன் அந்தர்யாமி
யாய் மறைந்து நின்று ரக்ஷிக்கிறான்
என்கை.

இருந்ததே குடியாக (139)
குடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும்.

இருப்புதி (171)
இருக்கின்றாய்

இலைமகலப்படுதல் (125)
வீடுத்துண்ண அழைக்கப் பெற்ற
வர்கள் முதல் நாளே எவ்வாறெல்லாம்
உணவு வகைகளை இலை நிறைய
வைத்து உட்கொள்வது என்று மனத்
தில் கற்பனை செய்தல்; நிரம்ப உண்ப
தற்கு இலையை அகலப்படுத்திப்
பார்க்கை.

இலை அணிபம் பண்ணாத மலர் (180)
பயன் கருதாது ஸமர்ப்பிக்கும் புஷ்பங்
கள்; கடையில் விலைக்கு வாங்கி
இலையில் மடித்துப் பெற்று இறை
வனுக்கு ஸமர்ப்பிக்காது தானே
சென்று பறித்துத் தொடுத்து ஸமர்ப்
பிப்பது.

இளகிப் பதிக்கை (32) (210)
உலோகத்தை இளக்கி முத்திரை
பதிப்பது; யௌவனப் பிராயத்தை
அடைகை.

இளிப்பு (818)
தாழ்ச்சி

இன்னொதுகிறார்கள் (212)
துண்பப்படுகின்றனர்.

இன்னுப்பு (250)
வெறுப்பு

ஈ

ஈரக்கையாலே தடவுதல் (102)
மூர்ச்சையுற்றவர்களின் கண்களை
ஈரக்கையால் தடவி உணர்வு வரச்
செய்தல்; ரக்ஷித்தல்.

ஈரநக (388)
ஒரு நாட்டை இருவர் ஆளுதல்.

உ, ஊ

உடலாய்துக்கும் (174)
கருவியாயிருக்கும்; காரணமாயிருக்கும்.

திரு—29

உடையவன் அப்பு பெருக்கியிடுகை (103)
தன்னை ஆயுதமாகவுடையவனுடைய
அம்புகளை ஒன்று பத்தாகப்பெருக்கி
எய்யும் வில்லின் பெருமை.

உடாடறுக்கல் (343)
புசித்து ஜீர்ணித்தல்; அனுபவித்து
முடித்தல்.

உண்டானம் புறமானம் (333)
உள் அளவும் புற அளவும்; மானம்—
அளவு; பெருமை.

உதிர்நெல் பொறுக்குதல் (239)
களத்தில் உதிர்ந்து கிடக்கும் நெல்லைப்
பொறுக்கி ஜீவித்தல்.

உரப்பு (483)
உறுதி.

உரவியர் (88)
வலிமிக்கவர்.

உருவச்செல்லும் (369)
இறுதிவரை முடிவுருது செல்லும்.

உழக்கிலே பதக்கிடுதல் (51)
உழக்கிலே பதக்கு நெல்லை
தால் அடங்காது புறத்திலே
மாப்போல்.

உழக்கோல் (319)
தாற்றுக்கோல்; நுனியில்
ஆணியுள்ள முட்கோல்.

உழறுபால் (111)
வற்றக் காய்ச்சினபால்.

உளைமயிர் (394)
பிடரிமயிர்.

ஊறெண்ணெய் (86) (299)
ஊற ஊறத் தலையின் உச்சியினை
தேய்க்கும் எண்ணெய்.

எ, ஏ

எடுத்துக் கழித்தல் (416)
முதலில் ஸாம்யம் தோற்ற ஒன்றாக
எண்ணிப் பின்பு தாழ்வு கருதிக்
கழிப்பதாகும்.

எடுத்துவருதல் (211)

படையெடுத்துவருதல்.

எல்லை நடத்தல் (410)

தனது நிலத்தில் நான்கு எல்லைகளையும் நடந்துசென்று அளந்து காட்டுதல்.

எழுத்து வாங்குவித்துக்கொள்ளும் (133)

அடிமை ஒலையை எழுதச் செய்து கொள்ளுதல்.

எழுந்திருக்கும்போதை (171)

எழுந்திருக்கும்போது உள்ள.

எளிவரவு (379)

தாழ்ச்சி.

என்றிய (288) (400)

எதன் பொருட்டு?

ஏன்றிறே எழுந்திருப்பது (148)

ஏந்திக்கொண்டே எழுந்திருத்தல்

ஓ, ஓ

ஓசிவு (211)

மிருதுவாயிருத்தல்

ஓட்டு வட்டிலும் காளாஞ்சியும் (266)

தீர்த்தம் மொண்டு எடுக்கும் சிறு பாத்திரமும் (வட்டிலும்) வழிநடையில் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கும் அர்க்யு, பாத்ய தீர்த்தங்களை ஏந்தும் காளாஞ்சி என்ற பாத்திரமும்; இவையிரண்டும் பிசியாதேயிருக்கும்.

ஓடியெறிகை (225)

பாதி மரத்தை வெட்டித்துடிக்கும்படி வீட்டு விடுதல்

ஓடு தலையாடல் (218)

பஷுபாத விஷயமாடல்.

ஓடுபடி ஆபரணம் (584)

முத்துப்படி, பவளப்படிபோன்ற ஆபரணங்களின் சேர்த்தி.

ஓடுபடி தவிட்டுக்கு எழுதிக்கொடுத்தார் (133)

பஞ்ச காலங்களில் பசிக்கொடுமையால் அற்ப உணவு பெறுவதற்காக அடிமையோலை எழுதிக்கொடுத்துக் கொத்தடிமையாக மாறியவர்கள்.

ஓடுபேரையிட்டு (463)

ஒரு வியாஜத்தைக் கற்பித்து.

ஓடுமடைசெய்தல் (44)

பல கால்களில் வருகிற நீரை ஒரு மடையிற் பாய்ச்சுதல்.

ஓலியல் (190)

மேல் வஸ்திரம்.

ஓலக்கம் (107)

ராஜஸபை.

ஓலைப்புறம் (366)

அரசன் ஆணை எழுதப்பட்ட திருமுக ஓலை. (இங்கு) எம்பெருமானுடைய ஆணையான சாஸ்திரம்,

க

கங்கும் கரையும் (172)

அணையும் இருகரைகளும்.

கட்டணம் (40)

நோயாளிகளைத் தூக்கிச் செல்லும் படுக்கை (Stretcher).

கட்டினகுளிகை (291)

பாதரசத்தைக் கட்டிப்படுத்திச் செய்யப்பட்ட குளிகை (மாத்திரை).

கடகாகவிட்டு (110)

கேடயமாகக்கொண்டு; கடகு — கேடயம், கவசம்.

கடமை (319)

ஆறிலொரு கூரூன வரி.

கடவன் (19)

வல்லவன்; நிர்வாணகன்.

கடற்கரையில் வார்த்தை (396)
ஸ்ரீராமசரமஸ்லோகம்.

கடுக்க (315)
ஒல் செய்யாதபடி இறுக்கி.

கடுக(178)
விரைவாக.

கடுமை (83)
விரைவு.

கடைக்கூட்டன் (18)
நிர்வாஹகன்; ஸஹகாரி.

கடைவெட்டிவிடுதல் (321)
அணையை வெட்டி விடுதல்.

கண்ணழிக்கலம்படி (214)
காலதாமதம்செய்யும்படி; கண்ணழிவு-
விளம்பமும் குறையும்.

கணையம் (128)
குறுக்குத் தடி.

கதிர் பொறுக்கி ஜீவித்தல் (445)
நெல் அபரிமிதமாக விளைந்துகிடக்க,
உதிர்ந்த கதிர்களைப் பொறுக்கி
ஜீவித்தல்.

கதிர் பொறுக்கிக்கூடின (217)
பல நிலங்களில் விளைந்த தானியங்
களின் கதிர்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்
தல்; பலவிடங்களில் ஸம்பாதித்த.

கம்பும் கற்றையும் (320)
கம்பு ஆடவரையும், கற்றை பிராயம்
முதிர்ந்த பெண்களையும் குறிக்கும்.
(கம்பு நிமிர்ந்து நிற்கும்; முதிர்ந்த
தானியக்கற்றை வளைந்து நிற்கும்.)

கமர் பிளந்து கிடக்கிற (143)
வெய்யிலால் பிளவுபட்டுப்போன பூமி
போல் கிடக்கிற.

கமுகு (164)
பாக்கு மரத்தோப்பு.

கரைச்சலற்று (200)
வாய் கரைந்து(அலற்றி)ஏங்காதபடி.

கலவிருக்கை (188) (120)
ஆபரணங்கள் அணிந்து பகல் ஒலக்க
மிருத்தல்; தலைநகரிலுள்ள அரண்மனை.

கலியர் (184)
பசிமிகுந்தவர்கள்.

கவிபாட்டுண்டார் (416)
கவிகளால் போற்றப்பட்டார்.

காத்தாட்டவல்ல (432)
ரக்ஷித்து நுகர்விக்கவல்ல.

காரியப்பாடு (394)
ஒரு காரியத்தை மேற்கொள்ளல்.

கால்நடைதருதல் (14)
ஒருவாறு நடத்தல்.

கால்பாவுகைக்கு (175)
கால்களைப் பொருந்திவைத்துத்தரித்து
நிற்பதற்கு.

கால்வாங்கி (31)
இடத்தைவிட்டு நீங்கி.

காலன் கொண்ட பொன்னிடுதல் (468)
பொன்றாற் செய்த கால புருஷதானம்
வாங்கி அதைக்கொண்டு பொன் மோ
திரம் செய்து அணிந்து கொள்ளுதல்.

காவற் சோர்வு (90)
காவல் தொழிலில் சோர்வாயிருத்தல்.

காவியோடை (19)
காயா மலர்கள் பூத்த நீரோடை.

காற்கடைக்கொண்டு (13)
காலால் எற்றி; ஒதுக்கி.

கீடை (200)
வேதமோதும் மாணாக்கர் பயிலும்
வகுப்பு.

கீண்டுகம் (159)
வேள்ளம்.

கீளய்த்தபோது (340)
ஊடியபோது.

கீழங்கெடுத்தல் (217)
அடியோடழித்தல்.

கீழ்ச்சீரை (451)
பொற்காசு இரத்தினம் முதலான
வற்றை இடும் துணிப்பை.

குச்சிய்ட (250)
குச்சி—சாவி, திறவுகோல்.

குசாண்டு (108)
குல்ருஷ்டி; க்ரெளர்யமும் ஸங்கோச
மும்; வக்ரவ்யாபாரம். கோணலான
செயல்.

குஞ்சித்த (412)
வளைத்த.

குந்ரோடு போகிற உறவு (482)
இறந்தவரை தஹனம் செய்து முடித்
ததும், கையிலிருந்த தண்ணீர்ச் சட்
டியை 'எல்லாவுறவும் தீர்ந்தது' என்று
காட்டுவதற்காகப் போட்டு உடைப்
பது. இவ்வகையிலும் எம்பெருமான்
உறவினை ஒழிக்கமுடியாது என்றபடி.

குயிற் த்தண்டு (12)
நீளிலே ஆழமுழ்கி மேலே குமிழிகள்
வரச்செய்தல். தரையளவும் ஆழ்ந்து
அனுபவிப்பது. குமிழி-மதகு; ப்ரவாஹம்
புறப்படுமிடம்; அவ்விடத்தில் உன்
கல்தகமாக (தலைமண்டையிடும்படி)
அனுபவித்தல்.

குயிற் நீருட்டக்கடவதான (136)
ஆழத்தில் முழுகச் செய்வதான.

குவடு (393)
கலைச்சிகரம்.

குழைச் சாக்கு (198)
குழையும் வஸ்து—எளிதில் வரடிவிடும்
படியான மெல்லிய சாக்கு; ரக்ஷிக்க
வேண்டிய பொருள்.

குளப்படி (388)
கால்நடைகளின் குளம்புகள் பதிந்த
பள்ளம்.

குறங்கு குத்துதல் (158)
தொடையைத் தட்டி உறங்கச்
செய்தல்.

குறைக்கொள்ளி (173)
அரைகுறையாக எரிந்துபோன விறகு.

குன்றங்குறிச்சி (132)
குன்றின் மேலுள்ள சிற்றூர்.

குன்னங்குருச்சி (398)
காதோடு காதாகச் சொல்லும் ரஹஸ்
யம்.

கூடு பூரித்துக் கீடத்தல் (218)
நெற்கூண்டுகளில் தானியத்தை
நிறைத்து வைத்தல்.

கொத்து (254)
கோயில் நிர்வாஹம் செய்யும் உள்
துறைகள்.

கொத்தை (270)
குற்றம்.

கொள் கொம்பு (215)
கொடிகள் படருவதற்கு இடம் கொடுக்
கும் ஊன்றுகோல்.

கொமுற்றவர் (253)
அரசர்கள்.

கொடையோடின பயிர் (381)
கொடை வறட்சியால் வாடிய பயிர்.

கொயிற்சாந்து (197)
அரண்மனைக்குரிய சந்தனக் கலவை.

கோல (428)
ஆசைப்பட.

கைகழிய (176)
எட்டமுடியாதபடி.

கையேலை (101)
நினைவுச்சீட்டு.

ஈ

சகடச்சாத்து (176)
சரக்குவண்டிகள் வரிசையாகச் செல்லும் அணி; அச்சமின்றிப் பெருவழிகளில் பயணம் செய்தல்.

சதிர் (318)
ஸாடர்த்யம். திறமை.

சமிதைபாதி ஸாவித்ரிபாதி (87) (354)
உபாகர்மத்தின் மறுதினம் பிரம்மசாரிகளுக்கு ஆயிரம் ஸமித்துக்களை இடுதல் இல்லாவிட்டால் ஆயிரம் காயத்ரீஜபம் பண்ணுதல் செய்யாதே ஐந்நூறு ஸமிதையும் ஐந்நூறு காயத்ரியுமாகப் பண்ணுவதுபோல் அரைகுறையாக ஒரு காரியத்தைச் செய்தல். இது திருவாய்மொழி 2-7-1 ஜீயர் அரும்பதவுரையில் உள்ள விவரணம். ப்ரஹ்மசாரிகள் காயத்ரீ ஜபத்தின் போது 1000 சமித்துக்களை இட்டுக் கொண்டே 1000 முறை காயத்ரியை அநுசந்திக்கவேண்டும். ஸமித்துக்களை இடுவது மட்டுமோ, ஜபம் செய்வது மட்டுமோ போதாது. இப்படி கர்மபூர்த்திக்கு சமிதையிடுவது பாதி பூலத்தையும், ஜபம் செய்வது பாதி பூலத்தையும் அளிப்பதுபோல் உபாயாந்தரஸ்தூலங்களில் உபாயாந்தரமான தன்முயற்சியும் வேணும், எம்பெருமானும் வேணும். ஸித்தீதேரபாயநிஷ்டைர்க்கு எம்பெருமான் ஒருவனே போதும்—என்னும் விவரணம் பொருத்தமானது. பக்கம் 37 அரும்பதவுரைக்கருத்து இதுவே —பதிப்பாசிரியர்.

சமையவளர்ந்த பின்பு (418)
முதிர்ந்து வளர்ந்த பிறகு.

சரக்கிலே வாங்கி (365)
சரக்கு அறைகளில் சேர்த்தல்.

சவலைப்பசல் (424)
சவலைக்குழந்தை; சிறுகுழந்தை.

சாமக்கோழி (321)
இரவு சாமந்தோறும் கூவும் கோழி.

சால வேண்டப்பாடு (585)
மிக விரும்பப்படும் தன்மை.

சிலுகிடாதே (266)
சண்டையிடாதே.

சிலுகுபடாமை (132)
புறத்திலே பேச்சுப்படாமை.

சிவிட்கு என்ன (184) (282)
சிவிட்கென்பது; சீறுவது.

சிரும்பினபடி (90)
சுருங்கினபடி.

சுணைக்கேடன் (15)
வெட்கமில்லாதவன்.

சுரமேறுதல் (110)
மலைச்சரிவிலேயுள்ள வழிகளில் ஏறுதல்.

சுருக்கமொழிய (252)
வெட்கமொழிய.

சூழ்த்துக் கொடுத்தல் (385)
பிரமாணம் செய்தல்.

செண்டு (322)
1. பூங்கொத்து. 2. செண்டு கோல்; லீலைக்குறுப்பான தடி (லீலாயஷ்டி).

செம்பிளிப்பியா நின்றது (386)
கண்களை மூடச்செய்தது.

செம்முதல் (197)
அடைத்தல்.

செல்வக்கிடப்பு (174)
செல்வமிகுதி.

செல்வர் (271)
ஸ்ரீ பூலிபேரர்

செவ்வைப்போர் (214)
நேர்மையான போர்.

சேர்க்கைப்பல்லி (228)
நிலைப்பல்லி, ஓரிடத்திலேயே நின்று
பலகால் சொல்லும் பல்லி.

சேர்ப்பால் (118)
வற்றக்காய்ச்சிய குழம்புப் பால்.

சேர்பாண்டியன் (408)
நம்பெருமாள் எழுந்தருளும் ஸிம்ஹா
ஸநம்.

சொலவு (251)
சொற்களைச் சொல்லுவது.

சொன்னோம்சுவதேம் (201)
சொன்னோமாகின்றோம்,

சேராமல் (488)
நழுவாமல்.

த

தட்டப்படுகி (109)
தரை தட்டும்படி படுகி.

தட்டி (497)
சிறை.

தட்டியிலிருப்பார் (76)
சிறையிலிருப்பவர்கள்.

தட்டு (178)
தடை.

தடுக்கு (484)
ஆஸநம்.

தண்டலிட்ட நிலவு (19)
முழு நிலவு.

தண்ணளி (186)
கிருபை.

தண்ணினை (237)
தாழ்வு.

தண்ணியது (174)
தாழ்ந்தது.

தண்ணீர்த்துரும்பு (200)
தண்ணீரைப் பருகும்போது தொண்
டையிற் சிக்கும் துரும்பு; இடையூறு
என்றபடி.

தரம் (170)
மேன்மை.

தலைக்கட்டிக்கொடுத்தல் (125)
பூர்த்திசெய்வித்தல் (சாக்குப்பைகளில்
தானியத்தைப் பூரித்துத் தலைகளைக்
கட்டுதல்)

தலைக்காவலிடுதல் (175)
தலை—இடம். நின்ற இடத்தை விலகிச்
செல்லாதபடி வட்டம்கீறி ஆணையிட்டுக்
காத்தல்.

தலைகாட்டினவாரே (18)
தலையை நீட்டினதும்; தொடங்கியதும்.

தலைநாகு (209) (580)
தலையீற்றுப் பசு.

தலைநீர்ப்பாடு (321)
அணையில் தண்ணீர் புறப்படும் இடம்.

தள்ளம்பாறி விழுதல் (207)
தடுமாறி விழுதல்.

தன்னடையே (118)
தானாகவே.

தன்னது நாலைந்து சிறுமுறி மறுக்கும்படி
தரம் செய்து கொடுத்தல் (107)
அரசர்கள் தம்முடைய ஆணையை இவ்
வளவுமுறை மறுக்கலாம் என்ற உரி
மையைச் சில அமைச்சர்களுக்கு வழங்
குதல்.

தனிமண்டபம் (395)
பெரிய திருமண்டபம்.

தாவடி (416)
தானியிட்ட அடி.

திரியட்டும் (837)
மீண்டும்.

திரியப்பிறக்கைக்கு (142)
மீண்டும் பிறப்பதற்கு.

திருக்குரவை (121)
ராஸகீடை.

திருப்புள்ளி (271)
திருவரங்கம் பெரியகோயில் ஸ்தல
விருஷம்; சந்தரபுஷ்கரிணிக் கரையில்
உள்ளது.

- திருமுனை;(286)
அங்குரார்ப்பணம்.
- திருமுற்றம் (139)
பெருமாள்கோயில்.
- திருவினையாடுதழல் (237)
அரண்மனைத்தோட்டம்.
- திரைந்து (169)
கூட்டம் கூடிக் கொண்டு.
- தீராமாற்றுக (224)
ஒருமாற்றத்தால் தீராதபடியாக;
பரிஹாரத்தால் தீராதபடியாக.
- துடைப்பேச்சு (49)
ரஹஸ்யம்.
- தும்புகூட்டம் (302)
சிறுதுரும்புகளைச் சேர்த்தால்.
- தேர்த்தட்டில் வார்த்தை (396)
ஸ்ரீ கீதாசரமஸ்லோகம்.
- தொடைகுத்த (190)
தொடையைத்தட்டி உறங்கப்பண்ண.
- தொடைகொள்ளுதல் (87)
திரட்டியெடுத்தல்.
- தொற்றில்லாமை (122)
சம்பந்தமில்லாமை.
- தோல்புரையேபோதல் (110)
உள்ளே ஊடுருவாது தோலின் அளவில் மட்டும் புண்படுவது.
- தோள் தீண்டி (71)
மிகநெருங்கியவன்.
- தோற்கன்று (530)
இறந்துபோன கன்றின் தோலைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பொய்க்கன்று.

ந

- நகட்டுச் சந்திரன் (48) (388)
களங்கத்தோடு கூடிய சந்திரன்.

- நடுவிட்டவாசல் (194)
இரு வீடுகளுக்கு ஒருசுவராய் அதன் நடுவில் அமைந்த வாசல்.
- நடைச்சக்ரவத்துப் பிடித்தல் (94)
நடையில் வீறுபாடு தோன்ற விருது பிடித்தல்; நடைச்சக்ரவர்த்தி என்று விருது பிடித்தல்.
- நரிப்பூணூலிடுதல் (91).
குட்டைப்பூணூலிடுதல்; உபநயனமாகாத சிறுவர்களுக்குக் குட்டைப்பூணூலிடுவதுபோலே, திரிவிக்கிரமனாக வளர்வதற்கு முன்னோடியாக வாமன னூண் என்கை.
- நல்தரித்தல் (175)
நன்றாக தரித்திருத்தல்.
- நற்கேடு (12)
நற்சாவு; மகிழ்ச்சியிகுதியால் இறத்தல்.
- நாட்டுக்கிட்ட நினைவு (102)
பொதுவாகக் குடிமக்களுக்குச் செய்யும் நினைவு.
- நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்காதாப் போல் (429)
நறுநெய்கலந்த சோற்றை நாய்க்கிட்டால் அது தரிக்காது; வெளியே உமிழ்ந்து விடுவதுபோல்.
- நாயடியிட்டுப் புகுந்த தென்றல் (19)
தென்மேற்கு திசையான நிருருதி மூலையின் குறி நாய்; எனவே தென்மேற்கிலுள்ள மலய பர்வதத்திலிருந்து வீசுகிற தென்றல்.
- நாலாநின்றோம் (231)
தொங்கினோம்.
- நாலுபாடும் (394)
நான்கு திசைகளிலும்.
- நாழிகைவட்டில் (144)
காலம் காட்டும் நீர்க்கடிகாரம்.

நாற்றங்கால் (142)
நெல்நாற்றுக்கள் முளைக்கும் நிலம்.
(இங்து) மூலஸ்தானம்.

நித்யஸூரிகளுடைய எத்திறம் (144)
நி த ய ஸ ஹ ரிக ள் நம்மாழ்வாரைப்
போலே மோஹித்தல்.

நீர்ச்சாவி (255)
நீர் பெருது வாடிய பயிர்.

நுடங்க்ப்பாடுகை (269)
மெல்லிதாக நுணுங்கிப் பாடுதல்.

நூக்கும்படியான (319)
நூக்கும்படியான.

நூறுகுளிக்கு நிற்கும் (202)
நூறுமுறை குளித்தாலும் உடம்பிற்
பூசப்பட்ட நறுமணம் அழியாதிருத்தல்.

நெஞ்சால்படுத்தி (233)
நெஞ்சு பொறுக்கமுடியாதபடி செய்து.

நெடுந்தட்டு (137)
அஸஹ்யம்; பொறுக்கமுடியாதது.

நெருக்கின (483)
நிர்ப்பந்தித்த.

நெய்யாடல் போற்றிக்கொண்டு (105)
குழந்தை பிறந்த பொழுது எண்ணெய்
சுண்ணம் எதிர் எதிர் தூவி விளையாடு
தல்.

நென்னேற்று (414)
நேற்றையதினம்.

நேர்ப்பம் (536)
திறமை.

நொய்ப்பம் (530)
ஸாமர்த்த்யம்.

நொய்யது (420)
இலேசான.

நொவுமிக்கதனையும் நாலைந்து குடி நீர்
எழுக்குடிக்குமாபோலே (125)
நொய்தீரும்வரை பலமுறை கஷாய
குபமான மருந்தைக் குடிப்பதுபோல்.

U

பகல் விளக்குப்படுதல் (182)
பகலில் ஏற்றிய விளக்குபோல் மங்கி
யிருத்தல்.

பகைத்தொடை (457)
மாறுபட்டநிறம்.

படிக்கம் (271)
ப்ரதிக்ரஹபாத்ரம்; அர்க்யபாத்ய
ஆசமனீயங்களைச் சேர்க்கும் பாத்திரம்.

பச்சை (103) (167)
உபஹாரம்; கையுறை.

பத்தெட்டுத் திருமுகம் மறுக்கப்
பெற்றோர் (287)
பார்க்க; தன்னது நாலைந்து சிறுமுறி
மறுக்கும் படி தரம் செய்து
கொடுத்தல் (107)

படினிவிடுதல் (65)
பட்டினியிருத்தல்

பட்டோலை (105)
அரசன் ஆணையை எழுதிக்கொள்ளும்
ஓலை.

படவடித்தாலும் வீடவொண்ணாது (115)
உயிர்க்கொலையாக அடிபட்டாலும்
விடமுடியாதபடியிருத்தல்.

படுக்கைப் பற்று (102) (840)
அந்தப்புரத்தில் மஹிஷிகளுக்காக
விடப்பட்ட பூமிகள்; அந்தப்புரம்.

படுக்கையில் வார்த்தை (895)
பேராக; ஸமயத்தில் அரசர் சொல்லும்
வார்த்தைகள் (இதனை மந்திரிகள்
கொள்ளார்.)

படுகாடு கிடத்தல் (143)
காடுகளில் மரங்களை வெட்டினால் ஆங்
காங்கே கிடக்குமாறு போன்று இடம்
பெயராது கிடத்தல்.

படுகுலையடித்தல் (111) (201)
காய் அல்லது பழக்குலைகளை வெட்டி
வீழ்த்தல்; சித்ரவதை செய்தல்.

படிவீடும் (89) (103)
அளந்துகொடுக்கும்; படியளக்கும்.

படைவீடு (120) (509)
தலைநகரம்.

பணிக்தக்கடவார் (145)
பணிசெய்யக்கடமைப்பட்டவர்.

பணிப்பொன் (85)
ஆபர்ணவடிவிலுள்ள பொன்

பணிகள் (128)
மரக்கிளைகள்.

பத்தும் பத்தாகச் செய்து (60)
ஒன்றுகுறையின்றி முழுவதும் செய்து.

பராக்கு (508)
வேறிடத்தில் நோக்கு

பரிவாணிச்சிகள் (17)
பரிஷுடைய உறந்த பெண்கள்

பருத்திப்பட்ட பன்னிரண்டு (21)
பருத்தி ஆடையாக மாறும்வரை
படுகின்ற அவஸ்தைகள். கொட்டை
வாங்கி, பன்னி, சுருட்டி, நூலாக்கி,
பாவோட்டி, நெய்து, மடித்து, விற்கப்
பட்டு, தோய்த்து, உலர்த்தி, உடுத்து,
கிழிந்துவிடும்படி மனிதர்க்கு வசமா
யிருத்தல்.

பருப்பன பன்னிரண்டும்
காட்டின மலை (21)
'கட்டின மலை' என்றிருக்கத்தகும்.
கோவர்த்தன மலையை வேரோடு
பிடுங்கித் தலைகீழாகக் கவித்தது
சம்பிரதம் எனப்படும் மஹேந்திர
ஜாலம் போன்றிருந்தது என்றபடி.
மஹேந்திரஜாலத்தில், பத்து இந்திரி
யங்கள், மனம், புத்தி, அஹங்காரம்
ஆகிய பதின்மூன்றில் கண்ணை யொழிய
மற்ற பன்னிரண்டையும் கட்டிவிடுவர்.

பூல் பன்னிரண்டும் காட்டி (188)
எல்லாப் பற்களையும் காட்டிக்
கெஞ்சுதல்; புன்சிரிப்பில் தெரியும்
முன்பல் நான்கும் தவிர மற்ற பன்னி
ரண்டையும் சேரக்காட்டி என்றபடி.

திரு—91

பலிசை (501)
வட்டி

பழங்கிணறு கண் வாருதல் (496)
தூர்ந்து போன கிணற்றைத்
தூறெடுத்தல்

பள்ள மடை (10)
பள்ளத்தை நோக்கிப் பாயும் மடைநீர்
(இங்கு) இயல்வானது.

பற்றாசு (260)
பற்றுக்கோடு; தரித்து நிற்கக்காரணம்.

பனிப்புல் மேய்கை (169)
பனிமுங்காலமாகிய வைகறையில்
புல் மேய்கை.

பாடாற்ற மாட்டாமை (206)
பொறுக்க முடியாமை.

பாசுரப் பரப்பற (398)
சுருக்கமாக

பாட்டம் (381)
பெருமழை

பாலிலேயுண்டு பனியிலே கிடத்தல் (285)
கவலையேதுமின்றிப் பாற்சோற்றை
உண்டு அச்சமேதுமின்றி வெட்ட
வெளியிலே உறங்குதல்.

பாழ்ந்தாறு (494)
பள்ளமான பூமி.

பாழி (241)
இடம்.

பிடாம் (164)
போர்வை,

பிணையுண்கை (440)
கட்டுப்படுத்தல்.

பிள்ளைப் பணிகள் (356)
குழந்தைகளுக்கு வேண்டுகள்
பொருட்கள்.

பிற்காலியாத (311)
பின்வாங்காத.

- விழ்நாடர் (254)**
 விழ்பட்டவர்.
- விழ்பாடையாய் (265)**
 விழ்பட்டவளாய்.
- விண்ணாட்டுதல் (129) (229)**
 வின் தொடருதல்.
- விழு (370)**
 பால் கறக்கக் முலைக்காம்பை வலித்து
 இழுத்தல்.
- விடைவை (250)**
 ஆடையின் பொதுப் பெயர்.
- விதைத்துப் பார்த்தல் (102)**
 ஆகலப்பாராது ஓரிடத்தை மட்டும்
 கண்களைப் புதைத்துப் பார்ப்பது.
- விசையருதிநே (486)**
 குற்றம் தீராது.
- விந்நபயிட்டுப் பூரித்து (105)**
 புல்லாலே செய்த பாயினால் முடி.
- விசல்களரி (402)**
 போர்க்களம்.
- விண்கட்டின (108)**
 பசுதுகாப்பாக வலிமைப்படுத்தின.
- விசிய முதலியார் (282)**
 ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்
- விசுநிலை நின்றல் (45)**
 உள்ளே புகுந்த திருடனுக்கு உதவு
 வதற்காக வாசலில் நிற்பது; களவுக்கு
 உதவுவது.
- விபற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டங்**
 கட்டுதல் (122)
 இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்
 அன்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ'
 என்ற பாராட்டைப் பெறும்படி பிள்ளை
 தாய்க்குச் செய்யும் நன்றி.
- விசைய (484)**
 கோபிக்க.
- விசயகிரார்கள் (256)**
 ஏசுவர்கள்.
- பொற்கால் (299)**
 முகூர்த்தக்கால்; சிலாக்யமான
 ஸந்ததி.
- போக்கடி (373)**
 புகலிடம்.
- போட்கன் (282)**
 போலி.
- போதுவைகிற்று (256)**
 பொழுது ஆகியது.
- போரப் பரிவன் (227)**
 மிகுதியாகப் பரிவுடையவன்.
- ம
- மடிகோலுதல் (92)**
 மடியேந்தி யாசித்தல்.
- மடுக்கிலும் (364)**
 ஏந்தினாலும்.
- மண்ணுண்ணாம்படி (898)**
 தோற்றுமண்ணைக் கவ்வும்படி.
- மண்பாடு (116)**
 மண்ணின் பெருமை.
- மணற் கொட்டகம் (417)**
 விளையாட்டு மண் வீடுகள்.
- மரக்கால் கூத்து (457)**
 மரத்தைக் காலிலே கட்டி ஆடும் ஒரு
 வகைக் கூத்து.
- மல்கட்டாக (837)**
 மல்லர்கள் கட்டுவதுபோல்.
- மறுமுட்டுப் பெறுதல் (217)**
 சாய்ந்த சுவர்களை முட்டுக் கொடுத்துத்
 தாங்குதலைப்பெறுதல்.
- மறுவலிடுதல் (244)**
 மறுபடி முளைத்தல்.
- மனிச்சு (416)**
 மாண்டித்தன்மை.
- மாந்துமவர் (152)**
 மயங்குபவர்கள்.

மாளிகைச் சாந்து (202)
அரண்மனைச் சந்தனம்.

மிகைத்தானையில் (819)
எதிர்த்தானையில்.

மிடல் (58)
வலிமை.

மினுக்கம் (214)
பிரகாசம்.

முட்ட மொட்டித்தது (257)
முற்றவும் வாய்க்கும்பிற்று.

முத்தக்காசு (129)
கோரைக்கிழங்கு. அதிலிருந்து
செய்வது முஸ்தா சூர்ணம்.

முத்தறம் (169)
ஆடு, மாடு, எருமை என்ற மூவகை
மந்தைகள்.

முசித்து (385)
வருந்தி.

முலைபட்டார் (217)
முலை சரிந்தார்; வயது முதிர்ந்த
மகனார்.

முளைத்தாலி (156)
புஷ்பங்களின் அரும்புகள்போல்
செய்யப்பட்ட மாலை (இது நீளமாய்த்
தொங்குவது. ஆமைத்தாலி என்றும்
வழங்குவர்.)

முற்பாடலாய் (106)
முற்பட்டு நிற்பவனாய்.

முற்பாடு கொடாதே (337)
முன்னால் புறப்பட விடாதே.

முற்றாட்டாக (125)
இறையிலி நிலம்போல் முழுதும்
அனுபவிக்கக் கொடுக்கை.

முன்னணைக்கன்று (219)
முன் சுற்றுக் கன்று.

முன்னோட்டுக் கொடுக்கவற்றாய் (214)
கிருஷ்ணனுக்கு முன் ஓடிக்காட்டவல்ல
பசுக்கள் என்றபடி.

முதலித்தல் (71) (119) (238)
ப்ரமாணத்தால் நிரூபித்தல்.

முரிநிமிர்த்த (141)
நீட்டி நிமிர்த்த.

முலையடியாக்குதல் (84)
ஊரையழித்தல்; ஊரை அழித்து
முலையும் முடுக்கும் ஆக்குதல்.

முலையடியே திரிதல் (303)
இஷ்டப்படி தடையின்றித் திரிதல்.

மெய்க்காட்டி(டு)க் கொள்ளுதல் (19)
உடலை எண்ணிக்கொள்ளுதல்.

மெய்ப்பாடு (210)
செயற்கையாயிராமல் இயல்பையிழைத்
தல்.

மேல்சாத்து (128)
வயிற்றில் தழும்பை மறைத்துச் சாத்தி
துவது. களையாத மேல்வஸ்திரம்.

மேலெழுத்திடுதல் (40)
(இசைந்து) கையெழுத்திடுதல்.

மேனாணித்தல் (229)
கர்வங்கொண்டு பூரித்துப்போதல்.

மேனாணிப்பு (34)
செருக்கால் வரும் ஒளி.

மோவாய் எழுதல் (883)
மீசைமுளைத்தல்.

மோவாய் எழுந்த முகுடர் (17)
மீசைமுளைத்த முரட்டு ஆண்கள்.

வி

வடிம்பிடுதல் (432)
நிர்ப்பந்தித்தல்.

வந்தேறி (176)
இயல்பாகவன்றி இடையில் வந்தது.

வம்பு (251)
புதுமை.

- ஊர்தல் (83)**
தாரதம்யம் அல்லது ஏற்றத்தாழ்வு பார்த்தல்.
- ஊலிமாண்டு (367)**
வலிமையழிந்து.
- ஊவ்விட்டது (143)**
குளிரில் நடுங்கச்செய்வது.
- ஊயம் (148)**
திருமுடியில் அணியும் மாலை.
- ஊன்னியம் (172)**
குறும்பு.
- ஊசீவைத்து உடம்பு கொடுத்தபடி (125)**
சக்ரவர்த்தித்திருமகன் தன் உடம்பை அவசவர்க்குத்தக்கவாறு ஏற்றத்தாழ்வுடன் அனுபவிக்கக் கொடுத்தபடி.
- ஊய்க்காவலிடுதல் (176)**
வார்த்தையால் ஆணை பிறப்பித்துக் காவலிட்டுப் பிரிந்திருக்கச்செய்தல்.
- ஊய்கரை (103) (109)**
கரையின் மேல்பகுதி.
- ஊய்த்தலை (296)**
மடையில் நீர் புறப்படுமிடம்.
- ஊய்வாய் என்று வாயை நெரித்தல் (385)**
வாயை மூடு என்று பலகாற் சொல்லி வாயைப் பொத்துதல்.
- ஊரால் உழுக்குக்குப் பசுமேய்த்தல் (517)**
மேய்த்த பசுக்களுக்குக் கூலிவாங்கும் போது எண்ணிக்கையறியாதபடியால் ஒவ்வொரு பசுவின் வாலேத்தொட்டுக் கட்டிக் கூலிபெறுதல்.
- ஊய்நாற்று (144)**
பெரிய உதஸவத்தின் இறுதியில் பண்ணும் சைத்யோபசாரோதஸவம்.
- ஊய்வோரை (534)**
ப்ராஹ்ம முகூர்த்தம்.
- ஊய்ப்புச் செய்வார் (258)**
கோயில் அரையர்கள்.
- விம்ம வளர்ந்து (298)**
நாற்புறமும் பெருக்கமாக வளர்ந்து.
- விரகு (216)**
வழி, உபாயம்.
- விரல் கவ்வுதல் (66)**
காலில் விழுந்து வணங்குதல்.
- விரல் முடக்குவது (72)**
கை கூப்புவது.
- வில்வெட்டி (465)**
வில்லால் அடிமை.
- விளக்குலை கொள்ளுதல் (87)**
ஒரு குலையே மரம் முழுவதும் வியாபித்திருத்தல்; கபளீகரிக்கை.
- விளைநீர் அடைத்தல் (160)**
விளையவேண்டிய அளவுக்கு வயலில் நீரைத் தேக்குதல்.
- வீசவில்லிட்டுழுப்புதல் (393)**
வில்லால் அம்பை வீசி எழுப்புதல்; தனித்தடி போட்டு எழுப்புதல்; பிரயத்னம் பண்ணி எழுப்புதல் என்றபடி.
- வெட்டத்தனம் (271)**
கடுமை.
- வெட்டிமை (261)**
கடுமையான வார்த்தை.
- வெட்டியன் (283)**
கடுமையானவன்.
- வெறும்புறத்தில் ஆலத்தி வழிக்க வேண்டும் படியான அழகு (111) (413)**
அலங்காரமில்லாதபோதும் கண்ணெச்சிற்படும்படியிருக்கையால் அதற்குத் தருஷ்டிகுற்றி ஆலத்தி எடுக்க வேண்டும்படியான அழகு.
- வேண்டற்பாடு (168)**
விரும்பப்படும் தன்மை; வால்லப்யம்
- வேது கொண்டாள் (167)**
ஒற்றடம் கொடுத்தாள்
- வேளாளர் (385)**
முடி சூடத்தக்க குலத்தினர்

வைகல் (14)
நெடும் போது
வைகின பீசும் (195)
பொழுது கழிந்தபிறகும்
வைகி எழுந்திதக்கில் (144)
காலம் தாழ்த்து எழுந்திருக்கில்

ஜ்
(ஜ்ஞானபக்திகள் ஷ்ணந்தோறும்)
இட்டு மாறினாப்போல் (11)
ஒரு பதார்த்தம் இருந்த பாத்ரத்திலே
வேறு ஒரு பதார்த்தத்தையிட்டு முன்
பிருந்ததை மாற்றினால் அதுவேயா
யுள்ளதாய்த் தோற்றுமா போலே
(ஸ்ரீவசனபூஷணம் 258)

திருப்பாவை வ்யாக்யானங்களில் எடுக்கப்பட்ட ஆசார்யர்கள் மற்றும் பெரியோர்கள் பெயரகராதி

[தொகுப்பு: மதுரை, பேராசிரியர் Dr. இரா. அரங்கராஜன், M.A., Ph.D.]

பெயர்	பக்கம்
1. அநந்தாழ்வான்	21, 151, 405,
2. ஆச்சான் ிள்ளை	150
3. ஆட்கொண்டவில்லி ஜீயர்	160, 164
4. ஆண்டாள் (கூரத்தாண்டாள்)	41, 51, 247
5. ஆண்டான் (முதலியாண்டான்?)	45
6. ஆய்த்தான்	163
7. ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமானாரையர்	49
8. ஆழ்வான்	44, 48, 73, 78, 107, 114, 185, 263, 358, 461, 474
9. ஆளவந்தார்	42, 282, 291, 358, 370, 405, 526
10. எம்பாள்	254, 257
11. எம்பெருமானார்	17, 41, 49, 191, 226, 230, 234, 315, 318, 324, 326, 329, 398, 405, 526
12. கிடாம்பியாச்சான்	397, 398, 405
13 கோயிலண்ணன் (எம்பெருமானார்)	191
14. சிறியாத்தான்	32, 44, 52

15. திருமலைநம்பி	254
16. திருவனந்தபுரத்திலே ஒரு பாகவதர்	291
17. தேவப்பிள்ளை	92
18. தொண்டனூர் நம்பி	187, 190
19. நஞ்ஜீபர்	69, 92, 128, 164, 187, 190, 232, 281, 282, 289, 291, 292, 413
20. நம்பி திருவழுதி வளநாடு தாஸர்	463, 475
21. நம்பியேறு திருவுடையார் தாஸர்	187, 190
22. நம்பிள்ளை	281
23. பட்டர்	35, 40, 41, 51, 53, 69, 90, 92, 98, 127, 130, 133, 146, 164, 175, 177, 179, 187, 190, 247, 282, 289, 292, 358, 384, 387, 434, 461, 463, 467, 474, 475, 502, 527, 530, 531, 534, 543, 544
24. பட்டன்	114
25. பிள்ளைதிருநறையூரையர்	232
26. பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்	138
27. பிள்ளைபுறங்கா வில்லிதாஸர்	44
28. பூனூல் சாத்தாதொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்	51
29. பெரிய நம்பி	41, 526
30. பெரியமுதலியார் (நாதமுனிகள்)	282
31. மாறனேரி நம்பி	526
32. மாறனேரியிலே ராமாநுஜதாஸர்	90
33. ஸம்பர்ஹ்மண்ய பட்டர்	272

பாட, பே, து, ங்கள்

[திருப்பதி ஸ்ரீ உ. வே. தி. அ. கிருஷ்ணமாமாசார்யஸ்வாமி தொகுத்தது.
(?) இக்குறியிட்டது ஊசிக்கப்படும் பாடம்.]

பக்கம்	வரி	புத்தகத்திலுள்ள பாடம்	வேறுபாடம்
3	9	தர்மதை ₃ வத	தர்மதை ₃ வ து
..	13	நீளாநாமா	நீளாநாம்நீ
6	2	என்றூரிநே	என்றூளிநே
8	5	சூடிக்கொண்டிருப்பது.	சூடிக்கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது. (?)
12	7	குமிழ்நீருண்டு,	குமிழிநீருண்டு,
13	28	கொண்டுபோந்தவ	கொண்டுபோனவ
15	13	புருஷார்த்த ₃ ஸ்வரூபத்தை	புருஷார்த்த ₃ த்தை
17	17	ஆழ்வார்கள்-மதிநலமருளப் பெற்றனர்.	ஆழ்வார்களுக்கும்— மதிநலமருளவேண்டிற்று .
25	20	ஸுகி ₃ த்வே	ஸுக ₃ த்வே
..	..	கரத்வாலேயுண்	கரத்வத்தாலேயுமுண்
..	28	“சைத்ரம்”	“சைத்ரே”
..	35	என்றது	என்றதுக்கு
39	21	அதிஸீ தளமாதலின்றிக்கே	அதிஸீ தளமாதலன்றிக்கே
46	32	ஆகிஞ்சந்யத்தில் நைரபேக்ஷயம்	ஆகிஞ்சந்யம் (?)
49	2	இருபொறியிட்டிக்	இருபுரியூட்டிக் (?)
54	22	த்ருஷ்டாந்தவிதையாகக்	த் ₃ ருஷ்டாந்தவிதையா (?)
56	28	போக்யங்களாகை	அபே ₃ யங்களாகை
57 (5,15,16,31)		தெரிவிக்க	தெரிக்க
..	24	(இதரவிஷயங்கள்	(இதரவிஷயங்களில்
59 (10,11,12)		பெறுவதாம்;	பெறுவதாய்; (?)
62 (18,19)		ஏதானால் நல்லதோ அத்நிலையில்	ஏதானால் நல்லது உற்ற தாகில்
63	19	உத்தமநாயகிகளாயி	உத்தமநாயகிகளாயி

65	22	பின்னூல் வருகை	பின்னூட்டி வருகை
69	14	ஆழமோழையாய்ப்	ஆழிமூழையாய்ப்
„	14	பு,ஜிப்பதே! சிறையிராதே,	பு,ஜிப்பதே, சிறையிராதே.
71	35	மறந்தாரைப்	மறப்பாரைப்
74	29	பு,ாக்யவதிகாள்! க்ருஷி	பு,ாக்யவதிகாள்! அவன் பிறந்த தே, ஸ த் தி லே வாழப் பிறந்த பு,ாக்யவதி காள்! க்ருஷி
75	9	ஆஸ்ரிதர்க்கு என்றும்	ஆஸ்ரிதர்க்கு யென்று — (இவற்றிற்கு ந டு வே, சேஷி - ஸ்வாமி - அடி - ஸுலபன் என்றிவற்றில் ஏதாவதொரு சொல் விட்டி ருக்கலாம்) என் கி ர து தெலுங்குப் பதிப்பு.
76	15	ஆழமோழையாய்	ஆழிமோழையாய் [மோழை- மதகு - கீழ்க்குறிப்பு]
83	1	போர்ந்து	போந்து
83	11	அபேக்ஷிதமின்றிக்கே	அபேக்ஷிதமன்றிக்கே
84	29	சேர்ந்த	சேர்ந்தே
93	12	ஒருக்கடித்து	ஒருக்கணித்து (?)
99	28	ஜ்ஞாநலப்யத,னாய்	ஜ்ஞாநலப்யத,னாய் (?) [லுப்ய- த,ன் - ஆசையுள்ளவன்]
105	18	யிருக்கவேணும்	இருக்கவொண்ணாது -என்றும்,
„	20	ஆகவேணும்	ஆகவொண்ணாது - என்று இ ரு ந் த ா ல் அரும் - பதத்துக்குச் சேரும்.
114	14	பாகத்தளவிலே	பு,ாகத்தளவிலே [பு,ாகம்-பு,ாக்யம்]

114	17	படியின்றியே	படியன்றியே
122	19	தாத்தர்யம்	தாத்தர்யந்தரம்
123	33	ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹாயாதம்	ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹாயத்தம்
127	29	பேரும் வேண்டக்	பேரும் ஆறும் வேண்டக்
133	4	(பட்டம் கட்டுகையாவது)	பட்டம் கட்டுகையாவது — கொண்டாடுகை (?) (6000 படிகாண்க)
139	19	ப்ரஹ்மே	ப்ரஹ்ம
140	26	அடையாளமோவென்று	அடையாளமாமென்று
142	10	மாயமணாளநம்பி	மாயமணாளநம்பீ
144	4	மேலிற்பாட்	மேலிற்பத்துப்பாட்
145	13	திருவடித்தொழு	திருவடித்தொழு
..	31	உள்ளுச்செய்கிற	உள்ளுச்செல்லுகிற
147	26	ஒருநீர்ப்	ஒருநீர்
149	6	விடாய்தீர.	விடாய்தீர,
..	13	ஒருத்தித்,வனி	ஒருத்,வனி
154	9	அபிப,வித்து	அபிப,வித்து (?) (திரண் கரித்து)
160	5	க்ருஷ்ணன்பாடேறப்	க்ருஷ்ணன்பாடு
163	3	விடிவோறே	விடிவோரை (?)
..	16	நியமித்துமுடித்துக்கட்டிய மயிர்முடி	நியமித்த மயிர்முடி
167	7	ஐயர் என்றும்	ஐயர் அன்று (?)
..	13	என்ன;	என்னு; (?)
169	10	திரைந்து	திரண்டு
170	13	வந்ததில்லை	வந்திலை
175.	4, 5	அவர்களோத, வந்தவர் மறுத்தோதுகிரூர்கள்;	அவர்களோ தவதவநாறு கிரூர்கள், உன்னையொழிந் தாரடையப் போனார் ணென்ன; (பா-தெலுங்கு) தவத்தவர் மறுகுகிரூர்கள் (அடிக்குறிப்பு-தெ)

235	29	பட்டது படுகிறோம்.
237	20	நாம்
"	26	மிகுத்தள்ளுண்டார்
"	32	நாட்டுக்கு
230	6	அவர்களிருப்பது
231	27	ஸ்வாமிநீ! க்கிறே
235	15	ஒருகோடிவிளா என்று
238	16	நஸிக்கவெ வந்து
239	9	தெரிந்து மாலை
202	16	தோள்
"	"	புகுந்ததாகாதே
205	21	வ்யவஸிதமாறால்
"	33	அவர்கள்
206	7	ஊராரைப்
207	22	பெறுமத்தனை
"	35	கம்ஸாதிசுகளுக்குப்
211	1	கொழுகொம்பை
"	12	33 ஸ்தீவத்தையும்
215	"	"
216	19, 20	எல்லாஐஸ்வர்யமான
224	13, 14	நெஞ்சாரல்
225	10	"
232	10	என்றவனடைய
"	28, 29	நற்செல்வமல்ல;
"	6	தீராமாற்றமாக
"	7	சிவட்கென்று

படுத்தினதுபடுத்துகிறோம்(?)

நான்

இங்குத்தள்ளுண்டார் (?)

(4000 படி காண்க)

நாட்டார்

அவனிருப்பது (?)

ஸ்வாமிநீ

ஒருகோடிவிளக்கிறே

ப்ரவேஸித்த என்று (?)

தெளிந்துவந்து

தலைமாலை (?) (நாற்றத்

துழாய் முடி — என்றது காண்க.)

புகுந்தாகாதே (?)

வ்யவஸ்திதமாறால் (?)

அவள் (?)

ஊராகப் (?)

பெறுவிக்குமத்தனை (?)

கம்ஸாதிசுகளுக்கும்

கொள்கொம்பை

ஸ்தீவனத்தையும் (பா.தெ)

ஸ்தீவர்க்குத்தையும்

(பா-ப்ர-ப. அ.)

எல்லா ஐஸ்வர்யமுமான

நெஞ்சாறல்

"

என்றதடைய (?) (ப்ரபத்தி யும் கூட)

செல்வமல்ல; (?)

தீராமாற்றாக

சிவிட்கென்று

237	9	'லோகாம்ப்ச'	இந்த ஸ்லோகம் பல பத்தியு களில் காணப்படவில்லை, அரும்பதங்களிலும் இதன் ப்ரஸ்தாவம் இல்லை. 400 பத்தி யில் மட்டும் எடுத்தாண்டு பட்டுள்ளது.
239	9	பாராதே	போராதே.
241	29	'த்வந்நீச'	'த்வம் நீச'
243	2	என்று-அவனுடைய	என்று-அவனும் அவனுடைய (?)
..	16	முழுக்கூட்ட	முழுக்காட்ட
244	35	அவனைக் குமிழி நீருண்ணப் பாராய்	அவனைக் குமிழி நீருட்டி அவன் கண்ணாலே நாமக்கு குமிழி நீருண்ணப்பாராய்.
247	2	குடைந்தாலும்	குடைந்தாலும் (?)
..	26	விஷயபூதமான	விஷயகூதமான
252	31	எழுந்திருக்கும்போது	எழுந்திருக்கைக்குப் போது
254	1	பரிகரத்துக்கும் கொத்துக்கும் உபலக்ஷணம்.	பரிகரத்துக்கு உபலக்ஷணம்.
..	21	விபரீதமாயிருக்கும்.	விபரீ தமாயிருக்கும்
256	1	வயலில் அவையும்	வயலிலவையும்
	2, 3	வானியில் அவையும்	வானியிலவையும்
265	33	என்பது, இவர்கள்	என்பதாய், இவர்கள்
273	24	போராதபடி	பொருதபடி
275	26	என்று ஆரூயிரப்படியிலே	ஆரூயிரப்படியில் இவ்விஷயம் காணப்பட வில்லை. நாலாயிரப்படி ஸ்வாபதேஸத்தில் (54) காணப்படுகிறது.
281	25	தாத்தர்யத்தைக்	தாத்தர்யத்தைச் சொல்லக் (?)

293	2	திருவயோத்யையாய், அதுவேயன்றிக்கே,	திருவயோத்யையாமது வன்றிக்கே, (?)
..	11	நாங்களும்	நாங்கள் (?)
294	30	இங்கும்	இங்கு (?)
303	20	என்கிருர்கள்	என்றிருக்கிருர்கள்
306	21	என்றென்றே" எல்லாமா	என்றென்றே" என்று ஒன்றே எல்லாமா (?)
311	26	சக்ரவர்த்தித்திருமகளை	இச்சொல் தேவையா? மேலே உதாஹரிப்பது கீதாஸ்லோகமன்றோ?
313	11	உறங்குமதுதான்	உறங்குமது
317	12	அவள் தன்னுடைய	இவள் தன்னுடைய
319	15	இங்கேயாய்	அங்கேயாய்
320	24	விசேஷணமென்?	விசேஷமென்?
322	26	தேங்கும்படி	தொங்கும்படி
324	3	நோன்புக்கு	நோன்புக்குப்பலம் (?)
327	11	மிடுக்கையும் மதத்தையும்	மதத்தை (?)
328	36	பிரிந்தவன்றும்,	பிரிந்தவன்று
352	4	நீ ஆஸ்ரித	ஆஸ்ரித
353	13	முழுக்கூட்ட	முழுக்கூட்ட
354	23	பதர்கழித்துக்	பல்கழித்து,
..	24	அஜ்ஞதை கொண்டு	வஜ்ரத்தைக்கொண்டு
356	20	அநாஸ்ரிதர்க்கும்	அநாஸ்ரிதர்க்கு (?)
357	17	பொதிந்து	பொதித்துக்
..	18	..	பொதித்து
361	27	கிருனென்கை.	கிருயென்கை.
..	33	ஸஹமின்றிக்கே	ஸஹமன்றிக்கே (?)
362	3	நீர்மை அங்கு	நீர்மைக்கு
..	15	"கடியார் இத்யாதி"	"கடிவார்" (திருவாய்2-3-9) இத்யாதி
..	37	விஷய	விஷயக்ரஹகமுமாய்,

364	24	டின்றிக்கே	டன்றிக்கே
372	1	நாயகனே"	நாயகனே நான்மறையின் பொருளே"
375	15	என்றிருக்கை	அன்றென்றிருக்கை (?) (4000 படி காண்க)
376	33	பண்புகழு	பணி புகழு
384	20	அசிகிதஸோ	அசிகிதஸ்யோ
385	4	வேளாளராய்த்	வெள்ளாளராய்த்
388	29	உன்னையும்	உன்னைப்
390	21	அரைவட்டத்தில்	அரைவடத்தில்
400	6	என்னும்படி	என்று (?)
"	14	அறிவுடையனாவது	அறிவுடையனாவது (?)
402	18	"ராமஸார்த்தூலம்"	"ராகவஸார்த்தூலம்" (?) (ரா-அ-25-3)
"	33	மெய்க்காட்டுக்கு	இன்னமெய்க்காட்டுக்கு
404	30	இவனை	இவன்
405	9	இருந்தாப்போலே	இருந்து நினைப்பிட்டதென் றல் அதை அறியுமாப் போலே (?)
414	17	என்றிருக்கை	என்று இரங்குகை
415	30	அன்றுமின்று	அன்றுமின்றும்
417	19	விகாரம்	விகாரமும்
"	24	கூட்டினவை	கூட்டினவை
419	4	அல்லகிடாய்;...தீம்பு	அல்லகிடாய்...தீம்பு.
"	7	தீம்பும்;	தீம்பு;
"	8, 9	சகடாஸுரபங்கம்பண்ணிச்செய்ததீம்பு(இது அந்வயிக்கவில்லை)	
420	4	உண்பது கொண்டார் உயிர் கொண்டு தலையை	உண்பதுகொண்டால் உயிர் கொண்டு தலையையும் (?)
421	11	செயலென்றிருக்கிறார்கள்	செயலன்று என்றிருக்கிறார் கள் (?)
423	34	கூசமுமறியாத	கூசமுமறியாத (?)
427	29	"பூதாநாம் யோதவ்யய: பிதா"	பெரிய அரும்பதத்தில் உள்ள இது அந்வயிக்க வில்லை. தெலுங்குப்பதிப்பில் இது இல்லை

433	27	ஓரிரவும் வஸிக்கப்	ஓரிரவு அவஸரிக்கப்
..	28	தொங்காதாற்போலே	வகாதாப்போலே
435	3	ஏற்றத்தோடே	தேற்றத்தோடே (ப்ர-ப.அ) 'சீற்றத்தோடே' என்று பெருமாள் திரு 7-5 பெரியவாச்—வ்யாக்யானம்
..	5	பழையநாள்	பழையநாள்
..	9	ஞாலத்தில்	ஞாலத்துப்
..	24	பதிக்கிடை	பதிகிடை
436	1	கம்ஸ	(தான்) கம்ஸ
437	20	அவர்கள்	இவர்கள்
439	24	சொல்லப்	பேர்சொல்லப்
441	12	A "ஆப்புண்டு" B "தீங்கரும்பு"	'ஆப்புண்ட தீங்கரும்பு' [பெரிய திரு 7-3-5]
..	28	தேடினபடியும்	தேடினபடி (?)
447	3	புரிபோல	புரிபோல்
450	29	பிறரத்தை	பிறரை
451	20	த ₄ மே'' என்ன;	த ₄ மோ?'' என்ன;
452	28	கேட்கிருயீ''	கேட்கிறிலை''
457	3	எங்கள்	இவர்கள்
..	17	மண்ணளவில்	மன்றளவில்(?)
458	7	என்றும்	என்று, (?)
461	6	இவர்க்குப்	இவர்களுக்கும்
462	7	சொல்லி.	(அவன் இவர்களுக்குச்) சொல்லி, (?)
463	15	"நம்பெருமாள் திருநாள்"	நம்பெருமாள் "திருநாள்"
..	29	கொடுக்கை	சொரிகை (?)
465	26	உறவுபண்ணும்	உறவு பண்ணோம்,
466	3	உயிர்க்கொலையாக்கும்	உயிர் குலைக்கும்
467	15	போகமாட்டாதே	பே ₄ க ₃ மாகமாட்டாதே
468	3	இவனையொழிந்தாரைப் பாட	இவனையொழிந்தார்பாடு

468	17	அவன் மார்விலும்	தன்மார்விலும் (?)
..	33	தோள்களுக்கு	அத்தோள்களுக்கு (?)
469	3	தோற்றவர்கள்	1 தோற்றவன் (?) 2 தோற்று அவன் (?)
..	12	பூட்டின தானும்	பூட்டின நீயும் (?)
..	25	பெறுகிறவள்	பெறுகிறவர்கள்
471	1	பலஹஸ்தை	மாலாஹஸ்தை (?)
..	13	தானே	தான்
..	14	முத்தனம்	முத்தனமவன்
474	31	என்று அவன்	என்னுமவன் (?) (என்னப்படுமவன்)
475	17	'நம்பெருமாள் திருநாள்'	நம்பெருமாள் 'திருநாள்' (?)
482	1	இதுதானேயன்றே	இதுதானேயன்றே
491	22	ப்ரஸங்க ₃ த்தில்	ப்ரஸங்க ₃ த்து
492	31	வீடுய்யத்தோன்றிற்று	வீடுய்யவன்றே தோன் றிற்று
495	1	சிறியவர்களுக்கும்	சீரியவர்களுக்கும்
495	10	என்றவன் பாசுரமன்றே;	என்ற தார்மிகனன்றே;
497	7, 8	என்றாக்கிவிடற்கு" என்றான்	என்றாச் சிவிட்கென்றான்
..	24	அன்பு	அன்பும்
498	3	படுக்கைத் தலத்திலே	படுக்கைத் தலையிலே
..	9	பரங்களான	பரத்வபரங்களான
498	25	முதல்நாமத்தை	மூலநாமத்தை
499	27	நம்மிறை	நம்மிறையை (?)
..	33	குடல்துடக்குண்டானால்	குடல்துடக்குமுண்டானால்
500	30	அஜ்ஞா(த்வ)?ாதி ₃ கள்	அஜ்ஞாநாதி ₃ கள்
..	34	ப்ரக்ருதி	ப்ரக்ருதி;
512	3	வேணுமென்றுசொல்லும்படி	வேணுமென்று (?)

514	19	பற்றிவந்தாரை	பற்றிவந்த அவரை
„	21	நாலடியிட்ட	நாலடியிட்ட
515	4	இதுப்ராப்தமா	இது அப்ராப்தமா
„	6	மறப்பித்தது.	மறப்பித்து, (?)
518	21	அடுக்குருவு	அடுகுவள
„	29	அணித்துக்	அணிந்து
520	20	இரண்டு வகையறிந்து	இரண்டை வகைந்து
525	31	டும்,	டும் அவனே, (?)
527	9	முத்தீமை	முற்றீமை (?)
536	22	சேர்ந்தவிடமென்று	சேர்ந்தவிடமிறையென்று
538	28	தொடக்கமான	தொடக்கமாகச்
540	2	அவர் பெற்றது	அவா பெற்றது
„	15	பேராக்யோக்ய	பேர பேராக்ய (?)
„	24	மிகுதிக்குறை	மிகுதிகுறை
540	33, 34	அறிதல்(5)செய்யா தொழியவொண்ணாது	அறியாதொழிதல்(5) செய்யவொண்ணாது(?)
541	3	ஸ்வரூபஜ்ஞான முடையாரோடு வைலக்ஷண்யாநு	ஸ்வரூபஜ்ஞானவைலக்ஷண் யாநு (?)
543	21	க்ருஷ்ண	(திங்கள் திருமுகத்து) க்ருஷ்ண
547	21, 22	தத்ஸம்புந்த, ஸம்புந்திகள்	தத்ஸம்புந்திகளும் (?)
552	10	முறையறுதிப்	மறையறுதிப்
556	3	ஆலோகாலாபாத்யநாநு பாவிகத்வத்தாலும்	ஆலோகாலாபாத்யநநு பாவகத்வத்தாலும் (?)
„	21	சொல்லுகிரூர்கள்	சொல்லுகிரூள் (?)

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
4	29	ஸ்தி ₃ தம்''	ஸ்தி ₃ தம்.''
5	9	தம் திருவுள்ளந்தன்னை	தன்திருவுள்ளம் தன்னை
21	14	காட்டின	கட்டின
22	14	நினைவிட்டிப்பர்கள்	நினைவிட்டிருப்பர்கள்
60	14	பிறந்தவன், பே ₃ ாக ₃ த்	பிறந்து அவன் பே ₃ ாக ₃ த்
71	20	அபரம்	அவரம்
71	36	பிவ்ளை	பிள்ளை
76	16	தட்டிலிருப்பாரை	தட்டியிலிருப்பாரை
77	26	தொடங்கி	தொடங்கி.
78	15	அவளைப்பட்டினி	அவளைப்பட்டினி
87	23	வர்ஷதி	வர்ஷது
93	14	பள்ளச்செருவில்	பள்ளச்செறுவில்
99	34	சீர்மையையுடையனாய்,	சீர்மையையுடையதாய்,
106	2	போலன்றிகே.	போலன்றிக்கே
106	31	யிருக்கை	யிருகை
110	30	ப்ரவேஸித்த	ப்ரவேஸித்த.
111	13	அப்பாஞ்சன்னிய	அப்பாஞ்சன்னிய
115	17	ஆழியோடும்	ஆழியொடும்
123	40	ஸ்வாபகே ₃ ஸத்திலே	ஸ்வாபகே ₃ ஸத்திலே
126	11	நினையா.	நினையா,
129	25	இஷீக.	இஷீக-
133	27	விலக்குவாருமாய்	விலகுவாருமாய்
136	5	பெருங்காற்றி	பெருக்காற்றி
136	27	கு ₃ ணங்களும்,	கு ₃ ணங்களும்.
139	13	அவனகிழலே	அவனழகிலே
140	6	ஐஸ்வர்யம்;	ஐஸ்வர்யம்;
147	26	ஒரு நீர்ப்	ஒரு நீர்
150	6	என்னுமத்தனை	என்னுமத்தனை.
150	29	மின்னாலே	மின்னாதே
151	6	அக ₃ ஸ்த்ய	அக ₃ ஸ்த்ய
153	1	பகடலில்	பனிக்கடலில்
156	3	நன்றென்று	நன்றென்று
160	33	நிஸ்வநம்	நிஸ்ஸ்வநம்
161	18	வலிக்கையாலே	வலிக்கையாலும்
163	1	நிஸ்வநம்	நிஸ்ஸ்வநம்
163	7	றறிருந்து	றறிந்து
170	16	u	u 1.
172	25	யு ₃ த்த	யு ₃ த்த
183, 155	தலைப்பு	கீழ்வானம் வெள்ளென்று	தூமணிமாடத்து
189	21	எல்லைபோலே.	எல்லைபோலே.

191	23	போலே.	போலே,
200	32	யொழியமத்தனை	யொழியுமத்தனை
203	12	றில்லையோ	றில்லையே
203	13	உனக்கு?	உனக்கு.
208	26	ப ₃ ாஹ்யம்	ந ப ₃ ாஹ்யம்
208	27	கிஞ்ச ந	கிஞ்சந
220	6	த்வாம்	தம்
225	20	ஆஸ்ரிதஸ த்ருக்களிடத்தில்	
		இவர்க்கு	இவர்க்கு
237	11	பர்யூஷ	பீயூஷ
252	19	கணையென்றது	சுணையென்றது
283	17	காஷாயினோ	காஷாயினோ
284	29	காஷாயினோ	காஷாயினோ
293	19	தாழநின்றானாகிலும்	தாழநில்லானாகிலும்
307	30	றிக்குமவர்களுக்கு	றிருக்குமவர்களுக்கு
308	7	போன்றவளே.	போன்றவர்கள்.
315	31	த ₃ தௌ	த ₃ தௌ
320	22	கம்புக்கற்றையும்	கம்புங்கற்றையும்
322	7	தயிர்ப்பழம்	தயிர்ப்பழம்
323	6	அவதியில்.	அவதியில்லை.
324	31	1. "அவஸ்யம்	3. "அவஸ்யம்
324	32	2. "சூணார்	4. "சூணார்
324	35	3. "ஸ்நுஷா	5. "ஸ்நுஷா
326	4	(சீரார்வனையொலிப்ப வளையை	(சீரார்வனையொலிப்ப)
		யேறக்கடுக்கித்)	வளையையேறக்கடுக்கித்
329	2	ததௌப ₃ ஹு	த ₃ தௌப ₃ ஹு
343	2	தளித்து	தனித்து
344	24	அவனுக்கு நெரும்பு	அவளுக்கு நெரும்பு
345	12	கோபீஜன்	கோபீஜந
346	15	அவன் ப ₃ லமே	அவன் ப ₃ லமே
347	33	வல்லப ₄ ;	வல்லப ₄ ;
348	10	க ₃ தி:	க ₃ த:
350	24	அவள்	அவன்
354	34	முன்னே,	முன்னே.
366	6	நயனிஷய	நயந விஷய
371	18	யுண்டானாலும்	யுண்டானால்
371	32	உக்த்யா	யுக்த்யா
372	15	கரை	கறை
373	17	முருக்கி	முறுக்கி
375	28, 29	நிறப்பும்	நிரப்பும்

376	10	புற பட	புறப்பட
387	1	அதுக் வந்தகு	அதுக்கு வந்த
390	14	ஸூந்யதை	ஸூந்யதை
395	31	லர்கவம்	லாக ₄ வம்
396	26	1. "விவாஹகாலே	2. "விவாஹகாலே
397	30	வந்துபோது	வந்தபோது
398	29	வைரங்கொள்ளும்	வைரங்களும்
402	19	சக்ரவர்த்திப்	சக்ரவர்த்தி
403	29	புருஷகாரமாகப் பற்றி	புருஷகாரம் பற்றி
404	12	புறம்பே	பிறப்பே
405	25	3. "அமர்யாத ₃ ;"	4. "அமர்யாத ₃ ;"
405	27	4. "வசஸா	5. "வசஸா
408	21	ஸௌஸீல்யம்	இரக்கம்
416	6	அன்று	இன்று
416	21	டிசைக்கை.	டிசைக்கை
426	7	யாம்படி	யாம்பாடி
429	29	என்)ன்றம்	என்ன (நம்
442	10	வருத்தம் உன்னை	வருத்தம்-உன்னை
466	30	போந்து	போது
467	13	அவனுடைய	அவளுடைய
472	17	அவள்	அவன்
479	15	எகிறது	என்கிறது
483	23	சொல்லுகை	சொல்லு
487	28	என்பாமுண்டு	என்பாருமுண்டு
494	11	இல்லையன்றோ	இல்லையென்றோ
498	14	கையராயத்	கையராய்த்
501	15	உண்டோமோ?	உண்டாமோ?
511	8, 9	வேண்டுமகையாலே.	வேண்டுகையாலே,
		அவ்விடத்தில்	அவ்விடத்தில்.
515	3	இவ்வார்த்தையும்	இவ்வர்த்தையும்
516	7	துறப்புக் கூட்டில்	துறுப்புக் கூட்டில்
			(ஸாரமும் அஸாரமும்
			சேர்ந்த கூட்டில்)
517	15	கேளாய்	கேளாய்
520	6	குறையில்லை; அவ்விடத்தில்	குறையில்லை
			அவ்விடத்தில்;
522	8	என்கிறபடியே-	என்கிறபடியே
524	34	கொடுக்க ஒரு	கொடுக்க; ஒரு
536	6	இங்கு; தயிர்	இங்கு தயிர்
538	7, 8	ப் ₃ ரஹ்மவிதை ₃ வ	ப் ₃ ரஹ்மவித ₃ இவ
539	28	நமக்கு	நமக்கு
540	30	ஸம்ருத் ₃ த் ₄ யைக	ஸம்ருத் ₃ த் ₄ யேக
542	29	நிகழ்ந்த நம்	நிகழ்ந்தனன்
547	8	ப ₄ க ₃ வத் ₃ நி	ப ₄ க ₃ வத் ₃ நி
556	2	விப்ரகர்ஷாக் ₃ யு	விப்ரகர்ஷாத் ₃ யு
556	27	வேண்டும்.	வேண்டும்
559	9	மலர்திரு	மலர்த்திரு

ப்ரமாணங்கள்

[அறிந்தவர் தெரிவித்தால் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்]

1. அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸார பேஷஜம் | (10)
2. அநந்தபேகா₃ பர்யங்கே நிஷண்ணம் (23)
3. அபரிமித குணக₃விண்க₄ மஹார்ணவ (37)
4. அலப்யலாபே₄ யோக₃: ஸ்யாத் க்ஷேமம் தத்பிரக₃ணம் (50)
5. அவஸ்யம் பிதுராசாரம் (52)
6. அஸ்தமிதாந்ய ப₄ாவா : (59)
7. அஹமபி ந மம | ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மீத்யேவம் அமமதாம் யோஜயத்யதோநமஇதி || (70)
8. அஹம் ஸிஷ்யா ச த₃ாஸீ ச ப₄க்தா ச த்வயி மாத₄வ |
மத்க்ருதே ஸர்வபூ₄தாநாம் லக்₄பாயம் வத₃ப்ரபே₄ || (வராஹபுராணம்?) (74)
9. ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்₃ரஹ்மணி ஸ்தி₃தம் |
உப₄யோரேஷ ஸம்ப₃ந்தே₄ ந பரோ஽பி₄மதோ மம || (447)
10. ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்ச₂ா யதி₃ தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி₃ |
ஆத்மத₃ாஸ்யம் ஹரே : ஸ்வாம்யம் ஸ்வப₄ாவஞ்ச ஸத₃ா ஸ்மர || (82)
[விஷ்ணுதத்வம்?]
11. வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஸ்ரீ ஸஹாயோ ஜநார்த்த₃ந: |
உப₄ப்யாம் பூ₄மி நீளாப்யாம் ஸைவித: பரமேஸ்வர : || (118)
12. (பித்ரு மாத்ரு ஸுதப்₄ராத்ரு த₃ாரமித்ராத₃யோ஽பி வா |)
ஏகைகப₃ல லாப₄ய ஸர்வலாப₄ய கேஸவ: || (128)
13. ஓக₄மேக₄ ஸ்வந : க்ருஷ்ண : (139)
14. கோநு நாம ஹரேர் விஷ்ணோ : தே₃வதே₃வஸ்ய ஸார்ங்கி₃ண: |
ஸ்ருண்வந் ஸ்மரந் வா கத₃யந் த்ருப்திம் யாதி தி₃வாநிஸம் || (151)
15. கோபஸ்த்ரீ குலமதி₄ கோத₃யோபதி₃ஷ்டம்
க்ருஷ்ணக்₂யம் ப்ரணவமிவாதி₄காரிஜப்யம் |
தத் த்ரிம்ஸத்பரிமிதபத்ய - மார்க்க₃ஸீர்ஷ-
ப்ராரப்₃தே₄த்ஸவமயோசிதம் ப்ரஸித்₃த₄ம் || (185)
16. கோபீ ஜந வல்லப₄ : (188)
17. க்ருதவத்ய 'க்ஷீரவத்ய : ப₃பூ₄வு : புத்ரஜநமத : |
யத₃ா ச க்ருஷ்ண உத₃பூ₄தஸ் தத₃ாப்ரப்₄ருதி மே வ்ரஜே |
பாவத்₃ு₃க்₃த₄ம் ஸமுத்₃பூ₄தம் தாவதே₃வ க்ருதம் ப₄வேத் || (193)

18. சண்ட₃ப்ரசண்டெ₃ள ப்ராக்₃த்₃வாரே யாம்யே ப₄த்₃ ர ஸு₃ப₄த்₃ரகௌ |
 வா₃ருண்யாம் ஜயவிஜயெள ஸௌம்யே த₄த்ருவித₄த்ருகௌ ||
 குமுத₃ : குமுத₃ாக்ஷ₃ஸ்ச புண்ட₃கோ₃த₃ வாமந : |
 ஸங்குகர்ண : ஸர்ப்பநேத்ரஸ் ஸு₃முக₃ : ஸு₃ப்ரதிஷ்டி₃த : ||
 (பாஞ்சராத்தரம்?) (195)
19. சந்த்₃ரப₄ஸ்க்ர வர்ச்சஸம் (199)
20. த₄த்ரா துலிதா லகு₃ர் மஹீ [மஹீஸார க்ஷேத்ர மாஹாத்மயம்?] (287)
21. தீ₄ர : ஸரணமுபாக₃த : (288)
22. மத்₃ப₄க்தம் ஸ்வபசம் வா₃சி₃பி நிந்த₃ாம் குர்வந்தி யே நரா : |
 பத்₃மகோ₃டி₃ஸதேநா₃பி ந க்ஷமாமி வஸு₃ந்த₄ரே || [வராஹபுராணம்?] (290)
23. ஸ்தி₂தே மநஸி ஸு₃ஸ்வஸ்தே₃ ஸரீ₃ரே ஸதி யோ நர : |
 த₄துஸாம்யே ஸ்தி₂தே ஸமர்த்தா வி₃ஸ்வருபஞ்ச மாமஜம் ||
 தநஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்ட₂ பாஷாண ஸந்நி₃ப₄ம் |
 அஹம் ஸமராமி மத்₃ப₄க்தம் நயாமி பரமாம் க₃திம் ||
 [வராஹபுராணம்?] (315)
24. (அத்யந்த ப₄க்தியுக்தஸ்ய) ந ஸாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம : | (317)
25. லோகா₃ம்₃ஸ்ச லோகா₃நுக₃தா₃ந் பஸ₃ம்₃ஸ்ச
 ஹித்வா ஸ்ரிதா₃ஸ் த்வச்சரணாதபத்ரம் |
 பரஸ்பரம் தத்₃கு₃ணவாத₃ ஸீ₃து₄-
 பீயுஷநிர்யாபித தே₃ஹ யாத்ரா : || (366)
26. க₃ச்ச₃தாம் தூ₃ரமத்₄வா₃ நம் த்ருஷ்ணமூர்ச்சி₃த சேதஸாம் |
 பா₃தே₃யம் புண்ட₃ரீ₃காக்ஷ₃ நாம ஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் ||
 [க₃ாரு₃ட₃ புராணம்?] (373)
27. பா₃பிஷ்ட₃ : க்ஷேத்ர₃ப₃ந்து₄ஸ்ச புண்ட₃ரீ₃கஸ்ச புண்யக்ருத் |
 ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாத₃ாசார்யவா₃ந் ப₄வேத் || (376)
 (பராசரஸ்மிருதி?) (429)
28. புருஷார்த்தே₃ா₃ஸ்யமேவைகோ யத் க₃த₃ா₃ஸ்ரவணம் ஹரே : (ப₄ாரதம்?) (388)
29. (இங்கி₃தஜ்ஞாஸ்து மக₃த₄ா:) ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா : |
 (அர்த்தே₄ாக்தா: குருபாஞ்சாலாஸ் ஸர்வோக்தா த₃க்ஷிண்பத₄ா : ||) (413)
30. ப்₃ராஹ்மே முஹூ₃ர்த்தே சோத்த₃ாய சிந்தயேத₃ாத்மநோ ஹிதம் |
 ஹரிர் ஹரிர் ஹரி₃ரிதி வ்யாஹரேத்₃ வைஷ்ணவ : புமா₃ந் ||
31. ப₄ார்க்க₃வோ தீ₃ர்க்க₄ ஸத்ரேண வாஸு₃தே₃வம் ஸநாதநம் |
 அபி₃பூஜ்ய யத₃ா₃ந்யாயம்... [திருமழிசை மாஹாத்மியம்?] (446)
32. ந மந்த₃ராயா நச மாதூரஸ்யா தே₃ா₃ஷோ ந ராஜ்ஞோ ந ச ராக₄வஸ்ய |
 ப்த்பா₃பமேவ₄த்ர நிமித்தமாஸீத் வநப்ரவேஸே ரகு₄நந்₃நஸ்ய ||
 (ரா. அ?) (461)

33. மதுரா நாம நகரீ புண்யா பாபஹரீ ஸுபா |
யஸ்யாம் ஜாதோ ஜகந்நாதஸ ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுஸ் ஸநாதந : || (464)
34. மந்த்ரோ மாதா (470)
35. மந்நிமித்தம் க்ருதம் பாபமபி புண்யாய கல்பதே (471)
36. யேந யேந தாதா கச்சுதி தேந தேந ஸஹ கச்சுதி |
தத்யதா தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம் சாயா வா
ஸத்வபநு:கச்சேத் ததாப்ரகாரம் || [பரமஸர்ஹிதா?] (499)
37. யயௌ தூர்யப்ரணதேந பேரீணம் ச மஹாஸ்வதை : | (513)
38. யா: காஸசந க்ருதயோ மம பவந்தி,
தாஸு மம மமதா நாஸ்தி, பகுவத ஏவ தா: (522)
39. யேஷாம் த்ரீண்யபதாநாநி யோநிர் வித்யா ச கர்ம ச |
தே ஸேவ்யாஸ் தைஸ்ஸமாயுக்த: ஸாஸ்த்ரேப்யோடபி விஸிஷ்யதே || (531)
40. ராமஸார்த்தூலம் (552)
41. அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷால் லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம் |
லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லபா ப்ராப்தியோகிநீ |
ஏதஸ்யாஸ்ச விஸேஷோடயம் நிகுமாந்தேஷு ஸப்ஸ்த்யதே |
[பாஞ்சராத்ரம்?] (565)
42. வரம் ஹுதவஹ ஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: |
ந ஸௌரிசிந்தா விமுகஜந ஸம்வாஸ வைஸஸம் || (காரூட பூர்வ?) (577)
43. வல்லவீவதநோச்சிஷ்ட பனித்ராத்ரவித்ரும: (579)
44. ஸர்வே வேதாஸ் ஸர்வ வேத்யா: ஸஸாஸ்த்ரா:
ஸர்வே யஜ்ஞஸ் ஸர்வ இஜ்யாஸ்ச க்ருஷ்ண: |
விது: க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ் தத்த்வதோ யே
தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞா: ஸமாப்தா: || (592)
(தாநதர்மம் - வேத்யுதா ஹரணம்?)
45. ஸ்ரேயாம்ஸி ப்ஹுவிக்கநாநி பவந்தி மஹதாமபி |
அஸ்ரேயஸி ப்ரவ்ருத்தே து குத்ர யாந்தி விக்ராதகா: || (637)
46. பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ராந் ப்ரந்ராந் ஸகீந் குருந் |
ரத்நாநி தநதாந்யாநி கேஷத்ராணி ச ச்ருஹாணி ச ||
ஸர்வதர்மாம்ஸ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாக்ஷராந் |
லோக விக்ராந்த சரணௌ ஸரணம் தேட்வ்ரஜம் விபே ||
[விஹகேஸ்வர ஸம்ஹிதை?] (655)
47. ஸநாத்வா ப்ஞஜீத (உன்பது பற்றிய ஸாஸ்த்ரவிதி) (713)
48. ஸ்யாலோடத நந்தகோபஸ்ய மிதி:லஷு க்வாம் பதி: || (719)

ப்ரமானாகரபரிசிஷ்டம்

[திருப்பாவை வ்யாக்யர்ன ப்ரமாணத்திரட்டில் சில ப்ரமாணங்களின் முழு வடிவமும், சிலவற்றின் ஆகரமும் தமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவற்றின் பட்டியலைப் பல ஸ்வாமிகளுக்கு அனுப்பினோம். அவர்களில் சில ஸ்வாமிகள் (முன்னுரையில் குறிக்கப்பெற்றவர்கள்) சில ஸ்லோகங்களுக்கு முழுவடிவமும், ஆகரமும் குறிப்பிட்டனுப்பினார்கள். அவை தேவையான இடத்தில் அர்த்தத்துடன் கீழே அச்சிடப்படுகின்றன. முதலில் உள்ளது ப்ரமாணத்தின் எண்.]

6. "தேவாஸ்சாக்யநி முக்யா:" என்று மஹாபாரதம், ஸாந்திபர்வம் — மோக்ஷதர்மம் 341—51 (கீதா பிரெஸ் பதிப்பு). "அக்யநிமுக்யா வை தேவா:" என்று இல்லை. "அக்யநிர்முக்யம் ப்ரத்யமோ தேவதாநாம்" என்று காட்கஸம்ஹிதை (4—16) இலும், ஐதரேய ப்ரராஹ்மணம் (1—4—8) இலும் காண்கிறது. "தேவர்களுக்கு அக்யநியே முக்கியமான முக்யம்" என்று பொருள்.

74. இதன் முற்பாதி வராஹபுராணம் [121—11]ல் காணப்படுகிறது. பிற்பாதி இல்லை.

77. ஆகரம் [பாக்யவதம் 10—14—32]

90. ஆகரம்—பாரத்யவாஜஸ்ரௌத ஸூத்ரம் ப்ரஸ்நம் 11, ஸூத்ரம் 1.

95. ஆஷாடே பூர்வபுல்குந்யாம் துளலீகாநநோத்யபவாம் |
பாண்ட்யே விஸ்வம்பராம் கோத்யாம் வந்தே ஸ்ரீரங்கநாயிகாம் ||

[ஆண்டாள் திருநகைத்திரத் தனியன்; 'ஆஷாடே' என்னுமிடத்தில் 'சர்க்கடே' என உள்ளது. முற்சேர்க்கையில் பக்கம் 3ல் பொருள் காணலாம்.]

126. ஆகரம்—விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதை [1-6-39] [பதிப்பு?]

161. ஆகரம் பாரதம்-உத்யோக 70—5. [கீதா பிரெஸ் பதிப்பு] கடைசிப் பாத்யம் "க்ருஷ்ணே புவதி ஸாத்வத: (ஸாஸ்வத:)" என்று காண்கிறது.

214. ஆகரம்—பாத்யமஸம்ஹிதை 17—53. [பாஞ்சராத்ர பரிஸோதந பரிஷத் பதிப்பு] த்ரினீக்ரமமுர்த்தி பிம்புத்தை அமைக்கும்போது பறையை அடிக்கும் ஜம்புவாணைச் சுவரில் அமைக்கவேண்டும் என்று விதிக்கும் வாக்யம் இது.

260. த்வயோபயுக்தஸ்ரக்யந்த்வாலோடலீகார கர்ச்சிதா: |

உச்சிஷ்ட போஜிநோ த்யாஸா: த்வ மாயாம் ஜயேமஹி ||

[பாக்யவதம் 11—6—46]

[உன்னால் அனுபவிக்கப்பட்டு அருளப்பட்ட மாலி, சந்த்யனம் முதலான நறு மணப்பொருள்கள், வஸ்திரம், ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றுல் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாய், நீ உண்டு மிகுந்த ப்ரஸாதத்தை உண்ணும் அடியவர்களான நாங்கள் உனது மாயையை கிவல்கின்றோம்.]

331. நாராயணஸ்த்வம் நஹி ஸர்வதேஹிநாம்

ஆத்மாஸ்யஜீஸோஸ்கீலலோகஸாக்ஷீ

[பாக்யவதம் 10—14—14]

நாரங்களான எல்லா ஜீவர்களுக்கும் நீ ஆத்மாவாயிருக்கிறாய்; அவர் நாராகளுக்கும், நியமிப்பவளுக்காயிருக்கிறாய்; நாரங்களாகிற எல்லாப் பூயம் நீ காண்பவளுக்காயிருக்கிறாய். (இக்காரணங்களால்) நீ நாராயண

362. ஆகரம்—நாரத₃பரிவ்ராஜகோபநிஷத்—த்ருதீயோபதே₃ஸ:

385. மஹாபாரதத்தில் காணப்படவில்லை. ஸார்ங்க₃ தர்பத₃த₃தியில் [Dr P Peterson 1888 ல் தொகுத்தது] ஸுபாஷிதரத்த ப₃ண்ட₃ர₃காரம் பக்கம் 262ல்

தஸ்யா: பத்₃மபலாஸாக்ஷயா: தந்வயா: தஜ்ஜக₃நம் க₃நம் |

த்₃ருஷ்டம் ஸகீ₃பி₃ர்யாபி₃ஸ்தா: பு₃ம்பாவம் மநஸா யய: ||

என்று உள்ளது. பொருள் ஏறக்குறைய அதுவே.

432. ஆகரம்—விஷ்ணுத₃ர்மம்—3

433. ஆகரம் வேத₃ார்த்த₃ஸங்₃ரஹம்—இறுதி வாக்யம்

447. ஆகரம்—அமரகோஸம் 1—ஸ்வர்க்க₃—28 [அடையார் பதிப்பு] சில பதிப்புகளில் இல்லை.

454. ஆஸாமஹோ சரணரேணுஜுஷாமஹம் ஸ்யாம்

ப்₃ருந்த₃ாவநே கிமபி கு₃ல்மலதௌஷி₃நாம் |

யா து₃ஸ்த்யஜம் ஸ்வஜநமர்யபத்₃ம் ச ஹித்வா

பே₃ஜுர் முகுந்த₃பத்₃வீம் ஸ்ருதி₃ர் விம்ருக்₃யாம் ||

[ப₃ர₃க₃வதம் 10--17--61]

[எந்த கோபிகள் விடவொண்ணாத உறவினர்களையும், நல்லோர்களுக்குரிய (பாதிவ்ரத்யம் முதலான) த₃ர்மங்களையும் விட்டு மறைகள் தேடியோடும் முகுந்தனின் அடிச்சுவட்டை அடைந்தனரோ, அவர்களுடைய அடிப்பொடிகள் பட்டவையாய், ப்₃ருந்த₃ாவனத்தில் உள்ளவையான புதர், கொடி, முலிகைச்செடி ஆகியவற்றில் ஏதாவதொன்றாக நான் ஆகப்பெறவேணும்.]

457. துலாயாம் ஜாயதே ஸீதம் வ்ருஸ்சிகே துப்ரவர்த்த₃தே |

த₃நுஷி த₃ருராகாரம் மகரே குண்ட₃லாக்ருதி ||

கும்பே ஸீதமஸீதம் ச மீநே ஸீதநிவாரணம் || [ஆகரம் தெரியவில்லை]

[ஐப்பசி மாதத்தில்குளிர் உண்டாகிறது; கார்த்திகையில் வளர்கிறது; த₃நுர்மாதமான மார்கழியில் (அம்புடன் கூடிய) வில்போல் வருத்துகிறது. தை மாதத்தில் குண்ட₃லம் போல் சுழன்று சுழன்று வீசுகிறது, மாசியில் குளிரும் உஷ்ணமும் கலந்து உள்ளது. பங்குனியில் குளிர் நீங்குகிறது.]

471. மந்நிமித்தம் க்ருதம் பாபமபி நர்மாய கல்பதே |

மாமநாத₃ருத்ய த₃ர்மோஸீ பாபம் ஸ்யாந்மத்ப்ரபாவத: ||

[திருமலைபொழகில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது]

[ஸர்வேஸ்வரனான என்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட பாபமும் என் ப்ரபாவத்தால் புண்ணியச்செயலாகவே ஆகிறது; என்னைக் கைவிட்டுச் செய்யும் புண்ணியமும் பாபச் செயலாகவே ஆகிறது.]

503. ஆகரம்—ஜாட₃ாலோபநிஷத்—கரண்டம் 4.

597. ஆகரம்-மஹாபாரதம்—பண்டர்கார் பதிப்பு 8-694-1. க்ருஷ்ணசார்யர் பதிப்பு ஸாந்தி 163-30 ல் சிறிது பாட₃பே₃த₃த்துடன் காண்கிறது.

733. ஹேமந்தே ப்ரத₃மே மாவலி நந்த₃ர்ஜகுமாரிகா: |

சேருர் ஹவிஷ்யம் பு₃ஞ்ஜாநா: காதயாயந்யர்ச்சந வ்ரதம் ||

[ப₃ர₃க₃வதம் 10-

[ஹேமந்த ருதுவில் (முன்பவிக் காலத்தில்) முதல் மாதமான மார்கழியில் பாடிவிலுள்ள சிறுமீகன் ஆஹார தியமமுடையவர்களாய், து₃ர்ஸ்த₃மும் வீரதத்தை அனுஷ்டித்தனர்.]

பதிப்பாளியின் முன்னுரை

“அஞ்சு குடிக்கொரு சந்ததியாய் ஆழ்வார்கள் தம் செயலை விஞ்சிநிற்கும் மயமளாய், பிஞ்சாய்ப்பழுத்தானை ஆண்டானை” என்று மாமுனிகள் உபதேசரத் தாலையில் அருளியபடியே, ஆழ்வார்கள் அனைவர்க்கும் ஞானப்பெண்ணாகப் தவள் பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்டின்னையாகிற ஆண்டான். அவள் றிய தீவ்யப்பிரபந்தங்கள்— திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என இரண்டு பிரபந்தமான திருப்பாவை மார்கழியில் ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் பலரால் யசிக்கப்பெறும் பெருமையைப்பெற்றது.)

ஸகலசாஸ்திரங்களிலுமுள்ள எல்லா அர்த்தங்களும் இத்திருப்பாவையில் தந்திருக்கின்றன:— (1) “நாராயணன்” (1) ஆகையாலே மேன்மையையும் விந்தன்” (28, 29) ஆகையாலே நீர்மையையும் உடையவனே பரர்பொருள் (2) “எந் தும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் உன்றன்னோடு உற்றோமே ஆவோம்” (29) என்கையாலே வச்சேஷத்வ பாரதந்திரியங்களும், எழுப்பும் (6 முதல் 15) பாட்டுக்களின்படி 3 வதஸேஷத்வமும் ஜீவஸ்ரூபம் (3) “கறவைகள்” பாசுரத்தின்படி “நாமோ ரா நமக்குத் தஞ்சமல்ல; நாராயணனே உபாயமாவான்” என்னும் உபாய ரூபம் (4) “சிற்றஞ்சிறுகாலே” (28) பாசுரத்தின்படி “உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்” ிறபடியே அவனுக்கந்த கைங்கர்யமும், எழுப்பும் பத்துப் பாசுரங்களின்படி 3 வதகைங்கர்யமுமே ப₂லஸ்ரூபம் (5) “பேசிய பிழையும் புகுதருவான் நீன் மும்” (5) எனப்பட்ட புண்யபாபங்கள் தொடக்கமாகப் பதினைந்தாம் பாட்டில் ிர்த்தப்பெற்ற ப₃ாக₃வதாபசாரமீடுக உள்ளவை அனைத்தும் விரேசதி₄ஸ்ரூபம் என்று த்தபஞ்சகமும் இத்திருப்பாவையில் அழகாக விவரிக்கப்பெற்றன.

இந்தத் திருப்பாவைக்குப் பரமகரகணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை “முவாயிரப்படி” றும் தலைசிறந்த வியாக்கியானத்தை அருளினார். இது காலக்ஷேபக்ரந்த₃ாக வஷ்ணவர்களால் கொள்ளப்பட்டிருந்தமையால் இதற்கு முன்று அதம்பதவுரைகள் னோர்களால் இயற்றப்பெற்றன. (இவற்றில் பெரிய அதம்பதவுரை ஒன்றே தம்மில் சிசுஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி பதிப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற இருஉரை(B ம் தெலுங்கு விபியிலேயே உள்ளன. பெரிய அதம்பதவுரையும், சின்ன அரும் றுரையும் வ்யாக்யானம் முழுவதற்கும் உள்ளது. குட்டி அரும்பதவுரை பதினாறும் 6 வ்யாக்யானம் வரையிலேயே உள்ளது.) முவாயிரப்படிக்கு விவரணமாக க்குத்திருவிதிப்பிள்ளையின் இரண்டாவது குமாரராய், ஆசார்ய ல்ருத₃யகாரரான கிய மணவாணப் பெருமாள் நாயனரால் ஆராயிரப்படி வ்யாக்யானம் அருளிச் சயப்பட்டது. நம்பிள்ளையின் சீடரான ஈயண்ணிமாந₃வரின் குமாரரும் சீடருமான மநாபரின் சீடரான நாலார்ப்பிள்ளை என்னும் ஸ₃மந₃கோலேஸரின் குமாரரும் சீடருமான வர₃ஜர் என்னும் நாலாரச்சான்பிள்ளையின் சீடரான திருநாராயணபுரத்து ப₃ என்னும் ஜநந்யாசார்யர் இத்திருப்பாவைக்கு ஈராயிரப்படி, நாலாயிரப்படி னும் இரு வ்யாக்யானங்களை அருளினார். இவைதவிர சுத்த ஸத்வம் தொடர யல்வாமியும், வானமாமலை மட₂ஸ்த₃பகரான ஜீயர்ஸ்வாமியும் ஸ்வாப ஸ்வயாக்யானங்களை அருளியுள்ளனர். இந்த நாலு வ்யாக்யானங்களும் இரு யாபதே₃ஸ வ்யாக்யானங்களும் பலரால் பலமுறை த₃நிழ் விபியிலும் தெலுங்கு ியிலும் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன) இவற்றில் ஆங்₃ங்கு பல பாடப்பிறழ்வுகள் உள்ளன. வயினைத்தையும் ஒரே ஸம்புடமாகப் பாட₂பே₃க₃ங்களுடன் ப்ரமாணத்திரட்டு முக னவற்றுடன் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்னும் ஆரை நமக்கு நெடுநாளாக உண்டு த்ஸிப்ரதாய ச₃ந்த₃ப்ரகாஸதஸாநிதியின் கலைவரான ஞி. உ. வே. மதாபி₃ஷேகம் ினித்த நரஸிம்ஹாசார்யஸ்வாமியின் நியமனத்தினால் திப்பெருந்ரணியை அடியேன் றுக்கொண்டு அச்சிடத் தொடங்கினேன்.

இதற்கு அடியேனுக்கு உதவிபுரிந்த மஹாசாயர்கள் பலர். ஸ்ரீ. உ. வே. திருநாங் (ப்ரதிவாதி,புயங்கரம்) P. B. K. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி தெலுங்கு லிபியிலிருக் சின்ன அரும்பதவுரையையும், குட்டி அரும்பதவுரையையும் தமிழில் பெயர், எழுதுவதிலும், பிழைதிருத்தம் முதலான வகைகளிலும் உதவியருளினார். திருப் ஸ்ரீ. உ. வே. தி. அ. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த₂முத்₃ராபகலபையார தெலுங்கு லிபியில் அச்சிடப்பெற்ற முன்று அரும்பதவுரைகளுடன் கூடிய மூவாயிரப் ஆரூயிரப்படி ஈராயிரப்படி நாலாயிரப்படிப் பதிப்புகள், காஞ்சி ஸ்ரீ. உ. வே. ப்ர. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியாலும், மயிலை மாதவதாஸனாலும் தமிழில் அச்சிடப்பெ முவாயிரப்படி ஆரூயிரப்படிப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றிலுள்ள பாட₂பே₄த₃ங்கனைய தம்மால் ஊகிக்கப்படும் பல பாட₂த்திருத்தங்களையும், பிழைதிருத்தங்களையும் குறித் அனுப்பி மஹோபகாரம் செய்தருளினார். இப் பாட₂பே₄த₃ங்கள் இந்நூலின் இறுதிய தனியாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. இப்பாட₂பே₄த₃ங்களில் பல உண்மைய ஶ பாட₂ங்களையுக்கும் தகுதி பெற்றிருக்கின்றன. மதுரைப் பேர₄சிரி₄ Dr. R. அரங்கராஜன் ஸ்வாமி இந்த வ்யாக்யானங்களில் காணப்படும் ஐதிஹ களைத்தொகுத்து எழுதி அவற்றில் பலவற்றுக்கு விவரணமும், தமிழ் அருஞ்சொல் அக தியும், பெயரகராதியும் எழுதி, சில பிழைதிருத்தங்களையும் குறித்தெழுதி உதவின வியாக்கியானங்களில் எடுக்கப்பட்ட சில ப்ரமாணங்களின் ஆகரமும், முழுவடிவபு எழுதி உதவியவர்கள் ஸ்ரீ. உ. வே. (1) N. C. V. நரஸிம்ஹாசார்யஸ்வாமி, டைரக்ட ஸ்ரீபாகவதர் ப்ராஜக்ட், திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், திருப்பதி. (2) கா. ப ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் (கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ.) ஸ்வாமி, 83, ஸ்ரீநகர் காலனி, ஹைதராபாத். (3) திருப்ப தி. அ. கிருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி (76, ஸந்திதி வீதி, காஞ்சி-3). இவை இறுதிய ப்ரமாணாகர பரிஸிஷ்டத்தில் தரப்பெற்றுள்ளன. (திருக்குடந்தை மேலக்கொட்டையூர் பத்ம நாயக்யங்கார் ஸ்வாமி சில பிழைதிருத்தங்களைக் குறித்தெழு உதவினார். பல ஸ்வாமிகள் குறித்தெழுதிய பிழைதிருத்தங்களும் அடியேனால் குறிக்க பெற்ற பிழைதிருத்தங்களும் இந்நூலின் இறுதியில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. இப்பிழை திருத்தங்களை முதலில் செய்து கொண்டு, பாட₂பே₄த₃ங்களை அந்தந்தப் பக்க களின் அடியில் எழுதிக்கொண்டு க்ரந்த₂த்தை ஸேவிப்பது நலம். ஸுதர்சன ஞா புத்திரர்களில் ஒருவரும், நமக்குத் துணையாகப் பல வருடங்களாக நம் வெளியி களுக்குப் பல வகைகளிலும் உதவிவருபவருமான திருவெள்ளறை மேலத்திருமாளின ஸ்ரீ. உ. வே. ஸௌம்யநாராயணாசார்யஸ்வாமி திவ்யப்ரபந்த மேற்கோள்களின் ஆகர களைத் தேடி எழுதுவது, புருப்பளைத் திருத்துவது. ஸம்ஸ்க்ருத ப்ரமாணங்களை அ வரிசைப்படுத்துவது முதலான பலவகைகளில் இப்பதிப்புக்கு உதவினார். இந்தஸ்வாமிக அனைவர்க்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவவுலகம் பல்லாண்டு பாடக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இத்திருப்பாலைக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸுதர்ஸன ஸ்ரீஸுக்திமாலா ஸ்தூபகரா எந்தையார் நாயுடுவகுடங்களுக்கு முன்பே எழுதிய எளியநடைவிவரணத்தி நான்காம்பதிப்பு அவரது நூற்றாண்டு விழா நினைவுமலராக அண்மையில் வெ டியிடப்பெற்றுள்ளது. (ரூ 20 விலையில் ஸுதர்சனம் காரியாலயத்தில் கிடைக்கும் நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யானமும் எளிய நடைவிவரணத்துடன் ப்ரபவ ஐப்பச் திருமுலத்தில் வெளியிடப் பெற்றது. (ரூ 40 விலையில்) நம் காரியாலயத்தில் கிடைக்கும்.

திருப்பாலைக்குள்ள எல்லா வ்யாக்யானங்களையும், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலா வற்றோடு அளிக்கும் இந்நூலைப்பெற்று ஆத்திகவுலகம் பயனடைந்தா. ப₃க₃வ₃வி யப்பதிப்பும் இவ்வண்மே நிறைவடைய ஆண்டாள் கருணையைப் பிரார்த்திக்கும்ப அகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ப்ரஜோத்பத்தி
விஜயதாம (18-10-91)

தொண்டரடிப் போடி
ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்
'ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்.